



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

12. tammikuuta 2018

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2015–2016

Istunnot 18.–21. tammikuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 100, 30.3.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 19. tammikuuta 2016

2018/C 011/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta (2015/2140(INI))	2
2018/C 011/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 kulttuurienvälisen vuoropuhelun, kulttuurisen monimuotoisuuden ja koulutuksen merkityksestä EU:n perusarvojen edistämiseksi (2015/2139(INI))	16
2018/C 011/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 aiheesta ”Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla: vaikutukset ja eteneminen kohti tehokkaampia ja toimivampia EU:n puitteita rahoituspalvelujen sääntelylle ja pääomamarkkinaunionille” (2015/2106(INI))	24
2018/C 011/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 eurooppalaisen naisyrityksyyden esteenä toimivista ulkoisista tekijöistä (2015/2111(INI))	35
2018/C 011/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 osaamisen edistämistä koskevasta politiikasta nuorisotyöttömyyden torjumiseksi (2015/2088(INI))	44
2018/C 011/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketista (2015/2147(INI))	55

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016

2018/C 011/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2016 Kolumbian rauhanprosessista (2015/3033(RSP))	79
---------------	--	----

Torstai 21. tammikuuta 2016

2018/C 011/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Georgian, Moldovan ja Ukrainan kanssa tehdyistä assosiaatiosopimuksista / pitkälle menevistä ja laaja-alaisista vapaakauppa-alueista (2015/3032(RSP))	82
2018/C 011/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 keskinäistä puolustusta koskevasta lausekkeesta (SEU:n 42 artiklan 7 kohta) (2015/3034(RSP))	89
2018/C 011/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 EU:n painopisteistä YK:n ihmisoikeusneuvoston vuoden 2016 istuntoa varten (2015/3035(RSP))	92
2018/C 011/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 vetoamusvaliokunnan toiminnasta vuonna 2014 (2014/2218(INI))	105
2018/C 011/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Intiassa pidätetyistä virolaisista ja brittiläisistä merimiehistä (2016/2522(RSP))	116
2018/C 011/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Etiopian tilanteesta (2016/2520(RSP))	118
2018/C 011/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Pohjois-Koreasta (2016/2521(RSP))	123

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 19. tammikuuta 2016

2018/C 011/15	Euroopan parlamentin päätös 19. tammikuuta 2016 Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2241(IMM))	128
2018/C 011/16	Euroopan parlamentin päätös 19. tammikuuta 2016 Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2268(IMM))	130

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 19. tammikuuta 2016

2018/C 011/17	Euroopan parlamentin tarkistukset 19. tammikuuta 2016 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja asetuksen (EY) N:o 302/2009 kumoamisesta (COM(2015)0180 – C8-0118/2015 – 2015/0096(COD))	132
---------------	--	-----

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016

2018/C 011/18	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi ajoneuvorekisteritietoja koskevan automaattisen tietojenvaihdon aloittamisesta Latvian kanssa (13060/2015 – C8-0338/2015 – 2015/0813(CNS))	147
2018/C 011/19	P8_TA(2016)0011 Syyttömyysolettama ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskeva oikeus rikosoikeudellisissa menettelyissä ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (COM(2013)0821 – C7-0427/2013 – 2013/0407(COD)) P8_TC1-COD(2013)0407 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä	148
2018/C 011/20	P8_TA(2016)0012 Henkilönsuojaimet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi henkilönsuojaimista (COM(2014)0186 – C7-0110/2014 – 2014/0108(COD)) P8_TC1-COD(2014)0108 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi henkilönsuojaimista ja neuvoston direktiivin 89/686/ETY kumoamisesta	149
2018/C 011/21	P8_TA(2016)0013 Kaasumaisia polttoaineita käyttävät laitteet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaasumaisia polttoaineita käyttävistä laitteista (COM(2014)0258 – C8-0006/2014 – 2014/0136(COD)) P8_TC1-COD(2014)0136 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi kaasumaisia polttoaineita polttavista laitteista ja direktiivin 2009/142/EY kumoamisesta	150
2018/C 011/22	P8_TA(2016)0014 Köysiratalaitteistot ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi köysiratalaitteistoista (COM(2014)0187 – C7-0111/2014 – 2014/0107(COD)) P8_TC1-COD(2014)0107 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi köysiratalaitteistoista ja direktiivin 2000/9/EY kumoamisesta	151

2018/C 011/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2016 25 päivänä syyskuuta 2015 annetusta komission delegoidusta asetuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 609/2013 täydentämisestä viljapohjaisten valmisruokien ja lastenruokien koostumusta ja niistä annettavia tietoja koskevien erityisvaatimusten osalta (C(2015)06507 – 2015/2863(DEA))	152
---------------	--	-----

Torstai 21. tammikuuta 2016

2018/C 011/24	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. tammikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Kosovon välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (10725/2/2015 – C8-0328/2015 – 2015/0094(NLE))	155
---------------	--	-----

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämismenettely: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämismenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä ■ tai ylivivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2015–2016

Istunnot 18.–21. tammikuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 100, 30.3.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 19. tammikuuta 2016

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0004

EU:n kilpailupolitiikkaa koskeva vuosikertomus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta (2015/2140(INI))

(2018/C 011/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 4. kesäkuuta 2015 annetun komission kertomuksen kilpailupolitiikasta vuonna 2014 (COM(2015)0247) sekä sen oheisasiakirjana olevan samana päivänä annetun komission yksiköiden valmistelusiakirjan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 101–109, 147 ja 174 artiklan,
- ottaa huomioon asiaan liittyvät kilpailusäännöt ja suuntaviivat sekä komission päätökset,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta vuodelta 2013 ⁽¹⁾ ja 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta vuodelta 2012 ⁽²⁾ sekä niissä esitetyt parlamentin vaatimukset,
- ottaa huomioon sisäasioiden pääosaston (politiikkayksikkö A, talous- ja tiedepolitiikka) sisämarkkina- ja kuluttajan-suojavaliokunnalle tekemän tutkimuksen "Unfair trading practices in the business-to-business food supply chain (UTPs)" ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon "Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen sisämarkkinat: sosiaalinen polkumyynti ja kabotaasi" ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston toukokuussa 2012 julkaiseman raportin "Report on competition law enforcement and market monitoring activities by European competition authorities in the food sector" ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0051.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0576.

⁽³⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU\(2015\)_563438_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU(2015)_563438_EN.pdf)

⁽⁴⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.36372>

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/competition/ecn/food_report_en.pdf

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon neuvoston direktiivit 77/799/ETY ja 2011/16/EU hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla,
 - ottaa huomioon veropohjan rapautumista ja voittojen siirtämistä koskevan OECD/G20:n BEPS-hankkeen johtopäätökset ja toimintaehdotukset,
 - ottaa huomioon komission 6. toukokuuta 2015 tekemän päätöksen sähköistä kaupankäyntiä koskevan tutkimuksen käynnistämisestä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklan mukaisesti (C(2015)3026),
 - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun direktiivin 2014/104/EU säännöistä, joita sovelletaan vahingonkorvauskanteisiin,
 - ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon energiaa ja ympäristönsuojelua koskevien valtiontukien suuntaviivoista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti 17. kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014,
 - ottaa huomioon yrityskeskittymien valvonnasta 20. tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2014 annetun komission valkoisen kirjan sulautumien valvonnan tehostamisesta EU:ssa (COM(2014)0449),
 - ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2009 tehdyn lääkealaa koskevan kilpailututkimuksen ja sen seurantaraportit ja erityisesti viidennen raportin patenttikorvausten valvonnasta,
 - ottaa huomioon elintarvike- ja maatalousjärjestelmien kestävyys arviointiin tarkoitetun yleisen SAFA-viitekehyksen, jonka YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO on kehittänyt,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunnan lausunnot (A8-0368/2015),
- A. ottaa huomioon, että EU:n kilpailupolitiikka on Euroopan sosiaalisen markkinatalouden peruspilari ja unionin toimivien sisämarkkinoiden keskeinen väline;
- B. ottaa huomioon, että kilpailun alalla Euroopan unionia kuullaan ja sen näkemyksiä arvostetaan kansainvälisellä foorumilla; katsoo, että tämä yhtenäinen, riippumaton ja selkeästi yksilöityihin valtuuksiin perustuva ulkoinen edustus antaa unionille mahdollisuuden osoittaa todellinen poliittinen, demografinen ja taloudellinen painoarvonsa;
- C. toteaa, että kilpailupolitiikka on sinänsä eurooppalaisen demokratian turvaava väline, koska se estää taloudellisen ja rahoituksellisen vallan liiallisen keskittymisen harvoihin käsiin;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on avoin sosiaalinen markkinatalous, jossa vallitsee vapaa ja terve kilpailu, jolla pyritään lisäämään kuluttajien hyvinvointia ja kaikkien unionin kansalaisten elintaso; ottaa huomioon, että Euroopan unioni on perustamassa sisämarkkinoita, joiden avulla Euroopassa on tarkoitus päästä kestäväan kehitykseen, joka perustuu tasapainoiseen talouskasvuun ja hintojen vakauteen;

⁽¹⁾ EUVL C 200, 28.6.2014, s. 1.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- E. toteaa, että perussopimuksen mukaisten kilpailuoikeudellisten periaatteiden painokkaan soveltamisen päämääränä on palvella unionin talouspolitiikan yleisten tavoitteiden saavuttamista ja hyödyttää samalla kuluttajia, työntekijöitä ja yrittäjiä sekä edistää innovointia ja kasvua valvomalla ja rajoittamalla monopoleista ja määräävistä markkina-asemista johtuvia vilpillisiä markkinakäytäntöjä siten, että jokaisella ihmisellä on mahdollisuus menestyä;
- F. ottaa huomioon, että kansallisten kilpailuviranomaisten riippumattomuus on erittäin tärkeää;
- G. ottaa huomioon, että kartellien vuoksi kertyy joka vuosi tappiota 181–320 miljardia euroa – noin kolme prosenttia unionin BKT:stä;
- H. ottaa huomioon, että energiakustannusten osalta unionin sisämarkkinat suoriutuvat Yhdysvaltojen markkinoita heikommin, ja hintahajonta on 31 prosenttia Yhdysvaltojen 22 prosenttiin verrattuna;
- I. ottaa huomioon, että monessa jäsenvaltiossa vakava luottolama koettelee edelleen pk-yrityksiä, joiden osuus unionin yrityksistä on 98 prosenttia ja työssäkäyvistä henkilöistä 67 prosenttia;
- J. ottaa huomioon, että verovilppi, veropetokset ja veroparatiisit maksavat EU:n veronmaksajille arviolta biljoona euroa vuodessa tulonmenetyksinä ja vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla veroja maksavien ja maksamatta jättävien yritysten välillä;
- K. ottaa huomioon, että viime vuosina varsinkin digitaalitalouden dynamiikka ja ennen kaikkea aggressiivisista verokäytännöistä ja kansallisesta veropolitiikasta aiheutuvat kilpailun vääristymät (jotka todennäköisesti aiheuttavat sisämarkkinoille huomattavaa haittaa) ovat tuoneet kaikille markkinatoimijoille uusia haasteita ja edellyttävät komissiolta välitöntä ja kohdennettua vastausta; katsoo, että kilpailusääntöjen täytäntöönpanon valvontaa koskeva maailmanlaajuinen yhteistyö auttaa välttämään korjauskeinoihin ja täytäntöönpanotoimenpiteiden tuloksiin liittyviä epäjohtonmukaisuuksia sekä auttaa yrityksiä vähentämään sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia;
- L. katsoo, että olemassa olevia kilpailuoikeudellisia välineitä on digitaaliajan mukanaan tuomien haasteiden vuoksi tarkistettava perusteellisesti;
- M. katsoo, että tervettä kilpailua koskevat kansainväliset lentoliikennesäännöt sekä valtio-omisteisia yrityksiä koskeva sääntely ovat puutteellisia suhteessa tiettyjen kolmansien maiden lentoyhtiöihin, jotka liikennöivät Eurooppaan ja Euroopasta ja hallitsevat tiettyjä reittejä, mikä aiheuttaa merkittävää haittaa eurooppalaisille lentoyhtiöille ja heikentää Euroopan keskuslentoasemien yhteenliitettävyyttä vähentäen siten eurooppalaisten kuluttajien valinnanvaraa;
- N. ottaa huomioon, että kilpailulla ei ole samaa vaikutusta kaikissa jäsenvaltioissa;
- O. ottaa huomioon, että kilpailupolitiikassa on otettava erityisesti huomioon kestävä kehitys ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitteet;
- P. katsoo, että sosiaalinen polkumyynti on tekijä, joka vääristää sisämarkkinoita ja vahingoittaa sekä kuluttajien että työntekijöiden oikeuksia;
- Q. katsoo, että ihmisten, tavaroiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden takaaminen on Euroopan kasvun perusta;
1. suhtautuu myönteisesti komission kertomukseen, jossa korostetaan kilpailupolitiikan merkitystä unionissa, ja panee merkille, että se kattaa pääosin edellisen komission kilpailuasioista vastanneen jäsenen Almunian toimikauden;
 2. pyytää komissiota vastaisuudessa toimittamaan parlamentille alakohtaisen valmisteluasiakirjan, joka on keskeinen osa kertomusta;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

3. pitää myönteisenä, että kilpailuasioista vastaava komission jäsen Vestager aikoo toimia läheisessä yhteistyössä parlamentin kanssa kehittääkseen kilpailupolitiikkaa edelleen yhtenä Euroopan unionin keskeisistä välineistä yhteisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi; toivoo, että komissio ei anna unionin sisäisen kilpailupolitiikan rajoittaa unionin yritysten markkinointistrategioita, jotta ne voivat kilpailla maailmanlaajuisilla markkinoilla unionin ulkopuolisten toimijoiden kanssa;
4. korostaa, että tehokas ja uskottava kilpailupolitiikka ei saa keskittyä yksinomaan kuluttajahintojen alentamiseen vaan sen yhteydessä on myös otettava huomioon Euroopan talouden strategiset edut, kuten innovointikyky, investoinnit, kilpailukyky ja kestävä kehitys, pk-yritysten, uusien yritysten ja mikroyritysten erityiset kilpailuolosuhteet sekä korkeatasoisten työvoima- ja ympäristönormien edistäminen;
5. kehottaa komissiota puuttumaan sosiaaliseen polkumyyntiin niin, että se saadaan kokonaan loppumaan, ja korostaa, että kilpailupolitiikan päätöksissä on otettava erityisesti huomioon sosiaaliset vaikutukset;
6. katsoo, että digitaalitalouden erityisluonne, jolle tyypillisiä piirteitä ovat rajakustannusten väheneminen ja läheneminen nol্লা sekä voimakkaat verkostovaikutukset, edistää keskittymisen voimistumista keskeisillä markkinoilla; kehottaa komissiota mukauttamaan kilpailupolitiikkaansa vastaamaan tämän alan erityispiirteitä;
7. kehottaa komissiota saattamaan sisämarkkinat valmiiksi aloilla, jotka ovat yhä pirstoutuneet ja joita ole saatettu valmiiksi, sekä poistamaan mahdollisimman nopeasti havaitut perusteettomat markkinoiden rajoitukset ja vääristymät; kehottaa komissiota varmistamaan, että kilpailupolitiikka lujittaa samalla unionin sosiaalista yhteenkuuluvuutta;
8. tähdentää, että kilpailuviranomaisten työn painopisteiden asettaminen ja niiden esittäminen vuoden 2014 kilpailupolitiikkaa koskevassa vuosikertomuksessa vastaavat pitkälti yhteisiä painopisteitä; havaitsee kuitenkin yksittäisillä aloilla tarvetta määrätietoisempiin toimiin ja toteaa, että ensi vuonna komission olisi ryhdyttävä niihin tarmokkaasti; korostaa, että kilpailulainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa on tärkeää tehdä maailmanlaajuisia yhteistyötä; tukee komission aktiivista osallistumista kansainväliseen kilpailuviranomaisverkkoon;
9. kehottaa komissiota viimevuotisen kertomuksen tapaan jälleen estämään markkinoiden liiallisen keskittymisen ja määräävän markkina-aseman väärinkäytön digitaalisten sisämarkkinoiden luomisen alalla, koska tällä varmistetaan parempi palvelutaso kuluttajille ja mahdollisuus houkuttelevampiin hintoihin;
10. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää taata yhtäläiset mahdollisuudet digitaalisilla markkinoilla ja torjua määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä ja verosuunnittelua, ja toteaa, että nämä tavoitteet hyödyttävät viime kädessä kuluttajia;
11. katsoo, että sähköisen hallinnon kehittäminen on tärkeä kasvua ja myös pk-yritysten osallistumista edistävä tekijä; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita hyödyntämään kaikkia julkisista hankinnoista annetussa uudessa lainsäädännössä niiden käyttöön annettuja välineitä kasvun edistämiseksi EU:ssa ja kehottaa komissiota tukemaan kaikkia sähköisen hallinnon kehittämiseen liittyviä aloitteita; korostaa lisäksi, että sähköisten hallintojärjestelmien edistäminen ja täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa edistää osaltaan sääntöjen rikkomisen tehokasta valvontaa ja avoimuuden varmistamista sekä julkisella että yksityisellä sektorilla;
12. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot panevat ajoissa täytäntöön EU:n uudet julkisia hankintoja koskevat säännöt, erityisesti sähköisiä hankintoja ja sähköistä hallintoa koskevat säännöt ja uudet säännöt sosiaalisten ja ympäristöä koskevien kriteerien huomioon ottamisesta ja sopimusten jakamisesta osiin innovoinnin ja reilun kilpailun edistämiseksi, pk-yritysten tukemiseksi hankintamarkkinoilla sekä parhaan vastineen takaamiseksi julkisten varojen käytössä;
13. kehottaa komissiota edistämään entistä painokkaammin julkisten hankintojen kansainvälisten markkinoiden laajamittaista avaamista, jotta voidaan poistaa julkisten hankintojen markkinoiden avoimuuden asteessa vallitseva epäsymmetria unionin ja muiden kauppakumppanien välillä, ja ottamaan tässä yhteydessä huomioon parlamentin mietinnön kansainvälisten julkisten hankintojen välinettä koskevasta komission ehdotuksesta ja sen tulevan tarkistamisen;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

14. huomauttaa, että erilaisia ainesosia sisältäviä sisämarkkinatuotteita myydään kuluttajille samalla tuotenimellä ja samassa pakkauksessa; kehottaa komissiota arvioimaan, onko tällä käytännöllä EU:n kilpailupolitiikassa kielteisiä vaikutuksia paikallisten ja alueellisten tuotteiden toimittajiin ja erityisesti pk-yrityksiin;
15. katsoo, että komission on edelleen edistettävä kansallisten kilpailuviranomaisten lähentymistä ja niiden välisen yhteistyön parantamista EU:ssa;
16. pitää myönteisenä kilpailun valvonnan ja digitaalisia sisämarkkinoita koskevan strategian välistä voimakasta yhteisvaikutusta erityisesti maakohtaisiin estokäytäntöihin ja lisenssisopimuksiin liittyvissä toimissa digitaalisten sisämarkkinoiden päätökseen saattamiseksi; katsoo, että energian sisämarkkinoilla tarvitaan samanlaista vuorovaikutusta, jotta voidaan poistaa esteet energian rajat ylittävältä siirtämiseltä ja perustaa energiaunioni;
17. katsoo, että kilpailu televiestintäalalla ei ole tärkeää vain innovoinnin ja investointien edistämiseksi vaan myös kohtuullisten hintojen ja palvelujen valinnan vapauden takaamiseksi kuluttajille; kehottaa siksi komissiota turvaamaan kilpailun tällä alalla, myös taajuuksien myöntämisessä;
18. kehottaa komissiota tutkimaan pankkialan asiakassopimusten kohtuuttomia ja laittomia lausekkeitä ja käytäntöjä; kehottaa komissiota edistämään hyväksi osoittautuneiden käytäntöjen vaihtamista Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston puitteissa; vaatii komissiota vähentämään kilpailupolitiikan täytäntöönpanon aiheuttaman byrokratian määrää;
19. katsoo, että kilpailupolitiikalla olisi oltava merkittävä osuus rahoitusmarkkinoiden tekemisessä turvallisemmiksi ja avoimmiksi kuluttajille; pitää lisäksi myönteisinä sähköisten maksujen alalla hyväksytyt lainsäädäntötoimia ja erityisesti maksukorteilla tehdyistä maksuista perittäviä pankkien välisiä palkkioita koskevien enimmäismäärien käyttöönottoa;
20. muistuttaa komissiota siitä, että kilpailupolitiikkaan kuuluu myös sellaisten hintojen sääntely, joille ei ole mahdollista määritellä helposti markkina-arvoa, kuten pankkiautomaattien provisiot;
21. pyytää komissiota tarkastelemaan pankkiautomaattiverkostoja kilpailupoliittisesta näkökulmasta ottaen huomioon, että ne ovat verkkoinfrastruktuuri;
22. uskoo, että olisi kiinnitettävä lisähuomiota siihen, miten eurooppalaisia yrityksiä on tuettava niiden kilpaillessa maailmanlaajuisesti muiden sellaisten eri puolilta maailmaa kotoisin olevien vastaavankokoisten yritysten kanssa, joiden ei tarvitse noudattaa samoja kilpailusääntöjä kuin eurooppalaisten toimijoiden on noudatettava kotikentällään;
23. kehottaa komissiota varmistamaan unionin kauppaa- ja kilpailupolitiikan johdonmukaisuuden sen teollisuuspolitiikan tavoitteiden kanssa; toteaa, että unionin kilpailupolitiikka ei saisi estää Euroopan johtavien teollisten toimijoiden syntymistä; pyytää tästä syystä, että kauppaa- ja kilpailupolitiikalla pyrittäisiin edistämään eurooppalaisen teollisuuden kehitystä ja kansainvälistä kilpailukykyä;
24. toteaa, että monet energiantensiiviset alat ovat taloudellisissa vaikeuksissa ja jotkut jopa kriisissä, kuten terästeollisuus; vaatii komissiota tarkistamaan EU:n valtioneuvoston päätöksiä energiantensiivisten alojen osalta, takaamaan toimivan hiilivuotosuojan sekä tarjoamaan todellisia mahdollisuuksia EU:n teollisuudelle ja ennen kaikkea kaikkein heikoimmassa asemassa oleville energiantensiivisille aloille;

Kartellimenettelyt – määrävän markkina-aseman väärinkäyttö

25. kehottaa komissiota tehostamaan pyrkimyksiään tutkia määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä EU:n alueen kuluttajia haittaavalla tavalla;
26. toteaa, että määrävän markkina-aseman väärinkäyttö on kielletty ja muodostaa vakavan kilpailuongelman;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

27. katsoo, että komissio toimii onnistuneesti kartelleja koskevien sääntöjen rikkomisen yhteydessä ja osoittaa voivansa auttaa merkittävällä tavalla sisämarkkinoiden toteuttamisessa ja yhtäläisten kilpailusääntöjen luomisessa;

28. painottaa, että kilpailusääntöjen vastaiset käytännöt ja monopolit voivat muodostua kaupan esteiksi, jotka vääristävät kauppaa ja investointeja; kehottaa komissiota ryhtymään vapaan ja oikeudenmukaisen maailmankaupan puolesta kansainvälisiin toimiin kartellien, kilpailusääntöjen vastaisten käytäntöjen sekä oligopolien ja monopolien torjumiseksi, sillä ne haittaavat kilpailua;

29. katsoo, että oikeushenkilöille rikkomuksista määrättäviä sakkoja koskevia voimassa olevia sääntöjä on täydennettävä määräämällä vastuussa oleville luonnollisille henkilöille vastaavia seuraamuksia; katsoo, että sakon määrällä on oltava varoittava vaikutus; pitää tärkeänä onnistunutta ilmiantamispolitiikkaa, joka on auttanut komissiota havaitsemaan kartelleja;

30. on sitä mieltä, että oikeusvarmuus on ratkaisevan tärkeää, ja kehottaa komissiota sisällyttämään sakkoja koskevat säännöt säädökseen, kuten tapahtui kartelleja koskevassa menettelyssä;

31. pitää kilpailupolitiikan tavanomaisia markkinamalleja mahdollisesti digitaalitalouteen sopimattomina ja hintoihin perustuvien indikaattorien käyttämistä usein epätarkoituksenmukaisena tällä dynaamisella talouden alalla; kehottaa komissiota esittämään uusien kriteerien pohjalta kattavan oikeudellisen ja taloudellisen arvioinnin nopeasti kehittyvistä markkinoista ja digitaalisten yritysten käyttämistä lyhytikäisistä liiketoimintamalleista, jotta saadaan selkeä käsitys markkinoiden rakenteesta ja suuntauksista ja voidaan toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet kuluttajien suojelemiseksi ja jotta tiedon merkitys digitaalitaloudelle ja sen markkinarakenteiden erityisluonne voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon; huomauttaa, että kun erityisesti digitaalitaloudessa määritellään asianomaisia markkinoita, on sovellettava kilpailua koskevia asianmukaisia arviointikriteerejä;

32. korostaa, että on tärkeää suojella immateriaalioikeuksia terveen kilpailun takaamiseksi ja arvostele maailmalaajuisesti toimivien yritysten haluttomuutta hankkia eurooppalaisten patenttien käyttämiseen tarvittavia lupia; kehottaa komissiota suojelemaan tehokkaasti standardien soveltamisen kannalta olennaisia patentteja ja valvomaan tarkasti, että patenttien käyttäjät hankkivat luvat sääntöjen mukaisesti;

33. kehottaa komissiota tutkimaan, onko sillä, että energiayhtiöiden johtokunnissa on paljon poliitikkoja ja entisiä ministereitä, yhteyttä joidenkin jäsenvaltioiden energia-alan oligopolistisiin käytäntöihin;

34. pitää kyseenalaisena amerikkalaista internetjätti Googlea vastaan käynnistettyjen tutkimusten pitkää kestoja sekä valitettavana sitä, että tutkimukset ovat olleet käynnissä jo vuosia ilman avoimuutta tai lopullista tulosta, koska vuoteen 2014 asti komissio epärii osoittaa aikomustaan poistaa markkinarajoituksia; painottaa, että näin pitkäkestoinen menettely voi erityisesti dynaamisilla markkinoilla johtaa todelliseen markkinoiden puhdistumiseen ja aiheuttaa epävarmuutta kaikille osapuolille;

35. kehottaa komissiota tutkimaan tarkasti Googlen soveltaman käytännön, jossa Android-käyttöjärjestelmän käyttö on mahdollista vain yhdessä muiden Googlen tarjoamien palvelujen kanssa ja jossa valmistajat eivät voi asentaa kilpailevia tuotteita valmiiksi; kehottaa lisäksi komissiota tarkastelemaan yksityiskohtaisesti Googlen hallitsevaa asemaa suorien hotellivarausten markkinoilla ja hakemaan sopivaa ratkaisua tähän ongelmaan; tukee komission toimia, joilla pyritään lisäämään yhteentoimivuutta ja järjestelmien välistä siirrettävyyttä kaikilla digitaalisilla aloilla ja siten välttämään yhden osapuolen täydellisen hallinnan; pitää tärkeänä, että komissiolle annetaan oikeat välineet, joilla se pystyy reaaliaikaisesti valvomaan digitaalisten markkinoiden nopeaa kehitystä;

36. kehottaa komissiota suorittamaan ja viimeistelemään meneillään olevat kartellitutkimukset huolellisesti ja poistamaan kaikki markkinarajoitteet; pitää myönteisenä, että uusi komissaari ei antanut periksi poliittisille paineille, ja kehottaa nopeuttamaan menettelyä, jotta tuloksia voidaan saavuttaa seuraavan vuoden kuluessa; on siksi tyytyväinen, että komissio on lähettänyt Googlelle väitetiedoksiannon hintaseurantapalvelusta; kehottaa komissiota edelleen tutkimaan päättäväisesti kaikkia tutkimuksissaan havaittuja huolenaiheita, mukaan luettuina muut hakujen painottamisen alueet, koska tällä varmistetaan osaltaan tasapuoliset kilpailuedellytykset kaikille digitaalisten markkinoiden toimijoille;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

37. toteaa, että komissio voi kartelliasetuksen (EY) N:o 1/2003 8 artiklan nojalla määrätä välitoimenpiteitä tapauksissa, joissa kilpailulle voi aiheutua vakavaa ja peruuttamatonta haittaa; kehottaa komissiota tutkimaan, missä määrin tällaisia toimenpiteitä voitaisiin soveltaa pitkäkestoisiin kilpailumenettelyihin erityisesti digitaalimarkkinoilla;

38. muistuttaa, että ”verkon neutraaliudella” tarkoitetaan periaatetta, jonka mukaan kaikkea internetliikennettä kohdellaan yhdenvertaisesti, syrjimättä, rajoituksitta ja häiriöittä riippumatta lähettäjistä, vastaanottajasta, tyypistä, sisällöstä, laitteesta, palvelusta tai sovelluksesta ja että neutraalius on äärimmäisen tärkeää, kun halutaan varmistaa, että internetpalvelujen välillä ei esiinny syrjintää ja että kilpailu on täysin taattua;

39. korostaa, että kilpailupolitiikan tulisi perustua näyttöön, ja pitää myönteisenä, että komissio on käynnistänyt verkkokauppaa koskevan alakohtaisen tutkimuksen, jossa käsitellään rajojen yli tapahtuvan tavaroiden ja palvelujen verkkokaupan (esimerkiksi elektroniikka, vaatteet, kengät ja digitaalinen sisältö) mahdollisia esteitä;

40. panee merkille, että Googlen tapaus on käynnistänyt yleisen keskustelun sellaisten hallitsevien internetalustojen kuten eBay, Facebook, Apple, LinkedIn, Amazon, Uber ja Airbnb vallasta ja niiden vaikutuksesta markkinoihin ja julkiseen elämään sekä tarpeesta säännellä niitä molempien suojelemiseksi; korostaa, että internetalustojen sääntelyn tavoitteena tulisi olla paremman kuluttajansuojan takaaminen siten, että samalla edelleen kannustetaan innovaatioita;

41. kehottaa komissiota tutkimaan Googlen määräävän markkina-aseman suorien hotellivarausten alalla; korostaa, että yritys pyrkii saamaan hotellien varaajat tekemään varauksen ja maksamaan Googlen kautta mieluummin kuin ohjaamaan heidät kolmannen osapuolen matkailusivulle tai hotellin sivulle; korostaa, että tämä on mahdollisesti kiistanalaista, koska se tekee Googlesta varausmaksuja perivän verkkomatkoimiston tai vastaavan; panee merkille, että useimmat hotellit ottaisivat varauksia mieluummin suoraan kuin kolmannen osapuolen sivuston tai käsittelypalvelun kautta; korostaa, että Google voisi käyttää määräävää asemaansa hyväkseen ja samalla heikentää kilpailijoita matkailumarkkinoilla ja siten aiheuttaa kuluttajille haittaa;

42. pitää myönteisenä EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulustaannettuun asetukseen (EY) N:o 773/2004 äskettäin hyväksytyjä komission muutoksia ja niihin liittyviä, vahingonkorvauskanteita koskevan direktiivin johdosta annettuja tiedonantoja; pitää valitettavana, että parlamenttia ei otettu mukaan muutosten laatimiseen;

43. korostaa kilpailupolitiikan tärkeää osuutta digitaalisten sisämarkkinoiden päätökseen saattamisessa; on samaa mieltä siitä, että kilpailupolitiikan säilyttäminen vakaana nopeasti muuttuvilla markkinoilla edellyttää perusteellista markkinoiden tuntemista; pitää siksi myönteisenä, että digitaalisia sisämarkkinoita koskevan strategian täytäntöönpanemiseksi on aloitettu sähköistä kauppaa koskevaa alakohtainen tutkimus;

Valtiontuet

44. kehottaa komissiota perussopimusten valvojana valvomaan tarkasti, miten jäsenvaltiot panevat direktiivin täytäntöön, ja varmistamaan, että säännöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla EU:ssa; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita sekä alue- ja kunnallishallinnon viranomaisia edistämään aktiivisesti unionin kilpailupolitiikan noudattamista ja kertomaan sen oikeusperustasta; korostaa, että on tärkeää puuttua horisontaaliseen ja vertikaaliseen valtiontukeen yhtäläisellä tavalla; pitää tarpeellisenä ryhtyä toimiin, joilla lisätään tietoisuutta laittomien valtiontukien luokittelusta ja myöntämisestä kaikkialla unionissa, erityisesti kun niitä voidaan pitää kilpailun vastaisina ja protektionistisina toimina; katsoo kuitenkin, että kaukaisille tai syrjäisille alueille ja saarille olisi annettava nykyistä enemmän liikkumavaraa valtiontukisääntöjen soveltamisessa;

45. katsoo, että erityisesti valtiontukia koskevissa menettelyissä komission on tutkittava perusteellisemmin jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ja parannettava tietojen varmuutta, koska nykyisin ilmenee säännöllisesti yrityksiä kiertää oikeusperustaa ja oikeudellisia rajoituksia tai tehdä enemmän tai vähemmän arveluttavia kompromisseja; katsoo lisäksi, että tällaisten tutkimusten ehtona olisi oltava sen tiedostaminen, että valtioiden on varmistettava tarjonnan ja toimitusten täysi varmuus ja jatkuvuus kaikille kansalaisille strategisilla ja tärkeillä aloilla, kuten energia, liikenne ja terveydenhuolto, ja että valtioiden on varottava antamasta säännöksiä, jotka ovat haitallisia muille jäsenvaltioille tai unionille;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

46. toteaa jälleen, että EU:n rakennerahastoja ei saa käyttää tavalla, jolla tuetaan suoraan tai epäsuorasti palvelujen tai tuotannon siirtämistä toisiin jäsenvaltioihin, esimerkiksi ottamalla käyttöön odotusaika yrityksille, jotka vastaanottavat kyseisiä tukia; korostaa, että valtiontuet ovat joskus tarpeen, jotta voidaan taata yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen, mukaan lukien energia, liikenne ja televiestintä, tarjoaminen; korostaa, että valtiontuki on usein tehokkain väline varmistamaan palvelut, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä taloudellisten ja sosiaalisten olojen tukemiseksi unionin eristyneillä, kaukaisilla tai syrjäisillä alueilla ja saarilla;

47. pitää myönteisenä, että komissio hyväksyi vuonna 2014 uudet suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle ja sisällytti ne yleiseen ryhmäpoikkeusasetukseen;

48. pitää myönteisenä, että syrjäisten alueiden asukkaiden liikkumisen sosiaalinen tukeminen on sisällytetty ryhmäpoikkeusasetukseen, ja yhteysongelmat on nyt tunnistettu; korostaa, että syrjäisten saarialueiden yhteydet ovat myös tärkeitä, jotta voidaan säilyttää hyväksyttävä taloudellisen ja sosiaalisen aloitteellisuuden taso ja kehittää sitä säilyttämällä tärkeät liike-elämän yhteydet;

49. pitää myönteisenä komission tutkimusta useiden jäsenvaltioiden pankkialaa hyödyttävistä laskennallisista verosaamisista ja -hyvityksistä (DTA/DTC:t); katsoo, että DTA/DTC:t olisi hyväksyttävä valtiontukea koskeissa ehdoissa takautuvasti, jos ne liittyvät nimenomaisiin ehtoihin, jotka koskevat reaalityökalouden kohteiden rahoittamista;

50. kehottaa jälleen komissiota tutkimaan, onko pankkiala kriisin alusta lähtien hyötynyt implisiittisistä tuista ja valtiontuesta epätavanomaisen maksuvalmiustuen kautta;

51. on tyytyväinen riskirahoituksen valtiontukea koskevien uusien suuntaviivojen käyttöönottoon, jotta varsinkin pieniä ja keskisuuria yrityksiä, innovatiivisia midcap-yrityksiä ja uusyrityksiä voidaan tukea tehokkaammin, koska ne ovat kokonsa vuoksi huomattavan epäedullisessa asemassa;

52. on tyytymätön siihen, että erityisesti kilpailua vääristävistä verotusmalleista voi aiheutua merkittäviä ongelmia keskisuurille yrityksille ja myös useille jäsenvaltioille, joissa ei sovelleta kyseisiä verotusmalleja;

53. pitää myönteisenä komission aloitetta siitä, että valtiontukea koskevia sääntöjä nykyaikaistettaessa laaditaan uudet suuntaviivat, joilla selvennetään, mitä valtiontuella tarkoitetaan verotuksen alalla ja asianmukaisten siirtohinnoittelun alalla;

54. pyytää komissiota tekemään erillisen tutkimuksen, jossa arvioidaan, estävätkö EU:n valtiontukisäännökset eurooppalaisten yritysten kilpailukyvyyn lujittamista ja vahvistamista suhteessa maailmanlaajuisiin kilpailijoihin erityisesti valtion hankintamekanismien osalta ja myös äskettäin tehty Tyynenmeren kumppanuussopimus (TPP) huomioon ottaen;

Yrityskeskittymien valvonta

55. toteaa, että toistaiseksi yrityskeskittymien ja yritysostojen arviointi on toteutettu digitaalityökaloudessa pääsääntöisesti osallistuvien yritysten liikevaihdon perusteella, ja pitää tätä riittämättömänä; korostaa, että yrityksellä voi olla suuri asiakaspiiri ja siksi merkittäviä tietomääriä ja suuri markkinavoima, vaikka sen liikevaihto olisi pieni ja toiminnan aloittamiseen liittyvät tappiot suuret, kuten käy ilmi komission ilman ehtoja hyväksymästä yrityskaupasta, jossa Facebook osti WhatsAppin;

56. katsoo, että joillakin talouselämän aloilla ja ennen kaikkea digitaalityökaloudessa on hintaperusteisten lähestymistapojen, markkinaosuuksien ja liikevaihdon lisäksi ryhdyttävä soveltamaan muita kriteereitä, koska yrityssulaumiin voi usein liittyä markkinarajoituksia;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

57. katsoo, että etenkin digitaalitaloudessa ja kuluttajansuojan alalla yleisiä kilpailusääntöjä on ajanmukaistettava markkinarealiteettien mukaisiksi ja yrityskeskittymien arviointiin on otettava uusia lisäperusteita, kuten kauppahinta, mahdolliset markkinoille pääsyn esteet, tietojen suuri merkitys, tietoihin pääsy, alustojen erityisominaisuudet ja niihin liittyvät verkkovaikutukset, mutta huomioon on otettava myös, onko kyseisen alan kilpailu luonteeltaan maailmanlaajuisista vai ei; kehottaa komissiota ottamaan tässä yhteydessä huomioon varsinkin digitaalitalouden yritysten liiketoimintamallin sekä mahdolliset markkinoille pääsyn esteet, kuten alustojen välinen vaihdeltavuus ja tietojen siirrettävyys;

58. kehottaa komissiota selvittämään, voisivatko sellaiset itsenäiset vähittäiskauppiaat, jotka kuitenkin saavat kilpailulainsäädännön mukaan toimia yhdessä fyysisten liikkeidensä välityksellä, myös tehdä yhteisiä tarjouksia sähköisen kaupankäynnin alalla;

59. katsoo, että markkinavoiman virheellinen arviointi yhdistettynä nykyiseen markkinoiden määrittelyyn haittaa usein erityisesti eurooppalaisia yrityksiä globalisaation ja dynaamisten digitaalisten markkinoiden aikakaudella; kehottaa komissiota harkitsemaan uudelleenarviointia sulautuma-asetuksen yhteydessä;

60. on huolestunut siitä, että markkinoiden määrittelyä koskevia kysymyksiä tarkastellaan usein rajallisesta kansallisesta näkökulmasta, kun taas markkinoiden kansainvälistymiseen ei kiinnitetä riittävää huomiota, kuten yrityskeskittymiä koskevan asetuksen tapauksessa;

Rahoitustuet ja verot

61. korostaa vuosittaisen kilpailukertomuksensa mukaisesti viidettä kertaa, että rahoitusalan väliaikaiset valtiontuet olivat tarpeen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän vakauttamiseksi mutta pankkiunionin loppuun saattamisen jälkeen niitä on nopeasti vähennettävä tai ne on poistettava kokonaan ja arvioitava uudelleen; painottaa, että sellaisia rahoituslaitoksia, jotka ovat edelleen liian suuria kaatumaan, koskevien, epäsuorien tukuiden muodossa olevien tukien poistaminen on edelleen toteutettava pikaisesti, jotta rahoitusalan toimintaedellytyksiä saadaan tasoitettua ja jotta suojellaan veronmaksajia, joiden suhteen on varmistettava, että tämä ei aiheuta yksityisille oikeushenkilöille ansiottomia voittoja tai etuisuuksia; korostaa valtiontukia koskevan rajoittavan lähestymistavan merkitystä;

62. korostaa, että reilu verokilpailu on välttämätöntä sisämarkkinoiden eheyden, julkisen talouden kestävyys ja tasapuolisten ja kilpailukykyisten toimintaedellytysten kannalta;

63. katsoo, että jäsenvaltioiden väliset huomattavat erot valtiontukien käytössä viime vuosina rahoitusallalla saattavat johtaa kilpailun vääristymiseen tällä alalla; kehottaa komissiota selkeyttämään sääntöjä ja menettelyjä, joiden mukaisesti valtiontuki on mahdollista hyväksyä rahoitusallalla; katsoo, että viimeistään pankkiunionin loppuun saattamisen aikaan pankkisektorin valtiontukia on vähennettävä, jolloin on huolehdittava siitä, että sääntelyllä ei vääristetä kilpailua suurten pankkien eduksi ja että pk-yritysten saatavilla on riittävästi luottoa;

64. katsoo, että komission olisi harkittava mahdollisuutta yhdistää pankkien valtiontukeen pk-yrityksille myönnettävien luottojen ehto;

65. kehottaa komissiota laatimaan pienempää mutta paremmin kohdennettua valtiontukea varten etenemissuunnitelman, jolla pyritään vähentämään valtiontukea veroja alentamalla ja kannustamalla pikemminkin uusia yrityksiä ja tervettä kilpailua kuin tukemalla vanhoja ja vakiintuneita rakenteita;

66. korostaa, että kun käytetään valtiontukea yleishyödyllisten palvelujen edistämiseksi, kansalaisten etu on tärkeä eivätkä nykyiset yritykset ja julkiset laitokset;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

67. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti ehtoja, joita EKP ehdottaa uusien pankkitoimilupien myöntämiselle sen varmistamiseksi, että luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset ilman suuria esteitä markkinoille pääsulle; uskoo vahvasti, että ottaen huomioon pankkialan voimakkaan keskittymisen joissakin jäsenvaltioissa kuluttajat ja pk-yritykset hyötyisivät pankkiyksiköiden suuremmasta määrästä;

68. korostaa unionin valtiontukisääntöjen keskeistä merkitystä monikansallisten yritysten harjoittaman veronkierron torjunnassa;

69. pitää myönteisenä komission selvityksiä epärehellisestä verokilpailusta tiettyjen yhtiöiden hyväksi ja laittomien valtiontukien vuoksi, jotka käynnistettiin vuonna 2014 useissa jäsenvaltioissa ja jotka laajennettiin kaikkiin 28 EU-maahan vuonna 2015; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita toimittamaan komissiolle hyvissä ajoin ja viivyttämättä kaikki tiedot verotuskäytännöistään ja viimeinkin noudattamaan velvoitettaan, jonka mukaan niiden on ilmoitettava komissiolle ja parlamentille yksityiskohtaisesti kaikista erityisjärjestelyistä, joilla saattaa olla vaikutusta muihin jäsenvaltioihin ja pk-yrityksiin;

70. panee merkille, että komissio on viimeisimpien valtuuksien mukaisesti aloittanut hyvin vähän tutkimuksia mahdollisista verotukseen liittyvistä valtiontukitapauksista huolimatta perustelluista epäilyistä, joita on tuotu julki tällä välin; kehottaa komissiota käyttämään nykyisten tutkimusten tuloksia siihen, että laaditaan entistä tarkemmat ja tehokkaammat suuntaviivat verotukseen liittyville valtiontuelle, ja käyttämään täysimääräisesti EU:n kilpailusääntöjen mukaisia valtuuksiaan haitallisten verotuskäytäntöjen torjumiseksi ja määräämään seuraamuksia jäsenvaltioille ja yrityksille, joiden havaitaan sekaantuneen tällaisiin käytäntöihin; kehottaa komissiota samalla erittelemään ne veropoliittiset toimenpiteet, jotka eivät ole johdonmukaisia valtiontukipolitiikan kanssa;

71. katsoo, että yritysten välisen terveen kilpailun varmistamiseksi komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 mukaisesti tilapäisestä tai pysyvästä haitasta kärsivillä alueilla sijaitsevia yrityksiä olisi tuettava ja lisää joustavuutta olisi myönnettävä alueille, jotka kärsivät vakavista taloudellisista ongelmista, kuten lähentymistä ja kilpailukykyä koskevien tavoitteiden piiriin kuuluvat alueet ja saaristoalueet;

72. pitää valitettavana, että vain rajallinen määrä vilpilliseen verokilpailuun liittyviä valtiontukitapauksia on tutkittu vuodesta 1991 lähtien, ja korostaa, että on varmistettava laajamittainen tiedonsaanti, jotta voidaan aloittaa lisää tutkimuksia epäilyttävistä tapauksista; korostaa pelkäävänsä, että komission asiasta vastaavien yksiköiden nykyiset rajalliset resurssit saattavat haitata niiden kykyä käsitellä merkittävästi suurempia tapausmääriä;

73. korostaa, että valtiontukia koskevilla menettelyillä ei yksinään kyetä kokonaan lopettamaan useissa unionin jäsenvaltioissa vallitsevaa epärehellistä verokilpailua; katsoo, että vuosi ”Lux Leaks -paljastusten” jälkeen tarvitaan muita konkreettisia tuloksia, joita ovat yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja, arvonalisäverodirektiivin tarkistaminen petosten estämiseksi, kansainvälisesti toimivien suuryritysten velvollisuus ilmoittaa julkisesti ja maakohtaisesti liikevaihtonsa ja voittonsa sekä jäsenvaltioiden kehottaminen lisäämään verotuskäytäntöjensä avoimuutta ja ottamaan käyttöön vastavuoroiset ilmoitusvelvollisuudet;

74. katsoo, että yksittäisten jäsenvaltioiden tähänastiset verokäytännöt vaarantavat vakavasti EU:n sisämarkkinat ja että erityisesti kansainvälisten suuryritysten on osallistuttava oikeudenmukaisesti ja kohtuullisesti EU:n jäsenvaltioiden rahoitukseen ja että on tutkittava edelleen laajalle levinneitä ja haitallisia verotuskäytäntöjä ja verotuspäätöksiä, joiden seurauksena on yhtiöveropohjan mureneminen ja aggressiivinen verosuunnittelu Euroopassa; pitää myönteisenä uuden TAXE-erityisvaliokunnan perustamista;

75. katsoo, että terve verokilpailu kuuluu unionin sisämarkkinoiden perusosatekijöihin mutta jäsenvaltioiden pääasiallisen toimivallan ulkopuolinen epärehellinen verokilpailu on estettävä esimerkiksi yhtenäisten verokantojen, veroviranomaisten välisen tietojenvaihdon ja pääomien liikkeitä säätelevän oikeuden myöntämisen avulla, jos tämä on oleellista unionin verotusjärjestelmän toiminnan kannalta; katsoo, että yhteisen yhtiöveropohjan käyttöönotto lisäisi järjestelmän avoimuutta; katsoo myös, että yhtenäistämisestä voidaan säätää myöhemmin eikä sen pidä estää yhteisen yhtiöveropohjan nopeaa käyttöönottoa;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

76. korostaa, että sisämarkkinoilla vain yhdessä maassa liiketoimintaa harjoittavat uudet tulokkaat ja pk-yritykset ovat huomattavasti asemassa kuin monikansalliset yritykset, jotka voivat siirtää voittoja tai harjoittaa aggressiivisen verosuunnittelun muita muotoja vain niiden käytettävissä olevien eri päätösten ja välineiden avulla; panee huolestuneena merkille, että näin saavutettu kevyempi verotus, kaikkien muiden asioiden pysyessä muuttumattomana, antaa monikansallisille yhtiöille suuremmat voitot verojen jälkeen ja luo niille näin paremmat toimintaedellytykset sisämarkkinoilla kuin niiden kilpailijoille, jotka eivät voi käyttää aggressiivista verosuunnittelua ja jotka maksavat veronsa siellä, missä niiden voitotkin syntyvät; korostaa, että haitallisten verotuskäytäntöjen edistäminen perustamalla yhdenmiehen rajavastuuyhtiö, jonka säännöissä todetaan nimenomaisesti, että sillä on mahdollista olla kaksi eri kotipaikkaa (rekisteröity toimisto yhdessä paikassa ja hallinnollinen päätoimipaikka toisessa), on väärä lähestymistapa EU:lle;

77. korostaa, että komissiolle on tietenkin taattava pääsy jäsenvaltioiden veroviranomaisten välillä vaihdettaviin, kilpailuoikeudellisesti tärkeisiin tietoihin;

78. katsoo, että verosuunnittelu voi haitata tervettä kilpailua; kehottaa komissiota mukauttamaan kiinteän toimipaikan määritelmää niin, että yhtiöt eivät voi keinotekoisesti välttää veronalaista läsnäoloa jäsenvaltioissa, joissa niillä on taloudellista toimintaa; korostaa, että tässä määritelmässä olisi myös puututtava digitaalialan erityistilanteisiin, jotta täysin aineetonta toimintaa harjoittavilla yrityksillä katsotaan olevan pysyvä toimipaikka jäsenvaltiossa, jos ne ovat digitaalisesti merkittävästi läsnä kyseisen maan taloudessa;

79. korostaa, että komission on kilpailusääntöjä käsitellessään nähtävä sisämarkkinat yhtenä markkinana eikä lukuisina paikallisina tai kansallisina markkinoina;

80. ottaa huomioon, että veropetosten ja veronkierron määräksi arvioidaan tutkimuksissa vuosittain biljoona (1 000 000 000 000) euroa, joten jäsenvaltioiden on viimein ryhdyttävä toimiin tämän käytännön rajoittamiseksi; katsoo, että veropetosten ja veronkierron vähentäminen on ensisijaisen tärkeää valtiontalouden lujittamisen edistämiseksi; suhtautuu myönteisesti G20-maiden valtiovarainministerien äskettäin hyväksymiin uusiin sääntöihin, jotka OECD laati veropohjan rapautumisesta ja voitonsiirrosta ja jolla parannetaan avoimuutta, suljetaan porsaanreikiä ja rajoitetaan veroparatiisien käyttöä; katsoo, että EU:n on yhdentymisasteensa huomioon ottaen mentävä OECD:n BEPS-ehdotuksia pidemmälle sääntöjen koordinoinnissa ja lähentämisessä, jolla on tarkoitus estää kaikenlainen haitallinen verokilpailu sisämarkkinoilla; korostaa kuitenkin, että OECD:n menettelytapa perustuu edelleen ei-sitoviin välineisiin ja että sisämarkkinoiden tarpeisiin vastaamiseksi sen toimia on täydennettävä luomalla unionin tason säädöspuitteet esimerkiksi sellaisen veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen estämistä koskevan direktiivin muodossa, joka olisi OECD:n BEPS-aloitetta kauaskantoisempi aloilla, joita ei ole katettu riittävässä määrin; kehottaa arvioimaan veronkierron ja veropetosten taloudellisia, rahoituksellisia ja kilpailuun liittyviä vaikutuksia;

81. katsoo, että koska verokäytännöt ovat joissakin jäsenvaltioissa epärehellisiä, sisämarkkinapolitiikan ja kilpailupolitiikan on käytävä käsi kädessä, jotta tuotot voidaan jakaa oikeudenmukaisesti ja estää niiden siirtäminen yksittäisiin jäsenvaltioihin tai EU:n ulkopuolelle verotuksen minimoimiseksi;

82. korostaa, että kattava, avoin ja tehokas verotietojen vaihto on aggressiivisen verosuunnittelun estämisen tärkein edellytys; korostaa samalla, että verojärjestelmien yksinkertaistaminen jäsenvaltioiden tasolla lisäisi merkittävästi verotuksen avoimuutta ja selkeyttä;

83. suhtautuu myönteisesti kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen aikomukseen muuttaa valtiontukien valvontaa kaikille oikeudenmukaisen verorasituksen aikaan saamiseksi; edellyttää, että ennen tätä muuttamista laaditaan varauksettomasti kattava kartoitus, ja kehottaa jäsenvaltioita luovuttamaan parlamentille kaikki pyydyt asiakirjat ja lopettamaan nykyisen saartomentaliteetin, joka estää edistymisen tällä alalla pitäen mielessä, että eri jäsenvaltioiden on vastattava erilaisiin politiikan vaatimuksiin maantieteellisen sijaintinsa, kokonsa, fyysisten ja muiden varojensa sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tilan perusteella, ja kehottaa tarkistamaan verotusta koskevia valtiontuen suuntaviivoja siten, että ne kattavat päätöksiä ja siirtoja vakavammat tapaukset epäterveen kilpailun alalla;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

84. kehottaa komissiota antamaan lähitulevaisuudessa yksityiskohtaisia suuntaviivoja verotusta koskevista valtiontuista ja siirtohinnoittelusta; korostaa, että tällaiset suuntaviivat ovat osoittautuneet muilla aloilla hyvin tehokkaiksi sellaisten käytäntöjen poistamiseksi ja ehkäisemiseksi jäsenvaltioissa, jotka eivät ole unionin valtiontukisääntöjen mukaisia; toteaa, että kyseiset suuntaviivat ovat tehokkaita vain, jos ne ovat hyvin yksityiskohtaisia, myös kun on kyse määrällisistä kynnysarvoista;

85. kehottaa komissiota harkitsemaan vakaviin laittomiin valtiontukiin liittyvien seuraamusten käyttöönottoa joko asianomaista valtiota tai yritystä vastaan;

86. kehottaa komissiota lisäkannustimen tarjoamiseksi muuttamaan nykyisiä sääntöjä viipymättä, jotta verotukseen liittyvän EU:n valtiontukisääntöjen rikkomisen seurauksena takaisin perityt määrät voitaisiin palauttaa veropohjan rapautumisesta kärsineille jäsenvaltioille tai EU:n talousarvioon eikä nykyiseen tapaan sille jäsenvaltiolle, joka on myöntänyt laittomasti verotukseen liittyvää valtiontukea, koska tällainen sääntö kannustaisi verojen välttelyyn; kehottaa komissiota käyttämään kilpailulainsäädännön mukaista toimivaltaansa täysimääräisesti haitallisten verokäytäntöjen torjumiseksi;

87. kehottaa estämään EU:n lainsäädäntöpuiteissa aggressiivisen verosuunnittelun ja verojen välttelyn aiheuttaman kilpailun vääristymät; suosittelee yhdenvertaisten toimintaedellytysten luomiseksi ottamaan käyttöön automaattisen pakollisen veropäätösten vaihtomenettelyn, yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan ja takeet siitä, että voittoja ei viedä EU:sta verottamatta;

Kilpailu globalisaation aikakaudella

88. korostaa, että kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä, jotta kilpailuoikeuden periaatteita voidaan soveltaa tehokkaasti globalisaation aikakaudella; kehottaa siksi komissiota tehostamaan kansainvälistä yhteistyötä kilpailuoikeutta koskevissa kysymyksissä; korostaa, että kilpailuoikeutta koskevat sopimukset, jotka mahdollistavat tapauksia tutkivien kilpailuviranomaisten välisen tietojenvaihdon, voisivat erityisen tehokkaasti edistää kansainvälistä yhteistyötä kilpailuoikeutta koskevissa kysymyksissä;

89. katsoo, että transatlanttisessa kauppaa- ja investointikumppanuudessa (TTIP) ja kaikissa muissa kansainvälisissä kauppaa- ja investointisopimuksissa olisi oltava vahva kilpailua koskeva osa;

90. tähdentää, että kauppakumppaneiden olisi voitava hyötyä kaupan alan kasvavasta kilpailusta, yksityisen sektorin investoinneista, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien yhteydessä tehtävät investoinnit mukaan luettuina, sekä kuluttajien vaurauden kasvusta;

91. korostaa, että unionin olisi tehostettava toimiaan kauppasopimusten täytäntöönpanon valvonnan alalla voidakseen arvioida muun muassa, noudatetaanko kilpailusääntöjä ja pannaanko kauppakumppanien tekemät sitoumukset täydellisesti täytäntöön ja noudatetaanko niitä;

92. kehottaa komissiota käyttämään kauppapolitiikkaa keinona luoda globaalit kilpailupolitiikkaa koskevat säännöt, jotta lukuisat yhä esiintyvät kaupan esteet voidaan poistaa; pitää ihanteellisena ratkaisuna, että pitkän aikavälin tavoitteeksi otetaan WTO:n piirissä tehtävä kilpailusääntöjä koskeva monenvälinen sopimus;

93. kannattaa YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) ja OECD:n kilpailupolitiikkaa koskevia aloitteita ja niiden pyrkimyksiä parantaa kilpailupolitiikan alan maailmanlaajuisia yhteistyötä;

94. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisia osallistumaan aktiivisesti kansainväliseen kilpailuverkostoon;

95. vaatii toimia, joilla varmistetaan, että kaikki kolmansista maista tuotavat tuotteet ovat unionissa noudatettavien ja kansainvälisillä markkinoilla tunnustettujen ympäristö-, terveys- ja sosiaalinenormien mukaisia, jotta eurooppalaisia teollisuustuottajia voidaan suojella vilpilliseltä kilpailulta;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

96. kehottaa komissiota tukemaan kehitysmaita niiden pyrkimyksissä edistää rehellistä kilpailua; kehottaa komissiota kehittämään edelleen yhteistyötä varsinkin kehittyvien talouksien kilpailuviranomaisten kanssa sekä varmistamaan, että käytettävissä on asianmukaiset suojatoimet;

97. toteaa, että resurssien, kuten energianlähteiden, yhtäläinen saatavuus on ratkaisevan tärkeää maailmanmarkkinoiden rehellisen kilpailun kannalta; korostaa tässä yhteydessä kohtuuhintaisen ja kestäväen energian merkitystä sekä toimitusvarmuutta kauppasopimuksissa;

Kilpailu eri aloilla

98. kehottaa komissiota julkistamaan elintarviketuotannon, energian, liikenteen ja median alojen kilpailukäytäntöjä koskevien meneillään olevien tutkimusten tulokset;

99. suhtautuu myönteisesti uusiin lentoyhtiöiden ja lentoasemien valtiontukia koskeviin suuntaviivoihin EU:ssa osana valtiontukien nykyaikaistamista koskevaa komission ohjelmaa; kehottaa komissiota kiireellisesti vahvistamaan kansainvälisissä sopimuksissa samanlaiset säännöt tuetuille kolmansien maiden lentoyhtiöille, jotka liikennöivät EU:hun ja EU:sta, jotta voidaan varmistaa terve kilpailu EU:n ja kolmansien maiden liikenteenharjoittajien välillä;

100. kehottaa komissiota kannustamaan Euroopan kilpailuviranomaisten verkon kautta tapahtuvaa hyvien käytäntöjen vaihtoa keinona vastata huolestuneisuuteen, jota on esitetty jakelijoiden yhteenliittymistä, joihin liittyviä tapauksia jäsenvaltioiden asiasta vastaavilla viranomaisilla on tutkittavanaan useita; kehottaa tarkastelemaan näissä keskusteluissa kansallisen ja unionin tason välisiä toimia;

101. kannustaa Euroopan kilpailuviranomaisten verkostoa keskustelemaan kasvavasta jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla vähittäismyyntiliikkeitä ostavien liittoumien verkostosta;

102. kehottaa komissiota kehittämään vaihteittain EU:n kilpailupuitteita, joihin sisällytetään Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n elintarvike- ja maatalousjärjestelmien kestävyysarviointia mittaavien SAFA-indikaattoreiden valvonta Euroopan elintarvikeketjussa, oikeudenmukainen hinnoittelu ja avoimet sopimukset (S.2.1.1.) ja tavarantoimittajien oikeudet (S.2.2.1) mukaan luettuina;

103. kehottaa perustamaan elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden hintoja alkuperämaassa ja määräpaikassa tarkkailevan eurooppalaisen seurantakeskuksen; kiinnittää huomiota Espanjan tuottaja-kuluttajaindeksiin (IPOP) mahdollisena mallina, jolla valvotaan mahdollisia viljelijöihin ja kuluttajiin kohdistuvia vähittäismyyntien väärinkäytöksiä;

104. kehottaa ryhtymään elintarvikeketjussa sitoviin toimiin sellaisia vähittäismyyjiä vastaan, jotka vahingoittavat viljelijöitä ja kuluttajia;

105. on erityisen huolestunut tilanteesta maitoalalla, jossa vähittäismyyjät ovat asettaneet hinnat selvästi kustannuksia alhaisemmiksi kiintiöjärjestelmän päätyttyä;

Kilpailupolitiikan demokraattinen vahvistaminen

106. pitää myönteisenä kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen säännöllistä vuoropuhelua parlamentin kanssa mutta katsoo, että oikeus tulla kuulluksi keskeisissä periaatteellisissa kysymyksissä ei ole riittävä;

107. toteaa, että parlamentti osallistuu kilpailulainsäädännön kyseessä ollessa yleensä vain kuulemismenettelyyn ja että sen vaikutusmahdollisuudet ovat siksi komissioon ja neuvostoon verrattuna rajalliset;

108. on tyytyväinen komission kilpailuasioista parlamentin kanssa käymään säännölliseen vuoropuheluun; vaatii jälleen, että perustavanlaatuiset lainsäädäntöperiaatteet ja -suuntaviivat hyväksytään yhteispäätösmenettelyssä; katsoo, että Euroopan parlamentin ja EU:n kilpailuviranomaisten välistä meneillään olevaa vuoropuhelua olisi edelleen tehostettava erityisesti parlamentin aikaisempina vuosina esittämien vaatimusten arvioimiseksi ja täytäntöön panemiseksi; katsoo, että komission kilpailun pääosaston riippumattomuus on hyvin tärkeää, jotta se voi menestyksekkäästi saavuttaa tavoitteensa; kehottaa komissiota siirtämään kilpailun pääosastolle riittävästi taloudellisia resursseja ja henkilöresursseja; vaatii erityisesti erottamaan tiukasti toisistaan suuntaviivoja laativat yksiköt ja ne yksiköt, jotka vastaavat kyseisten suuntaviivojen soveltamisesta konkreettisiin tapauksiin;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

109. katsoo, että sillä olisi oltava yhteispäätösoikeudet kilpailupolitiikassa; pitää valitettavana, että SEUT-sopimuksen 103 ja 109 artiklan mukaan parlamenttia on vain kuultava; katsoo, että tätä demokratiavajetta ei voida hyväksyä; ehdottaa, että tähän vajeeseen puututaan mahdollisimman pian toimielinten välisillä kilpailupolitiikan alan järjestelyillä ja että se korjataan seuraavan perussopimusten muutoksen yhteydessä;

110. vaatii parlamentille yhteispäätösvaltuuksia kilpailupolitiikan alalla varsinkin silloin, kun on kyse perustavanlaatuisista säädöksistä ja sitovista suuntaviivoista, ja pitää valitettavana, että tätä unionin politiikan alan demokraattista ulottuvuutta ei vahvistettu perussopimuksia viimeksi tarkistettaessa; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia perussopimusten tarkistamiseksi siten, että tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen soveltamisalaa laajennetaan koskemaan myös kilpailuoikeutta;

111. kehottaa komissiota ottamaan parlamentin paremmin mukaan alakohtaisiin tutkimuksiin siten, että samalla säilytetään sidosryhmien toimittamien tiettyjen tietojen luottamuksellisuus; kehottaa käyttämään vastedes neuvoston asetusten perustana sisämarkkinoita koskevaa SEUT:n 114 artiklaa, jotta ne voidaan hyväksyä yhteispäätösmenettelyssä, mikäli toivottu perussopimuksen muutos viivästyy; korostaa, että vahingonkorvausdirektiiviin liittyvä työskentely voi toimia mallina tulevalle, kilpailuoikeudellisissa kysymyksissä tehtävälle toimielinten väliselle yhteistyölle; kehottaa komission jäsentä jatkamaan Euroopan parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan kilpailua käsittelevän työryhmän kanssa aloitettua vuoropuhelua;

112. katsoo, että komission olisi vastaisuudessaakin toteutettava kilpailupolitiikan kehittämistä koskevista parlamentin ehdotuksista tulos- ja tavoitesuuntautunut julkinen arviointi ja että arviointien olisi tapahduttava nopeasti ja ne olisi julkistettava;

113. painottaa, että komission kilpailun pääosaston olisi tulevassa työssään otettava asianmukaisesti huomioon parlamentin kilpailupolitiikasta antamissa mietinnöissä esittämät näkemykset;

114. katsoo, että kaikki vuoropuhelun käytössä olevat ja hyväksi havaitut muodot olisi säilytettävä

o

o o

115. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja kansallisille kilpailuviranomaisille.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0005

Kulttuurienvälisen vuoropuhelun, kulttuurisen monimuotoisuuden ja koulutuksen merkitys EU:n perusarvojen edistämisessä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 kulttuurienvälisen vuoropuhelun, kulttuurisen monimuotoisuuden ja koulutuksen merkityksestä EU:n perusarvojen edistämisessä (2015/2139(INI))

(2018/C 011/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 ja 21 artiklan sekä 27 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 165 ja 167 artiklan sekä 17 artiklan, jonka mukaan unionin on kunnioitettava kirkkojen ja uskonnollisten yhdistysten tai yhdyskuntien sekä elämäntavallisten ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen asemaa, joka niillä on kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja tunnustettava niiden identiteetti ja erityinen tehtävä sekä käytävä avointa ja säännöllistä vuoropuhelua niiden kanssa,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 10, 11 ja 22 artiklan sekä sen johdannon,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja erityisesti sen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 2 artiklan,
- ottaa huomioon kulttuurista ja kehityksestä 20. joulukuuta 2010 annetun Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselman,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuosittajahatjulistuksen (2000) ja erityisesti otsikon "Ihmisoikeudet, demokratia ja hyvä hallinto" alaiset kohdat,
- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW) (1979),
- ottaa huomioon vuonna 2005 tehdyn Unescon yleissopimuksen kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä (Unescon yleissopimus),
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen (1948) ja erityisesti sen 16 artiklan sekä YK:n julistuksen uskontoon tai vakaumukseen perustuvan kaikkinaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2012 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 67/179 ja 22. maaliskuuta 2013 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman 22/20,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2013 neuvostolle antamansa suosituksen luonnoksesta EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksen vapauden edistämisestä ja suojelemisesta ⁽¹⁾ sekä ulkoasiainneuvoston 24. kesäkuuta 2013 hyväksymät EU:n suuntaviivat uskonnon- ja vakaumuksen vapauden edistämisestä ja suojelemisesta,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1983/2006/EY Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuodesta (2008) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2008 annetut neuvoston päätelmät kulttuurisen monimuotoisuuden ja kulttuurienvälisen vuoropuhelun edistämisestä unionin ja sen jäsenvaltioiden ulkosuhteissa ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0279.

⁽²⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 44.

⁽³⁾ EUVL C 320, 16.12.2008, s. 10.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2012 ulkoasiainneuvostossa hyväksytyn ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategisen kehityksen ja toimintasuunnitelman (11855/2012),
 - ottaa huomioon kulttuurienvälisestä vuoropuhelusta 7. toukokuuta 2008 annetun Euroopan neuvoston valkoisen kirjan "Living Together As Equals in Dignity",
 - ottaa huomioon kulttuuria kansainvälistyvässä maailmassa koskevan Euroopan toimintasuunnitelman (COM(2007)0242), jolla pyritään edistämään tietoisuutta kulttuurisesta monimuotoisuudesta ja EU:n arvoista, kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävää vuoropuhelua ja hyvien käytäntöjen vaihtoa,
 - ottaa huomioon vuonna 2014 laaditun kulttuuria EU:n ulkosuhteissa koskevan valmistelutoimen tulokset ja jatkotoimet,
 - ottaa huomioon vapaakauppasopimuksen mallin liitteenä olevan kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Pariisissa 17. maaliskuuta 2015 pidetyssä EU:n opetusministereiden epävirallisessa kokouksessa annetun Pariisin julistuksen kansalaisuuden sekä vapauden, suvaitsevaisuuden ja syrjimättömyyden yhteisten arvojen edistämisestä koulutuksen avulla (8496/15),
 - ottaa huomioon Luxemburgissa vuonna 2015 pidetyssä Euroopan nuorisokokouksessa annetut puheenjohtajakolmikron lopulliset yhteiset suositukset, joissa otettiin huomioon jäsenelty vuoropuhelu, jonka tavoitteena oli lisätä nuorten poliittista osallistumista demokraattiseen toimintaan Euroopassa, ja joissa parlamenttia kehoitettiin edistämään arvoihin perustuvaa koulutusta ja aktiivista kansalaiskasvatusta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A8-0373/2015),
- A. toteaa, että Eurooppa on kulttuurisesti, sosiaalisesti, kielellisesti ja uskonnollisesti valtavan monimuotoinen; toteaa tässä yhteydessä, että yhteiskuntiamme yhdistävät yhteiset arvot, kuten vapaus, sosiaalinen oikeudenmukaisuus, tasa-arvo ja syrjimättömyys, demokratia, ihmisoikeudet, oikeusvaltio, suvaitsevaisuus ja solidaarisuus, ovat erittäin tärkeitä Euroopan tulevaisuudelle;
- B. toteaa, että koska kulttuurienvälinen vuoropuhelu ei ole oikeudellinen käsite, sitä ei säännellä kansallisella, EU:n tai kansainvälisellä lainsäädännöllä, vaan se rakentuu kansainvälisille kehyksille, joilla pyritään suojelemaan ihmisoikeuksia ja kulttuurista monimuotoisuutta;
- C. toteaa, että kulttuurienvälinen vuoropuhelu määriteltiin alustavasti eri tutkimuksissa ja päätelmissä Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuonna (2008) prosessiksi, joka kattaa avoimen ja kunnioittavan keskustelun tai vuorovaikutuksen sellaisten yksilöiden, ryhmien ja organisaatioiden välillä, jotka eroavat toisistaan kulttuuriselta taustaltaan tai maailmankatsomukseltaan; toteaa, että sen tavoitteena on kehittää eri näkökulmien ja käytäntöjen parempaa ymmärtämystä, lisätä osallistumista sekä valinnanvapautta ja kykyä tehdä valintoja, edistää tasa-arvoa ja parantaa luovia prosesseja;
- D. toteaa, että on tärkeää tarjota tarvittavat resurssit, erityisesti taloudelliset resurssit, joiden avulla voidaan asettaa etusijalle sellaisten ohjelmien rahoitus, jotka on laadittu edistämään kulttuurienvälistä vuoropuhelua ja kansalaisten välistä vuoropuhelua, jotta voidaan lujittaa keskinäistä kunnioitusta laajan kulttuurisen monimuotoisuuden yhteydessä ja käsitellä yhteiskuntiemme monitahoista todellisuutta ja eri kulttuuri-identiteettien ja vakaumusten rinnakkaiseloja sekä korostaa eri kulttuurien myötävaikutusta eurooppalaisiin yhteiskuntiin ja eurooppalaiseen perintöön ja varmistaa tehokas konfliktinhallinta;

⁽¹⁾ EUVL L 127, 14.5.2011, s. 1418.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- E. toteaa, että tämän tavoitteen saavuttaminen ei ole ainoastaan viranomaisten ja päättäjien tehtävä vaan koko yhteiskunta on siitä yhteisesti vastuussa, mukaan lukien lukuisat sidosryhmät, kuten perheet, tiedotusvälineet, opettajat, yritykset sekä yhteisölliset ja uskonnolliset johtajat; toteaa, että poliittisten toimijoiden ohella on tärkeää painottaa niiden kaikkien muiden sidosryhmien roolia, jotka osallistuvat kulttuurienväliseen vuoropuheluun;
- F. toteaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan tietyt artikkelit ovat erityisen tärkeitä kulttuurienvälisen vuoropuhelun kannalta, koska niissä edistetään tasa-arvoa, syrjimättömyyttä, kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta, ilmaisun- ja liikkumisvapautta sekä kansalaisoikeuksia, jotka liittyvät talouselämään ja politiikkaan osallistumiseen;
- G. katsoo, että merkityksellinen kulttuurienvälinen vuoropuhelu edellyttää vankkaa tietämystä omasta kulttuurista ja muista kulttuureista;
- H. toteaa, että kehitysyhteistyön eurooppalaisen teemavuoden 2015, YK:n vuosituhtausvaimeiden tarkistamisen ja YK:n vuoden 2015 kestävä kehityksen huippukokouksen tuloksien yhteydessä kulttuurin tehtävä on keskeisen tärkeä, kun pyritään kestäväan kehitykseen ja köyhyyden poistamiseen maailmasta; kehottaa lisäksi sisällyttämään kulttuurin yksiselitteisemmin YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelmaan vuoden 2015 jälkeiseksi ajaksi;
- I. toteaa, että Euroopan ja koko maailman on vastattava lukuisiin haasteisiin, jotka liittyvät globalisaatioon, muuttoliikkeeseen, uskonnollisiin ja kulttuurien välillä esiintyviin konflikteihin sekä radikalismiin nousuun;
- J. toteaa, että kulttuurienvälisen vuoropuhelun yhteydessä on olennaisen tärkeää soveltaa sekä yleismaailmallisia ihmisoikeuksia (yksilön oikeuksina) että kulttuurisia oikeuksia (tunnustaen erityiset ja moninaiset kulttuuri-identiteetit);
- K. toteaa, että oppimiseen liittyvän opiskelijoiden ja opettajien liikkuvuuden kehittäminen ja kaikenlaiset muut kansainvälisen vaihdon muodot voivat johtaa parempaan maailmaan, jossa ihmiset liikkuvat vapaasti ja nauttivat avoimesta kulttuurienvälisestä vuoropuhelusta;
1. katsoo, että unionin olisi arvioitava tilannetta ja jatkettava erinomaista työtä, joka aloitettiin Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuonna 2008, lisättävä hyvien käytäntöjen vaihtamista ja edistettävä uutta jäsennehtyä vuoropuhelua kulttuurien ja uskontojen välisistä kysymyksistä kaikkien viimeaikaisten dramaattisten tapahtumien valossa kaikkien sidosryhmien kanssa, joita ovat Euroopan tason ja jäsenvaltioiden poliitikot, paikalliset ja alueviranomaiset, kirkot, uskonnolliset yhdistykset ja yhdyskunnat sekä elämäkatsomukselliset ja ei-tunnustukselliset järjestöt, kansalaisjärjestöt ja -foorumit, urheilu-, kulttuuri- ja opetusalan työntekijät, kansalliset ja unionin nuorisoneuvostot, akateemisen maailman edustajat ja tiedotusvälineet;
 2. kannustaa kaikkia sidosryhmiä laatimaan kulttuurienvälisestä vuoropuhelua koskevan ajantasaisen, selvän ja niiden toimintaan liittyvän määritelmän, panemaan täytäntöön tai sovittamaan yhteen menetelmiä, laadullisia kriteerejä ja indikaattoreita, joilla arvioidaan kulttuurienvälisestä vuoropuhelua koskevien ohjelmien ja hankkeiden vaikutusta, ja määrittämään kulttuurienväliset vertailut mahdollistavia menetelmiä;
 3. katsoo, että kulttuurien ja uskontojen välistä ja arvoihin perustuvaa lähestymistapaa olisi edistettävä koulutuksen alalla, jotta voitaisiin käsitellä ja edistää keskinäistä kunnioitusta, lahjomattomuutta ja eettisiä periaatteita, kulttuurista monimuotoisuutta, sosiaalista osallisuutta ja yhteenkuuluvuutta, myös edistämällä kaikille tarkoitettuja vaihto- ja liikkuvuusohjelmia;
 4. suosittaa, että kulttuurista monimuotoisuutta tarkasteltaisiin myös audiovisuaali- ja kulttuurialoilla; kannustaa näitä aloja kehittämään luovia keinoja sopimuksen saavuttamiseksi kansallisista, alueellisista ja paikallisista toimintasuunnitelmista, jotka koskevat kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn Unescon yleis-sopimuksen täytäntöönpanoa;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

5. kehottaa ottamaan huomioon uskontojen välisen vuoropuhelun kulttuurienvälisen vuoropuhelun osa-alueena, sillä se on rauhan ennakkoodellytys ja keskeinen konfliktinhallinnan väline, ja keskittymään yksilön ihmisarvoon ja tarpeeseen noudattaa ihmisoikeuksia kaikkialla maailmassa kiinnittämällä erityistä huomiota ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeuteen saada suojelua;
6. painottaa, että kulttuurien ja uskontojen välisellä aidolla vuoropuhelulla kannustetaan positiivista ja yhteistyöhakuista vuorovaikutusta, edistetään ymmärtämystä ja kunnioitusta kulttuurien välillä, lisätään monimuotoisuutta ja demokratian, vapauden ja ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä yleismaailmallisten ja kulttuurikohtaisten arvojen hyväksyntää;
7. korostaa, että on tärkeää integroida oikea-aikaisesti ja kouluttaa eristäytyneitä yhteisöjä;
8. katsoo, että EU:n olisi maailmanlaajuisena rauhantoimijana sisällytettävä EU:n ulkosuhteisiin ja kehityspolitiikkaan kulttuuri ja kulttuurivaihto ja lisättävä koulutusta, koska ne lujittavat yhteisiä keskeisiä arvoja, kuten kunnioitus ja keskinäinen ymmärtämys, ja tarjoavat tehokkaita välineitä merkitykselliseen ja kestäväan konfliktinratkaisuun, rauhanrakentamiseen ja kriisien ehkäisyyn;
9. katsoo, että SEUT:n 167 artiklan 4 kohdan mukaisesti kulttuurienvälinen vuoropuhelu ja kulttuurinen monimuotoisuus olisi integroitava kautta linjan kaikkiin EU:n politiikan aloihin, jotka vaikuttavat EU:n yhteisiin perusarvoihin ja -oikeuksiin ja joita ovat esimerkiksi nuorisopolitiikka, koulutuspolitiikka, liikkuvuus, työllisyys ja sosiaalasiat, ulkopolitiikka, naisten oikeudet ja sukupuolten tasa-arvo, kauppa ja aluekehitys;
10. korostaa tarvetta kouluttaa ja valmistella tulevia sukupolvia, jotta ne toimisivat rohkeina ongelmanratkaisijoina ja vastaisivat tehokkaasti ja innovatiivisesti haasteisiin, joita unionin kansalaiset kohtaavat tulevaisuudessa, antamalla niille mahdollisuuden saada todellista kansalaiskasvatusta ja varmistamalla, että ne ovat motivoituneita ja sitoutuneita hankkimaan pätevyyttä ja taitoja toimiakseen yrittäjinä, johtajina ja valmiuksien kehittäjinä;
11. toteaa, että kulttuurienvälinen vuoropuhelu on väline, jolla varmistetaan osallistava demokraattinen osallistuminen ja kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, erityisesti julkisiin hyödykkeisiin ja julkisiin tiloihin nähden; katsoo, että kulttuurienvälisellä vuoropuhelulla voidaan sellaisenaan edistää merkittävästi demokratian parantamista ja kehittää laajempaa ja syvempää osallisuutta ja yhteenkuuluvuuden tunnetta;
12. katsoo, että osallistavaan, korkealaatuiseen ja saatavilla olevaan viralliseen ja epäviralliseen koulutukseen sekä arkioppimiseen tehtävien julkisten investointien lisääminen on ensimmäinen askel yhtäläisen pääsyn ja mahdollisuuksien tarjoamiseksi kaikille; muistuttaa tarpeesta varmistaa kulttuurinen ja sosiaalinen monimuotoisuus opetustilanteissa ja oppimisympäristöissä, myös opettajien keskuudessa, jotta vähennetään koulunkäynnin keskeyttämistä ja edistetään muita heikommassa asemassa olevien lasten koulutusta tasavertaisuuden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi tulevien sukupolvien keskuudessa;
13. korostaa, että virallinen ja epävirallinen koulutus, arkioppiminen ja mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen eivät ainoastaan tarjoa tietoja, taitoja ja osaamista vaan niiden olisi myös autettava oppijoita kehittämään eettisiä ja kansalaisarvoja ja tulemaan aktiivisiksi, vastuullisiksi ja avarakatseisiksi yhteiskunnan jäseniksi; painottaa tältä osin, että kansalaiskasvatusta on tärkeää antaa jo varhaisella iällä, ja toteaa, että kaikkien koulutuksen alan sidosryhmien on tärkeää tehdä yhteistyötä; kehottaa käyttämään perustana lasten ja nuorten aloite- ja sitoutumiskykyä, jotta vahvistetaan sosiaalisia suhteita, luodaan yhteenkuuluvuuden tunnetta ja kehitetään eettisiä normeja syrjinnän torjumiseksi;
14. korostaa epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen merkitystä ja on tietoinen hyödyistä, joka syntyy, kun luodaan synergioita ja kumppanuuksia kaikkien oppimisen tasojen ja muotojen sekä eri sukupolvien välillä; korostaa samoin, että on tärkeää osallistua urheiluun ja vapaaehtoistoimintaan, kun edistetään sosiaalisten ja kansalaistaitojen sekä monikulttuuristen taitojen kehittämistä ja muita heikommassa asemassa olevien ja haavoittuvien ryhmien sekä yleisemmin kansalaisten ja erityisesti lasten sosiaalista osallisuutta luomalla ryhmätyöhenkeä ja opettamalla monimuotoisuuden kunnioittamista ja torjumalla siten väkivallan, radikalismien, rasismien ja muukalaisvihan kaltaisia sosiaalisia ilmiöitä ja luomalla uudelleen perustaa rakentavalle ja rauhanomaiselle vuoropuhelulle eri yhteisöjen välillä; muistuttaa tässä yhteydessä EU:n ohjelmien keskeisestä asemasta kulttuurin, tiedonvälityksen, koulutuksen, nuorisotyön ja urheilun alalla tärkeinä tekijöinä, joilla torjutaan suvaitsemattomuutta ja ennakkoluuloja sekä edistetään yhteenkuuluvuuden tunnetta ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamista;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

15. korostaa, että on tärkeää rakentaa lujia siltoja kulttuurin ja koulutuksen välille, jotta voidaan kehittää osaamista ja siirrettäviä taitoja, lisätä korkeatasoisten ja turvattujen työpaikkojen määrää ihmisarvoista työtä koskevan ILO:n ohjelman mukaisesti ja saavuttaa korkeampi sosiaalisen osallisuuden ja aktiivisen kansalaisuuden taso; pitää näitä tärkeimpinä tavoitteina pantaessa täytäntöön EU:n perusarvoja, jotka on vahvistettu SEU:n 2 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa; muistuttaa Connect-ohjelman merkityksestä, sillä se oli ainoa EU:n ohjelma, jolla edistettiin kulttuuri- ja koulutushankkeita, ja kannustaa komissiota harkitsemaan uutta kokeiluhanketta, jolla testataan, onko tällainen järjestelmä pantavissa tässä vaiheessa täytäntöön;

16. tukee nuorten ja opettajien liikkuvuutta samoin kuin kaikenlaista yhteistyötä koulujen ja korkeakoulujen välillä, esimerkiksi yhteisiä koulutusfoorumeita, yhteisiä opiskeluohjelmia ja yhteishankkeita, joilla edistetään kulttuurisen monimuotoisuuden ymmärtämystä ja hyväksymistä sekä sosiaalisten, monikulttuuristen ja kansalaistaitojen omaksumista; katsoo tässä yhteydessä, että lasten tutustuttaminen muihin kulttuureihin hyvin nuorella iällä auttaa heitä hankkimaan sellaisia perustavia taitoja ja valmiuksia elämään, joita henkilökohtainen kehitys, tuleva työllistyminen ja aktiivinen unionin kansalaisuus edellyttävät; korostaa, että kohdistetut kouluvierailut eri jäsenvaltioihin ja lasten kansainvälinen liikkuvuus on myös väline, jolla luodaan perusta eurooppalaisille kulttuureille, taiteelle, kielille ja arvoille; tukee erityisesti ala- ja yläasteen opettajien liikkuvuutta, jotta voidaan jakaa kokemuksia ja kehittää omia välineitä muuttuvien yhteiskunnallisten haasteiden kohtaamiseksi ja niihin vastaamiseksi; korostaa Erasmus+ -ohjelman roolia ja merkitystä, sillä se lisää nuorten tietoisuutta eurooppalaisuudesta ja luo yhteenkuuluvuuden tunnetta ja vakiinnuttaa kulttuurienvälistä vuoropuhelua edistämällä nuorten liikkuvuutta sekä parantamalla heidän työllistymistään; kannustaa erityisesti toteuttamaan lisätoimia, joilla edistetään muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja erityistarpeita omaavien henkilöiden mahdollisuutta hyödyntää Erasmus+ -ohjelman liikkuvuutta edistäviä toimia ja osallistua niihin;

17. kannustaa jäsenvaltioita kehittämään laadukkaita koulutusohjelmia, joilla edistetään monimuotoisuutta ja lisätään opettajien, nuoris- ja yhteisötyöntekijöiden sekä kouluissa ja epäviralliseen koulutukseen ja arkioppimiseen liittyvissä yhteyksissä toimivien niin lapsille kuin heidän vanhemmilleen tarkoitettujen neuvontapalvelujen mahdollisuuksia täyttää kulttuuriselta ja sosiaaliselta taustaltaan eroavien lasten koulutustarpeet ja puuttua kaikenlaiseen syrjintään ja rasismiin, mukaan lukien kiusaaminen ja nettikiusaaminen; toteaa, että koulutusresursseja olisi tarkasteltava uudelleen, jotta edistettäisiin eri näkökulmiin perustuvaa ja monikielistä oppimista, ja että opettajien monikielisiin ja -kulttuurisiin kokemuksiin ja taitoihin on kiinnitettävä enemmän huomiota ja niitä on edistettävä tässä yhteydessä järjestelmällisesti;

18. korostaa, että on tärkeää investoida opettajille tarkoitettuihin elinikäisen oppimisen ohjelmiin, jotta he voivat hankkia tarvittavia pedagogisia valmiuksia muuttoliikkeen, vieraaseen kulttuuriin sopeutumisen ja sosiaalipsykologian alalla ja jotta he voivat hyödyntää monimuotoisuutta runsaana oppimislähteenä opetustilanteissa;

19. toteaa, että opettajat ovat keskeisessä asemassa pyrittäessä vahvistamaan sosiaalisia suhteita yhteistyössä perheiden kanssa, luomaan yhteenkuuluvuuden tunnetta ja auttamaan nuoria kehittämään eettisiä ja kansalaisarvoja;

20. muistuttaa, että on luotava oikeuksiin perustuvia ja sukupuolinäkökulman huomioonottavia oppimisympäristöjä, jotta opiskelijat saavat tietoa ihmisoikeuksista, mukaan lukien naisten ja lasten oikeudet, perusarvoja ja kansalaisvaikuttamisesta, kansalaisten oikeuksista ja velvollisuuksista sekä demokratiasta ja oikeusvaltiosta ja voivat puolustaa niitä, luottavat omaan identiteettiinsä, tietävät, että heidän äänensä kuullaan, ja tuntevat, että heidän yhteisönsä arvostavat heitä; kannustaa jäsenvaltioita ja oppilaitoksia vahvistamaan opiskelijoiden aktiivista osallistumista oppilaitostensa hallintoon;

21. korostaa uuden tieto- ja viestintäteknologian ja internetin merkitystä kulttuurienvälistä vuoropuhelua edistävinä välineinä; kannattaa sosiaalisen median käyttöä, jotta vahvistetaan tietoisuutta EU:n yhteisistä perusarvoista ja -periaatteista kansalaisten keskuudessa, ja korostaa medialukutaidon merkitystä kaikilla koulutustasoilla välineenä, jolla edistetään kulttuurienvälistä vuoropuhelua nuorten keskuudessa; kannustaa myös Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n edustustojen kaikkia päälliköitä hyödyntämään työssään uusia digitaalisia työkaluja;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

22. toteaa, että on tarjottava kestävää ja jäsennehtyä tukea kansalaisjärjestöille, ihmisoikeusjärjestöille, nuorisjärjestöille ja oppilaitoksille, jotta ne voivat haastaa äärihiikeet sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja osallistamisen, aktiivisen kansalaisuuden ja nuorten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja osallistumisen avulla, erityisesti pienimuotoisten paikallisten aloitteiden ja ruohonjuuritasen aloitteiden avulla;

23. toteaa, että kansalaisjärjestöt, kulttuuriverkostot ja -foorumit sekä edellä mainitut tahot ovat keskeisessä asemassa ja että niiden olisi jatkossakin oltava keskeisessä asemassa ympäristöissä, joissa kulttuurienvälisen vuoropuhelun viralliset rakenteet, toimet tai ohjelmat ovat vähemmän kehittyneitä; kannustaa lisäämään vuoropuhelua unionin ja suurkaupunkien, alueiden ja paikallisviranomaisten välillä, jotta voidaan analysoida tehokkaammin i) niiden kaupunkimallien välistä yhteyttä, joissa kansalaiset elävät, sekä koulujärjestelmien onnistumista tai epäonnistumista, ii) virallisesta oppimisesta ja arkioppimisesta kaikille lapsille ja perheille koituvaa hyötyä ja iii) koulutusrakenteiden yhteensovittamista tehokkaan kulttuurienvälisen vuoropuhelun edistämiseksi;

24. kehottaa kiinnittämään uudelleen huomiota solidaarisuuteen perustuvan ja monikulttuurisen yhteiskunnan edistämiseen erityisesti nuorten keskuudessa panemalla täytäntöön Kansalaisten Eurooppa -ohjelma, käyttämällä riittävästi varoja sen tavoitteiden täyttämiseen eli yhtenäisemmän ja osallistavamman yhteiskunnan toteuttamiseen ja edistämällä maailmaan avoimesti suhtautuvaa aktiivista kansalaisuutta, jossa kunnioitetaan kulttuurista monimuotoisuutta ja joka perustuu unionin yhteisiin arvoihin;

25. kannustaa kaikenikäisten osallistamaan taide- ja urheilukasvatukseen ja koulutustoimintaan sekä vapaaehtoistoimintaan, jotta voidaan lujittaa yhteiskuntaan sopeutumista koskevia prosesseja ja vähemmistöjen, muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, marginalisoituneiden yhteisöjen, maahanmuuttajien ja pakolaisten osallistumista kulttuurielämään ja sosiaaliseen elämään, johtajuus ja päätöksenteko mukaan lukien;

26. pitää tärkeinä virallista, epävirallista ja arkioppimista sekä vapaaehtoistoimintaa, jotta voidaan edistää itsensä kehittämistä keskittymällä kognitiivisiin ja ei-kognitiivisiin taitoihin ja valmiuksiin, kriittiseen ajatteluun, kykyyn käsitellä erilaisia mielipiteitä, medialukutaitoon, syrjimättömyyteen ja monikulttuurisiin taitoihin ja valmiuksiin sekä kielten oppimiseen samoin kuin sosiaalisiin ja kansalaistaitoihin, mukaan lukien kulttuuriperintöön tutustuminen välineenä, jolla voidaan vastata tämänhetkisiin haasteisiin ymmärtävän tulkinnan avulla;

27. vahvistaa, että käsiteltäessä kulttuurienvälistä vuoropuhelua ja koulutusta on tarpeen soveltaa sukupuolinäkökulmaa ja ottaa huomioon monenlaisesta syrjinnästä kärsivien ihmisten, kuten vammaisten henkilöiden, HLBTI-henkilöiksi itsensä määrittävien ja marginalisoituneista yhteisöistä peräisin olevien, tarpeet;

28. kannustaa unionin toimielimiä laajentamaan kaikenlaista radikalisoitumista koskevaa analyysia ja pohtimaan uudelleen poliittisten äärihiikeiden ja väkivallan luonnetta ja prosesseja sen olettamuksen perusteella, että radikalisoituminen on dynaaminen ja suhteellinen prosessi sekä ennalta arvaamaton ja ennakoimaton seuraus toisiaan seuraavista muutoksista; suhtautuu siksi myönteisesti 17. maaliskuuta 2015 annettuun Pariisin julistukseen kansalaisuuden sekä vapauden, suvaitsevuuden ja syrjimättömyyden yhteisten arvojen edistämiseksi koulutuksen avulla pyrkimyksenä edistää aktiivista vuoropuhelua kulttuurien välillä sekä maailmanlaajuisuutta solidaarisuutta ja keskinäistä kunnioitusta ja katsoo, että julistuksella pyritään kiinnittämään huomiota kansalaiskasvatuksen merkitykseen, mukaan lukien tietoisuuden lisääminen kulttuuristen välineiden ainutlaatuisesta tehtävästä keskinäisen kunnioituksen edistämiseksi oppilaiden ja opiskelijoiden keskuudessa;

29. muistuttaa, että hallituksilla ja unionin toimielimillä on tiedusteluyksikköjen ja lainvalvontaviranomaisten tukemina legitiimi oikeus ja vastuu puuttua rikolliseen toimintaan; panee kuitenkin merkille, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti rangaistustoimissa on aina noudatettava perusoikeuksia, kuten oikeutta tietosuojaan, ilmaisunvapautta, syyttömyysolettamaa ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin;

30. katsoo, että EU:n olisi perusarvoja, kulttuurienvälistä vuoropuhelua ja kulttuurista monimuotoisuutta kansainvälisesti edistäessään tuomittava voimakkaasti kaikenlainen epäinhimillinen ja alentava kohtelu sekä kaikenlaiset ihmisoikeusloukkaukset, jotta se voisi edistää konkreettisesti ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen täysimääräistä kunnioittamista;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

31. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että sitovat eurooppalaiset ja kansainväliset syrjinnän vastaiset normit saatetaan täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä;

32. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan marginalisoituneita yhteisöjä, maahanmuuttajia, pakolaisia ja vastaanottavia yhteisöjä sekä uskonnollisia ja tunnustuksettomia yhteisöjä mukaan kunnioittaviin ja voimaannuttaviin osallisuuden edistämistä koskeviin prosesseihin, joilla varmistetaan niiden osallistuminen yhteiskunnalliseen ja kulttuurielämään inhimillisellä, kunnioittavalla ja kestäväällä tavalla kaikissa tilanteissa ja erityisesti hätätilanteissa;

33. suhtautuu myönteisesti kulttuuria EU:n ulkosuhteissa koskevaan valmistelutoimeen ja sen asemaan välineenä, jolla vahvistetaan kulttuurin roolia inhimillisen, sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen strategisena tekijänä ja myötävaikutetaan ulkopoliittisten tavoitteiden saavuttamiseen, ja kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n edustustoja kaikkialla maailmassa sisällyttämään kulttuurin kiinteänä osana EU:n ulkopoliittikkaan, nimittämään kulttuuriasiamiehen kuhunkin EU:n edustustoon EU:n ulkopuolisissa kumppanimaissa ja antamaan ulkosuhdehallinnon henkilöstölle koulutusta ulkopoliittikan kulttuurisesta ulottuvuudesta; kehottaa komissiota valtavirtaistamaan kulttuuri-diplomatian ja kulttuurienvälisen vuoropuhelun kaikkiin EU:n ulkosuhdevälineisiin ja EU:n kehitysohjelmaan; kehottaa lisäksi EU:ta ja jäsenvaltioita lujittamaan yhteistyötä muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen, kuten Yhdistyneiden kansakuntien ja sen erityisjärjestöjen, erityisesti Unescon, UNICEFin ja UNHCR:n, kanssa, ja varmistamaan, että EU:ta edustetaan tehokkaammin ja vaikuttavammin niiden elimissä; kehottaa lisäksi tekemään yhteistyötä kansallisten kulttuuri-instituuttien kanssa olemassa olevien välineiden, kuten Euroopan unionin kansallisten kulttuuri-instituuttien (EUNIC) kulttuuriverkostoihin perustuvien klustereiden, täytäntöönpanon tehostamiseksi ja suunnittelemaan uusia välineitä, joilla torjutaan yhteisiä haasteita globalisoituneessa maailmassa;

34. katsoo, että kulttuurin olisi oltava kolmansien maiden kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun keskeinen osa, ja muistuttaa, että kulttuuri on sisällytettävä järjestelmällisesti kehityshankkeisiin ja -ohjelmiin; korostaa sen vuoksi tarvetta poistaa esteitä taiteilijoiden, opettajien, tiedemaailman edustajien ja kulttuurialan ammattilaisten liikkuvuudelta soveltamalla yhteen ja yksinkertaistamalla viisumimenettelyjä kulttuurialan yhteistyön edistämiseksi kaikkialla maailmassa;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään strategioita, joissa tunnustetaan kulttuurienvälisen vuoropuhelu vuorovaikutteisena viestintäprosessina kulttuurien sisällä ja niiden välillä, varmistamaan keskinäisen kunnioituksen ja yhtäläiset mahdollisuudet, laatimaan ja panemaan täytäntöön tehokkaita ratkaisuja, joilla torjutaan taloudellista ja sosiaalista epätasa-arvoa ja syrjäytymisen syitä sekä kaikenlaista syrjintää, ja lisäämään eri näkemysten ja käytäntöjen parempaa ymmärtämystä; muistuttaa tiedotusvälineiden, mukaan lukien sosiaalinen media, keskeisestä roolista sekä foorumina, jolla on mahdollista esittää jyrkkiä näkemyksiä, että välineenä, jolla torjutaan muukalaisvihamielistä puhetta, muretaan stereotyyppioita ja ennakkoluuloja sekä edistetään suvaitsevaisuutta;

36. muistuttaa, että kulttuuriperintö edustaa kulttuuri-ilmaisujen moninaisuutta ja sen vuoksi sitä olisi suojeltava ja edistettävä hyväksymällä yhdenmukaista lainsäädäntöä ja kansainvälisiä sopimuksia tiiviissä yhteistyössä Unescon kanssa;

37. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ehkäisemään ääriajattelua, kuten muukalaisvihaa, rasismia ja kaikenlaista syrjintää ja marginalisoitumista, yhteisön yhteenkuuluvuutta edistävillä toimilla, joilla voidaan menestyksellisesti torjua taloudellista ja sosiaalista epätasa-arvoa siten, että otetaan mukaan laaja joukko toimijoita, kuten kaupunkisuunnittelijoita, sosiaalityöntekijöitä, yhteisöjä, kirkkoja ja uskonnollisia yhdistyksiä, opettajia, perheitä tukevia järjestöjä ja terveydenhuollon ammattihenkilöitä, joiden tavoitteena on torjua ääriajattelua, varmistaa sosiaalinen osallisuus sekä muodollinen ja olennainen tasa-arvo ja edistää monimuotoisuutta ja yhteisön yhteenkuuluvuutta;

38. suosittaa, että unioni pyrkii yhteistyötä tekemällä antamaan pakolaislapsille mahdollisuuden oppimiseen ja koulunkäyntiin, jatkaa sellaisten ohjelmien tukemista, joilla varmistetaan koulutukseen pääsy humanitaaristen kriisien aikana, ja varmistaa maahanmuuttajaopiskelijoiden kotouttamisen Euroopassa;

39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan, suunnittelemaan ja panemaan kaikilla hallinnon tasoilla täytäntöön vuorovaikutuksellisia nuorisoon ja lapsiin keskittyviä osallistumistapoja;

40. korostaa perheen merkitystä pyrittäessä säilyttämään kulttuuri-identiteetti, perinteet, etiikka ja yhteiskunnan arvojärjestelmät, ja painottaa, että lasten tutustuttaminen oman yhteiskunnan kulttuuriin, arvoihin ja normeihin alkaa perheessä;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

41. kehottaa komissiota ja neuvostoa omaksumaan kulttuurienvälisen vuoropuhelun EU:n vahvana poliittisena tavoitteena, johon se on sitoutunut, ja takaamaan siksi EU:n tuen erilaisilla politiikkatoimilla, aloitteilla ja varoilla, mukaan lukien kolmansien maiden ja erityisesti epävakaiden maiden kanssa käytävä kulttuurienvälisen vuoropuhelu;
42. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan edelleen etusijalle aloitteet, joilla pyritään tukemaan kulttuurista monimuotoisuutta, kulttuurienvälistä vuoropuhelua ja koulutusta, ja hyödyntämään täysimääräisesti EU:n rahoitusvälineitä, ohjelmia ja aloitteita, kuten Erasmus+, Kansalaisten Eurooppa, Luova Eurooppa ja Horisontti 2020, EU:n naapuruuspolitiikan ja ulkopoliitiikan välineitä sekä Euroopan unionin perusoikeusviraston kaltaisia elimiä kulttuurienvälisen vuoropuhelun ja kulttuurisen monimuotoisuuden edistämiseksi ja tukemiseksi Euroopassa ja sen naapurimaissa sekä muualla maailmassa;
43. korostaa eurooppalaisen taiteellisen tuotannon vahvaa panosta kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja sen merkitystä EU:n arvojen levittäjänä ja unionin kansalaisille tarjoutuvana mahdollisuutena kehittää kriittistä ajatteluaan;
44. muistuttaa LUX-elokuvapalkinnon merkityksestä eurooppalaista identiteettiä tai eurooppalaista kulttuurista monimuotoisuutta kuvaavien eurooppalaisten elokuvien palkitsemisessa;
45. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan tämän mietinnön yhteydessä toteutettujen toimien vaikutusta ja kehottaa komissiota laatimaan seurantakertomuksen ja uudelleenarvioinnin;
46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle Euroopan unionin erityisedustajalle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.
-

Tiistai 19. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0006

Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 aiheesta ”Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla: vaikutukset ja eteneminen kohti tehokkaampia ja toimivampia EU:n puitteita rahoituspalvelujen sääntelylle ja pääomamarkkinaunionille” (2015/2106(INI))

(2018/C 011/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon pääomamarkkinaunionin muodostamisesta annetun komission vihreän kirjan (COM(2015)0063) ja parlamentin 9. heinäkuuta 2015 siitä antaman päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2009 annetun Jacques De Larosièren johdolla toimineen, EU:n rahoitusvalvontaa käsitelleen korkean tason ryhmän kertomuksen,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2015 annetun Baselin pankkivalvontakomitean raportin pankkivalvonnan vaikutuksista ja vastuuvollisuudesta,
- ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjan ”Initial reflections on the obstacles to the development of deep and integrated EU capital markets” (SWD(2015)0013),
- ottaa huomioon talous- ja rahoitusasioiden neuvoston 19. kesäkuuta 2015 hyväksymät päätelmät pääomamarkkinaunionista,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan investointiohjelmasta (COM(2014)0903),
- ottaa huomioon ECON-valiokunnan 30. tammikuuta 2014 hyväksymän epävirallisen mietinnön EU:n finanssipalvelulainsäädännön johdonmukaisuuden parantamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. toukokuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan finanssialan uudistus” (COM(2014)0279),
- ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjan ”Taloudellinen katsaus finanssialan sääntelyohjelmaan” (SWD(2014) 0158),
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan finanssivalvojen järjestelmän (EFV) tarkistamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) tehtävistä ja organisaatiosta (COM(2014)0508),
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan finanssivalvojen järjestelmän (EFV) toiminnasta (COM(2014)0509),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0268.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201402/20140210ATT79138/20140210ATT79138EN.pdf>.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0202.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta (COM(2014)0168),
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon "EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin" (COM(2015)0215),
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ehdotuksesta toimielinten väliseksi sopimukseksi paremmasta sääntelystä (COM(2015)0216),
 - ottaa huomioon maaliskuussa 2015 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean kertomuksen valtiiovastuiden kohtelusta sääntelyssä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Ison-Britannian parlamentin pankkialan standardeja käsittelevän valiokunnan loppuraportin pankkialan kokonaisvaltaisesta uudistamisesta "Changing banking for good",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunnan lausunnot (A8-0360/2015),
- A. ottaa huomioon, että vuosien 2007–2008 rahoituskriisiin ja sen laajalle levinneisiin vaikutuksiin oli syynä muun muassa se, että rahoituspalveluihin ei sovellettu asianmukaista ja laadukasta sääntelyä, vaikka markkinoista ja tuotteista oli tullut monimutkaisempia; ottaa huomioon, että EU:n rahoituslalla on viime vuosina aloitettu kunnianhimoinen uudistusohjelma rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan vahvistamiseksi, rahoitusvakauden palauttamiseksi, veronmaksajiin kohdistuvien riskien vähentämiseksi sekä rahoitusjärjestelmän tekemiseksi häiriönsietokykyisemmäksi ja paremmin sijoittajien tarpeita ja reaalitalouden rahoitustarpeita palvelevaksi; toteaa, että vaikka kasvunäkymät Euroopassa ovat parantuneet, talous ei ole vielä täysin elpynyt;
- B. ottaa huomioon, että kaikilla rahoitusaloilla, mukaan lukien pankit, vakuutukset, arvopaperimarkkinat, investointirahastot ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuri, on tapahtunut ja tapahtuu yhä perustavanlaatuisia muutoksia;
- C. toteaa, että rahoitusalan sääntelyä koskevien uudistusten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpano on kesken eikä sitä ole vielä saatettu päätökseen ja että useita merkittäviä uudistuksia on yhä tekemättä; painottaa erityisesti, että monia asiaa koskevia delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä ei ole vielä hyväksytty lopullisesti; ottaa huomioon, että tilannetta pankki- ja vakuutuslalla ja rahoitusmarkkinoilla leimaa jatkuva muutos ja innovointi, mikä tarkoittaa sitä, että näitä aloja säänteleviä asetuksia on kehitettävä jatkuvasti, jotta varmistetaan oikeasuhtaisuus ja tehokkuus sekä asetusten jatkuva mukauttaminen;
- D. ottaa huomioon, että unionin pääomamarkkinat ovat yhä hajanaiset; katsoo, että pääomamarkkinaunioni voi tarjota käyttökelpoisen kehyksen, jolla varmistetaan rahoituksen tasa-arvoinen saatavuus pk-yrityksille koko EU:ssa ja edistetään innovatiivisia rahoituslähteitä markkinalähtöiselle rahoitukselle; toteaa, että myös pk-yritysten ja mikro-yritysten luototuksessa ilmenevät erityiset ongelmat johtuvat talouden epävakaudesta ja reaalitaloutta koskevien kohdennettujen ratkaisujen puutteesta; ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen pääomamarkkinoihin perustuvaan toimintaympäristöön viitataan usein, mutta se eroaa ratkaisevasti pankkitoimintaan perustuvasta EU:n toimintaympäristöstä, eikä sitä pitäisi kopioida tai käyttää mallina; katsoo, että pääomamarkkinaunioni on mahdollisuus vahvistaa EU:n pääomamarkkinoita täydentämällä pankkitoimintaan perustuvaa rahoitusta; katsoo, että Yhdysvalloissa pankkien yrityksille finanssikriisin jälkeen myöntämä lainoitus on kehittynyt voimakkaammin kuin pääomamarkkinoihin perustuva rahoitus;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0161.

⁽²⁾ <http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/esrbreportregulatorytreatmentsovereignexposures032015.en.pdf?29664e3495a886d806863aac942fcdac>.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tilannekatsaus ja uuteen sääntelykehykseen liittyvät haasteet

1. panee merkille, että komission tiedonannossa ”Euroopan finanssialan uudistus” esitetään ensimmäinen tilannekatsaus rahoitusalan uudistuksiin, mutta siinä ei tehdä täysimittaista arviota eikä määrällistä analyysia uudistusten kokonaisvaikutuksista eikä yksittäisten toimien keskinäisestä vuorovaikutuksesta;
2. pitää myönteisenä komission investointipakettia, pääomamarkkinaunioni mukaan luettuna; painottaa, että yritykset tarvitsevat täydentävää pankkien ulkopuolista rahoitusta ja että pääomamarkkinaunionin muodostamisessa on oltava perusperiaatteena, että kiinnitetään enemmän huomiota pääomamarkkinoiden loppukäyttäjiin eli yrityksiin ja sijoittajiin; korostaa, että tehokas ja tuloksellinen rahoituspalvelukehys, jolla varmistetaan rahoitusvakaus, on edellytys (pitkän aikavälin) investointien ja kasvun lisäämiselle kilpailukykyisessä Euroopan taloudessa; korostaa talous- ja rahoitusvakauden välistä yhteyttä; korostaa lisäksi, että luotettava talouspolitiikka, tehokkaat rakenneuudistukset ja moitteeton varainhoito auttavat tervehdyttämään reaalitaloutta ja lisäämään sen kasvupotentiaalia jäsenvaltioissa ja EU:ssa; toteaa, että pääomamarkkinoilla voi olla merkittävä rooli jäsenvaltioiden talouksien rahoitustarpeisiin vastaamisessa;
3. toteaa, että yhä jatkuvasta finanssi- ja velkakriisistä on aiheutunut ennennäkemätöntä haittaa erityisesti reaalitaloudelle ja veronmaksajille; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille EU:n toimielinten viimeisten viiden vuoden aikana hyväksymän rahoitussääntelyn, joka on vahvistanut Euroopan rahoitusjärjestelmän rakennetta tulevia kriisejä varten; pitää myönteisenä pääomamarkkinaunionia koskevaa komission toimintasuunnitelmaa; panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ottanut kuluttajien ja sijoittajien tehokkaan suojelun yhdeksi pääomamarkkinaunionin perusperiaatteeksi;
4. antaa tunnustusta rahoitussääntelyn avulla saavutetuille tuloksille finanssikriisin seurauksiin vastaamisessa; panee merkille huolen sääntelyn ja valvonnan monimutkaistumisesta, joka ilmenee sääntelyn määrän lisääntymisenä ja sen yksityiskohtaistumisena sekä sääntöjen soveltamisena monitasoisesti kansainvälisellä, kansallisella ja EU:n tasolla; toteaa, että monimutkainen sääntely heijastaa myös rahoitusmarkkinoiden monimutkaisuutta, rahoitusvälineet, markkina-infrastruktuuri ja rahoituslaitokset mukaan luettuina; korostaa, että liian monimutkainen sääntely ja tiukemmat ennakoehdot voivat vaikuttaa kielteisesti investointeihin; katsoo, että sääntelyn monimutkaisuuteen on puututtava myös, kun on kyse sen soveltamisesta rahoitusalan ulkopuolisiin rahoitustuotteiden loppukäyttäjiin; korostaa, että tarvitaan maailmanlaajuisesti tehtävää kansainvälistä sääntely-yhteistyötä, jossa yhteistyö on tiiviimpää ja vastuuvollisuus suurempi;
5. toteaa, että terveessä ja vakaassa pääomamarkkinaunionissa on otettava huomioon keskinäinen riippuvuus muista rahoituksen osa-alueista ja etsittävä reaalitaloudelle uusia markkinaehtoisia rahoituslähteitä ja että pääomamarkkinaunionin on perustuttava ennen kaikkea vakiintuneisiin rakenteisiin; korostaa, että tarvitaan kokonaisvaltainen näkemys EU:n rahoituspalvelujen sääntelystä, jossa pääomamarkkinaunioni täydentää pankkirahoitusta; kehottaa ottamaan pääomamarkkinaunionissa huomioon kuluttajien ja sijoittajien näkökulman eikä vain suuntautumaan yritysten rahoittamiseen; katsoo, että tätä varten komission olisi tehtävä läheistä yhteistyötä Euroopan järjestelmäriskikomitean, Euroopan valvontaviranomaisten ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa sellaisten lähestymistavoissa olevien erojen ratkaisemiseksi, jotka voivat vaarantaa pääomamarkkinaunionin tavoitteet; pyytää komissiota käyttämään hyvin toimivia parhaita käytäntöjä koko unionin kattavien pääomamarkkinoiden kehittämiseksi;
6. katsoo, että säädös ei aina ole soveltuvin poliittinen toimi ja että muut kuin lainsäädännölliset toimenpiteet ja markkinalähtöiset lähestymistavat olisi otettava asianmukaisesti huomioon;
7. kehottaa komissiota soveltamaan pääomamarkkinaunioniin yhdenmuetä lähestymistapaa ja kiinnittämään huomiota muihin toimintapolitiittisiin agendoihin, kuten digitaalisten sisämarkkinoiden kehittämiseen ja yhtiöoikeuden ja omistajaohjauksen aloilla meneillään oleviin uudistusohjelmiin; katsoo lisäksi, että komission olisi otettava huomioon uusin tekninen kehitys; on huolestunut tietoverkkoturvallisuuteen kohdistuvista uhkista ja pyytää komissiota varmistamaan, että niiden torjuminen on yksi unionin strategiaan sisältyvistä ulottuvuuksista;
8. katsoo, että EU:n rahoituspalvelujen tehokkaan ja tuloksellisen sääntelyn olisi oltava yhtenäistä, johdonmukaista (myös eri alojen välillä), oikeasuhtaista ja päällekkäisyyttä välttävää eikä se saisi olla tarpeettoman monimutkaista, ja sillä pitäisi ehkäistä oikeudellinen epävarmuus, sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö ja korkeat liiketoimikustannukset; katsoo lisäksi, että sääntelyn olisi tarjottava välittäjille mahdollisuus täyttää tehtävänsä rahoituksen kanavoimisessa reaalitaloudelle ja siten helpotettava sen rahoittamista, palveltava säästäjiä ja sijoittajia, torjuttava tehokkaasti rahoitusvakauteen ja veronmaksajiin kohdistuvia riskejä, ehkäistävä uusia rahoituskriisejä ja toimittava kilpenä järjestelmäriskien torjumiseksi; katsoo, että EU:n rahoituspalvelujen sääntelyllä olisi tuettava sisämarkkinoiden tiivistämistä ja että siinä olisi keskityttävä konkreettisiin tavoitteisiin, jotka saavutetaan paremmin EU:n tasolla, ja jätettävä samalla tilaa luonteeltaan paikalliselle innovatiiviselle rahoitukselle;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

9. on huolissaan IBAN-koodeja koskevista sitkeästi jatkuvista ongelmista, sillä niitä ei vieläkaan hyväksytty suoraveloitukseen muissa kuin maksunsaajan omassa jäsenvaltiossa avatuilta pankkitileiltä;

10. painottaa, että rahoituspalvelukehyksestä on tehtävä tilannearvio, jossa käytetään sekä määrällistä että laadullista lähestymistapaa; toteaa, että samankaltaisia arvioita tehdään myös muilla lainkäyttöalueilla ja etenkin Yhdysvalloissa; korostaa, että tällä tilannearviolla olisi edistettävä paremmin toimivien rahoitusmarkkinoiden luomista, joilla palvellaan reaali talouden rahoitustarpeita muun muassa tukkimalla porsaanreiät ja aukot ja korjaamalla epäjohtonmukaisuudet, epäyhtenäisyyden ja epäsuhtaisuudet, ja että sillä ei saisi heikentää lainsäädännön alalla tähän asti saavutettuja tuloksia; toteaa, että on muistettava, että kussakin yksittäisessä säädöksessä hyväksytyissä tarkistuseräusekkeissa esitettyjen, tuloksiin ennalta vaikuttamattomien pyyntöjen ei pitäisi katsoa johtavan sääntelyn purkamiseen;

11. katsoo, että rahoituspalvelujen sisämarkkinat palvelevat yrityksiä, mutta että niiden on viime kädessä hyödytettävä asiakkaita ja sijoittajia; katsoo, että rajat ylittävillä markkinoilla pääsyyllä, markkinoinnilla ja investoinnilla on yhä lukuisia esteitä, jotka on selvitettävä, käsiteltävä ja poistettava, ja että samalla on säilytettävä mahdollisimman korkea sijoittajien suojan taso; muistuttaa, että pääomavirtojen esteiden vähentämisen voidaan perustellusti sanovan parantavan pitkäaikaisia kasvunäkymiä vain, jos yleiset kannusteet yrityksille määritellään oikein; pitää edelleen tärkeänä kehittynyttä paikallista ekosysteemiä, joka tarjoaa pienyrityksille mahdollisuuden houkutella kasvuun tarvittavaa pääomaa;

12. katsoo, että kuluttajien suojele ei välttämättä edellytä suurta määrää tiedotusta ja että pääpainon tulisi olla pikemminkin tietojen laadussa ja ymmärrettävyydessä, jotta mahdollistetaan järkevä päätöksenteko; toteaa, että tietojen on oltava asianmukaisia, täsmällisiä, vertailukelpoisia, käyttäjäystävällisiä, luotettavia ja ajantasaisia; on huolissaan siitä, että runsas ja monimutkainen tiedottaminen ei välttämättä vastaa kuluttajien todellisiin tarpeisiin; katsoo, että on löydettävä oikea tasapaino kuluttajille annettavan tiedotuksen, jota he tarvitsevat pystyäkseen tekemään perusteltuja valintoja, ja valintoihin liittyvien riskien ymmärtämisen välillä siten, että yrityksille, etenkin pk-yrityksille ei aiheuteta turhaa rasitusta; kannustaa jatkamaan tietojen digitalisointia; korostaa, että rahoitusneuvojille ja rahoituslaitoksissa kuluttajille neuvontaa antaville työntekijöille olisi annettava riittävästi koulutusta ja aikaa, jotta he voivat palvella asiakkaita asianmukaisesti; pitää tärkeinä toimivia valvontavaltuuksia, joilla tuotteiden markkinointiin voidaan puuttua tarvittaessa; toteaa, että viimeistään vuoden 2016 loppuun mennessä on tehtävä eurooppalainen aloite rahoitus alaa koskevan koulutuksen lisäämiseksi ja parantamiseksi; toteaa, että siinä on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion erityistarpeet myös sen varmistamiseksi, että pääomamarkkinoilla tehtävien sijoitusten hyödyt ja haitat tiedostetaan kaikilta osin; korostaa myös, että talousvalistus olisi suunnattava pk-yrityksiin, jotta ne oppivat käyttämään pääomamarkkinoita hyväkseen; uskoo, että lisääntynyt avoimuus auttaa yrityksiä, sijoittajia ja kuluttajia ymmärtämään markkinatoimijoiden tarjoamien eri palvelujen kustannukset ja hyödyt, mutta toteaa samalla, että suuremman avoimuuden on tuotava lisäarvoa asiakkaille tai toimivaltaisille valvojille ja se on kohdistettava tietojen hyödyntämiseen käytännössä;

13. korostaa varojen monimuotoisuudesta omaisuusluokkien ja omaisuuden alkuperän osalta saatavia hyötyjä, koska ne mahdollistavat riskien eriyttämisen ja sijoittajien tarpeiden huomioon ottamisen; painottaa, että vakavaraisuussäntelyn tarkoituksena ei ole suosia tiettyjä omaisuusluokkia; kehottaa soveltamaan sääntelyyn riskiperusteista lähestymistapaa siten, että samoihin riskeihin sovelletaan samoja sääntöjä ja että sääntöjä täydennetään muilla standardoiduilla toimilla; pitää aiheellisena luokitella omaisuusluokat yksityiskohtaisemmin erityisesti ottamalla käyttöön infrastruktuurin kaltainen luokka; toteaa, että infrastruktuurihankkeet eivät itsessään ole vähemmän riskialttiita ja kehottaa sääntelemään niitä asianmukaisesti; kannattaa infrastruktuurin riskejä ja hyötyjä koskevaa lisätutkimusta ja sovelletun menetelmän ilmoittamista, jotta voidaan tehdä näyttöön perustuvia päätelmiä;

14. korostaa, että riskiperusteisen lähestymistavan on oltava johtonmukainen ja että on vähennettävä mahdollisuuksia sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön; painottaa, että on murrettava valtioiden ja pankkien välinen keskinäinen riippuvuus kansallisella tasolla panemalla täysimääräisesti ja johtonmukaisesti täytäntöön pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi, yhteinen kriisinratkaisumekanismi ja yhteinen kriisinratkaisurahasto; panee merkille Baselin pankkivalvontakomitean ja Euroopan järjestelmäriskikomitean panoksen pankkien valtiovastuiden osalta ja toteaa, että siihen sisältyy perusteellista pohdintaa siitä, mitä toimia seuraavaksi toteutetaan; korostaa, että politiikassa olisi nimenomaisesti otettava huomioon yksittäisten ja sisäsyntyisten riskien välinen vuorovaikutus, erityisesti kun rahoituslaitokset käyttävät samoja sääntelyviranomaisten hyväksymiä riskimalleja;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

15. ottaa huomioon moninaisten pääomaa, likviditeettiä ja velkaantuneisuusastetta koskevien vaatimusten mahdolliset ei-toivotut vaikutukset maturiteettitransformaatioon, pitkän aikavälin rahoituksen saatavuuteen sekä markkinatakaustointaan ja likviditeettiin ja muistuttaa samalla, että vaatimukset otettiin käyttöön rahoituskriisiin vastaamiseksi; on huolissaan siitä, että vaatimusten kohtuuttomuus saattaa vaarantaa pienten ja keski suurten pankkien liiketoimintamallin, ja sillä voi siksi olla tahattomia vaikutuksia rahoitusalan rakenteeseen; kehottaa komissiota analysoimaan yhdessä valvojien kanssa näitä vaikutuksia pankkeihin ja vakuutusalaan ja niiden mahdolliseen keskinäiseen täydentävyyteen ja kehottaa komissiota priorisoimaan tätä tehtävää;

16. ilmaisee huolensa markkinalainsäädännön ja pääomavaatimusten vuorovaikutuksesta, kun rahoitusmarkkinadirektiivin (MiFID) tarkistamisen yhteydessä sen soveltamisalaan on otettu uusia yrityksiä säänneltyinä yhteisinä, mutta vakavaraisuusasetusta ei ole laadittu siten, että siinä otettaisiin huomioon monimuotoisempia yritystyyppisiä;

17. on huolissaan siitä, että Euroopan markkinarakenneasetuksessa (EMIR) hyväksytyt poikkeukset finanssialan ulkopuolisille yhtiöille on osittain poistettu vakavaraisuusdirektiivissä ja -asetuksessa vastuun arvonolokaisuriskistä koskevan vaatimuksen soveltamisen osalta; kehottaa komissiota hoitamaan paremmin tehtävänsä johdonmukaisen lähestymistavan ja tulosten takaajana eri lainsäädäntöehdotuksissa;

18. katsoo, että finanssialan ulkopuolisia yhtiöitä koskevia nykyisen sääntelyn eriytettyjä säännöksiä olisi laajennettava ja kohtuullistettava, jotta voidaan rajoittaa hallinnollista rasitusta ja jotta ei vähennettäisi tulevia investointeja varten talouden käytettävissä olevia pääomia; kehottaa komissiota ratkaisemaan Euroopan markkinarakenneasetusta tarkistaessaan monimutkaisten järjestelmien soveltamisessa ilmenevät ongelmat yksinkertaistamalla menettelyitä mutta tunnustamaan edelleen poikkeuksen tarkoituksen, jotta varmistetaan, että finanssialan ulkopuolisia yhtiöitä ei rasiteta rahoitusmarkkinoiden toimijoille tarkoitettulla lainsäädännöllä;

19. kehottaa komissiota selvittämään Euroopan markkinarakenneasetuksen tarkistamisen yhteydessä, minkälainen vaikutus keskusvastapuolten hyväksymien vakuuksien laadun madaltamisella voisi olla keskusvastapuolten kestävyys, ja harkitsemaan, olisiko tietyt markkinatoimijat, esimerkiksi eläkerahastot, vapautettava pysyvästi keskusvastapuoliselvityksestä, jos niiden osallistuminen heikentää koko rahoitusalan vakautta vaihtoehtojen, muiden kuin käteisvakuuksien hyväksymisen seurauksena;

20. on huolestunut siitä, että kuluttajille ei ole tarjolla houkuttelevia ja riskitasoltaan sopivia (pitkän aikavälin) sijoitustuotteita ja kustannustehokkaita ja sopivia säästöt tuotteita; muistuttaa, että sijoittajien ja kuluttajien on voitava valita erilaisista vaihtoehdoista, koska sijoittajien luottamus on edellytys lisäinvestoinneille; korostaa, että on luotava toimintaedellytykset, jotka kannustavat rahoitustuotteiden innovointiin, edistävät monimuotoisuutta, hyödyttävät reaalityöntä, tarjoavat lisäkannustimia investointeihin ja voivat lisäksi edistää riittävien, turvattujen ja kestävien eläkkeiden maksamista; mainitsee esimerkkinä yksinkertaisen ja avoimen yleiseurooppalaisen eläketuotteen kehittämisen; kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia analysoimaan toimivaltansa rajoissa kulutuksen kehityssuuntauksia ja raporttoimaan niistä, erityisesti kun on kyse vähittäismarkkinoille tarkoitetuista tuotteista;

21. pitää myönteisenä liiketoimintamallien monimuotoisuutta; katsoo, että sääntelyn ja valvonnan on ilmennettävä tätä monimuotoisuutta ja että niissä on otettava täysimääräisesti huomioon kyseisten yksiköiden luonne, koko, riskialttius ja monimutkaisuus edellyttäen että noudatetaan tasapuolisen kilpailun ja tehokkaan valvonnan periaatteita; muistuttaa, että rahoitusvälineiden monimuotoisuus on vahvuus;

22. katsoo, että menestyksellään pääomamarkkinaunionin olisi mahdollistettava kaikenkokoisten ja kaikissa kasvuvaiheissa olevien EU:n yritysten pääsy EU:n pääomamarkkinoille helposti, tehokkaasti ja edullisesti; katsoo, että sääntelyllä ei saisi monimutkaistaa pörssiin listautumista eikä sillä saisi estää listaamattomia yrityksiä listautumasta; korostaa, että on saatava aikaan selkeä ensimarkkinoiden sääntelyjärjestelmä, jotta helpotetaan rahoituksen hankintaa ja varmistetaan samalla riittävä sijoittajien suojelun taso; painottaa innovatiivisen markkinalähtöisen rahoituksen potentiaalia ja erityisesti rahoitusteknologioiden, joukkorahoitus ja vertaislainat mukaan luettuina, tarjoamia mahdollisuuksia ja korostaa, että asianomaiseen lainsäädäntöön sisältyviä vaatimuksia on selkeytettävä; pyytää komissiota antamaan tilaa tällaisten uusien mallien kehittymiselle ja tutkimaan ja edistämään niitä sekä asettamaan etusijalle niiden rajatylittävän ulottuvuuden ja varmistamaan markkinoillepääsyn esteiden vähentämisen; kehottaa komissiota tukemaan rakenneuudistusten tukipalvelun avulla jäsenvaltioita, joissa on kehittyvät pääomamarkkinat;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

23. kehottaa jakamaan toimivallan asianmukaisesti ja selkeästi EU:n ja kansallisten viranomaisten välillä muistaen, että kansalliset valvontaviranomaiset tuntevat paremmin markkinoiden erityispiirteet; korostaa, että on varmistettava yhteisen valvontamekanismin tehokkuus, tasapuoliset toimintaedellytykset ja avoimuus ja vältettävä valvontaviranomaisten ja valvottavien yksiköiden välisiä eturistiriitoja; on huolestunut siitä, miten yhden yhtenäisen valvontamenettelyn soveltaminen yhteisessä valvontamekanismissa (YVM) vaikuttaa pieniin ja pääasiassa kansallisesti toimiviin yksikköihin;

24. panee merkille pankkiunionin perustamisessa saavutetun edistymisen ja korostaa pankkiunionin ratkaisevaa roolia valtioiden ja pankkien riskien keskinäisiin riippuvuussuhteisiin puuttumiseksi ja järjestelmäriskien vähentämiseksi yhteistoimin; panee merkille pankkiunionin vähittäisen päätökseen saattamisen; korostaa, että nykyinen lainsäädäntö on pantava täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti; panee merkille keskustelut eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä, josta parlamentilla on lainsäädäntövallan käyttäjänä sanansa sanottavana; painottaa, että tarkoituksena on välttää moraalikatoa ja varmistaa, että vastuun periaate säilyy edelleen johtajuutuksena; arvostelee yhteisen kriisinratkaisurahaston maksuosuuksien laskemisessa käytettyä alhaista riskiherkkyyttä; antaa tunnustusta ponnisteluille pankkien rakenneuudistusta koskevan asetuksen päätökseen saattamiseksi;

25. korostaa, että annettu lainsäädäntö on pantava täytäntöön ja sen soveltamista on valvottava, ennen kuin voidaan harkita kyseisen lainsäädännön merkittävää tarkistamista; korostaa, että direktiivin 2014/59/EU nopea saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin riittävä rahoitus ja tehokkuus on ensisijaisen tärkeää, ja vaatii siksi, että näiden toimien toteuttaminen on saatettava kaikilta osin päätökseen asianomaisen lainsäädäntökehyksen puitteissa; korostaa tässä yhteydessä, että valtioiden talousarvioiden ja pankkien riskien välisen suoran keskinäisen yhteyden katkaisemisella on perustavanlaatuinen merkitys, sillä se on suuri uhka rahoitusvakaudelle; panee merkille, että koska valtioita, jotka eivät raskaan velkaantuneisuutensa takia enää saa rahoitusta finanssimarkkinoilta, koskevia sääntöjä ei ole, toimiin ryhdytään usein liian myöhään, millä voi olla kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen;

26. muistuttaa yhtäläisten mahdollisuuksien tarpeesta EU:ssa, myös kun on kyse yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvista pankeista ja siihen osallistumattomien jäsenvaltioiden pankeista, ja kannustaa ottamaan euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot täysimääräisesti mukaan pankkiunioniin; toteaa kuitenkin, että tietyt seikat puhuvat nykyisin vapaaehtoisen osallistumisen puolesta; kehottaa komissiota varmistamaan, että sisämarkkinoita kehitetään edelleen kansalliset erityispiirteet huomioon ottaen; kehottaa komissiota edelleenkin soveltamaan päättäväistä sääntelyä ja valvontaa ”varjopankkitoimintaan” järjestelmäriskien lieennyttämiseksi ja avoimuuden lisäämiseksi; on ilahtunut siitä, että vakuutusalan eurooppalaisessa sääntelyssä saavutettiin tärkeä edistysaskel ryhdyttäessä 1. tammikuuta 2016 soveltamaan Solvenssi II – direktiiviä, jonka toimivuus on arvioitava ja jota on mahdollisesti kehitettävä edelleen ottaen samalla huomioon maailmanlaajuisesti järjestelmälle tärkeiden vakuutuksenantajien kansainvälinen lainsäädäntökehyk;

27. ottaa huomioon, että pk-yritykset luottavat perinteisesti pankkirahoitukseen erityisluonteensa, erilaisten riskiprofiilinsa ja Euroopan laajuisen monimuotoisuutensa takia; kehottaa komissiota arvioimaan yhdessä Euroopan valvontaviranomaisten, EKP:n ja kansallisten viranomaisten kanssa pk-yritysten rahoituksen riittävyyden sekä selvittämään rahoituskanavien monimuotoistamisen esteet ja hyödyt sekä sen, miten pankit ja muut rahoituslaitokset voisivat lisätä pk-yritysten rahoitusta ja laajentaa eri kehitysvaiheessa olevien yritysten käytettävissä olevien rahoituskeinojen valikoimaa; muistuttaa pk-yritysten tukikertoimen kaltaisten välineiden tärkeydestä; ehdottaa, että pk-yritysten rahoituksen saatavuuden parantamista koskevat aloitteet ulotetaan koskemaan myös uusyriksii, mikroyrityksiä sekä markkina-arvoltaan keskuuria yrityksiä; korostaa vertaislainojen, joukkorahoituksen ja suunnatun osakeannin kaltaisiin innovatiivisiin ja toistaiseksi laajalti hyödyntämättömiin pk-yritysten rahoituslähteisiin sisältyviä mahdollisuuksia ja korostaa, että asianomaisia sääntelyvaatimuksia on selkeytettävä;

28. korostaa, että on tärkeää panna jo hyväksytyt toimenpiteet pikaisesti täytäntöön, sillä niillä tuetaan pääomamarkkinaunionin tavoitteiden saavuttamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään tulevassa rahoituspalvelualan sääntelyssä aktiivisesti pk-yritysten kasvumarkkina -luokkaa;

29. katsoo, että yritysten olisi voitava valita itselleen asianmukaisin markkinatyyppi EU:ssa kokonsa, monimutkaisuutensa ja rahoituksen hankintatavoitteidensa mukaan, ja korostaa tarvetta luoda aiempaa syvemmät ja integroidummat yleiseurooppalaiset pääomamarkkinat, jotka toimivat erillään ratkaisevan tärkeistä alueellisista paikallismarkkinoista, mutta ovat yhteentoimivat niiden kanssa;

30. pitää ilahduttavana esitedirektiivin tulevaa tarkistamista; korostaa, että tarkistamisessa olisi keskityttävä pk-yritysten kustannusten vähentämiseen ja pk-yrityksiä koskevien menettelyiden selkeyttämiseen säilyttäen kuitenkin asianmukainen tasapaino, kun on kyse sijoittajansuojasta;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

31. antaa tunnustusta pyrkimyksille saada aikaan avoimemmat arvopaperistamismarkkinat varmistamalla menettelyn korkeat vaatimukset ja huolehtimalla oikeusvarmuudesta sekä arvopaperistamisvälineiden keskinäisestä vertailtavuudesta; korostaa tarvetta perustaa tietovarasto; painottaa, että tarvitaan tiukat säännöt taustalla oleville laadukkaille pääomaerille ja todellisen riskiprofiilin mukaiset tarkistukset ja että kaikkien arvopaperistamismarkkinoiden osanottajien on oltava tietoisia riskeistä, ottaen huomioon arvopaperistamisen ja erityisesti synteettisen arvopaperistamisen riskialttiuden, joka on käynyt ilmi kriisin aikana; panee kuitenkin merkille tältä osin eriaävät kokemukset EU:ssa ja Yhdysvalloissa; vaatii, että säilyttämisvaatimuksia ei heikennetä, jotta vältytään moraalikadolta; korostaa tarvetta harkita hyväksymisehtojen riippumattomaa varmentamista; kehottaa komissiota arvioimaan perusteellisesti arvopaperistamisesta pk-yrityksille, sijoittajille ja rahoitusalan vakaudelle koituvat riskit ja hyödyt sekä arvopaperistamisvälineiden markkinoitavuuden; pyytää komissiota priorisoimaan tätä tehtävää ja antamaan siitä kertomuksen parlamentille;

32. katsoo, että lähestymistapa, jossa pyritään tekemään tuotteista ja menettelyistä entistä standardoidumpia, voi vähentää monimutkaisuutta mutta myös lisätä keskittymäriskejä; pitää huolestuttavana riskiä siitä, että markkinaosapuolet voivat "juosta samaan suuntaan" markkinastressitapauksissa, ja kehottaa ottamaan käyttöön asianmukaiset suojatoimet ja valvonnan toimivaltaisella tasolla arvopaperistamismarkkinoiden kehittämiseksi;

33. korostaa, että kertomusten sisältöä ja niiden antamistiheyttä koskevia vaatimuksia sekä raportointialoja on virtaviivaistettava myös tarjoamalla yrityksille yksi yhteyspiste päällekkäisen vaatimusten ja raportointikanavien välttämiseksi; kehottaa komissiota, Euroopan valvontaviranomaisia ja yhteistä valvontamekanismia tutkimaan, mitkä tiedot todella tarvitaan, ja mukauttamaan malleja toisiinsa, yksinkertaistamaan menettelyä ja myöntämään pk-yrityksille poikkeuksia; korostaa, että raportointitiedoista on eniten hyötyä valvojille, jos nämä voivat esittää niitä koskevia kysymyksiä ja mikäli tiedot ovat kansainvälisesti yhdenmukaiset; pitää tarpeellisenä soveltaa suhteellista lähestymistapaa analyttisen luottoaineiston (AnaCredit) kehittämiseen; katsoo, että yksityiskohtaisuuden soveltamisalaa ja tasoa on tarkasteltava lähemmin sen kustannusten ja hyötyjen näkökulmasta;

34. pyytää komissiota ja valvontaviranomaisia kiinnittämään huomiota kansainvälisten tilinpäätösstandardien ja vakavaraisuusvaatimusten väliseen vuorovaikutukseen, sillä yhteneväisyyksien lisääminen palvelisi sekä talouden että vakavaraisuuden valvojan etua, ja tarkastelemaan verotuskirjanpidon vaikutusta omiin varoihin; tukee pyrkimyksiä yhdenmukaistaa järjestämättömien lainojen määritelmää;

35. kehottaa vähentämään huomattavasti velan ja oman pääoman painotusta talouden kestävyyn ja pääoman kohdentamisen parantamiseksi ja pääomamarkkinaunionin vahvistamiseksi, koska se tekee omasta pääomasta houkuttelevampaa liikkeellelaskijoille ja sijoittajille; korostaa, että finanssitransaktiovero vaikuttaa markkinoiden likviditeettiin erityisesti lyhyellä aikavälillä, samalla kun se myös auttaa vähentämään liiallista spekulointia;

36. korostaa, että rahoitusallalla on sääntelyn ja valvonnan lisäksi jatkettava ponnisteluja yrityskulttuurin muuttamiseksi; kehottaa kaikkia rahoitusalan toimijoita, myös pankkeja, muita rahoituslaitoksia kuin pankkeja, kansallisia keskuspankkeja ja EKP:tä, toimimaan yhdessä organisaationsa yrityskulttuurin muuttamiseksi sellaiseksi, jossa kuluttajien etu on tärkein, jossa taataan vastuullisia korkeimpia johtajia koskeva vastuujärjestelmä ja rahoitusmarkkinoiden toimijoiden osanottajien pitemmän aikavälin suuntautuminen ja joka edistää rahoituslähteiden monimuotoisuutta; korostaa hyötyjä, joita saadaan rahoituksen sovellettavasta pitkän aikavälin kumppanuuteen perustuvasta lähestymistavasta ja monimuotoisesta eurooppalaisesta pankkialasta, jossa suhdepankkitoiminnalla on tärkeä rooli kuluttajien, mikroyritysten ja pk-yritysten kannalta, erityisesti kun on kyse tietojen epäsymmetrian vähentämisestä myös uuden digitaaliteknologian ansiosta käytettävissä olevilla välineillä;

37. kehottaa edistämään vaihtoehtoisia luokittajia kilpailun lisäämiseksi erittäin keskittyneillä markkinoilla; muistuttaa, että komission on määrä julkaista vuoden 2016 loppuun mennessä kertomus siitä, olisiko asianmukaista ja toteutettavissa tukea valtionvelkoja arvioivaa eurooppalaista julkista luottoluokitustilasta ja/tai eurooppalaista luottoluokitusäätiötä, jonka tehtävät liittyisivät kaikenlaisiin muihin luottoluokituksiin; kritisoi pk-yrityksille ulkopuolisen luottoluokituksen hankkimisesta aiheuttuvia suuria kustannuksia; korostaa tarvetta tarkastella lähemmin, miten pk-yritykset voidaan luokitella vertailukelpoisesti ja kohtuuhintaisesti, esimerkiksi edistyneellä sisäisten luottoluokitusten menetelmällä (AIRBA); kehottaa komissiota jatkamaan ponnistelujaan tietojen epäsymmetrian poistamiseksi;

38. kehottaa painottamaan enemmän EU:n rahoitusalan globaalia kilpailukykyä poliittisia päätöksiä tehtäessä välttämällä kuitenkin kilpailua alhaisimmasta sääntelytasosta ja heikentämättä rahoitusvakautta ja kuluttajansuojaa; korostaa, että EU:n laajuinen pääomamarkkinaunioni on nähtävä asiana, jolla parannetaan eurooppalaisten yritysten ja EU:n talouden kilpailukykyä; korostaa, että tehokas rahoitusala on välttämätön edellytys pääomien tarkoituksenmukaiselle kohdentamiselle ja siten talouskasvulle;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

39. korostaa kansainvälisen sääntelykehyksen merkitystä EU:n sääntelykehykselle, kun on kyse sen soveltamisalasta, menettelyistä ja seuraamuksista; kehottaa jäsenvaltioita, neuvostoa, komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia selkeyttämään EU:n kantaa, jotta EU:n vaikutusvalta voi kasvaa ja jotta sen demokraattisesti hyväksyttyä lainsäädäntöä voidaan edistää; korostaa, että uudesta sääntelystä on tehtävä johdonmukaista sekä unionin säännösten että kansainvälisten suuntaviivojen kanssa ja että sääntöjä on sovellettava oikeasuhtaisesti, niiden soveltamisala mukaan luettuna, jotta vältetään tarpeettomilta eroavuuksilta ja päällekkäisyyksiltä lainsäädännössä; pitää edellä mainittuja seikkoja edellytyksinä sille, että onnistutaan saavuttamaan kokonaisvaltaiset tavoitteet, joita ovat maailmanlaajuisen rahoitusvakauden edistäminen pitkällä aikavälillä, Euroopan säilyttäminen houkuttelevana kohteena kansainvälisille sijoittajille ja EU:n rahoitusalan kilpailukykyyn kohdistuvien tarpeettomien kielteisten vaikutusten välttäminen; muistuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa säädetystä unionin ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatteesta; katsoo, että Euroopan valvontaviranomaisten olisi osallistuttava kansainvälisissä standardointielimissä käytyihin keskusteluihin maailmanlaajuisista sääntelyperiaatteista; korostaa, että sääntelyä koskevaa vuoropuhelua Yhdysvaltojen kanssa olisi lujitettava edelleen; muistuttaa tässä yhteydessä, että rahoituspalvelujen sääntelyä koskevat kysymykset olisi tarvittaessa sisällytettävä kansainvälisiin neuvotteluihin;

40. korostaa vastaavuuspäätösten merkitystä puuttumisessa markkinoillepääsyn ja asianomaisten sääntelykehysten esteisiin; toteaa, että tällaisten yksipuolisten päätösten on hyödytettävä eurooppalaisia yrityksiä ja kuluttajia ja että vastaavuudella muiden oikeudenkäyttöalueiden kanssa voidaan mahdollisesti lisätä unioniin virtaavia pääomia ja houkutella lisää investointeja; korostaa tarvetta siirtyä kohti yhtenäistä ja johdonmukaista järjestelmää, jossa toisten valtioiden vastaavat tai samanlaiset normit tunnustetaan aiempaa rationaalisemmin;

41. pyytää komissiota ehdottamaan yhtenäistä, johdonmukaista, avointa ja käytännöllistä sääntelykehystä kolmansien maiden vastaavuuksia koskeville menettelyille ja päätöksille ja ottamaan tällöin huomioon tulospäätösten analyysin ja kansainväliset normit tai sopimukset; pyytää hyväksymään kaikki vastaavuuspäätökset delegoiduilla säädöksillä; katsoo, että Euroopan valvontaviranomaisella olisi oltava asianmukainen rooli vastaavuuspäätöksiin liittyvien kolmansia maita koskevien arvioiden yhteen sovittamisessa;

Rahoituspalvelujen parempi sääntely EU:ssa

42. katsoo, että rahoituspalvelujen parempi sääntely edellyttää vankkaa sääntelykehystä ja alkaa siitä, että jäsenvaltiot soveltavat nykyistä säännöstöä; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää panna lainsäädäntö täytäntöön tehokkaasti, tuloksellisesti ja johdonmukaisesti, ja pyytää komissiota antamaan parlamentille säännöllisesti kertomuksia lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen ja täytäntöönpanon vaiheista ja tarvittaessa jäsenvaltioita vastaan käynnistetyistä rikkomusmenettelyistä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sovitun lainsäädännön asianmukaisen noudattamisen; katsoo, ettei ylisääntely helpota sisämarkkinoiden toimintaa eikä kilpailua; katsoo, ettei liiketoiminnan houkuttelevuus standardeja mielivaltaisesti alentamalla myöskään helpota sisämarkkinoiden toimintaa; pyytää komissiota toimittamaan parlamentille vuoden 2016 loppuun mennessä perusteellisen analyysin ja kertomuksen kaikista ylisääntelytoimista, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet rahoitusta koskevan lainsäädännön alalla;

43. kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettujen määräaikojen noudattamiseen, sillä se on – sen lisäksi, että kyse on lakiin perustuvasta vaatimuksesta – erittäin tärkeää, jotta vältetään tarpeettomat viiveet täysimääräisessä täytäntöönpanossa sekä direktiivien osittainen tai epäyhtenäinen soveltaminen unionissa, mikä saattaa johtaa siihen, että asianomaisilla toimijoilla ei ole tasapuolisia toimintaedellytyksiä, ja muunlaisiin vääristymiin;

44. korostaa, että komission tai Euroopan valvontaviranomaisten ehdotusten ja niiden laatimisprosessin on oltava laadukkaampia ja sitä on koordinoitava alojen välisesti; toteaa, että tähän sisältyy ajoitus, priorisointi sekä päällekkäisyyksien välttäminen; painottaa, että tällä olisi pyrittävä välttämään perussäädöksen toistaminen delegoiduissa säädöksissä sekä välttämään se, että poliittiset päätökset, jotka pitäisi tehdä perussäädöksessä, siirretään delegoituihin säädöksiin;

45. kehottaa komissiota mahdollistamaan kaikkien asianomaisten sidosryhmien, myös asiantuntijaryhmien, osallistuminen varhaisessa vaiheessa; kehottaa komissiota varmistamaan tasapuolisen osallistumisen kuulemisiin ottamalla huomioon sidosryhmien monimuotoisuuden ja luomalla paremmat edellytykset yrityksille, kuluttajille ja kansalaisyhteiskuntaa edustavien pienten sidosryhmien osallistumiselle ja helpottamalla sitä, myös siltä osin, miten kuulemiset ja kysymysten esittäminen on järjestetty;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

46. pitää paremman sääntelyn agendan tavoitteita myönteisinä; toteaa, että on tarpeen tarkastella yleisesti sääntelyn toimivuutta nyt ja tulevaisuudessa; toteaa, että sen toimivuutta ei voi kuitenkaan erottaa koko rahoitusalan toimivuudesta; painottaa sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman (REFIT) osuutta tehokkaan ja tuloksellisen sekä suhteellisuusperiaatteen asianmukaisesti huomioon ottavan rahoituspalvelujen sääntelyn aikaansaamisessa ja tilannearvion tekemisen tukemisessa; kehottaa lujittamaan parlamentin asemaa tähän ohjelmaan olennaisesti kuuluvien päätösten ja arviointien tekemisessä; palauttaa mieliin, että painopisteen on oltava sääntelyn parantamisessa, ei sen purkamisessa; korostaa, että avoimuuden, selkeyden, saatavuuden ja oikeudenmukaisuuden varmistamisen kaikkialla sisämarkkinoilla olisi oltava osa kuluttajia koskevan paremman sääntelyn agenda; korostaa myös, että EU:n ei pidä luoda tahattomasti uutta velvoitetaakkaa pyrkiessään lisäämään yhdenmukaisuutta pääomamarkkinaunionin yhteydessä;

47. katsoo, että Euroopan valvontaviranomaisilla ja yhteisellä valvontamekanismilla on tärkeä osuus parempaa sääntelyä ja valvontaa koskevien tavoitteiden saavuttamisessa; painottaa Euroopan valvontaviranomaisten ja yhteisen valvontamekanismin roolia lainsäädännön eri osien yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden varmistamisessa, epävarmuuden ja sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön vähentämisessä sekä markkinatoimijoiden hedelmällisen yhteistyön edistämässä; korostaa, että Euroopan valvontaviranomaisilla ja yhteisellä valvontamekanismilla on oltava riittävästi rahoitusta ja henkilöstöä, jotta ne voivat suorittaa lainsäädäntövallan käyttäjien niille antamat tehtävät;

48. korostaa, että Euroopan valvontaviranomaisia koskevien asetusten tarkistamisessa on otettava huomioon yhteistä valvontamekanismia ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevissa asetuksissa vahvistetut vastuuvuorollisuutta ja avoimuutta koskevat säännökset, joilla tehostetaan parlamentin suorittamaa valvontaa, ja palautettava Euroopan valvontaviranomaisten riippumattomuus komissiosta; pitää tarpeellisenä tutkia mahdollisuuksia helpottaa Euroopan valvontaviranomaisten laajempaa neuvoa-antavaa osallistumista ensimmäisen tason vaiheessa kunnioittaen kuitenkin lainsäädäntövallan käyttäjien valtaoikeuksia;

49. korostaa, että perussäädösten ja delegoitujen säädösten sekä täytäntöönpanosäädösten on oltava keskenään yhteneviä ja johdonmukaisia; painottaa jälleen, että lainsäädäntövallan käyttäjien on tehtävä poliittiset päätökset perussäädöksessä eikä niiden tekemistä pitäisi siirtää delegoituihin säädöksiin, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artikla); vaatii, että komissio ja Euroopan valvontaviranomaiset pitäytyvät perussäädöksissä vahvistettuihin toimivaltuuksiin ja kunnioittavat lainsäädäntövallan käyttäjien aikaansaamaa sopimusta, kun ne laativat delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä sekä suuntaviivoja; pitää valitettavana, että valvontaviranomaiset eivät aiemmin täytäntöönpanosäädöksiä laatiessaan aina pitäneet kiinni unionin lainsäätäjän vahvistamasta toimivallasta; pitää valitettavana, että komission (delegoidut säädökset) ja Euroopan valvontaviranomaisten (tekniset standardit) välinen koordinointi on riittämätöntä ja voi siksi vaikuttaa kielteisesti vaatimustenmukaisuuden laatuun erityisesti tapauksissa, joissa yksityiskohtaiset vaatimukset hyväksytään vasta juuri ennen perussäädöksen täytäntöönpanon määräaika;

50. kehottaa komissiota erottamaan täydellisesti toisistaan delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset ja välttämään pakettiratkaisuja, jotta kyseiset säädökset voidaan hyväksyä ajoissa;

51. kehottaa komissiota asettamaan kaikki Euroopan valvontaviranomaisten esittämät teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin mahdollisesti tehdyt tarkistukset lainsäädäntövallan käyttäjien ja sidosryhmien saataville;

52. painottaa, että komission varhaisessa vaiheessa suorittama oikeudellinen tarkastelu ei saisi johtaa siihen, että prosessista tulee vähemmän avoin joko parlamentin tai parlamentin oikeuden tulla kuulluksi kannalta; pyytää, että Euroopan valvontaviranomaiset toimittaisivat luonnoksia laatiessaan ennakoivasti parlamentille säännöllisesti ja viipymättä kattavat alustavat luonnokset ja väliaikatiedot työn edistymisestä ja kuulisivat parlamenttia niistä;

53. kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia noudattamaan täysimääräisesti lainsäädäntövallan käyttäjien vahvistamia luonnosten toimittamisen määräaikoja ja antamaan lainsäädäntövallan käyttäjille välittömästi selvityksen, jos ne epäilevät, että eivät voi noudattaa määräaika;

54. muistuttaa Euroopan valvontaviranomaisia siitä, että teknisiin standardeihin, suuntaviivoihin ja suosituksiin sovelletaan suhteellisuusperiaatetta; kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia noudattamaan varovaisuutta suuntaviivojen määrässä ja laajuudessa erityisesti, kun niiden antamiseen ei ole nimenomaisia toimivaltuuksia perussäädöksissä; toteaa, että pidättyväisyyttä vaaditaan myös Euroopan valvontaviranomaisten rajallisten resurssien ja niiden tehtävien priorisoinnin vuoksi; toteaa, että määrärahojen rajallisuus ei saa rajoittaa tehokkaan valvonnan toteuttamista käytännössä, ja pyytää varmistamaan, että Euroopan valvontaviranomaisilla on riittävät resurssit luotettavan, riippumattoman ja tehokkaan valvonnan suorittamiseen niiden toimivallan rajoissa;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

55. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia käyttämään oikeuttaan pyytää tietoja siitä, miten perussäädöksiä sovelletaan jäsenvaltioissa, sekä suorittamaan säännöllisemmin kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointoja valvonnan keskinäisen mukauttamisen edistämiseksi jäsenvaltioissa;

56. kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia julkaisemaan säännöllisesti verkkosivuillaan konsolidoituja versioita rahoituspalveluja koskevista EU:n säädöksistä sekä tiivistelmän, johon yritykset, kuluttajat, kansalaisjärjestöt ja muut toimijat voivat tutustua ja jonka ne voivat ymmärtää; pitää selvittämisen arvoisena vaihtoehtona sellaisen yhteisen rekisterin luomista, jossa olisi tietoja säädösten täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa;

Tulevat toimet

57. kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia tarkastamaan säännöllisesti (vähintään kerran vuodessa) säädösten ja kaikkien lainsäädäntöehdotusten yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden, myös eri alojen rajat ylittävästi, ja hyväksytyt lainsäädännön täytäntöönpanon, tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, sekä varaamaan resursseja tähän työhön;

58. kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia tarkastamaan säännöllisesti (vähintään kerran vuodessa) säädösten oikeasuhtaisuuden ja tehokkuuden, erityisesti kun on kyse pieniin ja keskisuuriin markkinatoimijoihin sovellettavista vaatimuksista; kehottaa tarkastamaan kaikkien lainsäädäntöehdotusten oikeasuhtaisuuden ja varaamaan resursseja tähän työhön; kehottaa komissiota julkaisemaan vihreän kirjan, jossa tarkastellaan uusia lähestymistapoja rahoituspalvelujen sääntelyn oikeasuhteisuuden edistämiseen;

59. korostaa, että yksittäisten lainsäädäntötoimien vaikutukset ovat erilaisia kuin niiden kumulatiiviset vaikutukset; kehottaa komission yksikköä suorittamaan joka viides vuosi yhdessä Euroopan valvontaviranomaisten, yhteisen valvontamekanismin ja Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa kattavan laadullisen ja määrällisen arvion rahoituspalveluja koskevien EU:n säädösten kumulatiivista vaikutuksista rahoitusmarkkinoihin ja niiden osapuoliin EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla puutteiden ja porsaanreikien löytämiseksi, rahoitusalan sääntelyn tuloksellisuuden, tehokkuuden ja toimivuuden arvioimiseksi sekä sen varmistamiseksi, että sääntely ei estä reilua kilpailua eikä talouden kehitystä, ja raportoidaan tuloksista Euroopan parlamentille; korostaa, että tulevaa lainsäädäntöä varten on tärkeää toteuttaa yksityiskohtaisia vaikutustenarviointoja ja kustannus-hyötyanalyyseja, jotta lainsäädännön antama lisäarvo voidaan osoittaa erityisesti talouskasvun ja luotujen työpaikkojen osalta; painottaa, että vaikutustenarviointien ja kustannus-hyötyanalyysejen olisi sisällettävä perusteellisia arvioita toisen tason vaiheen toimenpiteiden vaikutuksista; toteaa, että kyseiset toimenpiteet muodostavat merkittävän osan rahoituspalveluja koskevasta unionin sääntelykehiksestä; muistuttaa, että lainsäädäntötoimien vaikutusten määrällinen arviointi saattaa olla vaikeaa, erityisesti koska niistä koituvia hyötyjä on vaikea mitata, mutta katsoo, että määrällisen arvioinnin menetelmiä olisi kuitenkin edelleen käytettävä;

60. kehottaa komission yksiköitä antamaan ensimmäisen arvion vuoden 2016 loppuun mennessä sekä raportoidaan kokonaisvaikutuksista ja erillisissä luvuissa riippumattoman tutkimuksen perusteella myös seuraavista seikoista:

- vaikutukset rahoituksen eri osa-alueisiin asianmukaisesti eriteltyinä markkinatoimijoiden koon, monimutkaisuuden ja liiketoimintamallin mukaan, ja vaikutukset muihin kuin rahoitusalan yksikköihin
- mahdolliset aukot ja porsaanreiät ottaen samalla huomioon uusien uhkien ja riskien mahdollisuuden kehittymisen sekä päällekkäisyydet ja ei-toivotut vaikutukset
- nykyiset ja ennakoidut vaikutukset talouteen sekä unionin rahoitusalan kansainvälinen kilpailukyky
- mahdollisuudet tuottaa hyötyä reaali taloudelle, pk-yritykset, kuluttajat ja työllisyyden parantaminen mukaan luettuina
- tarve parantaa entisestään nykyisiä ja laajentaa täydentäviä rahoituskanavia, mukaan luettuna vaikutus pk-yritysten ja markkina-arvoltaan keskisuurten yritysten mahdollisuuksiin saada rahoitusta
- pitkän aikavälin rahoituksen vaikutukset kysyntään ja tarjontaan
- vaikutukset varojen ja riskien kohdentamiseen ja monimuotoistamiseen sekä rahoituslaitosten ydinpääoman ja taseen loppusumman välisen suhteen kehitykseen
- sääntelykehiksen toimivuus ja tarkoituksenmukaisuus piensijoittajien, yhteisösijoittajien, kuluttajien ja asiakkaiden kannalta, avoimuutta koskevat säännöt mukaan luettuina

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- sisämarkkinoiden esteiden poistamisen tehokkuus, sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön rajoittaminen ja kilpailun edistäminen
 - kokonaisvaikutukset rahoitusvakauteen ja moraalikatoon, mukaan luettuina sääntelyn puutteesta aiheutuvien mahdollisten kustannusten ja riskien arviointi, ottaen samalla huomioon G20-ryhmän suositusten tehokkaan täytäntöönpanon ja rahoitusalan yritysten yhdistettävyyssasteen
 - kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisen käypään arvoon arvostamisen vaikutus rahoitusalan vakauteen verrattuna varovaisuusperiaatteen mukaisen kirjanpidon vaikutukseen
 - makrovakaushallintaa koskevan unionin kehyksen vaikuttavuus ja tarkoituksenmukaisuus
 - Euroopan valvontaviranomaisten valmiudet hoitaa niille voimassa olevassa lainsäädäntökehyksessä osoitetut tehtävät sekä toimet, jotka voivat olla tarpeen kehyksen parantamiseksi, erityisesti valvontaviranomaisten rahoituksen vahvistamiseksi lähitulevaisuudessa
 - säädösten ja kansainvälisten standardien keskinäiset riippuvuussuhteet ja vaikutukset eurooppalaisten yritysten kansainväliseen kilpailukykyyn, ottaen huomioon vertailun unionin ja muiden merkittävien oikeudenkäyttöalueiden sääntelyiden ja niiden täytäntöönpanoasteiden välillä;
61. kehottaa komissiota esittämään havaintonsa parlamentille ja neuvostolle ja ehdottamaan tarvittaessa toimenpiteitä;

o

o o

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 19. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0007

Eurooppalaisen naisyrityksyyden esteenä toimivat ulkoiset tekijät**Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 eurooppalaisen naisyrityksyyden esteenä toimivista ulkoisista tekijöistä (2015/2111(INI))**

(2018/C 011/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 21 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 1979 antamalla päätöslauselmalla nro 34/180 hyväksytyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13. joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY ⁽¹⁾ sekä siihen liittyvän Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa Test-Achats 1. maaliskuuta 2011 antaman tuomion (C-236/09) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission kertomuksen ”Esikouluikäisten lasten hoitojärjestelyjä koskevien Barcelonan tavoitteiden täytäntöönpano” (COM(2008)0638),
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisesti noteerattujen yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomien johtokunnan jäsenten sukupuolijakauman tasapainottamisesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä (naisten johtokuntapaikkoja koskeva direktiivi – COM(2012)0614),
- ottaa huomioon 9. tammikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Yrittäjyys 2020 -toimintasuunnitelma: Uutta kipinää Euroopan yrittäjyyteen” (COM(2012)0795),
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Barcelonan tavoitteet: Pienten lasten hoitopalvelujen kehittäminen Euroopassa kestävän ja osallistavan kasvun edistämiseksi” (COM(2013)0322),

⁽¹⁾ EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.⁽²⁾ EUVL C 130, 30.4.2011, s. 4.⁽³⁾ EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.⁽⁴⁾ EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisyrittäjyydestä pienissä ja keskisuurissa yrityksissä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sukupuolistereotyyppien poistamisesta EU:ssa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisesta yrittäjyydestä ja sosiaalisesta innovoinnista työttömyyden torjunnassa ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman naisten tiede- ja yliopistourista sekä naisten urakehityksen esteistä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman nuorten yrittäjyyden edistämisestä koulutuksen avulla ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Sosiaalisen yrittäjyyden aloite – Suotuisan toimintaympäristön luominen sosiaalisen talouden ja innovoinnin keskiöön kuuluville sosiaalisille yrityksille” (COM(2011)0682),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A8-0369/2015),
- A. ottaa huomioon, että yrittäjyys on olennaisen tärkeää työllisyyden, kasvun, innovoinnin, kehityksen ja yleisesti ottaen köyhyyden vähentämisen kannalta;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklassa mainitaan nimenomaisesti kaikkien unionin kansalaisten elinkeinovapaus, joten perusoikeuskirja sellaisenaan antaa mahdollisuuden yrittäjyyteen ja kannustaa siihen, naisyrittäjyys mukaan luettuna;
- C. ottaa huomioon, että 28 jäsenvaltion EU:n yrittäjistä vain 31 prosenttia (10,3 miljoonaa) oli naisia vuonna 2012 ⁽⁶⁾ ja että ainoastaan 34,4 prosenttia EU:n itsenäisistä ammatinharjoittajista on naisia;
- D. ottaa huomioon, että naiset on usein ainoastaan rekisteröity yrityksen viralliseksi omistajaksi, millä halutaan varmistaa rahoituksellisten etujen ja edullisten ehtojen saaminen luottolaitoksilta sekä unionin, jäsenvaltioiden ja alueellisen tason julkishallinnoilta; ottaa huomioon, että todellisuudessa nämä naiset toimivat yritysten kansikuvina, sillä vaikka naiset kantavat liiketoimintavastuun, tosiasiallista päätöksentekovaltaa yrityksissä käyttävät miehet;
- E. ottaa huomioon, että naisyrittäjien osuus on vaatimaton kaikissa jäsenvaltioissa ja että naisyrittäjyyteen sisältyy hyödyntämätöntä kasvu- ja vaurauspotentiaalia;
- F. ottaa huomioon, että naisyrittäjyyden tiellä olevat esteet nivoutuvat toisiinsa, ovat hankalia ja niiden poistamiseksi tarvitaan monimutkaisia vaatimuksia ja että näitä esteitä ovat muun muassa seuraavat: työttömien joukossa on enemmän naisia kuin miehiä, naisia on jatkuvasti miehiä vähemmän yritystoiminnassa ja naiset ovat aliedustettuina johtotehtävissä;
- G. ottaa huomioon, että naisyrittäjyydestä on tehty vähän määrällistä tutkimusta, mutta viimeaikaiset tutkimukset osoittavat, että miehet valitsevat naisia todennäköisemmin uran yrittäjinä ⁽⁷⁾;
- H. ottaa huomioon, että naisyrittäjyys, joka on pidettävä selvästi erillään näennäisestä itsenäisenä ammatinharjoittajana toimimisesta, on mittava taloudellisen riippumattomuuden lähde, joka tarjoaa naisille mahdollisuuden integroitua entistä paremmin työmarkkinoille; ottaa huomioon, että naisyrittäjyys tarjoaa naisille mahdollisuuden vahvistaa asemaansa yritysjohtajana ja saada aikaan kulttuurinen muutos niin omassa yrityksessään kuin muualla yhteiskunnassa; ottaa huomioon, että nämä naiset voivat toimia tärkeinä roolimalleina tytöille ja nuorille naisille ja kannustaa heitä samalle uralle;

⁽¹⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 56.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0074.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0320.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0311.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0292.

⁽⁶⁾ Komission raportti (2014) ”Statistical data on Women entrepreneurs in Europe”.

⁽⁷⁾ Komissio (2012), Flash Eurobarometer 354: ”Entrepreneurship in the EU and beyond”.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- I. ottaa huomioon, että naisissa piilee valtava yrittäjyyspotentiaali ja että naisyrittäjyys synnyttää talouskasvua, luo työpaikkoja ja lisää naisten vaikutusmahdollisuuksia;
- J. ottaa huomioon, että päätös itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymisestä on itsensä toteuttamisen keino, mutta toisaalta edellyttää voimakasta sitoutumista; ottaa huomioon, että suuri henkilökohtainen vastuu johtaa poikkeuksellisen pitkiin työaikoihin, joten itsenäistä ammatinharjoittamista ei saisi pitää pelkkänä lisätulonlähteenä; toteaa, että naisyrittäjät voivat yhdistää työn ja perhe-elämän ainoastaan, jos ulkoiset olosuhteet sallivat, eli jos saatavilla on soveltuvia lastenhoitopalveluja ja isät osallistuvat aktiivisesti lastenhoitoon ja kotitöihin;
- K. toteaa, että lastenhoitopalvelujen sekä ikääntyneiden ja vammaisten henkilöiden hoitopalvelujen saatavuus, laatu ja kohtuuhintaisuus ovat edelleen ratkaisevia tekijöitä, joilla voidaan lisätä naisten osallistumista työelämään;
- L. ottaa huomioon, että perhe- ja hoitovelvollisuuksien jakaminen miesten ja naisten kesken vaikuttaa sekä naisyrittäjyyteen että naisten työmarkkinoihin osallistumiseen ja että työ- ja yksityiselämän tasapainon saavuttaminen on edellytys naisten taloudelliselle riippumattomuudelle; ottaa huomioon, että neljäsohassa jäsenvaltioita ei ole mahdollista käyttää isyyslomaa;
- M. ottaa huomioon, että hallinnollinen taakka heikentää edelleen sekä naisten että miesten yrittäjähengettä, ja katsoo tämän vuoksi, että tarvitaan tehokasta sääntelyä ja lainsäädäntöä, jotta voidaan lisätä naisten taloudellisia vaikutusmahdollisuuksia ja luoda vakaa talous, johon kuuluu kestävä, älykäs ja osallistava kasvu;
- N. ottaa huomioon, että naisilla on tapana arvioida itse oman yrityksensä innovoinnin taso alhaisemmaksi kuin miehillä ja että vain pieni osa Euroopan patenttiviraston (EPO) myöntämistä patenteista myönnetään naisille ⁽¹⁾;
- O. ottaa huomioon, että naisten koulutuksensa aikana tekemät valinnat sekä sukupuolen perusteella tapahtuva horisontaalinen ja vertikaalinen jaottelu työssä saavat aikaan, että tieteen ja teknologian alalla on vähemmän sellaisia naisia kuin miehiä, jotka voisivat perustaa yrityksen tai tehdä keksinnöistä voittoa tuottavia; ottaa lisäksi huomioon, että tiede ja teknologia sekä innovointi ja keksinnöt liitetään yleensä miehiin, mikä tekee näistä aloista vähemmän houkuttelevia naisille ja johtaa siihen, että naisten innovaatiot ja keksinnöt saavat vähemmän tunnustusta ja arvostusta;
- P. ottaa huomioon, että naisyrittäjyys keskittyy useammin sellaisille aloille, jotka katsotaan vähemmän tuottoisiksi, kuten koulutukseen, terveydenhuoltoon ja yhteisötyöhön, eikä miesvaltaisille korkean kasvupotentiaalialoille, kuten teknologiaan ja tietotekniikkaan, ja naisyrittäjät toimivat usein pienen mittakaavan yrityksissä, joiden kasvu ja liikevaihto ovat vähäisempiä; toteaa, että tämän seurauksena vuonna 2012 todettiin, että 28 jäsenvaltion EU:ssa oli keskimäärin 6 prosentin tuloero nais- ja miesyrittäjien välillä ⁽²⁾;
- Q. toteaa, että uusi vihreä teknologia ja ympäristöä säästävä yrittäjyys ovat ala, joka tarjoaa valtavat mahdollisuudet kehittää ja edistää yhdenvertaista yrittäjyyttä, johon kuuluu se, että nais- ja miesyrittäjillä on yhtäläiset mahdollisuudet saada rahoitusta ja nais- ja miesyrittäjiä on yhtä paljon;
- R. ottaa huomioon, että yhden naisen yritykset, joita monet naisten yritykset ovat, eivät yleensä tuota merkittäviä voittoja, ja toteaa, että asianomaisten naisten riski työssäkäyvien köyhyyteen ja vanhuusköyhyyteen on erityisen suuri;

⁽¹⁾ Komission raportti (2008) "Evaluation on policy: promotion of women innovators and entrepreneurship".

⁽²⁾ Komission tutkimus (2014) "Statistical data on Women entrepreneurs in Europe".

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- S. ottaa huomioon, että useissa tutkimuksissa ⁽¹⁾ on todettu, että naisyritykset aloittavat yritystoiminnan pienemmällä pääomalla ja ottavat pienempiä lainoja ja hyödyntävät perheenjäsentensä neuvoja ja rahoitusta sen sijaan, että hankkisivat lainoja tai pääomarahoitusta pankeilta tai bisnesenkeileiltä tai käyttäisivät yksityistä oman pääoman ehtoista rahoitusta tai riskipääomaa;
- T. ottaa huomioon, että eurooppalaisen Progress-mikrorahoitusjärjestelyn tavoitteena on edistää naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia, mutta miesten ja naisten hankkimien mikroluottojen suhde oli 60:40 vuonna 2013 ⁽²⁾;
- U. ottaa huomioon, että naisyritykset ovat miehiä haluttomampia ottamaan velkaa ja laajentamaan yritystään, sillä heillä on usein alhaisempi luottamus yritykseensä kuin miehillä;
- V. ottaa huomioon, että naisyritysten suuremmat vaikeudet rahoituksen saannissa saattavat osittain liittyä vaikeuksiin riittävän luottohistorian rakentamisessa ja vähäiseen kokemukseen johtotehtävissä toimimisesta;
- W. ottaa huomioon, että stereotypit naisten ja miesten kyvyistä yrittäjyyden alalla saattavat edelleen vaikuttaa sidosryhmien arvoihin uusista yrityksistä; ottaa huomioon, että syrjityksi tuleminen suuri todennäköisyys yritettäessä hankkia rahoitusta voi vaikuttaa naisten päätöksiin käynnistää oma yritys tai tehdä se pienempien lainojen turvin;
- X. ottaa huomioon, että jos sijoitusprosesseihin osallistuisi taustoiltaan erilaisia ihmisiä, tämä voisi auttaa estämään ryhmä- ja stereotyyppistä ajattelua;
- Y. ottaa huomioon, että direktiivissä 2004/113/EY kielletään sukupuoleen perustuva syrjintä tavaroiden ja palvelujen saatavuudessa, mikä pitää sisällään pankki- ja rahoituspalvelut sekä yritysten perustamiseen liittyvät palvelut; ottaa huomioon, että epäsuoraa syrjintää on vaikea näyttää toteen tässä yhteydessä ja että jäsenvaltioilla ei ole aineistoa ja tarkkoja tietoja rahoituksen saannissa ilmenevistä syrjintätapauksista;
- Z. ottaa huomioon, että huolimatta vallalla olevista uskomuksista, joiden mukaan naissijoittajat ovat parempia hallitsemaan riskejä, tilastotietojen mukaan ⁽³⁾ naiset todennäköisemmin välttävät riskinottoa ja heiltä puuttuu itseluottamusta; ottaa huomioon, että tämä voi johtaa vähäisempään kykyyn herättää luottamusta ulkoisissa kumppaneissa ja vaikuttaa siten naisten mahdollisuuksiin saada rahoitusta;
- AA. ottaa huomioon, että naisyritykset myötävaikuttavat merkittäväällä tavalla uusien kehitysmahdollisuuksien luomiseen sekä sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseen; ottaa huomioon, että yhteiskunnallisen yrittäjyyden toimintaedellytyksien esteet vaikuttavat vähemmän naisiin ja tasavertainen osallistuminen sosiaaliseen on naisille voimaannuttava kokemus, joka helpottaa heidän yrittäjyyttään myös muilla aloilla;
- AB. ottaa huomioon, että useimmiten naisyritykset toimivat aloilla, jotka ovat vähempimerkityksisiä taloudellisella kannattavuudella ja kilpailukyvyllä mitattuna;
- AC. ottaa huomioon, ettei sukupuolesta ja yhteiskunnallisten yritysten rahoituksen saannista ole tarjolla riittävästi tutkimustietoa, mutta yleisesti ottaen vaikuttaa siltä, että yhteiskunnallisten yritysten on vaikeampaa saada rahoitusta;
- AD. toteaa, että yrittäjyyskoulutus, olipa se sitten virallista tai epävirallista, on ratkaisevan tärkeässä asemassa kannustettaessa naisia ja tyttöjä tälle alalle;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin politiikkayksikön tutkimus (2015) "Women's Entrepreneurship: closing the gender gap in access to financial and other services and in social entrepreneurship".

⁽²⁾ Komissio (2015), Eurooppalaisen Progress-mikrorahoitusjärjestelyn väliarviointi.

⁽³⁾ KPMG:n raportti (2015) "Women in Alternative Investments".

Tiistai 19. tammikuuta 2016

1. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan naisyrittäjyyden arvon talouksiensa kannalta sekä esteet, jotka on voitettava; kehottaa jäsenvaltioita ja alueita laatimaan konkreettisia strategioita naisyrittäjyyskulttuurin edistämiseksi pitäen mielessä tehdyn työn, joka koskee tarvetta, syitä ja edellytyksiä sukupuolistereotyyppien poistamiseksi, ja tuoden esiin erilaiset hallinto- ja johtamistyyli sekä uudenlaiset tavat organisoida ja hallinnoida yrityksiä;
2. kehottaa komissiota varmistamaan sukupuolinäkökohdan huomioon ottamisen kaikissa tulevilla yrittäjyyttä koskevilla toimilla;
3. kehottaa jäsenvaltioita tekemään aktiivisesti yhteistyötä yksityisen sektorin kanssa tuodakseen esille yhtiöitä, jotka pyrkivät edistämään sukupuolten tasa-arvoa, sekä niiden parhaita käytäntöjä;
4. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään ohjelmia, joilla autetaan, tuetaan ja neuvotaan naisyrittäjiä perustamaan tuottoisia ja vaurautta luovia pioneeriyhtiöitä, joiden toiminta perustuu sosiaalisen vastuun periaatteisiin;
5. kehottaa jäsenvaltioita keräämään alue- ja aluetasolla sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja myös naisyrittäjyyden eri aloista, jotta voidaan tunnustaa naisyrittäjyyden yhteiskunnallinen merkitys ja raportoida säännöllisesti naisyrittäjien määrästä; suosittaa, että tilastotiedot kerätään ja konsolidoidaan EU:n tasolla Euroopan tasa-arvoinstituutin ja Eurostatin tuella; suosittaa, että pätevän sukupuolinäkökohtien asiantuntijan olisi sisällytettävä sukupuolinäkökohta kaiken yrittäjyyttä, yhteisöaloutta ja yhteiskunnallisia yrityksiä koskevan tutkimuksen tutkimusmenetelmiin ja että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sellaisten naisten kokemuksiin, jotka ovat usealta osin marginaalisessa asemassa;
6. kehottaa komissiota sisällyttämään naisyrittäjyyden vuoden 2015 jälkeiseen naisten ja miesten tasa-arvostrategiaansa;
7. kehottaa omaksumaan naisyrittäjyyteen sovellettavan kokonaisvaltaisen lähestymistavan, jolla pyritään kannustamaan naisia luomaan uraa yrittäjinä ja tukemaan heitä tässä, helpottamaan rahoituksensaantia ja liiketoimintamahdollisuuksia sekä luomaan sellainen ympäristö, jossa naisilla on mahdollisuus hyödyntää potentiaalinsa ja tulla menestyksekkäiksi yrittäjinä, varmistamalla työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen, lastenhoitopalvelujen saatavuus sekä tarpeita vastaava koulutus;
8. kehottaa EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia tehostamaan toimintaansa sukupuolistereotyyppien torjumiseksi ja ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla torjutaan stereotyyppisiä käsityksiä naisten ja miesten ominaisuuksista ja kyvyistä, joita on vielä jäljellä miesvoittoisilla aloilla, kuten tieteen ja tekniikan, innovoinnin ja keksintöjen aloilla; toteaa, että näillä aloilla päätöksentekijät, sijoittajat, rahoitusala ja markkinat saattavat pitää naisia vähemmän uskottavina ja vähemmän ammattitaitoisina, minkä vuoksi mahdolliset asiakkaat, tavarantoimittajat, kumppanit, pankit ja sijoittajat joskus suhtautuvat naisyrittäjiin epäilevästi ja naisten on osoitettava tietonsa, taitonsa ja kykynsä huomattavasti sinnikkäämmin saadakseen tarvitsemansa rahoituksen;

Työ- ja yksityiselämän tasapaino

9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan yrittäjyyden arvon naisten ja miesten työ- ja yksityiselämän tasapainon kannalta ja poistamaan esteet, jotka haittaavat naisyrittäjyyttä tai jopa estävät sen, ja hyväksymään johdonmukaisen toimenpidekehityksen, jolla tuetaan naisten osallistumista työmarkkinoille; kannustaa äitiyslomadirektiivin muuttamista koskevan ehdotuksen peruuttamis päätöksen jälkeen ja jotta taattaisiin tasa-arvoa koskevien toimien edistyminen unionin tasolla rakentavan vuoropuhelun käynnistämiseen toimielinten välillä sen pohtimiseksi, miten työ- ja yksityiselämän tasapainoa koskevia toimintapolitiikkoja voidaan parhaiten tukea ja miten ne tulisi toteuttaa, miten perheenhuoltovelvollisuudet jakautuisivat tasapuolisesti myös siten, että korostetaan miesten osuutta tasa-arvon edistämässä; palauttaa mieltä, että vanhempain- ja isyysloma voi vaikuttaa myönteisesti naisten osallistumiseen työelämään, ja kannustaa jäsenvaltioita, joissa isyysloma ei vielä ole, harkitsemaan isyysloman käyttöönottoa; kehottaa komissiota esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä konkreettisia toimia ja myös lainsäädäntöehdotuksia siitä, miten naisten osallistumista työmarkkinoille voidaan lisätä parantamalla työ- ja yksityiselämän tasapainoa;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita palauttamaan mieliin, että on tärkeää saavuttaa Barcelonan tavoitteet, jotta kaikkien olisi mahdollista sovittaa yhteen työ- ja yksityiselämä, ja toteuttaa komission elokuussa 2015 julkaisemassa työ- ja yksityiselämän tasapainoa koskevassa etenemissuunnitelmassa esitetyt lainsäädäntöaloitteet ja muut toimet, ja käyttämällä asianmukaisia välineitä ja kannustimia, myös EU:n rahastoja, kuten Euroopan sosiaalirahastoa, Euroopan aluekehitysrahastoa ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa, varmistaa kohtuuhintaisten ja laadukkaiden lastenhoito- palvelujen ja muiden huollettavien henkilöiden, kuten ikääntyvien perheenjäsenten ja vammaisten perheenjäsenten, hoitopalvelujen saanti; korostaa järkevien ja joustavien työaikojen merkitystä, jotta vanhemmilla ja hoitajilla olisi mahdollisuus työ- ja perhe-elämän tasapainoon; palauttaa mieliin, että sosiaalisten oikeuksien täysimääräinen suojelu on tärkeää itsenäisten ammatinharjoittajien erityisessä tilanteessa ja että sosiaalisten oikeuksien suojelu on edellytys innovatiiviselle ja osallistavalle yrittäjyydelle;

11. korostaa, että on muutettava tapaa, jolla miesten ja naisten tehtävät on perinteisesti jaettu yhteiskunnassa, työpaikoilla ja perheissä, ja tässä yhteydessä on kannustettava miehiä osallistumaan enemmän kotitöihin ja huollettavien perheenjäsenten hoitoon, esimerkiksi siten, että otetaan käyttöön pakollinen isyysloma ja vanhempainvapaa, joka ei ole siirrettävissä vanhemmalta toiselle, ja toteutetaan julkisia toimia, jotka mahdollistavat työ- ja perhevelvoitteiden tehokkaan yhteensovittamisen ja jotka koskevat erityisesti naisia ja aloja, joilla kilpailu on kovaa ja liikkuvuus runsasta ja joilla pitkät ja joustavat työpajat ovat tavallisia, ja mahdollistetaan elinikäinen oppiminen tekniikan kehityksessä ja markkinoiden tuomissa mahdollisuuksissa mukana pysymiseksi;

Tiedottaminen ja verkostot

12. korostaa, että on tärkeää katsoa yrityksen käynnistysvaihetta pidemmälle, jotta yrittäjyyden tielle lähteneitä naisia voidaan auttaa saamaan yrityksilleen jalansijaa ja laajentamaan liiketoimintaansa ja jotta naisia voidaan auttaa verkostoitumaan ja jakamaan parhaita käytäntöjä ja jotta heille voidaan tarjota mentorointia, naisroolimalleja ja vertaistukea, jonka seurauksena he voivat siirtyä innovatiivisemmille, kestävämmille ja kannattavammille aloille heikentämättä terveellisen yleisen hyvinvoinnin edellytyksiä;

13. korostaa, että naisissa piilee valtava potentiaali innovoijina ja yrittäjinä ja heillä voi olla merkittävä rooli talouden digitaalisessa muutoksessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan naisten ja tyttöjen digitaaliseen potentiaaliin ja antamaan täyden tukensa naisten digitaaliselle yrittäjyyskulttuurille sekä edistämään naisten sopeutumista ja osallistumista tietoyhteiskuntaan;

14. pitää erittäin tärkeänä, että käytössä on julkisia tiloja, jotka auttavat hankkeiden kehittämisessä (tarjoamalla näkyvyyttä ja toimimalla yrityshautomoina) ja tarjoavat taloudellista ja verotuksellista tukea sekä yrityksen perustamista koskevaa ajantasaista tietoa ja neuvontaa erityisesti naisyrittäjille; pitää lisäksi tärkeänä, että käytössä on määrärahoja liiketoiminnan vakauttamiseksi ja näkyvyyden lisäämiseksi yhteiskunnallisilla foorumeilla, ja että toteutetaan työ- ja yksityiselämän tasapainoa tukevia toimia ja että viranomaiset tunnustavat sekä uusien että pitkän uran tehneiden naisyrittäjien merkityksen yhteiskunnalle;

15. pitää myönteisenä monenlaisten naisyrittäjien eurooppalaisten verkostojen luomista; kehottaa komissiota tiedottamaan aikaisempaa aktiivisemmin naisyrittäjien saavutuksista ja antamaan tällaisille potentiaalisille roolimalleille selkeästi tunnustusta yrittäjyyspalkintojen ja Eurooppalaisen sosiaalisen innovoinnin kilpailun kautta;

16. katsoo, että naisyrittäjien eurooppalaisten verkostojen olisi luotava Euroopan ja kansallisen tason verkosto, joka tukisi ja auttaisi naisia rahoituksen ja neuvonnan saamisessa, jotta yritystoiminnan käynnistäminen helpottuisi;

17. kehottaa komissiota korostamaan tulevassa eurooppalaisessa naisyrittäjien sähköisessä foorumissa foorumien käyttöä ja sisällyttämään siihen asteittaisen suunnitelman EU:n rahoitusmahdollisuuksien hyödyntämiseksi tehden sähköisestä foorumista samalla kuitenkin houkuttavan mahdollisten sijoittajien ja jäsenvaltioiden julkishallintojen kannalta, jotta naisyrittäjien kohtaamaa byrokratiaa voidaan vähentää hallinnollisia menettelyjä selkeyttämällä ja saadaan aikaan sellainen naisyrittäjien sähköinen foorumi, josta alalla otetaan mallia tulevaisuudessa;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

18. kehottaa komissiota perustamaan naisille tarkoitettun eurooppalaisen yrityskeskuksen ilman, että siitä koituu vaikutuksia komission talousarvioon ja osana olemassa olevaa rakennetta, tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja yksityissektorin yritysten kanssa; toteaa, että keskus toimisi yhteyspisteenä ja sen tehtävänä olisi edistää naisyrittäjiä koskevia komission aloitteita, tarjota hallintoa koskevaa ja teknistä apua, luoda uusia ja edistää nykyisiä verkostoja, seurata unionin talousarviosta rahoitettuja yrityksiä koskevia aloitteita ja ohjelmia ja huolehtia siitä, että niissä otetaan huomioon sukupuolinäkökohta;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan naisyrittäjien pääsyä tärkeimpiin tekniikan, tieteen ja yritystoiminnan verkostoihin, sillä tämä on keskeisen tärkeää liiketoiminta-ajatusten kehittämiseksi, mahdollisten asiakkaiden, tavarantoimittajien ja kumppaneiden kohtaamiseksi sekä markkinoiden ja niiden kehityksen, mahdollisuuksien ja heikkouksien ymmärtämiseksi ja strategisten tietojen, yhteistyökumppaneiden ja tuen saamiseksi;

Rahoituksen saatavuus

20. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia, viranomaisia ja tasa-arvoelimiä (jos tällainen on olemassa) tekemään yhteistyötä rahoitusalan kanssa siten, että ne huolehtivat velvollisuudestaan varmistaa naisten ja miesten tasa-arvon toteutuminen freelancereiden ja pk-yritysten rahoituksensaantimahdollisuuksissa; kehottaa niitä tutkimaan mahdollisuuksia ottaa sukupuolten tasa-arvo huomioon lainojen myöntämistä koskevassa raportoinnissa, riskiprofiilien laatimisessa, sijoitus-toimeksiantoissa ja henkilöstörakenteissa sekä rahoitustuotteissa ja niitä koskevassa mainonnassa;

21. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan tukisuunnitelmia, joissa sovitaan toimista yrittäjyyden edistämiseksi naisten keskuudessa sekä kilpailukyvyyn ja yrittäjyyden tukemiseksi liiketoiminnan alalla, ja toteaa, että toimet voisivat ulottua yrittäjyyskulttuurin tukemisesta aina uusien teknologioiden ja tutkimus-, kehitys- ja innovointirahoituksen hyväksymiseen;

22. kehottaa komissiota seuraamaan huolellisesti sukupuolinäkökohdan huomioon ottamista yrittäjyyteen tarkoitettujen unionin määrärahojen myöntämisessä; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön sukupuolikiintiöt kaikessa kohdennetussa tuessa, jota myönnetään aliedustetuille ja muita heikommassa asemassa oleville ryhmille, jotta voidaan varmistaa edistymisen kohti tasa-arvoista yrittäjyyttä;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään yritystoiminnan rahoittamisen näkyvyyttä laatimalla mikrorahoitusta koskevia tukisuunnitelmia muun muassa eurooppalaisen Progress-mikrorahoitusjärjestelyn puitteissa ja kartoittamaan yhteistyömahdollisuuksia yksityisen sektorin kanssa nk. naisten aloihin investoimiseksi esimerkiksi hallitusten takaamien lainojen kautta;

24. korostaa, että seuraavalla ohjelmakaudella 2014–2020 on tärkeää käyttää kaikkia mahdollisia rahoitusvirtoja ja erityisesti rakennerahastojen varoja;

25. vaatii jäsenvaltioita edistämään toimenpiteitä ja toimia, joilla autetaan ja neuvotaan naisia, jotka päättävät ryhtyä yrittäjiksi, kannustetaan naisia perustamaan yrityksiä helpottamalla ja yksinkertaistamalla rahoituksen ja muun tuen saantia sekä poistetaan hallinnollisia ja muita esteitä, jotka ovat naisten yritysten perustamisen tiellä;

26. kehottaa komissiota kartoittamaan sitä, miten naiset saataisiin kiinnostumaan yrityksen perustamisesta, ja tekemään asiaa koskevia ehdotuksia; korostaa, että naisille, joilla on hyvä liikeidea, olisi tiedotettava tukiohjelmista ja rahoitusmahdollisuuksista;

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita aloittamaan tiiviissä yhteistyössä Euroopan tasa-arvoinstituutin kanssa sukupuolen mukaan eriteltyjen tilastotietojen keräämisen yrittäjien rahoituksen saannista ja selvittämään ja tutkimaan tarkemmin, onko tässä yhteydessä olemassa painavia todisteita naisiin kohdistuvasta suorasta tai epäsuorasta syrjinnästä ja jos todisteita on, miten ulkoisiin tekijöihin, jotka vaikuttavat sijoittajien arvioihin naisten johtamien uusyritysten elinkelpoisuudesta, olisi puututtava;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

28. kehottaa komissiota käsittelemään naisyrittäjien erityishaasteita eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen seuraavan tarkistamisen ja ajantasaistamisen yhteydessä sekä SBA-aloitteesta laadittavissa vuotuisissa kertomuksissa; katsoo, että nämä haasteet olisi otettava huomioon kaikissa SBA-aloitteeseen kuuluvissa ohjelmissa ja lisäksi olisi laadittava erillinen toimintasuunnitelma naisyrittäjiä haittaavien esteiden poistamiseksi;

29. pitää myönteisenä komission arviointia direktiivin 2004/113/EY soveltamisesta sekä sen saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, mutta pitää valitettavana sitä, ettei siinä keskitytä epäsuoran syrjinnän tunnistamiseen; pyytää komissiota tarkastelemaan direktiiviä edelleen ja pohtimaan tehokkaampia toimenpiteitä tällaiseen mahdolliseen syrjinnän muotoon puuttumiseksi;

30. katsoo, että olisi parannettava naisyrittäjien mahdollisuuksia saada rahoitusta innovatiivisilla ja kestäväillä aloilla, erityisesti tietotekniikka-, rakennus- ja kuljetusalalla, joilla miehet muodostavat enemmistön; kehottaa tässä yhteydessä tehostamaan seurantaa, jotta vältetään tilanne, jossa miehet käyttävät naisia pelkästään yritysten kansikuvina saadakseen rahoitusta paremmin ehdoin;

Yrittäjyyskoulutus

31. kannustaa jäsenvaltioita edistämään yrittäjyyskulttuuria koulutuksessa; painottaa kaikilla tasoilla annettavan sekä virallisen että epävirallisen koulutuksen merkitystä, elinikäinen oppiminen mukaan luettuna, sillä sen avulla edistetään yrittäjyyttä ja uusien yritysten kehittämistä myös tietotekniikka-alalla ja erityisesti tyttöjen suosimilla aloilla, kuten terveydenhuollon ja muiden palveluiden aloilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan kannustimia, joilla varmistetaan naisten ja miesten tasavertaisempi edustus liike-elämässä ja tehostetaan naisten edustuksen kasvua lisäämällä naisten tietoisuutta liiketoimintakoulutuksen eduista;

32. kehottaa kouluja ja yliopistoja kannustamaan tyttöjä ja naisia opiskelemaan sellaisia aineita, jotka johtavat uraan tieteen alalla, rahoitusalaalla ja voimakkaasti kasvavilla kannattavilla aloilla, kuten uusien teknologioiden aloilla, vihreä teknologia, digitaaliset ympäristöt ja tietotekniikka mukaan lukien;

33. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä julkisen sektorin, yksityisen sektorin, kansalaisjärjestöjen, yliopistojen ja koulujen kanssa uusien oppisopimuskoulutusohjelmien ja epävirallisen ja arkioppimisen ohjelmien käyttöönottamiseksi, mukaan lukien sellaiset ohjelmat, joissa opiskelijat toteuttavat nuoresta pitäen todellisiin yritystoiminnan peruskäsitteisiin perustuvia kehittämishankkeita, sekä sellaisten yrityshautomojen käyttöönottamiseksi, joilla pyritään nuorten yrittäjien toimintamahdollisuuksien parantamiseen samalla kun työelämän oikeuksia koskeva kulttuuri opitaan, ymmärretään ja sitä toteutetaan;

34. kehottaa EU:ta investoimaan sekä työntekijä- että yrittäjänäisten jatkuvan koulutuksen ohjelmiin, jotta heidän taitonsa olisivat jatkuvasti ajan tasalla ja varmistettaisiin naisten laadukas ammatillinen kehitys etenkin kaupallisella alalla;

35. pitää tärkeänä, että helpotetaan, esimerkiksi erilaisia tukia myöntämällä, naisyrittäjien pääsyä koulutukseen, jossa tarjotaan perustietoa yrityksen perustamiseen ja hallinnointiin liittyvästä lainsäädännöstä, esimerkiksi yritystoiminnan käynnistämisestä, teollis- ja tekijänoikeuksista, tietosuojasta, verotusta koskevista säännöistä, sähköisestä kaupankäynnistä ja saatavilla olevista julkisista tuista, sekä kursseille, joilla käsitellään muun muassa uutta tieto- ja viestintäteknikkaa, sosiaalisten verkostojen käyttöä, sähköistä kaupankäyntiä ja verkostoitumista;

36. panee huolestuneena merkille, että naiset usein aliarvioivat taitonsa, mikä johtuu todennäköisesti yhteiskuntaan juurtuneista stereotyyppioista, ja ilmoittavat miehiä useammin, että heiltä puuttuu yrittäjätaitoja, itseluottamusta, itsevarmuutta ja riskinottohalukkuutta yritystä perustettaessa, ja katsoo tämän vuoksi, että naisyrittäjille on järjestettävä kursseja motivaation lisäämiseksi ja henkisen tuen tarjoamiseksi, jotta voitaisiin parantaa naisyrittäjien itseluottamusta;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Yhteiskunnallinen yrittäjyys

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tutkimuksia sen selvittämiseksi, miksi naiset ovat aktiivisempia yhteiskunnallisessa yrittäjyydessä sekä tämän aktiivisuuden mahdollisesta kerrannaisvaikutuksesta perinteiseen yrittäjyyteen;

38. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan sellaisten rahoitusvälineiden kehittämistä, jotka arvottaisivat yrityksiä suhteessa siihen, missä määrin ne panostavat yhteiskuntaan, sekä luotettavuusmerkkien kehittämistä yhteiskunnallista yrittäjyyttä ja ympäristötietoista yrittäjyyttä varten; suosittaa sisällyttämään tähän sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskevia toimia, sillä nämä ovat sosiaalisia toimia, jotka kannustaisivat useampia yhteiskunnallisia yrittäjiä tarkastelemaan yrityksiään sukupuolinäkökulmasta;

39. tähdentää, että vaihtoehtoisilla yritysmuodoilla, kuten osuuskunnilla ja keskinäisillä yhtiöillä, on merkittävä tehtävä sukupuolten tasa-arvon edistämässä sekä kestävä ja osallistavan kehityksen ja kasvun eteenpäin viemisessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan ja edistämään näitä vaihtoehtoisia yritysmuotoja;

o

o o

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0008

Osaamisen edistämistä koskeva politiikka nuorisotyöttömyyden torjumiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 osaamisen edistämistä koskevasta politiikasta nuorisotyöttömyyden torjumiseksi (2015/2088(INI))

(2018/C 011/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 165 ja 166 artiklan,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman nuorten työmarkkinoille pääsyn edistämisestä sekä harjoittelijoiden, työharjoittelun ja oppisopimuskoulutuksen aseman vahvistamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston suosituksen nuorisotakuun perustamisesta,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman nuorisotakuusta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2014 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Miten Euroopan unioni voi luoda yrityksille, liiketoiminnalle ja uusyrityksille otollisen ympäristön työpaikkojen luomiseksi?” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2014 antamansa päätöslauselman talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuoden 2014 painopisteiden täytäntöönpano ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen elinikäisen oppimisen avaintaidoista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon neuvoston suosituksen harjoittelun laatupuitteista ⁽⁶⁾ ja 2. heinäkuuta 2015 esitetyn kirjallisen kysymyksen E-010744/2015, joka koskee neuvoston suositusta harjoittelun laatupuitteista,
- ottaa huomioon huhtikuussa 2015 annetut neuvoston päätelmät nuorten sosioekonomisiin haasteisiin tehokkaasti vastaavan monialaisen politiikkayhteistyön lisäämisestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevän YK:n komitean laatiman Euroopan unionin ensimmäiseen kertomukseen liittyvän asialuettelon (List of issues in relation to the initial report of the European Union) ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop) kesäkuussa 2013 julkaiseman katsauksen ”Roads to recovery: three skill and labour market scenarios for 2025”,
- ottaa huomioon Cedefopin maaliskuussa 2014 julkaiseman katsauksen ”Skill mismatch: more than meets the eye”,

⁽¹⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

⁽²⁾ EUVL C 440, 30.12.2015, s. 67.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0394.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0038.

⁽⁵⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽⁶⁾ EUVL C 88, 27.3.2014, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL C 172, 27.5.2015, s. 3.

⁽⁸⁾ CRPD/C/EU/Q/1

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon Cedefopin marraskuussa 2014 julkaiseman tutkimuksen ”The validation challenge: how close is Europe to recognising all learning?”,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Kuudes taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus: investoiminen työpaikkoihin ja kasvuun” (COM(2014)0473),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Euroopan vammaisstrategia 2010–2020: Uudistettu sitoutuminen esteettömään Eurooppaan” (COM(2010)0636),
 - ottaa huomioon huhtikuussa 2015 julkaistun komission kertomuksen ”Piloting Youth Guarantee partnerships on the ground – A summary report of key achievements and lessons from the European Parliament Preparatory Action on the Youth Guarantee”,
 - ottaa huomioon vuonna 2015 julkaistun Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätien raportin ”Youth entrepreneurship in Europe: values, attitudes, policies”,
 - ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 1304/2013 ja erityisesti sen IV luvun ”Nuorisotyöllisyysaloite” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon (A8-0366/2015),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa on nyt 4,5 miljoonaa 15–24-vuotiasta työtöntä nuorta ja että yli 7 miljoonaa 15–24-vuotiasta eurooppalaista nuorta on työelämän ja koulutuksen ulkopuolella;
- B. toteaa, että työttömyysaste oli vuoden 2014 lopussa unionissa 9,9 prosenttia ja nuorten työttömyysaste oli siihen nähden yli kaksinkertainen eli 21,4 prosenttia;
- C. katsoo, että kriisi on koetellut erityisesti nuoria;
- D. toteaa, että saatavilla oleviin työpaikkoihin soveltuvien taitojen puute ja koulutuksen sopimattomuus ovat merkittäviä syitä nuorten työttömyyteen; katsoo, että vaikka nuorilla on parempi koulutus ja paremmat taidot kuin edellisillä sukupolvilla, he kohtaavat edelleen huomattavia rakenteellisia esteitä etsiessään laadukasta työpaikkaa, joka on unionin ja kansallisten normien mukainen; muistuttaa, että jos Eurooppaan ei luoda tehokkaasti ja pitkällä aikavälillä työpaikkoja, nuorisotyöttömyysongelmaa ei voida ratkaista;
- E. toteaa, että viivästyminen työmarkkinoille pääsyssä ja pitkät työttömyysjaksot vaikuttavat kielteisesti uranäkymiin, palkkaan, terveyteen ja sosiaaliseen liikkuvuuteen;
- F. toteaa, että nuoret ovat Euroopan talouden valtti ja että heidän olisi panostettava työmarkkinoiden tarvitseman osaamisen hankkimiseen ja ennakoitava niiden tulevia tarpeita;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- G. toteaa, että nuoret voidaan jaotella kolmeen suureen ryhmään, joita ovat opiskelijat, työntekijät ja työttömät, ja että kuhunkin ryhmään olisi sovellettava erilaista toimintapolitiikkaa, jotta voidaan taata niihin kuuluvien nuorten osallistuminen työmarkkinoille; toteaa, että tämän vuoksi nuorilla opiskelijoilla on oltava työmarkkinoiden edellyttämää osaamista, nuorten työntekijöiden on ajantasaistettava osaamistaan ja koulutustaan koko työuransa ajan ja nuorten työttömien kohdalla on eroteltava, ovatko he aktiivisia työnhakijoita vai ovatko he työelämän ja koulutuksen ulkopuolella;
- H. toteaa, että on varmistettava kaikin mahdollisin tavoin, että koulutusjärjestelmät valmistavat opiskelijoita riittävässä määrin ammattiin ja että koulutusalan, tarvittaessa sosiaalipalvelujen, työnantajien ja opiskelijoiden edustajien välillä tehdään tiivistä yhteistyötä;
- I. katsoo, että koulutuksen suunnittelu paranee huomattavasti, kun opiskelija- ja nuorisojärjestöt otetaan mukaan päätöksentekoprosesseihin ja se vastaa paremmin yhteiskunnan ja työmarkkinoiden vaatimuksia ja tarvittavia taitoja;
- J. ottaa huomioon, että epäsuotuisassa tai haavoittuvassa asemassa olevilla tai syrjityillä henkilöillä ei usein ole mahdollisuutta kehittää kykyään, valmiuksiaan ja osaamistaan, jos koulutus-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikassa ei oteta huomioon sosiaalista ulottuvuutta; katsoo, että koulutuslalle olisi myönnettävä riittävästi varoja;
- K. katsoo, että panemalla täytäntöön tuloksekkaita koulutuspoliittisia ja osaamista edistäviä toimia työnantajien, työnvälitystoimistojen ja muiden asianomaisten sidosryhmien tuella nuorisotyöttömyyttä voidaan vähentää;
- L. pitää välttämättömänä asianmukaisen koulutuksen järjestämistä palvelukseenottajille, henkilöstöjohtajille, työvoimapalvelujen henkilöstölle, työnantajille ja koulutusalan edustajille;
- M. toteaa, että vuoden 2008 finanssikriisi vaikeutti entisestään nuorten pääsyä työmarkkinoille, sillä taloussuhdanne vaikuttaa herkemmin nuorisotyöttömyyteen kuin yleiseen työttömyyteen, koska nuorilla on yleensä vähemmän kokemusta;
- N. toteaa, että pienet ja keski-suuret yritykset ja mikroyritykset ovat suurimpia työpaikkojen luoja EU:ssa, niiden osuus kaikista työpaikoista on selvästi yli 80 prosenttia ja ne ovat olleet tiennäyttäjinä monilla vihreillä aloilla; katsoo, että ne voivat kuitenkin kohdata erityisiä vaikeuksia tarvittavan osaamisen ennakoimisessa ja työllistämismahdollisuuksien toteuttamisessa;
- O. katsoo, että nuorten yrittäjäyys voi auttaa vähentämään nuorisotyöttömyyttä ja se voi koulutuksen avulla lisätä nuorten työllistettävyyttä;
- P. toteaa, että työharjoittelu- ja oppisopimusjärjestelmät ovat eri puolilla unionia onnistuneet vaihtelevasti niiden ominaispiirteistä riippuen;
- Q. ottaa huomioon, että tuloksekkaasti toteutettuun nuorisotakuuseen kuuluu kattava lähestymistapa nuorten auttamiseksi siirtymään menestyksellisesti työmarkkinoille tai korkealaatuiseen koulutukseen, kuten nuorisotakuuta koskevilla Euroopan parlamentin valmistelutoimilla saavutettu edistys on osoittanut;
- R. ottaa huomioon, että jotta nuorisotakuu olisi tuloksekas, on välttämätöntä arvioida nuorten todellisia työllistymiseen liittyviä tarpeita ja aidosti tulevaisuuden työpaikkoja tarjoavia aloja, kuten yhteisötaloutta ja vihreää taloutta, ja että tämän lisäksi hankkeita ja niitä suunnittelevia virastoja on seurattava jatkuvasti ja tarkasti laatimalla säännöllisesti raportteja siitä, miten nuorisotyöttömyyden torjunnassa on edistytty tämän toimen avulla;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- S. katsoo, että nuorisotyöllisyysaloite on olennainen väline kohdennetun tuen tarjoamiseen nuorille, jotka ovat sekä työelämän että koulutuksen ulkopuolella;

Yhteistyö, osallistuminen ja kumppanuudet

1. toteaa, että yksilöllinen osaamisen kehittäminen ja tietämyksen ja osaamisen levittäminen on yhdenmukainen työllisyys- ja sosiaalipolitiikan avaintekijöitä ja että sen ansiosta on mahdollista luoda pitkän aikavälin kasvua, edistää Euroopan kilpailukykyä, torjua työttömyyttä sekä rakentaa entistä osallistavampi eurooppalainen yhteiskunta, jos osaamisen kehittämiseen tähtäävissä politiikoissa otetaan huomioon työttömien nuorten monitasoiset tarpeet ja kyvyt; muistuttaa, että osaamisen kehittämisellä ei ole vaikutusta, jos samanaikaisesti ei pyritä luomaan työpaikkoja ja taata kohtuullista sosiaaliturvaa;

2. korostaa, että työllisyyden, kasvun ja investointien elvyttäminen on komission ensisijainen tavoite ja että vuoden 2015 työohjelmassaan komissio sitoutui toteuttamaan konkreettisia toimia työmarkkinoille pääsyn ja työllistettävyyden edistämiseksi ja erityisesti toimenpiteitä, joilla autetaan jäsenvaltioita saamaan nuoret töihin; muistuttaa, että parlamentti on säännöllisesti ehdottanut eri ratkaisuja ja korostanut, että nuorten työllisyyden ja koulutuksen olisi oltava yksi EU:n tärkeimmistä poliittisista painopisteistä;

3. pitää äärimmäisen tärkeänä nuorten, asianomaisten sidosryhmien, organisaatioiden ja työmarkkinaosapuolten sitoutumista sellaisten asiaan liittyvien aloitteiden kehittämiseen, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin, joilla pyritään tukemaan nuorten työllistymistä EU:ssa sekä kansallisella ja paikallisella tasolla;

4. muistuttaa, että Euroopassa on yhtäältä 24 miljoonaa työtöntä, joista 7,5 miljoonaa on sekä työelämän että koulutuksen ulkopuolella olevia nuoria, ja toisaalta kaksi miljoonaa avointa työpaikkaa; toteaa, että on paljon ylikoulutettuja nuoria työttömiä, joiden taidot eivät vastaa työmarkkinoiden kysyntää; painottaa tämän vuoksi, että on tarpeen luoda paikallisten viranomaisten, sekä yleisten että erikoistuneiden koulutus- ja työvoimapalvelujen ja työmarkkinaosapuolten sekä yritysten välisiä vahvoja kumppanuuksia, joilla tuetaan lyhyen ja keskipitkän aikavälin kestävien, osallistavien ja laadukkaiden työllistämistrategioiden ja toimintasuunnitelmien laatimista, täytäntöönpanoa ja seuranta; kehottaa tiivistämään yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen, julkishallinnon, liike-elämän ja kansalaisyhteiskunnan, erityisesti opiskelija- ja nuorisjärjestöjen, välistä rakenteellista yhteistyötä; jotta nuorten taidot vastaisivat paremmin työmarkkinoiden tarpeita, myös tarjoamalla toista mahdollisuutta; katsoo, että näin koulutuksesta saataisiin mahdollisimman laadukasta; korostaa, että tämä parempi yhteistyö on ratkaisevaa myös nuorisotakuun tuloksellisen täytäntöönpanon kannalta;

5. pitää myönteisinä komission esittämiä ammatitaidon kehittämiseen tarkoitettuja työkaluja sekä ennustetta tarvittavista taidoista; korostaa, että osaamisen kehittämisessä olisi kannustettava taloudessa monella tapaa hyödyllisten luonnontieteeseen, tekniikkaan, insinöörityöelämään ja matematiikkaan (STEM) liittyvien taitojen kehittämiseen; korostaa kuitenkin, että tarvitaan nykyistä kunnianhimoisempia toimia ja investointeja; katsoo, että työmarkkinoiden kaikkien sidosryhmien on osallistuttava kaikilla tasoilla vahvasti tulevien ammatitaitotarpeiden ennakointiin;

6. kehottaa jäsenvaltioita, aluehallintoja ja paikallisviranomaisia laatimaan ja toteuttamaan yhdessä työmarkkinaosapuolten ja koulutuksen tarjoajien kanssa osaamisen kehittämis- ja ennakointistrategioita yleisen, alakohtaisen ja työpaikkakohtaisen ammatitaidon parantamiseksi; painottaa lisäksi oppilaitosten, yritysten, työmarkkinaosapuolten ja viranomaisten kumppanuuksien ja niiden välisen luottamuksen merkitystä;

7. korostaa korkea-asteen oppilaitosten roolia kehitettäessä tietämystä ja pätevyyttä, joita tutkinnon suorittaneet tarvitsevat työmarkkinoilla menestyäkseen;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

8. korostaa pätevien ja kannustavien opettajien ja kouluttajien keskeistä roolia koulutuksen keskeyttämisen vähentämisessä erityisesti heikommin kehittyneillä alueilla ja nuorten työllistyvyyden parantamisessa; korostaa, että koulujen, koulutuslaitosten, paikallisyhteisöjen ja koulutuspolitiikkojen on tuettava opettajia enemmän esimerkiksi entistä tehokkaammalla ja ajantasaisella uusien taitojen opetuksella, kuten yrittäjäkoulutuksen sekä tieto- ja viestintätekniikan opetuksen avulla, edistämällä vertaisoppimista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa sekä parantamalla koulutusmahdollisuuksia ja jatkuvan ammatillisen koulutuksen järjestelmiä; korostaa tässä suhteessa, että on tärkeää investoida opettajien elinikäisen oppimisen kehittämiseen; vastustaa voimakkaasti kaikenlaisia koulutusmäärärahojen leikkauksia erityisesti, kun ne yhdistetään stipendien ja apurahojen leikkauksiin sekä opintomaksujen korotuksiin;

9. kehottaa ottamaan käyttöön uusia opetustekniikoita, joita opettajat ovat kehittäneet oppilaiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi;

10. korostaa, että opetusta tarjoavien tahojen sekä yritysten olisi tehtävä yhteistyötä suunnitellakseen todistuksia, joista käy tarkoin ilmi se todellinen osaaminen, jonka todistuksen haltijat ovat hankkineet elämänsä aikana;

11. pitää tärkeänä, että nuoret ja innovatiiviset työnantajat osallistuvat koulutuslaitosten ja työnantajien välillä meneillään olevaan keskusteluun, jotta voidaan suunnitella nykyistä paremmin työmarkkinoiden vaatimuksia vastaavaa opetusta ja erikoiskoulutusta; pitää myönteisenä mentorointiohjelmiä, jotka on suunniteltu valmistamaan nuoria tulevia työpaikkoja varten, ja painottaa niiden merkitystä;

12. korostaa hallinnollisten valmiuksien ja toimivien työnvälitystoimistojen merkitystä; kehottaa vahvistamaan julkishallinnon ja kansalaisyhteiskunnan välistä kumppanuusperiaatetta sekä tarjoamaan asianmukaista koulutusta paikallis- ja alueviranomaisille sekä muille asiaankuuluville sidosryhmille, jotta voidaan varmistaa unionin varojen entistä tuloksekkaampi ja strategisempi käyttö; kannustaa myös hallituksia olemaan kunnianhimoisempia ja pyrkimään ennakoimaan nuorten, yritysten ja kansalaisyhteiskunnan sekä korkeakoulujen ja ammattioppilaitosten tarpeita panemalla nopeammin täytäntöön työllisyyttä edistäviä ohjelmia ja seuraamalla saavutettua edistystä;

13. korostaa, että tiivis monialainen yhteistyö erityisesti työvoima- ja koulutuspalvelujen välillä on tärkeää;

14. muistuttaa, että toimilla olisi erityisesti pyrittävä auttamaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevia nuoria, myös koulunsa keskeyttäneitä, jotta heidät saataisiin jatkamaan opiskelua tai otettua työmarkkinoille;

15. panee merkille, että unionin varat voivat olla merkittävä väline korkeakoulujen ja yritysten kasvun ja kehityksen tukemisessa, mikäli niitä käytetään tehokkaammin ja strategisemmin; kehottaa käyttämään enemmän varoja unionin rahoitusvälineitä koskevien tietojen levittämiseen sekä rahoitushankkeisiin tarvittavien varojen hankkimisen, niihin hankkeisiin liittyvän tutkimuksen ja niiden hallinnan edellyttämän osaamisen ja tietämyksen lisäämiseen korkeakouluissa ja yrityksissä;

16. korostaa, että unionin varojen asianmukaisen käytön takaamiseksi on ensiarvoisen tärkeää perustaa näiden varojen käytön valvonta- ja seurantarjestelmä;

17. kehottaa perustamaan nuorisotyöttömyyden torjumista koskevia parhaita hankkeita varten unionin palkinnon, joka voitaisiin liittää yleiseurooppalaiseen Euroopan nuorisopalkintoon ja eurooppalaiseen palkintoon, joka koskee nuorisotyöttömyyttä sosiaalisessa taloudessa; kehottaa komissiota antamaan näkyvyyttä tällaisille aloitteille, jotta niistä tulleen tietoisemmiksi ja ne tulevat lähemmäksi kansalaisten tarpeita; painottaa kuitenkin tarvetta vastuulliseen varainkäyttöön ja vaatii siksi rahoittamaan tällaiset aloitteet nykyisestä talousarviosta;

18. kehottaa laatimaan ennakoivan ja tulossuuntautuneen eurooppalaisen osaamisstrategian kansallisten osaamisstrategioiden ohjenuoraksi ja sisällyttämään strategiat kansallisiin työllisyysuunnitelmiin siten, että samalla tarjotaan kokonaisvaltainen kehys työllisyyspaketissa ehdotetuille alakohtaisille toimintasuunnitelmille;

19. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan mahdollisimman pian EU-ohjausjaksossa annettujen koulutusta ja työmarkkinoita koskevien maakohtaisten suositusten ja muiden komission suositusten mukaisia toimia;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Pk-yritykset ja yrittäjyys

20. painottaa, että yritykset, mukaan lukien pk-yritykset, yhteisötalouden ja solidaarisen talouden toimijat ja mikroyritykset ovat avainasemassa opetettaessa työelämän taitoja ja luotaessa työpaikkoja nuorille; korostaa, että nuorille on tarjottava koulutusta, joka valmistaa heitä yrittäjyyteen laajimmalla mahdollisella tavalla; kannustaa sisällyttämään opetussuunnitelmiin yritystoiminnan aloittamiseen ja johtamiseen tarvittavien ammatillisten taitojen kehittämisen turvallisessa ympäristössä sekä laaja-alaisen yrittäjän valmiuksien, taitojen ja tietojen edistämisen käytännön ja tosielämän kokemusten kautta; ehdottaa, että yrittäjyyttä opetetaan useiden oppiaineiden puitteissa tai erillisenä aineena, ja korostaa, että on tarpeen tarjota korkealaatuista harjoittelua ja ammatillista koulutusta korkeakouluvaiheen aikana ja sen jälkeen; tähdentää, että demokratia- ja ryhmätyötaitojen hankkiminen, vastuunoton oppiminen ja tilanteiden analysointi ovat osa elinikäistä oppimista, joka tukee aktiivista kansalaisuutta; kiinnittää huomiota mahdollisuuksiin saada entistä enemmän ihmisiä (esimerkiksi nuoria menestyviä yrittäjiä ja kansalaisjärjestöjä, joiden tavoitteena on edistää yrittäjyyttä) osallistumaan yrittäjäkoulutuksen tarjoamiseen, sekä tähän liittyviin etuihin;

21. muistuttaa, että yrittäjyyden tukeminen, talouden toiminnan ymmärtäminen ja vastuullisuuden ja aloitteellisuuden edistäminen ovat tärkeitä osatekijöitä edistettäessä aktiivista suhtautumista omaan urakehitykseen; katsoo, että julkisilla elimillä, koulutusallalla, yrityksillä ja kansalaisyhteiskunnalla on velvollisuus edistää yrittäjyyttä; muistuttaa yritysten sisäisen liikkuvuuden kehittämisen tarpeesta; tuo jälleen esille rahoituslaitosten merkityksen uusyritysten ja rahoituksen saatavuuden kannalta ja kehottaa investoimaan kehittyviin ja mahdollisuuksia tarjoaviin aloihin, kuten puhtaaseen teknologiaan ja vihreisiin työpaikkoihin, joilla on suuri potentiaali laadukkaiden työpaikkojen luomiseen, ja kehittämään näihin aloihin liittyviä taitoja ja ennusteita;

22. korostaa, että yrittäjyystaitoja voidaan hankkia myös osaamisen kehittämisohjelmilla, joita järjestetään yleisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella, ja että näihin ohjelmiin voi sisältyä kokeneiden kouluttajien, yrittäjien ja liike-elämän asiantuntijoiden tarjoamaa valmennus- ja mentorointitoimintaa, jossa annetaan arvokasta liike-elämän taitotietoa, neuvoja ja palautetta mahdollisille yrittäjille ja sen lisäksi autetaan heitä kehittämään arvokas yhteysverkosto jo toimivien yritysten ja yrittäjien kanssa, minkä saavuttaminen voisi muussa tapauksessa viedä hyvin paljon aikaa;

23. korostaa tarvetta keventää nykyisiä yritysten perustamiseen ja johtamiseen liittyviä hallinnollisia ja taloudellisia vaatimuksia yksinkertaistamalla menettelyjä, helpottamalla uusyritysten lainan, riskipääoman ja mikrorahoituksen saantia, takaamalla nopeiden internet-yhteyksien saatavuus, tarjoamalla räätälöityä monialaista neuvontaa ja ottamalla käyttöön nuoria työttömiä työllistävillä yrittäjillä tarkoitettuja kannustintoimia; korostaa mikrorahoituksen ja työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan Euroopan unionin ohjelman (EaSI) sekä Euroopan investointiohjelman merkitystä näiden tavoitteiden saavuttamiselle; korostaa tarvetta perustaa keskitettyjä asiointipisteitä, joissa hoidetaan kaikki yrityksen perustamiseen ja pyörittämiseen liittyvät olennaiset hallinnolliset menettelyt; muistuttaa, että kaikissa hallinnollisissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen;

24. kannustaa jäsenvaltioita osallistumaan Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelmaan ja tekemään sitä tunnetuksi sellaisten nuorten keskuudessa, jotka ovat halukkaita osallistumaan yrityshankkeisiin, jotta he voisivat saada kokemuksia ulkomailta ja kartuttaa uusia taitoja, joiden ansiosta he kykenevät viemään yrityshankkeitaan menestyksekkäästi eteenpäin;

25. muistuttaa, että luovat alat kuuluvat yrittäjähenkisimpiin ja nopeimmin kasvaviin aloihin ja että luovan alan koulutus kehittää muuallakin hyödyllisiä taitoja, kuten luovaa ajattelua, ongelmanratkaisua, kykyä työskennellä ryhmässä sekä kekseliäisyyttä; on tietoinen, että taiteet ja media-ala vetoavat erityisesti nuoriin;

26. muistuttaa perinteisiin taitoihin liittyvien töiden arvosta, sillä ne ovat usein niitä, joita ei voida siirtää muualle ja jotka lisäksi auttavat tukemaan paikallista taloutta ja ovat kulttuurisesti kiinnostavia; kehottaa jäsenvaltioita siksi varmistamaan, että toimet ja ammatit, joihin liittyy perinteisiä ja kulttuurisia elementtejä, säilyvät ja myös siirtyvät nuoremmille sukupolville erityisohjelmien täytäntöönpanon avulla;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

27. kehottaa luomaan suotuisat olosuhteet yhteisötaloudelle, jotta työpaikkojen luominen nuorille voidaan yhdistää sosiaalisen pääoman kehittämiseen; korostaa, että on tarpeen ottaa yhteisötalouden ja solidaarisen talouden yritykset paremmin mukaan kansallisiin ja eurooppalaisiin toimintasuunnitelmiin, jotka liittyvät työllisyyteen, osaamisen kehittämiseen ja sosiaaliseen yhdentymiseen, ottaen huomioon niiden työpaikkojen luomisen mahdollisuuksien käyttöönoton ja hyödyntämisen sekä niiden panoksen Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa;

28. muistuttaa, että työntajat ja yrittäjät ovat tärkeässä asemassa työpaikalla tapahtuvassa koulutuksessa sekä oppisopimuskoulutuksen tarjoamisessa ja että tätä olisi tuettava ja kehitettävä edelleen;

29. korostaa, että nuorten yrittäjyyttä edistävät toimintaohjelmat edellyttävät keskipitkän ja pitkän aikavälin suunnittelua; painottaa, että yrittäjyyttä edistävissä toimintaohjelmissa olisi otettava huomioon kunkin jäsenvaltion erilaiset vaatimukset;

30. vaatii tukemaan tehokkaasti sosiaalisesti vastuullisia, vihreitä ja kestäviä yrittäjyys Hankkeita sekä edistämään kestäviä vaihtoehtoisia malleja, kuten osuuskuntia, jotka perustuvat demokraattiseen päätöksentekoprosessiin ja yrittävät vaikuttaa paikallisyhteisöön;

Työllistymistä tukeva osaaminen

31. korostaa tarvetta kehittää pikaisesti julkisissa työvoimatoimistoissa työskentelevien neuvojen pätevyyttä ja motivoituneisuutta, jotta he voisivat vastata ennakoivasti nuorten työnhakijoiden tarpeisiin, auttaa näitä hankkimaan lisäpätevyyttä ja tunnistaa taidot, joita nämä tarvitsevat työmarkkinoilla;

32. muistuttaa, että laadukas räätälöity opintojen ohjaus ja tuki kaikissa koulutuksen vaiheissa on välttämätöntä ja sen avulla voidaan vähentää koulunkäynnin keskeyttämisen riskiä ja auttaa voittamaan työmarkkinoille pääsyn vaikeudet; katsoo, että tällainen uraohjaus olisi sisällytettävä opetussuunnitelmiin ja sitä olisi annettava yhteistyössä yritysten ja työnvälitystoimistojen kanssa; korostaa, että kielten ja digitaalitaitojen opiskelu on keskeisen tärkeää;

33. huomauttaa, että jäsenvaltioissa on puutetta korkealaatuisesta uraohjauksesta; korostaa tarvetta parantaa uraohjauksen laatua kouluissa ja tarjota jatkuvaa ammatillista koulutusta uraneuvojille, jotta he olisivat riittävän päteviä auttamaan oppilaita ja opiskelijoita, kun nämä valitsevat itselleen sopivaa urapolkua;

34. kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan millaisia parhaita käytänteitä on koulujen uraohjausjärjestelmissä, joissa oppilaita seurataan koulun alkamisesta lähtien aina ensimmäisiin vaiheisiin työmarkkinoilla;

35. korostaa, että on tarpeen seurata säännöllisesti tulevia osaamistarpeita, ja kannustaa siksi jäsenvaltioita ja kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä vaihtamaan niihin liittyviä parhaita käytänteitä ja kehittämään edelleen seuranta- ja ennakointivälineitä;

36. suhtautuu myönteisesti muutoksiin, joita on tehty nykyiseen EU:n osaamispanoraaman verkkosivustoon, joka tarjoaa entistä kattavamman ja käyttäjäystävällisemmän keskitetyn yhteyspisteen, josta saa tietoa ja voi tehdä tiedusteluja osaamistarpeesta eri ammateissa ja aloilla EU:ssa ja joka auttaa poliittisia päättäjiä, asiantuntijoita, työnvälitystoimistoja, uraneuvoja ja yksittäisiä ihmisiä tekemään entistä parempia ja enemmän tietoon perustuvia päätöksiä;

37. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan ammatillista koulutusta koskevia parhaita käytänteitä ja kehittämään koulutusta osaamisen kautta ja siten takaamaan nuorille paremman pääsyn työmarkkinoille; kehottaa myös tarkistamaan markkinoiden tarpeita ennakoivia koulutusohjelmia tarvittaessa; painottaa, että käytännön, yrittäjyyden ja koodauksen taidot sekä digitaaliset taidot ovat tärkeitä, sillä ne ovat ammatillisen kehityksen kannalta välttämättömiä 2000-luvulla; huomauttaa, että on tärkeää panna täytäntöön Yrittäjyys 2020 -toimintasuunnitelma ja EU:n digitaalisten taitojen strategia; muistuttaa, että elinikäisen uraohjauksen olisi oltava käytettävissä koko työelämän ajan, jotta voidaan ylläpitää osaamista ja tietämystä ja kehittää niitä;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

38. kannustaa jäsenvaltioita edistämään ja tukemaan oppisopimuskoulutuksessa olevien nuorten mahdollisuuksia ammatilliseen liikkuvuuteen, jotta he voisivat kehittää osaamistaan tutustumalla muihin koulutusjärjestelmiin ja muun tyyppiin yrityksiin, ja myös siksi, että heillä olisi näin tilaisuus harjoittaa vierasta kieltä, mikä auttaisi heitä sijoittumaan pysyvästi työmarkkinoille;
39. korostaa, että on tärkeää kehittää "pehmeitä taitoja", joiden avulla on helpompi selvittää menestyksekkäästi työmarkkinoilla ja kehittää ammattiuraa ja jotka täydentävät olennaisesti ammatillista tietämystä ja kokemusta;
40. painottaa, että on tärkeää edistää pikaisesti epävirallista ja arkioppimista, joihin sisältyy vapaaehtoistyö ja jotka ovat korvaamaton voimavara pyrittäessä auttamaan nuoria saamaan työelämässä tarvitsemiaan taitoja;
41. muistuttaa, että sekä epävirallinen että arkioppiminen ovat ratkaisevan tärkeitä pehmeiden taitojen, kuten viestintä- ja päätöksentekotaitojen, kehittämisen kannalta; vaatii siksi investoimaan osallistaviin mahdollisuuksiin tarjota epävirallista ja arkioppimista ja tunnustamaan saadun kokemuksen, osaamisen ja valmiuksien vaikutuksen ja arvon;
42. korostaa, että on tärkeää luoda sellainen koulutus- ja opintojärjestelmä, jossa käytetään innovatiivisia mutta samalla helposti omaksuttavia lähestymistapoja ja jossa keskitytään perustaitojen kehittämisen lisäksi älyllisten ja teknisten valmiuksien kehittämiseen;
43. pitää tärkeänä jatkaa edelleen Eures-verkoston kehittämistä, erityisesti raja-alueilla, jotta nuoria voitaisiin rohkaista osoittamaan kiinnostusta ulkomailla tarjoutuvia työtarjouksia, harjoittelupaikkoja tai oppisopimuskoulutusta kohtaan ja tukea heitä heidän liikkuvuussuunnitelmiaan tarjoamalla apua ja neuvontaa heidän hankkeitaan varten;
44. palauttaa mieliin, että koulutukseen ja osaamiseen liittyvää politiikkaa ei pidä suunnata pelkästään työmarkkinoiden tarpeiden täyttämiseen vaan ihmisille on myös tarjottava tarvittavat monialaiset taidot, jotta he voivat kehittyä aktiivisina ja vastuullisina kansalaisina; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kunnioittamaan sitä, että koulutus on perusoikeus ja sellaisenaan erittäin arvokasta;
45. pitää tärkeänä kokonaisvaltaisen koulutuksen merkitystä, esimerkiksi kansalaiskasvatuksen muodossa annettavaa koulutusta, jonka pitäisi olla olennainen osa kaikkia koulutuslinjoja ja joka voisi auttaa nuoria valmistautumaan työelämään varten;
46. korostaa, että on tärkeää kehittää opiskelijoiden oppimisvalmiuksia ja että heille on tarjottava tehokkaita oppimisstrategioita; korostaa, että oppimaan oppiminen helpottaa omaksumaan sellaisten tietojen, taitojen, asenteiden ja valmiuksien omaksumista, joiden avulla henkilöiden on mahdollista asettaa, suunnitella ja saavuttaa omat oppimistavoitteensa ja tulla itsenäisiksi oppijoiksi, jotka pystyvät selviytymään työmarkkinoiden suurista muutoksista;
47. korostaa, että urheilun harrastaminen tarjoaa osallistujille mahdollisuuksia kehittää lukuisia monialaisia taitoja, jotka parantavat heidän työllistyvyyttään, auttavat heitä menestymään johtajina ja saavuttamaan tavoitteensa; korostaa edelleen urheilun, työllistyvyyden ja koulutuksen välistä yhteyttä;
48. panee huolestuneena merkille viimeisimmässä PISA-tutkimuksessa havaitun pistemäärän laskun eräissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita asettamaan koulutuksen ensisijaisen tärkeäksi painopisteeksi, jotta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet voidaan saavuttaa;
49. painottaa, että työpaikalla tapahtuva ammatillinen koulutus ja koulujen, oppilaitosten ja yritysten välisten kumppanuuksien tukema laadukas ja kehittävä oppisopimuskoulutus ovat keinoja parantaa nuorten pääsyä työmarkkinoille ja että näiden mahdollisuuksien paremmalla hyödyntämisellä voitaisiin paremman urasuuntautumisen kautta laajentaa avointen työpaikkojen täyttämiseen tarvittavien potentiaalisten ehdokkaiden joukkoa sekä parantaa heidän työelämävalmiuksiaan; panee merkille tällaisten toimien onnistumisen joissakin jäsenvaltioissa; toteaa, että parhaiden käytänteiden vaihto tällä osa-alueella auttaisi osaltaan vähentämään nuorisotyöttömyyttä; korostaa, että heikommassa asemassa olevat harjoittelijat tarvitsevat erityistä tukea, kuten tukiopetusta ja -kursseja, ja tukea yrityksille hallinnollisten ja organisatoristen tehtävien hoitamisessa;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

50. korostaa korkealaatuisen oppisopimuskoulutuksen arvoa kaikilla työllisyyden aloilla ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan naisia perinteisesti miesvaltaisiin oppisopimuskoulutuksiin ja ammatteihin;

51. painottaa, että joustavaa siirtymistä koulutuksesta työelämään olisi edistettävä nivomalla käytännön harjoittelu teoreettiseen koulutukseen ja sisällyttämällä työllistyvyyden edellytyksenä olevat taidot akateemiseen perusopetus-suunnitelmaan, tarjoamalla työharjoittelun ja oppisopimuskoulutuksen laatua koskevassa eurooppalaisessa peruskirjassatarkoitettua laadukasta työharjoittelua sekä tunnustamalla niin virallisen kuin epävirallisen koulutuksen sekä vapaaehtoistyöstä saadun kokemuksen antama pätevyys; painottaa, että laadukkaalla työharjoittelulla/harjoittelulla olisi oltava aina selvät oppimistulokset ja että harjoittelijoita ei tuli hyväksikäyttää;

52. muistuttaa, että todellisten tarpeiden mukaisen korkealaatuisen harjoittelun ja oppisopimuskoulutuksen olisi johdettava työllistymiseen ja että harjoittelun olisi valmistettava työpaikkaan; tuomitsee kaiken väärinkäytön, myös harjoitteluksi naamioidun työnteon, jolla evätään työntekijältä tämän sosiaaliturvaan perustuvat oikeudet; korostaa, että harjoittelun olisi parannettava osaamista ja työllistyvyyttä; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään varoittaviin toimiin harjoittelijan asemaan liittyvien väärinkäytösten estämiseksi ja tehostamaan tiedotuskampanjoita harjoittelijoiden oikeuksista;

53. on tyytyväinen harjoittelun laatuun ja eurooppalaiseen oppisopimussyhteenliittymään; painottaa, että komission on tarpeen seurata tiiviisti niiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa; kehottaa oppisopimussyhteenliittymää edistämään nuorten oppisopimuspaikkojen saatavuutta vaatimalla poistamaan oppisopimusoppilailta koulutusmaksujen kaltaisia esteitä;

54. ottaa huomioon jäsenvaltioiden toimivallan tällä alalla mutta muistuttaa, että harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevä koulutusmalli sekä käytännöllisten, sosiaalisten ja viestintätaitojen hankkiminen ovat erittäin tärkeitä; painottaa, että yhteiskunnalliset ja viestintätaidot voisivat vahvistaa nuorten itseluottamusta ja helpottaa heidän siirtymistään työmarkkinoille; korostaa, että harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevä koulutusmalli on sovittava kunkin maan sosiaaliseen, taloudelliseen ja kulttuuriseen tilanteeseen eikä sitä tule nähdä vain yhtenä ja ainoana oikeana ammatillisen koulutuksen järjestelmänä; kehottaa siksi antamaan harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevälle koulutusmallille sille kuuluvan arvon ja vahvistamaan sitä kaikilla tasoilla;

55. vaatii tehostamaan sekä ammatillisen että ylempien tasojen oppilaitosten ja yrittäjien välistä yhteistyötä työmarkkinoiden tarpeisiin mukautetun opetussuunnitelman kehittämisessä;

56. painottaa sellaisen koulutusta koskevan joustavan ja opiskelijoihin keskittyvän lähestymistavan etuja, joka mahdollistaa opintojen suunnan muuttamisen tai mukauttamisen opiskelijan tarpeiden mukaisesti ja joka ei sido opiskelijaa alkuperäiseen valintaan;

57. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan nuorille tarjottavien sopimustyyppien hajanaisuutta; kehottaa pohtimaan asioita tämän suuntaisesti toimien tehokkuuden lisäämiseksi;

58. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään STEM-aineisiin liittyvien ohjelmien ja opintojen houkuttelevuutta, jotta voidaan torjua nykyistä vajetta tällä alalla; korostaa kuitenkin, että humanistiset tieteet ja yleinen humanistinen tietämys ovat korvaamattomia hyödynnettäessä tehokkaasti STEM-aineiden tarjoamia mahdollisuuksia ja että niiden olisi siksi saatava tehokasta tukea laitostensa puitteissa ja niillä olisi oltava opetussuunnitelman kehittämisessä selkeä rooli; kehottaa jäsenvaltioita rohkaisemaan oppilaitoksissa monialaiseen lähestymistapaan eri alojen välillä, esimerkiksi käyttämään yhteisiä ohjelmia, joihin sisältyy taiteita, luonnontieteitä, tieto- ja viestintätekniikkaa, insinööritieteitä, liiketaloutta ja muita tärkeitä aloja;

59. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään nopeasti uudet teknologiat oppimisprosessiin sekä tehostamaan ja parantamaan tieto- ja viestintätekniikan ja digitaalisten taitojen opetusta kaikilla tasoilla ja kaikenlaisissa koulutuksissa, opettajien koulutus mukaan luettuna, jotta voidaan tarjota entistä enemmän digitaalisuuteen suuntautuneita tutkintoja ja opinto-ohjelmia ja motivoida nuoria opiskelemaan tieto- ja viestintätekniikkaa ja luomaan siihen liittyvän uran; korostaa, että on luotava entistä parempi teknologinen perusta kouluihin ja korkeakouluihin ja huolehdittava tarpeellisesta infrastruktuurista; korostaa tässä yhteydessä lisäksi avoimen oppimisresurssien merkitystä, koska niillä varmistetaan kaikkien oikeus koulutukseen ja parannetaan työllistyvyyttä tukemalla elinikäistä oppimisprosessia; muistuttaa, että tyttöjä ja nuoria naisia on kannustettava opiskelemaan tieto- ja viestintätekniikkaa;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

60. painottaa tarvetta kehittää toimenpiteitä, joilla kannustetaan tyttöjä opiskelemaan STEM-aineita ja perustetaan laadukasta uraohjausta heidän tuekseen ammattiuran jatkamisessa tällä alalla, koska naiset ovat edelleen erittäin aliedustettuja STEM-aineisiin liittyvissä ammateissa, sillä vain 24 prosenttia luonnontieteiden ja insinööritieteiden ammattilaisista on naisia ja STEM-ammattit ovat 20 pahimman pullonkaulaksi muodostuneen avointen työpaikkojen alan joukossa EU:n jäsenvaltioissa;

61. korostaa, että vaikka joissakin jäsenvaltioissa on korkea nuorisotyöttömyysaste ja toisissa jäsenvaltioissa on avoimia työpaikkoja, työvoiman liikkuvuus EU:n sisällä on edelleen vähäistä; muistuttaa siksi, että työntekijöiden liikkuvuus on tärkeää työmarkkinoiden kilpailukyvyyn kannalta, ja painottaa tarvetta vähentää kielellisiä ja kulttuurisia esteitä, jotka saattavat rajoittaa liikkuvuutta, tarjoamalla työttömille alakohdaisia kielikursseja ja kulttuurienvälisen viestinnän koulutusta;

62. korostaa, että on tärkeää puuttua osaamisvajaisiin ja osaamisen kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuuteen edistämällä ja helpottamalla oppijoiden liikkuvuutta sekä tutkintotodistusten rajat ylittävää tunnustamista hyödyntämällä paremmin kaikkia EU:n välineitä ja ohjelmia, kuten Erasmus+, eurooppalainen tutkintojen viitekehys, eurooppalainen osaamispassi, nuorisotakuu, Europass-ansioluettelo, yrittäjäystaitopassi, EURES, osaamisyhteenliittymät, eurooppalainen oppisopimusyhteenliittymä, eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirto- ja kertymisjärjestelmä, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehys (EQAVET) ja ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä (ECVET); korostaa eurooppalaisen taito-, osaamis-, tutkinto- ja ammattiluokittelun (ESCO) merkitystä, sillä siinä määritellään ja luokitellaan EU:n työmarkkinoiden kannalta tärkeät taidot, tiedot ja pätevyydet sekä koulutus 25 eurooppalaisella kielellä; korostaa tässä yhteydessä sosiaalisten oikeuksien asianmukaista siirrettävyyttä unionin alueella ja muistuttaa, että Erasmus+-ohjelma, Euroopan sosiaalirahasto ja EURES ovat tässä tärkeässä asemassa; kehottaa jäsenvaltioita edistämään koulutusta aloilla, joilla kysynnän ja tarjonnan väliset erot ovat erityisen suuret;

63. kannustaa hyödyntämään optimaalisesti olemassa olevaa EU:n rahoitusta, kuten Erasmus+-ohjelmaa, edistettäessä monialaisten taitojen ja osaamisen kehittämistä nuorten keskuudessa, jotta voidaan torjua nuorisotyöttömyyttä entistä tehokkaammin EU:ssa;

64. korostaa, että Erasmus + on keskeinen väline, jolla ammatillisen koulutuksen laatu voidaan varmistaa kaikkialla EU:ssa, ja kehottaa toteuttamaan ammatillisen koulutuksen alan kansainvälisiä vaihto-ohjelmia;

65. muistuttaa, että nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen tuloksellinen täytäntöönpano voi auttaa myös parantamaan nuorten mahdollisuuksia työmarkkinoilla korjaamalla koulutuksen puutteita ja tarjoamalla kestävien työmarkkinoiden ja kestävä talouden tarpeisiin soveltuvaa osaamista ja että se voi tarjota arvokasta työkokemusta ja helpottaa menestyvien yritysten perustamista; huomauttaa, että tätä varten on välttämätöntä arvioida nuorten todellisia työllistymiseen liittyviä tarpeita ja aidosti tulevaisuuden työpaikkoja tarjoavia aloja, kuten yhteisötaloutta ja vihreää taloutta, ja että tämän lisäksi hankkeita ja niitä suunnittelevia virastoja on seurattava jatkuvasti ja huolellisesti laatimalla säännöllisesti julkaistavia raportteja siitä, miten nuorisotyöttömyyden torjunnassa on edistytty tämän toimen avulla;

66. korostaa tarvetta yksinkertaistaa nuorisotakuun toteuttamiseen liittyviä hallinnollisia menettelyjä ja poistaa kiireellisesti kaikki byrokraattiset esteet, jotka saattavat rajoittaa sen tuloksellisuutta;

67. on tyytyväinen ennakorahoituksen lisäämisestä nuorisotyöllisyysaloitteelle äskettäin tehtyyn unionin lainsäätäjien päätökseen, jolla pyritään sujuvoittamaan tämän rahoitusvaikeuksista kärsiville alueille ja valtioille tärkeän aloitteen täytäntöönpanoa; kehottaa jäsenvaltioita ja paikallis- ja alueviranomaisia hyödyntämään käytettävissä olevia varoja tarvittavien parannusten toteuttamiseen ja kestävien ratkaisujen luomiseen tilapäisten sijasta; kehottaa jäsenvaltioita panemaan nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön nuorisotyöllisyysaloitteen toimenpideohjelmat;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Yhtäläiset mahdollisuudet

68. korostaa, että jos osaamisen kehittäminen toteutetaan monialaisesti, sen avulla voidaan luoda ja tarjota yhtäläisiä mahdollisuuksia epäsuotuisassa asemassa oleville ryhmille, myös vähemmistöryhmille, erityisesti köyhistä perheistä lähtöisin oleville lapsille ja nuorille, pitkäaikaistyöttömille, epäsuotuisassa asemassa oleville maahanmuuttajille ja vammaisille; painottaa, että ennaltaehkäisy sekä epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien läpi elämän jatkuva tukeminen ja neuvonta mahdollisimman varhaisesta vaiheesta alkaen ovat äärimmäisen tärkeitä, jotta työmarkkinoille on tarjolla tuottavaa ja erittäin pätevää työvoimaa; korostaa myös, että on tarpeen tarjota työnantajille, palvelukseenottajille ja henkilöstöjohtajille tukea ja osaamisen kehittämistä koulutuksen avulla, jotta voidaan tukea epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien ottamista työmarkkinoille; painottaa, että kaikkein epäsuotuisimmassa asemassa olevien henkilöiden integrointi edellyttää työnantajien, henkilöstövastaavien ja opettajien tarkoituksenmukaista koulutusta, jotta tätä väestöosaa voitaisiin tukea parhaalla mahdollisella tavalla ja jotta se voitaisiin integroida yhteiskuntaan mahdollisimman tehokkaasti; korostaa jälleen kaikkien oikeutta koulutukseen;

69. korostaa, että verkostoitumistaitojen kehittäminen on erittäin tärkeää kaikille nuorille ja erityisesti niille, joilla on vain vähän työkokemusta, ja niille, jotka tulevat aliedustetuista ja epäsuotuisassa asemassa olevista ryhmistä; korostaa, että verkostoitumisen opettaminen voi toimia strategiana, jonka avulla helpotetaan työllistymistä, urakehitystä ja uramahdollisuuksia;

70. huomauttaa, että vaikka Euroopan unionissa suurin osa (60 prosenttia) korkeakoulutuksen saaneista henkilöistä on naisia, naisten työllisyysaste ja urakehitys eivät ole niin hyvät kuin ne voisivat olla; korostaa, että osallistavan ja kestäväen talouskasvun toteutuminen edellyttää, että kuilu naisten koulutustason ja työmarkkina-aseman välillä saadaan kurottua umpeen vähentämällä erityisesti horisontaalista ja vertikaalista eriytymistä;

71. korostaa, että työvoimatoimistojen olisi pyrittävä entistä paremmin varmistamaan vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukaisesti, ettei vammaisilla ole fyysisiä esteitä saada heille kuuluvia palveluja;

72. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään parhaita käytänteitä ja tukemaan nuorten vammaisten ottamista mukaan koulutukseen (myös elinikäisen oppimisen ohjelmiin) ja työelämään erilaisilla toimenpiteillä, kuten investoinneilla yhteisöyrittäjyyssaloitteisiin, joilla tuetaan näitä nuoria, tai tarjoamalla organisaatioille taloudellisia kannusteita heidän palkkaamiseensa;

73. painottaa, että on tärkeää varmistaa, että vammaisilla on mahdollisuus saada taloudellista tukea ja avustuksia ja että tämän mahdollisuuden turvaaminen olisi oltava keskeinen osa yrittäjyyden edistämiseksi tarkoitettuja tiedotus- ja koulutusohjelmia;

Uusi sukupolvi – uudet mahdollisuudet, uudet haasteet

74. toteaa, että nopean teknologisen kehityksen aikakaudella varttuneilla nuorilla on erilaiset mahdollisuudet, kyvyt ja taidot sekä erilaiset arvot ja prioriteetit kuin edellisillä sukupolvilla; painottaa siksi tarvetta kehittää ohjelmia ja aloitteita, joiden avulla voitaisiin ylittää sukupolvien välinen kuilu; katsoo, että tämä auttaa myös ymmärtämään nuoren sukupolven vahvuuksia, joita ovat muun muassa monitoimisuus, luovuus, liikkuvuus sekä valmius muutoksiin ja etenkin ryhmätyöhön; korostaa, että koulutusjärjestelmien olisi oltava riittävän joustavia, jotta ne mahdollistaisivat nuorten osaamisen ja kykyjen täysimittaisen kehittämisen; korostaa vielä, että palvelukseenotto- ja työvoimapalveluhenkilöstön olisi oltava hyvin koulutettua ja omattava taitoja, jotka auttavat ymmärtämään uutta sukupolvea; toteaa myös, että kaikilla nuorilla ei ole automaattisesti kaikkia digitaalisten vaatimusten edellyttämiä taitoja ja kykyä, ja muistuttaa siksi, että digitaalisten laitteiden yhdenvertaisen käyttömahdollisuuden ja koulutuksen tarjoaminen on entistäkin tärkeämpää;

o

o o

75. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0009

Digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketti**Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketista (2015/2147(INI))**

(2018/C 011/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2015)0100),
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2014 päivätyn komission tiedonannon ”Kohti menestyvää datavetoista taloutta” (COM(2014)0442),
- ottaa huomioon eurooppalaisia julkishallintoja, yrityksiä ja kansalaisia palvelevia yhteentoimivuusratkaisuja sekä yhteisiä toteutuspuitteita koskevasta ohjelmasta (ISA²-ohjelma) julkisen sektorin nykyaikaistamisen välineenä 25. marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/2240 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon joukkorahoituksen tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämisestä Euroopan unionissa (COM(2014)0172),
- ottaa huomioon liitteen komission tiedonantoon aiheesta ”Sääntelyn toimivuus ja tuloksellisuus (REFIT): Tulokset ja jatkotoimet” (COM(2013)0685),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisia sähköisen viestinnän sisämarkkinoita ja koko Euroopan yhteen liittämistä koskevista toimenpiteistä sekä direktiivien 2002/20/EY, 2002/21/EY ja 2002/22/EY ja asetusten (EY) N:o 1211/2009 ja (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (COM(2013)0627),
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2013 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”E-commerce Action plan 2012-2015 – State of play 2013” (SWD(2013)0153),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi (COM(2013)0147),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa (COM(2013)0048),
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2012 päivätyn komission tiedonannon sisällöstä digitaalisilla sisämarkkinoilla (COM(2012)0789),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuudesta (COM(2012)0721),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten” (COM(2012)0582),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 päivätyn komission tiedonannon aiheesta ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun” (COM(2012)0573),

⁽¹⁾ EUVL L 318, 4.12.2015, s. 1.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2011 päivätyn komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi” (COM(2011)0206),
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2010 päivätyn komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta – 50 ehdotusta työskentelyn, yrittäjyyden ja kaupankäynnin parantamiseksi” (COM(2010)0608),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta (COM(2008)0464),
- ottaa huomioon hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvoon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta 29. huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/758 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan laajuisia verkkoja televiestintäinfrastruktuurien alalla koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 283/2014 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/37/EU ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 524/2013 (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetusta) ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 123, 19.5.2015, s. 77.

⁽²⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73.

⁽³⁾ EUVL L 86, 21.3.2014, s. 14.

⁽⁴⁾ EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72.

⁽⁵⁾ EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129.

⁽⁶⁾ EUVL L 175, 27.6.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta 14. maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 243/2012/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1211/2009 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12. heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta 11. maaliskuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/9/EY ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon tietokantojen oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin 96/9/EY ensimmäisen arvioinnin,
- ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽⁷⁾ sekä siihen asetuksella (EY) N:o 1882/2003 tehdyt muutokset,
- ottaa huomioon 28. syyskuuta 2015 tehdyn Euroopan unionin ja Kiinan välisen sopimuksen yhteistyöstä 5G-mobiiliteknologian alalla ja siihen liittyvät sopimukset,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY täytäntöönpanosta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Uuteen yksimielisyyteen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta: EU:n toimintasuunnitelma” ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman kuluttajien oikeuksien edistämisestä digitaalisilla sisämarkkinoilla ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman yksityisen kopioinnin maksuista ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 81, 21.3.2012, s. 7.

⁽²⁾ EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽³⁾ EUVL L 337, 18.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁵⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁶⁾ EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20.

⁽⁷⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0273.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0220.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0051.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0071.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0179.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman yhdenmetyistä pakettinjakelumarkkinoista sähköisen kaupankäynnin edistämiseksi EU:ssa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan uudelleenteollistamisesta kilpailukyvyn ja kestävyys edistämiseksi ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman lausunnosta BERECin ja viraston arviointikertomuksesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman täytäntöönpanokertomuksesta sähköisen viestinnän uudesta sääntelyjärjestelmästä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman harhaanjohtavista markkinointikäytännöistä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman kasvun, liikkuvuuden ja työllisyyden digitaalisesta strategiasta: aika kiristää tahtia ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman digitaalisten yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan kuluttajapolitiikan uusista tavoitteista ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin täytäntöönpanosta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamisesta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman audiovisuaaliteosten verkkojakelusta Euroopan unionissa ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman elintärkeiden tietoinfrastruktuureiden suojaamisesta – saavutukset ja seuraavat vaiheet: kohti maailmanlaajuisia verkkoturvallisuutta ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman kilpailukykyisistä digitaalisista sisämarkkinoista – kärjessä sähköiset viranomaispalvelut ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman internetin hallinnosta tästä eteenpäin ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0067.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0032.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0535.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0536.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0454.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0436.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0377.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0327.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0239.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0215.

⁽¹¹⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 2.

⁽¹²⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 64.

⁽¹³⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 22.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 64.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 50 E, 21.2.2012, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 33.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015. eu ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman esineiden internetistä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, sellaisena kuin se on sisällytettynä perussopimukseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 6 artiklalla,
 - ottaa huomioon EU:n 23. joulukuuta 2010 ratifioiman (2010/48/EY) vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 9 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä 20. lokakuuta 2005 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (Unesco) yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9, 12, 14, 16 ja 26 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot (A8-0371/2015),
- A. toteaa, että internetin ja matkaviestimien nopeasti kehittyvä käyttö on muuttanut tapoja, joilla kansalaiset, yritykset ja niiden työntekijät viestivät, hankkivat tietoja ja osaamista, keksivät, kuluttavat, vaihtavat tietoja, osallistuvat ja työskentelevät; huomauttaa, että tämä on laajentanut ja muuttanut taloutta, jolloin pienten ja keskisuurten yritysten ulottuvilla on potentiaalinen 500 miljoonan kuluttajan asiakaskunta unionissa sekä maailmanlaajuiset markkinat, ja jolloin yksilöillä on mahdollisuus kehittää uusia yritysideoita ja liiketoimintamalleja;
- B. katsoo, että kaikessa digitaalisia sisämarkkinoita koskevissa unionin toimissa ja lainsäädännössä olisi luotava uusia mahdollisuuksia käyttäjille ja yrityksille ja mahdollistettava uusien innovatiivisten ja rajojen yli kilpailukykyiseen hintaan tarjottavien verkkopalvelujen kehittäminen ja kasvu, poistettava jäsenvaltioiden väliset esteet ja edistettävä eurooppalaisten yritysten ja erityisesti pk-yritysten ja toimintaansa aloittelevien yritysten pääsemistä rajat ylittävälle markkinoille, mikä on olennaista unionin kasvun ja työllisyyden kannalta; toteaa, että nämä mahdollisuudet edellyttävät vääjäämättä rakennemuutoksia ja kokonaisvaltaisen, myös sosiaalisen ulottuvuuden kattavan lähestymistavan omaksumista ja että digitaalisten taitojen puutteet on korjattava nopeasti;
- C. ottaa huomioon, että digitaalitalouden arvonlisästä 75 prosenttia tulee perinteisestä teollisuudesta ja että perinteisen teollisuuden digitalisointumiskehitys on edelleen heikkoa, sillä vain 1,7 prosenttia EU:n yrityksistä hyödyntää edistyneitä digitaali-tekniikoita täysimääräisesti ja vain 14 prosenttia pk-yrityksistä käyttää internetiä myyntikanavana; toteaa, että Euroopan on hyödynnettävä tieto- ja viestintätekniikan alan valtaisa potentiaalia digitalisoidakseen teollisuutensa ja säilyttääkseen kilpailukykynsä globaalissa mittakaavassa;
- D. toteaa, että datavetoisen talouden kehittäminen on pitkälti riippuvainen tietokantojen kehittämistä, huoltoa, ylläpitoa ja lisäämistä rohkaisevasta oikeudellisesta kehiksestä, toisin sanoen se on riippuvainen innovaatioystävällisestä ja käytännöllisestä lainsäädännöstä;

⁽¹⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 45.

⁽²⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 24.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- E. toteaa, että vuonna 2013 jakamistalouden markkinoiden koko oli noin 3,5 miljardia Yhdysvaltain dollaria koko maailmassa ja että komissio ennustaa nyt 100 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvon ylittävää kasvupotentiaalia;
- F. katsoo, että kuluttajansuojan, kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja kuluttajien tyytyväisyyden korkea ja yhdenmukainen taso edellyttää aina valintoja, laatua, joustavuutta, avoimuutta, tietoa, yhteentoimivuutta ja helppokäyttöistä ja suojattua verkkoympäristöä, jonka tietosuojataso on korkea;
- G. katsoo, että koska luovuus ja innovointi ovat digitaalisen talouden moottoreita, on olennaista taata teollis- ja tekijänoikeuksien korkeatasoinen suojelu;
- H. toteaa, että 44,8 prosentilla EU:n kotitalouksista ei ole nopeaa internetyhteyttä ⁽¹⁾ ja nykyinen politiikka ja kannustimet ovat epäonnistuneet riittävän digitaalisen infrastruktuurin tuottamisessa erityisesti maaseutualueilla;
- I. toteaa, että Euroopan unionin alueet ovat hyvin eritasoisia, mitä tulee niiden verkottuneisuuteen, inhimilliseen pääomaan, internetin käyttöön, digitaalisen teknologian käyttöönottoon yrityksissä sekä digitaalisissa palveluissa, kuten käy ilmi digitaalistrategian tulostaulusta; toteaa, että näiden viiden indikaattorin osalta heikossa asemassa olevat alueet ovat vaarassa menettää digitaalisen aikakauden hyödyt;

1. JOHDANTO: MIKSI DIGITAALISET SISÄMARKKINAT OVAT TARPEEN?

1. pitää myönteisenä tiedonantoa "Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle"; katsoo, että yhteiseen säännöstöön perustuvien digitaalisten sisämarkkinoiden luomisella voitaisiin lujittaa unionin kilpailukykyä, myötävaikuttaa kasvuun ja työpaikkoihin, antaa uutta pontta sisämarkkinoille, tehdä yhteiskunnasta osallistavampi ja tarjota uusia mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille erityisesti vaihtamalla ja levittämällä innovointia koskevia tietoja; katsoo, että omaksutun monialaisen lähestymistavan soveltamista on vahvistettava, mihin sisältyy 16 aloitteen hyväksyminen ajoissa, koska digitaaliset veturit vaikuttavat kaikkiin kansalaisiin sekä yhteiskunnan ja talouden kaikkiin osa-alueisiin;
2. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että digitaalisten sisämarkkinoiden hallinnointi ja toimenpiteiden ripeä toteuttaminen on Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisellä vastuulla; rohkaisee komissiota tekemään yhteistyötä yhteiskunnallisten ja sosiaalisten sidosryhmien kanssa sekä ottamaan nämä mahdollisimman laajasti mukaan päätöksentekoprosessiin;
3. katsoo sääntelyn parantamisen edellyttävän, että lainsäädäntöön sovelletaan lähestymistapaa, jossa pidetään lähtökohtana digitaalisuutta ja joka pohjautuu periaatteisiin ja on teknologisesti neutraali; katsoo, että innovointia koskevan liikkumavaran luomiseksi on tarvittavien kuulemisten ja vaikutustenarviointien jälkeen arvioitava, soveltuvatko voimassa oleva lainsäädäntö, täydentävät sääntelyyn kuulumattomat toimet ja voimaansaattamisjärjestelyt digitaaliselle aikakaudelle, kun otetaan huomioon uudet teknologiat ja liiketoimintamallit; katsoo, että tällöin on pyrittävä ratkaisemaan sisämarkkinoiden oikeudellisen hajanaisuuden ongelma, karsimaan hallinnollista raskautta ja edistämään kasvua ja innovointia;
4. pitää kansalaisten ja yritysten luottamusta digitaaliseen ympäristöön olennaisena digitaalitalouden innovoinnin ja kasvun täysipainoisen hyödyntämisen kannalta; on vakuuttunut siitä, että julkisen politiikan olisi perustuttava luottamuksen palauttamiseen tietosuojaa ja -turvallisuutta koskevien normien, korkeatasoisen kuluttajansuojan ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen sekä yrityksiä koskevan ajantasaisen lainsäädännön avulla; toteaa samalla, että digitaalialan yritysten liiketoimintamallit pohjautuvat käyttäjien luottamukseen;
5. korostaa, että sähköinen kauppa tuottaa unionissa vuosittain 500 miljardia euroa ja se täydentää merkittävällä tavalla verkon ulkopuolista kauppaa ja parantaa kuluttajien valintamahdollisuuksia etenkin syrjäisillä alueilla ja luo uusia mahdollisuuksia pk-yrityksille; kehottaa komissiota kartoittamaan ja poistamaan sähköisen kaupankäynnin esteet, jotta kyetään luomaan aidosti rajojen yli toimivat sähköisen kaupan markkinat; katsoo, että näihin esteisiin kuuluvat muun muassa yhteentoimivuuden ja yhteisten standardien puute, kuluttajien tietoiset valinnat mahdollistavien tietojen puuttuminen sekä puutteelliset valmiudet rajat ylittävien maksujen suorittamiseen;

⁽¹⁾ Eurostat (2014): http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Information_society_statistics_at_regional_level#People_who_never_used_the_internet

Tiistai 19. tammikuuta 2016

6. kannattaa komission aikomusta varmistaa, että digitaalisiin sisämarkkinoihin sovelletaan täysipainoisesti unionin kilpailupolitiikkaa, koska kilpailu parantaa kuluttajien valinnanmahdollisuuksia ja takaa yhdenvertaiset lähtökohdat; pitää valitettavana, että Euroopan digitaalisen järjestelmän puuttuminen tuo korostetusti esille sen, että suurten ja pienten tarjoajien etuja ei ole kyetty saamaan tasapainoon;

7. korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden on pikaisesti edistettävä dynaamisempaa taloutta, joka mahdollistaa innovoinnin menestymisen ja poistaa yritysten ja etenkin pk-yritysten, toimintaansa aloittelevien yritysten ja toimintaansa laajentavien yritysten esteet, jotta ne voivat päästä markkinoille yhdenvertaisista lähtökohdista; katsoo, että tämä on toteutettava kehittämällä sähköistä kauppaa sekä tulevaisuuteen varautuvaa ja integroitua sääntelyjärjestelmää ja muita järjestelmiä ja rahoituksensaantimahdollisuuksia, joihin kuuluvat uudet rahoitusmallit unionin aloitteleville yrityksille, pk-yrityksille ja kansalaisyhteiskunnan aloitteille, sekä pitkän aikavälin investointistrategiaa, joka koskee digitaalista infrastruktuuria, ammattitaitoa, digitaalista osallisuutta, tutkimusta ja innovointia; muistuttaa, että hankkeiden rahoituksensaantimahdollisuuksien olisi oltava osa kilpailua ja innovointia edistävän innovointiyhteistyön politiikan perustaa; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että joukkorahoitus voidaan järjestää saumattomasti rajojen yli, ja rohkaisee jäsenvaltioita ottamaan käyttöön joukkorahoitusta koskevia kannustimia;

8. katsoo, että on arvioitava digitalisoinnin vaikutuksia työterveyteen ja -turvallisuuteen ja mukautettava nykyisiä terveyttä ja turvallisuutta koskevia säännöksiä; ottaa huomioon, että etätyötä tai joukkoistamisen piiriin kuuluvaa työtä kotoaan käsin tekeville henkilöille voi tapahtua onnettomuuksia; korostaa, että työhön liittyvät mielenterveysongelmat, kuten jatkuvan saavutettavuuden aiheuttama työuupumus ja perinteisten työaikajärjestelyjen katoaminen, ovat vakava uhka työntekijöille; kehottaa komissiota teettämään tutkimuksen digitalisoinnin heijastusvaikutuksista, kuten työtehon lisääntymisen vaikutuksista työntekijöiden psyykkiseen hyvinvointiin ja perhe-elämään sekä lasten kognitiivisten taitojen kehittymiseen;

9. kehottaa komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kehittämään edelleen yrittäjyyttä ja erityisesti innovoivia liiketoimintamalleja vauhdittavia aloitteita, joilla muutetaan ajattelutapaa siitä, miten menestys määritellään, ja edistetään yrittäjyyden ja innovoinnin kulttuuria; katsoo lisäksi, että erilaisten kansallisten innovaatiokeskittymien monimuotoisuudesta ja erityispiirteistä voitaisiin tehdä EU:lle todellinen kilpailuetu globaaleilla markkinoilla, joten ne olisi liitettävä yhteen, ja olisi vahvistettava innovoivia ekosysteemejä, joissa eri alat ja yritykset tekevät entistä enemmän yhteistyötä;

10. on huolestunut jäsenvaltioiden tähän mennessä toteuttamista internetin ja jakamistalouden sääntelyyn liittyvistä erilaisista kansallisista toimintamalleista; kehottaa komissiota käynnistämään unionin toimivallan mukaisesti aloitteita, joilla tuetaan innovointia ja oikeudenmukaista kilpailua, poistetaan digitaalisen kaupan esteet ja vaalitaan taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä sisämarkkinoiden eheyttä; kehottaa komissiota huolehtimaan myös siitä, että internet pysyy avoimena, neutraalina, suojattuna, osallistavana ja globaalina foorumina, jolla edistetään viestintää, tuotantoa, osallistumista, luovuutta, kulttuurista monimuotoisuutta ja innovointia kansalaisten ja kuluttajien etujen mukaisesti ja jolla autetaan eurooppalaisia yrityksiä menestymään maailmanlaajuisesti;

11. toteaa, että digitaalinen vallankumous vaikuttaa yhteiskuntiemme kaikkiin osa-alueisiin ja että se merkitsee sekä haasteita että mahdollisuuksia; katsoo, että digitaalinen vallankumous saattaa lisätä kansalaisten, kuluttajien ja yrittäjien vaikutusmahdollisuuksia ennennäkemättömällä tavalla; kehottaa komissiota laatimaan politiikkaa, jolla edistetään kansalaisten aktiivista osallistumista ja luodaan heille tilaisuus hyödyntää digitalisoitumisesta koituvia etuja; kehottaa komissiota arvioimaan edelleen, miten digitaalinen vallankumous vaikuttaa eurooppalaiseen yhteiskuntaan;

12. kehottaa komissiota torjumaan lainsäädännön pirstaloitumista lisäämällä merkittävästi koordinoitua eri pääosastojen kesken laadittaessa uutta sääntelyä ja kehittämällä vahvasti jäsenvaltioita turvaamaan lainsäädännön täytäntöönpanon johdonmukaisuuden;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

13. painottaa, että kaikkien digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaan kuuluvien aloitteiden olisi oltava perusoikeuksien ja erityisesti tietosuojalainsäädännön mukaisia, ja panee merkille strategian tuottaman lisäarvon EU:n taloudelle; tähdentää, että sekä yleinen tietosuoja-asetus että tietosuojadirektiivi on tärkeää hyväksyä nopeasti niin rekisteröityjen kuin yritystenkin edun nimissä; vaatii sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin tarkistamista, jotta varmistetaan direktiivin säännösten yhdenmukaisuus tietosuojapaketin kanssa siinä vaiheessa, kun paketti tulee voimaan;

2. KULUTTAJIEN JA YRITYSTEN DIGITAALISILLE SISÄMARKKINOILLE PÄÄSYN PARANTAMINEN KOKO EUROOPASSA

2.1. Rajat ylittävän verkkokaupan säännöt, joihin kuluttajat ja yritykset voivat luottaa

14. pitää myönteisenä, että komissio pyrkii hyväksymään verkkosopimuksia koskevan vahvan ehdotuksen, joka kattaa verkossa ostetun digitaalisen sisällön, ja parantamaan kuluttajien oikeudellista suojaa kyseisellä alalla; katsoo, että kaikkien mahdollisten parannusten on oltava kohdennettuja ja että on analysoitava huolellisesti digitaalisen sisällön ja tavaroiden välisiä eroja; huomauttaa, että sisältöä aineellisella välineellä ostavia kuluttajia suojellaan kuluttajansuojalainsäädännöllä, mutta kuluttajien oikeuksia ei vielääkään juuri säännellä heidän ostaessaan digitaalista sisältöä verkossa, ja tämä pätee erityisesti digitaalista sisältöä koskevien oikeuksien takaamiseen sekä vialliseen sisältöön ja tiettyihin epäreiluihin ehtoihin; korostaa, että nykyinen kaiken digitaalisen sisällön luokittelu palveluiksi saattaa herättää huolta, koska se ei kenties vastaa kuluttajien odotuksia, kun suoratoistopalvelujen tilaamista ei eroteta ladattavissa olevan sisällön ostamisesta; on samaa mieltä siitä, että kuluttajilla olisi oltava vastaava ja tulevaisuudessa kestävä suoja riippumatta siitä, ostavatko he digitaalista sisältöä verkossa vai perinteisesti;

15. katsoo, että käytännöllinen ja oikeasuhteinen lähestymistapa on jatkaa digitaalisen sisällön ja konkreettisten tuotteiden verkkomyyntiä yrityksiltä kuluttajille koskevan lainsäädäntökehityksen yhdenmukaistamista riippumatta siitä, onko kyse rajat ylittävstä vai kotimaankaupasta, mutta samalla on turvattava sääntöjen johdonmukaisuus verkossa ja perinteisessä kaupassa, vältettävä kilpailua alimmalle sääntelytasolle, korjattava oikeudelliset puutteet ja tukeuduttava voimassa olevaan kuluttajalainsäädäntöön; korostaa, että tämä olisi toteutettava teknologianeutraalisti eikä siitä saisi aiheutua kohtuuttomia kustannuksia yrityksille;

16. katsoo, että kuluttajien ja yritysten välisiä rajojen yli tehtäviä sopimuksia koskevissa komission ehdotuksissa olisi vältettävä riski verkkokauppaan ja perinteiseen kauppaan sovellettavien oikeudellisten normien erojen kasvamisesta; katsoo, että verkkomyyntiä ja perinteistä myyntiä olisi kohdeltava yhdenmukaisesti ja yhdenvertaisesti käyttäen perustana nykyistä korkeatasoista kuluttajansuojaa, koska kuluttajat saattaisivat olla sitä mieltä, että oikeudellisten normien eroilla pyritään kiistämään heidän oikeuksiaan; edellyttää, että kaikissa uusissa ehdotuksissa olisi otettava huomioon Rooma I -asetuksen 6 artikla, ja korostaa, että komissio kaavailee koko kuluttajasäännösten toimivuuden ja tuloksellisuuden arviointia (REFIT) vuodelle 2016; kehottaa komissiota pohtimaan tässä yhteydessä sitä, voidaanko sen suunnittelemat tavaroita koskevat ehdotukset käsitellä samaan aikaan REFIT-ohjelman kanssa;

17. katsoo, että digitaalista sisältöä koskevien sääntöjen on pohjauduttava periaatteisiin, jotta ne voivat olla teknologianeutraaleja ja niissä voidaan ottaa huomioon tulevaisuuden vaatimukset; korostaa lisäksi, että komission antamassa alan ehdotuksessa on tärkeää välttää epä johdonmukaisuutta ja päällekkäisyyttä olemassa olevan lainsäädännön kanssa sekä pitkällä aikavälillä perusteettoman oikeudellisen kuilun luomista verkkosopimusten ja verkon ulkopuolisten sopimusten sekä erilaisten jakelukanavien välille, kun pidetään mielessä kuluttaja-asioita koskevan säännösten REFIT;

18. pyytää laatimaan ns. aktiivisia kuluttajia koskevan strategian, jossa arvioidaan erityisesti, onko kuluttajien helppo vaihtaa palveluntarjoajaa verkkomaailmassa ja tarvitaanko toimia palveluntarjoajan vaihtamisen helpottamiseksi, jotta voidaan vauhdittaa kilpailua verkkomarkkinoilla; huomauttaa myös tarpeesta varmistaa sähköisen kaupan palvelujen saatavuus koko arvoketjussa, mukaan luettuna kaikkien käytettävissä olevat tiedot, maksumekanismit ja asiakaspalvelu;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

19. kehottaa komissiota arvioimaan yhdessä sidosryhmien kanssa unionissa käyttöön otettavien verkkokaupan alakohtaisten luotettavuusmerkkien toteutettavuutta ja hyödyllisyyttä sekä mahdollisia etuja ja heikkouksia soveltaen perustana jäsenvaltioiden nykyisten luotettavuusmerkkijärjestelmien parhaita käytänteitä, jotta voidaan huolehtia kuluttajien luottamuksesta ja laadusta etenkin rajat ylittävässä verkkomyynissä ja lakkauttaa sekaannuksia mahdollisesti aiheuttava nykyisten luotettavuusmerkkien kirjo; katsoo, että samalla olisi arvioitava muita vaihtoehtoja, kuten itsesääntelyä tai erillisten sidosryhmien perustamista asiakaspalvelun yhteisten periaatteiden määrittelemiseksi;

20. pitää myönteisenä, että komissio pyrkii luomaan koko unionissa käytössä olevan verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin, ja kehottaa komissiota pyrkimään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa siihen, että verkkovälitteistä riidanratkaisua koskeva asetusta ja etenkin sen käännösjärjestelyt sekä vaihtoehtoja riidanratkaisua koskeva direktiivi pannaan täytäntöön ajoissa ja täsmällisesti; kehottaa komissiota ja sidosryhmiä pohtimaan, miten yhteisiä kuluttajavalituksia koskevien tietojen saatavuutta voitaisiin parantaa entisestään;

21. toteaa, että kuluttaja-asioita koskeva säännöstö ja palveludirektiivi tarvitsevat kunnianhimoisen täytäntöönpanokehityksen; kannustaa komissiota hyödyntämään kaikkia käytettävissä olevia keinoja, jotta voidaan varmistaa voimassa olevien sääntöjen täysimääräinen ja asianmukainen täytäntöönpano ja rikkomismenettelyt tapauksissa, joissa direktiiviä ei ole pantu asianmukaisesti tai riittävästi täytäntöön;

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään tarvittavat toimenpiteet laittoman sisällön ja laittomien tuotteiden verkkomyynin estämiseksi lisäämällä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa sekä levittämällä parhaita käytänteitä internetissä harjoitettavan laittoman toiminnan torjumiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että kuluttajalle toimitettavaan digitaaliseen sisältöön ei saisi liittyä kolmannen osapuolen oikeuksia, jotka saattaisivat estää kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä sopimuksen mukaisesti;

23. edellyttää perusteellista, kohdennettua ja näyttöön perustuvaa analyysia siitä, olisiko kaikkien arvoketjun toimijoiden, kuten verkkovälittäjien, verkkoalustojen, sisällön- ja palveluntuottajien sekä myös verkon ulkopuolisten välittäjien, kuten jälleenmyyjien ja vähittäiskauppiaiden, toteutettava kohtuullisia ja riittäviä toimia laittoman sisällön, väärennettyjen tavaroiden sekä teollis- ja tekijänoikeuksien kaupallisessa laajuudessa tehtyjen rikkomusten torjumiseksi samalla, kun turvataan loppukäyttäjien mahdollisuus saada ja jakaa tietoja tai käyttää haluamiaan sovelluksia ja palveluja;

24. painottaa, että EU:n lainsäädännön voimaansaattamista koskevan nollatoleranssin olisi oltava jäsenvaltioiden ja EU:n perusohje; katsoo kuitenkin, että rikkomismenettelyjä olisi aina käytettävä viimeisenä keinona ja ne olisi käynnistettävä vasta useiden koordinointi- ja oikaisuyritysten jälkeen; korostaa, että menettelyjen keston lyhentäminen on olennaisen tärkeää;

25. suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen tarkistaa kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annettu asetusta; katsoo, että valvontaviranomaisten toimivallan laajentaminen ja niiden keskinäisen yhteistyön vahvistaminen on edellytys kuluttajansuojasääntöjen tehokkaalle valvonnalle verkko-ostamisen alalla;

2.2. Kohtuuhintaiset ja laadukkaat valtioiden rajat ylittävät pakettipalvelut

26. tähdentää, että pakettipalvelut toimivat kuluttajien kannalta hyvin eräissä jäsenvaltioissa, mutta toisissa taas rajat ylittävän sähköisen kaupan yhtenä suurimpana esteenä ovat riittämättömät toimituspalvelut etenkin viimeisen kilometrin kuljetuksen osalta ja että niin kuluttajat kuin yritykset ilmoittavat riittämättömät toimituspalvelut yhdeksi yleisimmistä syistä verkon kautta tapahtuvista liiketoimista luopumiselle; katsoo, että rajat ylittävien pakettipalvelujen puutteet voidaan korjata ainoastaan Euroopan sisämarkkinoiden näkökulmasta, ja korostaa alan kilpailun merkitystä sekä pakettipalvelujen tarjoajien tarvetta sopeutua nykyaikaiseen elämäntapaan ja tarjota joustavia toimitusvaihtoehtoja, kuten nouto- ja pakettipisteiden verkostoa, sekä hintavertailuvälineitä;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

27. korostaa, että vilkas rajat ylittävä sähköinen kauppa edellyttää helppokäyttöisiä, kohtuuhintaisia, tehokkaita ja laadukkaita toimituspalveluja, ja tukee siksi ehdotettuja toimenpiteitä, joilla parannetaan hinnoittelun avoimuutta, jotta kuluttajat olisivat paremmin perillä hintarakenteesta, ja annetaan tietoja katoamiseen tai vahingoittumiseen liittyvistä vastuukysymyksistä ja huolehditaan yhteentoimivuudesta ja lakisääteisestä valvonnasta, jonka avulla olisi pyrittävä rajat ylittävien pakettipalvelumarkkinoiden moitteettomaan toimintaan sekä rajojen yli toimivien jäljitysjärjestelmien edistämiseen ja riittävän joustavuuden sallimiseen, jotta pakettipalvelumarkkinat voivat kehittyä ja mukautua tekniikan innovaatioihin;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita levittämään aktiivisesti pakettipalvelualan parhaita käytänteitä ja kehottaa komissiota tekemään Euroopan parlamentille selkoa rajat ylittäviä pakettipalveluja koskevasta julkisesta kuulemisesta sekä esittämään itsesääntelyä koskevan kokeilun tulokset; pitää myönteisenä, että rajat ylittäviä pakettipalveluja varten on perustettu tilapäinen työryhmä;

29. kehottaa komissiota ehdottamaan lisäksi yhteistyössä toimijoiden kanssa kattavaa toimintasuunnitelmaa, jossa on parhaita käytänteitä koskevia ohjeita, löytämään innovatiivisia ratkaisuja palvelujen parantamiseen, kustannusten alentamiseen ja ympäristövaikutusten vähentämiseen, jatkamaan paketti- ja postipalvelujen sisämarkkinoiden yhdistämistä, poistamaan postialan toimijoiden esteet rajat ylittävissä pakettipalveluissa, tehostamaan yhteistyötä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja postipalveluja käsittelevän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGP) kanssa ja ehdottamaan tarvittaessa asiaa koskevan lainsäädännön muuttamista;

30. korostaa, että komission jatkama pakettipalvelujen yhdenmukaistaminen ei saa johtaa jakelijoiden sosiaalisen suojelun ja työehtojen heikentymiseen riippumatta heidän ammattiasemastaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tämän alan työntekijöiden oikeuksia kunnioitetaan, kun on kyse sosiaaliturvajärjestelmään kuulumisesta ja oikeudesta osallistua työtaistelutoimiin; korostaa, että sosiaaliturvan järjestäminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan;

2.3. Perusteettomien maarajoitusten ehkäiseminen

31. katsoo, että tavaroiden ja palvelujen saatavuuden parantamiseksi tarvitaan kunnianhimoisia ja kohdennettuja toimia ja että on erityisesti poistettava perusteettomat maarajoitukset ja kohtuuton hintasyrjintä maantieteellisen sijainnin tai kansallisuuden perusteella, sillä ne johtavat usein monopolien syntymiseen ja siihen, että kuluttajat turvautuvat laittomaan sisältöön;

32. kannattaa komission sitoutumista perusteettomien maarajoitusten tehokkaaseen käsittelemiseen täydentämällä nykyistä sähköisen kaupankäynnin kehystä ja huolehtimalla asiaa koskevan voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanemisesta; pitää olennaisena, että keskitytään yritysten välisiin suhteisiin, jotka johtavat maarajoituksiin, kuten kilpailulainsäädännön ja markkinasegmenttien vastaiseen valikoivaan jakeluun, sekä teknologisiin toimenpiteisiin ja teknisiin käytänteisiin (kuten IP-seurantaan tai järjestelmien tahalliseen yhteensopimattomuuteen), jotka aiheuttavat perusteettomia rajoituksia tietoyhteiskunnan palvelujen käytölle ja tavaroiden ja palvelujen ostamista koskevien rajat ylittävien sopimusten tekemiselle sekä niihin liittyville toimille, kuten maksuille ja tavaratoimituksille, samalla kun otetaan huomioon oikeasuhteisuusperiaate etenkin pien- ja mikroyritysten kannalta;

33. korostaa, että yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivien verkkomyyjien on kohdeltava kuluttajia yhdenveroisesti kaikkialla unionissa, mukaan luettuna kuluttajille myönnettävät alennukset ja muut tarjoukset;

34. kannattaa erityisesti komission kaavailemaa selvitystä sisämarkkinoilla tarjottavia palveluja koskevan direktiivin 2006/123/EY 20 artiklan 2 kohdan käytännön täytäntöönpanosta, jotta voidaan analysoida mahdollista kuluttajiin ja muihin palvelujen käyttäjiin heidän kansallisuutensa tai asuinmaansa vuoksi kohdistuvaa perusteetonta syrjintää; kehottaa komissiota selvittämään ja määrittelemään suppeasti tapaukset, joissa syrjintä on perusteltua palveludirektiivin 20 artiklan 2 kohdan nojalla, jotta voidaan selvittää, mitä on yksityisten yhteisöjen harjoittama perusteeton syrjintä, ja tarjota tulkintaa apua 20 artiklan 2 kohdan käytännön soveltamisesta vastaaville viranomaisille palveludirektiivin 16 artiklassa edellytetyllä

Tiistai 19. tammikuuta 2016

tavalla; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin 20 artiklan 2 kohdan säännöksen lisäämiseksi asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen, jotta voidaan hyödyntää kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkoston tutkinta- ja valvontavaltuuksia;

35. tähdentää, että maarajoitusten kieltäminen ei koskaan velvoita jälleenmyyjää toimittamaan tavaroita verkkokaupastaan tiettyyn jäsenvaltioon, kun he eivät ole kiinnostuneet myymään tuotteitaan kaikkiin jäsenvaltioihin ja haluavat säilyä pieninä tai myydä vain kauppansa lähellä oleville kuluttajille;

36. pitää lisäksi merkittävänä meneillään olevaa kilpailualan selvitystä, joka koskee verkkokauppaa, sillä näin voidaan tutkia muun muassa, ovatko perusteettomat maarajoitukset, kuten IP-osoitteen, postiosoitteen tai luottokortin myöntäneen maan perusteella tapahtuva syrjintä, EU:n kilpailulainsäädännön vastaisia; korostaa, että on tärkeää lisätä kuluttajien ja yritysten luottamusta ottamalla huomioon alalla toteutetun kyselyn tulokset ja arvioimalla, ovatko ryhmäpoikkeusasetukseen ja aivan erityisesti sen 4 a ja 4 b artiklaan tehtävät muutokset tarpeen, jotta voidaan vähentää epäsuotavaa ohjausta toisille verkkosivustoille ja alueellisia rajoituksia;

37. pitää myönteisenä, että komissio ehdottaa siirrettävyyden ja yhteentoimivuuden tehostamista edistääkseen laillisesti hankittujen ja saatavilla olevien sisältöjen ja palvelujen vapaata kiertoa, mikä on ensimmäinen vaihe perusteettomien maarajoitusten lakkauttamisessa sekä tilausten saatavuuden ja rajat ylittävän toimivuuden parantamisessa; korostaa, että alueperiaate ja sisällön siirrettävyyden esteiden poistamistoimenpiteet eivät ole ristiriidassa keskenään;

38. varoittaa edistämästä syrjivällä tavalla pakollisten yleiseurooppalaisten lisenssien käyttöön ottamista, koska kyseinen toimenpide saattaisi vähentää käyttäjien saatavilla olevaa sisältöä; korostaa alueellisuusperiaatteen osuutta tekijänoikeusjärjestelmässä, kun otetaan huomioon alueellisten lisenssien merkitys EU:ssa;

2.4. Digitaalisen sisällön saannin parantaminen – nykyaikainen, eurooppalaisempi tekijänoikeusjärjestelmä

39. pitää myönteisenä, että komissio sitoutuu nykyisen tekijänoikeusjärjestelmän nykyaikaistamiseen mukauttaakseen sitä digitaaliseen aikaan; korostaa, että mahdollisten muutosten olisi oltava kohdennettuja ja niissä olisi keskityttävä oikeudenmukaisen ja asianmukaisen korvauksen varmistamiseen luovan työn tekijöille ja muille tekijänoikeuksien haltijoille, talouskasvuun, kilpailukykyyn ja kuluttajien aseman parantamiseen, mutta myös perusoikeuksien suojelun varmistamiseen;

40. korostaa, että tekijänoikeuksien loukkaamiseen perustuvat ammatilliset toimet tai liiketoimintamallit ovat vakava uhka digitaalisten sisämarkkinoiden toiminnalle;

41. katsoo, että uudistuksella olisi tasapainotettava kaikkien osapuolten edut; huomauttaa, että luovalla toimialalla on ominaispiirteitä ja erilaisia haasteita, jotka johtuvat etenkin erityyppisestä sisällöstä ja erityyppisistä luovan toimialan teoksista ja käytetyistä liiketoimintamalleista; ottaa huomioon, että tutkimuksessa "Territoriality and its impact on the financing of audiovisual works" korostetaan, että alueellisella lisensoinnilla on merkittävä rooli eurooppalaisten elokuvien jälleenrahoituksessa; kehottaa siksi komissiota tekemään paremmin selkoa näistä erityispiirteistä ja ottamaan ne paremmin huomioon;

42. kehottaa komissiota varmistamaan, että tekijänoikeusdirektiiviä uudistettaessa otettaisiin huomioon jälkikäteen suoritettavan vaikutustenarvioinnin tulokset sekä parlamentin 9. heinäkuuta 2015 antama direktiiviä 2001/29/EY koskeva päätöslauselma ja että uudistus perustuisi vankkaan näyttöön ja että siihen liittyisi arvio muutosten mahdollisista vaikutuksista kasvuun ja työpaikkoihin, kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja erityisesti audiovisuaalisten teosten tuottamiseen, rahoittamiseen ja jakeluun;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

43. korostaa kohdennettujen poikkeusten ja rajoitusten ratkaisevaa roolia talouskasvun, innovoinnin ja työpaikkojen luomisen yhteydessä, mikä kannustaa luovuutta vastaisuudessa ja parantaa Euroopan innovointia sekä luovaa ja kulttuurista monimuotoisuutta; muistuttaa kannattavansa sitä, että tarkastellaan tekijänoikeuden rajoituksia ja poikkeuksia koskevien vähimmäisnormien soveltamista ja direktiivissä 2001/29/EY asetettujen rajoitusten ja poikkeusten asianmukaista soveltamista;

44. painottaa, että tekijänoikeutta koskevia poikkeuksia olisi käsiteltävä tasapainoisella, kohdennetulla ja muodosta riippumattomalla tavalla ja että sen olisi perustuttava ainoastaan todennettuihin tarpeisiin eikä se saisi vaikuttaa Euroopan kulttuuriseen monimuotoisuuteen, sen rahoitukseen eikä tekijöiden oikeudenmukaisiin korvauksiin;

45. korostaa, että vaikka tekstin ja tiedon louhinta edellyttää suurempaa oikeusvarmuutta, jotta tutkijat ja oppilaitokset voivat käyttää tekijänoikeussuojattua materiaalia laajemmin myös yli rajojen, mahdollisia Euroopan laajuisia poikkeuksia tekstin ja tiedon louhinnan suhteen olisi sovellettava vain silloin, kun käyttäjällä on siihen laillinen oikeus, ja niitä olisi kehitettävä yhdessä kaikkien sidosryhmien kanssa näyttöön perustuvan vaikutustenarvioinnin jälkeen;

46. korostaa, että on tärkeää selkeyttää tekijänoikeusjärjestelmää ja lisätä sen avoimuutta erityisesti käyttäjien luoman sisällön ja tekijänoikeusmaksujen osalta niissä jäsenvaltioissa, jotka niitä soveltavat; toteaa tähän liittyen, että kansalaisille olisi kerrottava tekijänoikeusmaksun todellisesta määrästä, sen tarkoituksesta ja siitä, miten maksuja käytetään;

2.5. Arvonlisäverosta aiheutuvien rasitteiden ja esteiden vähentäminen rajat ylittävässä kaupassa

47. katsoo, että verotuksen koordinointia on lisättävä ja samalla on otettava asianmukaisesti huomioon kansallinen toimivalta, jotta voidaan estää markkinoiden vääristyminen, veron kiertäminen ja verovilppi ja luoda aidot eurooppalaiset digitaalimarkkinat; toteaa, että tähän kuuluu yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan käyttöön ottaminen koko unionissa;

48. pitää ensisijaisena tavoitteena kehittää verkossa toimiva yksinkertaistettu, yhdenmukainen ja johdonmukainen arvonlisäverojärjestelmä, jotta voidaan pienentää Euroopassa toimiville pienille ja innovatiivisille yrityksille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia; suhtautuu myönteisesti pienimuotoisen keskitetyn alv-asiointipisteen käyttöön-ottoon, koska se on askel kohti EU:n tilapäisen alv-järjestelmän lakkauttamista; on kuitenkin huolissaan siitä, että kynnysarvoja ei ole asetettu, koska tämä aiheuttaa vaikeuksia tietyille pk-yrityksille niiden pyrkiessä soveltamaan nykyistä järjestelmää; kehottaa siksi komissiota arvioimaan järjestelmää uudelleen ja tekemään siitä yritysystävällisemmän;

49. edellyttää lisäksi, että samanlaisiin tavaroihin ja palveluihin sovelletaan verotuksen neutraaliuden periaatetta riippumatta siitä, ovatko kyseiset tavarat ja palvelut digitaalisia vai fyysisiä; kehottaa komissiota annettujen sitoumusten mukaisesti antamaan mahdollisimman pian ehdotuksen, jonka perusteella jäsenvaltiot voivat alentaa lehdistön, digitaalisten julkaisujen, sähköisten kirjojen ja verkkojulkaisujen arvonlisäverokantoja;

50. kehottaa komissiota helpottamaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa veroviranomaisten ja sidosryhmien välillä, jotta voidaan kehittää tarkoituksenmukaisia veronmaksuratkaisuja jakamistaloudessa;

51. pitää tervetulleena maksupalveludirektiivin tarkistusta; korostaa, että jos unioni haluaa parantaa EU:n laajuisista sähköistä kaupankäyntiä, on viipymättä varmistettava yleiseurooppalaisten sähköisten pikamaksujen ja mobiilimaksujen toteutuminen yhteisen normin nojalla sekä maksupalveludirektiivin tarkistuksen asianmukainen täytäntöönpano;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

3. SUOTUISTEN JA TASAPUOLISTEN OLOSUHTEIDEN LUOMINEN EDISTYNEILLE DIGITAALIVERKOILLE JA INNOVAATIIVISILLE PALVELUILLE**3.1. Tarkoituksenmukaiset televiestinnän säännöt**

52. korostaa, että digitaalinen edistys edellyttää yksityisten investointien tekemistä nopeisiin ja huippunopeisiin viestintäverkkoihin, ja toteaa, että tähän on kannustettava vakaalla unionin sääntelyjärjestelmällä, jonka avulla kaikki toimijat voivat tehdä investointeja myös maaseutualueilla ja syrjäisillä alueilla; katsoo, että kilpailun lisääntymiseen kytkeytyvät mittavimmat infrastruktuuri-investoinnit, innovointi sekä kuluttajien ja yritysten valinnanmahdollisuudet ja huokeammat hinnat; katsoo, että operaattorien keskittymisen ja verkkoihin tehtävien investointien ja panostuksen lisääntymisen välisestä yhteydestä ei juuri ole näyttöä; katsoo, että asiaa olisi arvioitava huolellisesti ja kilpailusäännöt olisi saatettava voimaan, jotta voidaan välttää markkinoiden liiallinen keskittyminen ja oligopolien muodostuminen Euroopassa, sillä tämä haittaisi kuluttajia;

53. korostaa, että Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR) on otettava käyttöön menestyksekkäästi, jotta investointeja voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin kohdentamalla ne korkeamman riskiprofiilin hankkeisiin, edistämällä talouden elpymistä ja kasvua sekä kannustamalla yksityisten investointien tekemiseen muun muassa mikrorahoituksen ja riskipääoman avulla, jotta voidaan tukea innovatiivisia yrityksiä niiden kehittämisen eri rahoitusvaiheissa; korostaa, että markkinoiden toimintapuutteita koskeissa tapauksissa on hyödynnettävä täysipainoisesti digitaalisiin investointeihin jo saatavilla olevia julkisia varoja ja mahdollistettava siten unionin ohjelmien, kuten Horisontti 2020 -ohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen, sekä muiden asianomaisten rakennerahastojen ja muiden välineiden (mukaan luettuina yhteisöperusteiset hankkeet ja ohjeiden mukainen valtiontuki) synergia, jotta muun muassa suuremmissa ja pienemmissä kunnissa voidaan edistää julkisia WLAN-verkkoja, koska tämä on osoittanut välttämättömäksi alueellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen yhdentymisen sekä koulutuksen kannalta;

54. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet siihen, että vuoteen 2020 mennessä kaikkialla saavutetaan minimitavoite, jonka mukaan siirtonopeus on 30 megabittia sekunnissa; kehottaa komissiota arvioimaan, onko nykyinen matkaviestinverkoja ja kiinteitä verkkoja koskeva laajakaistastrategia taattu myös tulevaisuudessa; kehottaa täyttämään edellytykset, jotka koskevat hyvän kytkettävyyden takaamista kaikille digitaalisen kuilun välttämiseksi datavetoisen talouden tarpeisiin, ja ottamaan nopeasti käyttöön 5G-järjestelmän ja ultranopean laajakaistan;

55. korostaa, että digitaalisten palvelujen ja avoimen internetin kautta tapahtuvien jakelupalvelujen kehittäminen on lisännyt kysyntää ja kilpailua kuluttajien eduksi ja että digitaaliseen infrastruktuuriin tarvitaan investointeja; katsoo, että televiestintäjärjestelmän nykyaikaistaminen ei saisi lisätä tarpeetonta sääntelyrasitusta, vaan siinä olisi taattava syrjimätön pääsy verkkoihin ja tulevaisuudessa taattujen ratkaisujen toteuttaminen siten, että samanlaisiin palveluihin sovelletaan mahdollisuuksien mukaan samanlaisia sääntöjä, joilla edistetään innovointia ja oikeudenmukaista kilpailua ja varmistetaan kuluttajansuoja;

56. korostaa, että on varmistettava, että televiestintäjärjestelmässä vahvistettavat loppukäyttäjien oikeudet ovat johdonmukaisia, oikeasuhteisia ja taattuja myös tulevaisuudessa ja että niihin sisällytetään myös helpompi vaihdettavuus ja sopimuksia koskeva avoimuus loppukäyttäjien kannalta, kunhan koko Euroopan yhteen liittämistä koskeva paketti on hyväksytty; pitää myönteisenä, että televiestintäjärjestelmän arvioinnin ohella aiotaan tarkastella uudelleen myös yleispalveludirektiiviä, jotta voidaan varmistaa, että internetin nopealle laajakaistayhteydelle asetetut vaatimukset soveltuvat digitaalisen kuilun kaventamiseen, ja jotta voidaan arvioida 112-palvelun käytettävyyttä;

57. korostaa, että Euroopan digitaalisten sisämarkkinoiden olisi helpotettava loppukäyttäjän jokapäiväistä elämää; kehottaa komissiota näin ollen ratkaisemaan valtioiden rajat ylittävien puhelujen siirtämiseen liittyvän ongelman, jotta kuluttajat voisivat soittaa puhelua ilman että ne keskeytyvät unionin valtioiden rajoja ylitettyä;

58. pitää myönteisinä viestintäverkkojen, sisältöjen ja teknologian pääosaston äskettäin käynnistämää ja meneillään olevia julkisia kuulemisia Euroopan digitaalisesta asialistasta, jonka aiheita ovat etenkin EU:n televiestintäsääntöjen uudistaminen, internetyhteyden nopeutta ja laatua koskevat tarpeet vuoden 2020 jälkeen sekä verkkoalustat, data- ja pilvipalvelut, välittäjien vastuu ja vuorovaikutustalous, mutta kehottaa komissiota varmistamaan kaikkien rinnakkaisten aloitteiden välisen johdonmukaisuuden;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

59. korostaa, että radiotaajuudet ovat matkaviestinnän ja langattoman laajakaistaviestinnän sisämarkkinoiden ja lähetystoiminnan kannalta keskeinen resurssi Euroopan unionissa ja olennaisen tärkeitä Euroopan unionin kilpailukyvyille tulevaisuudessa; edellyttää ensisijaisena asiana, että taajuuksien jakamista varten otetaan käyttöön yhdenmukaistettu ja kilpailua edistävä järjestelmä, jota hallinnoidaan tehokkaasti taajuuksien jakamisen viivästymisen estämiseksi; edellyttää myös, että kaikilla markkinatoimijoilla on yhdenvertaiset lähtökohdat ja että eri taajuusalueiden tulevaan käyttöön sovelletaan Lamyn selonteon ⁽¹⁾ mukaisesti pitkän aikavälin strategiaa, joka on tarpeen etenkin 5G-verkon käyttöä ajatellen;

60. korostaa, että unionin televiestintäsäännöt, kuten koko Euroopan yhteen liittämistä koskeva paketti, on pantava täytäntöön jäsenvaltioissa ajoissa, yhdenmukaisesti ja avoimesti, koska kyseinen pilari on ratkaiseva digitaalisten sisämarkkinoiden luomisen kannalta, jotta voidaan varmistaa, että verkkoneutraaliuden periaatetta sovelletaan tiukasti ja että laaja tarkistus toteutetaan ajoissa siten, että eurooppalaisilta kuluttajilta perittävät verkkovierailumaksut lakkautetaan 15. kesäkuuta 2017 mennessä;

61. kehottaa digitaalisten sisämarkkinoiden integroinnin jatkamiseksi komissiota varmistamaan, että otetaan käyttöön tehokkaampi institutionaalinen järjestelmä lujittamalla BEREC:n roolia, valmiuksia ja päätöksiä, jotta sääntelykehystä sovellettaisiin johdonmukaisesti ja jotta kyettäisiin valvomaan sisämarkkinoiden kehittymistä ja ratkaisemaan rajat ylittävät kiistat; korostaa tässä yhteydessä, että BEREC:n varoja ja henkilöresursseja on lisättävä ja sen hallintorakennetta on tehostettava vastaavasti;

3.2. Mediakehys 2000-luvulle

62. korostaa audiovisuaalisten medioiden kahtalaisuutta, sillä ne ovat sosiaalinen voimavara, kulttuurituote ja taloushyödyke; katsoo, että Euroopan media-alan tulevan sääntelyn tarve kumpuaa pyrkimyksestä varmistaa audiovisuaalisen median monimuotoisuus ja edistää sitä, vahvistaa tiukat normit alaikäisten ja kuluttajien sekä henkilötietojen suojelemiseksi, luoda oikeudenmukaiset kilpailuedellytykset ja lisätä joustavuutta määrällistä ja kaupallista viestintää koskevien sääntöjen suhteen;

63. toteaa painokkaasti, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä vahvistettu alkuperämaaperiaate on välttämätön edellytys sille, että audiovisuaalista sisältöä voidaan tarjota myös rajojen yli pyrittäessä palvelujen yhteismarkkinoihin; korostaa samalla, että kyseinen periaate ei estä sosiaalisten ja kulttuuristen tavoitteiden saavuttamista eikä se myöskään poista tarvetta muuttaa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin ohella myös muuta unionin lainsäädäntöä; korostaa, että oikeuspaikkakeinotellun torjumiseksi mainonnan hyödyn alkuperämaa, palvelun kieli sekä mainonnan ja sisällön kohdeyleisö olisi sisällytettävä kriteereihin, kun määritellään audiovisuaalisen mediapalvelun alkuperämaa tai riitautetaan sen määrittely;

64. katsoo, että kaikkiin, myös audiovisuaalisen median verkkoalustojen ja käyttäjäliittymien tarjoajiin, olisi sovellettava audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä siinä määrin kuin on kyse audiovisuaalisista mediapalveluista; korostaa pitävänsä tärkeinä sääntöjä, joilla parannetaan laillisen sisällön ja tiedon löydettävyyttä, jotta vahvistetaan median vapautta, moniarvoisuutta ja riippumatonta tutkimusta sekä taataan kielellisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden turvaavan syrjimättömyysperiaatteen noudattaminen; korostaa, että yleishyödyllisen audiovisuaalisen sisällön löydettävyyden varmistamiseksi jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erityisiä sääntöjä, joilla pyritään kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden sekä tiedon, mielipiteiden ja tiedotusvälineiden monimuotoisuuden säilyttämisen lisäksi myös lasten, nuorten tai vähemmistöjen suojeluun ja yleisesti kuluttajien suojeluun; vaatii toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että audiovisuaaliset mediapalvelut ovat haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten käytettävissä; kehottaa komissiota edistämään laillisen audiovisuaalisen mediasisällön tarjontaa suosimalla itsenäisiä eurooppalaisia teoksia;

65. kehottaa komissiota ottamaan huomioon muuttuvat katselutottumukset ja uudet tavat hankkia audiovisuaalista sisältöä, ja tekemään tämän siten, että lineaarisia ja ei-lineaarisia palveluja kohdellaan samalla tavalla ja vahvistetaan unionin tason vähimmäisvaatimukset kaikille audiovisuaalisen median palveluille, jotta voidaan varmistaa, että niitä sovelletaan yhdenmukaisesti, paitsi silloin, kun kyseinen sisältö on välttämätön muiden kuin audiovisuaalisten sisältöjen tai palvelujen täydentämiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 1 artiklassa määriteltyä mediapalvelun käsitettä edelleen jäsenvaltioiden asianmukainen joustovara säilyttäen siten, että se

⁽¹⁾ Selonteko UHF-kaistan tulevaa käyttöä käsitelleen korkean tason työryhmän tuloksista.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

liittyy vahvemmin palvelutarjonnan yhteiskuntapoliittisen vaikutuksen erityispiirteisiin ja mahdollisuuksiin, erityisesti sen merkitykseen mielipiteen muodostamisen ja mielipiteiden monimuotoisuuden kannalta, sekä toimitukselliseen vastuuseen;

66. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan yhtäläisesti täytäntöön EU:ssa sellaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen kiellon, joissa loukataan ihmisarvoa tai yllytetään vihaan tai rasismiin, ja puuttumaan niihin tehokkaasti;

67. painottaa, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin mukauttamisella olisi vähennettävä sääntelyä ja vahvistettava yhteis- ja itsesääntelyä saattamalla tasapainoon lähetystoiminnan harjoittajien oikeudet ja velvollisuudet muiden markkinaosallistujien oikeuksien ja velvollisuuksien kanssa siten, että sovelletaan horisontaalista ja median rajat ylittävää sääntelyä koskevaa lähestymistapaa; katsoo, että periaatteelle, jonka mukaan mainonnan ja ohjelmasisällön on oltava selvästi tunnistettavissa ja erotettavissa, olisi annettava etusija mainonnan ja ohjelmien erottamisen periaatteeseen nähden kaikkentyyppisissä tiedotusvälineissä; kehottaa komissiota tarkastelemaan, missä määrin valtioneuvoston säätöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan annetun komission tiedonannon 6.7 kohta on vielä asianmukainen ja ajankohtainen;

68. katsoo, että direktiivissä 93/83/ETY vahvistettu laillisuuskäsite, sitten kun lisäarvio on tehty, voisi parantaa rajat ylittävää pääsyä lailliseen verkkosisältöön ja palveluihin digitaalisilla sisämarkkinoilla ilman, että kyseenalaistetaan sopimusoikeuden periaatteita, asianmukaista korvausta tekijöille ja taiteilijoille ja yksinoikeuksien alueellista luonnetta;

3.3. Asianmukainen sääntely-ympäristö alustoille ja välittäjille

3.3.1. Verkkoalustojen asema

69. kehottaa komissiota tarkastelemaan, voitaisiinko verkkoalustoihin mahdollisesti liittyvät kysymykset ratkaista huolehtimalla nykyisen lainsäädännön asianmukaisesta ja täysipainoisesta täytäntöönpanosta sekä unionin kilpailulainsäädännön tehokkaasta voimaan saattamisesta, jotta voidaan varmistaa verkkoalustojen yhdenvertaiset lähtökohdat sekä oikeudenmukainen ja tehokas kilpailu ja välttää monopolien muodostaminen; kehottaa komissiota soveltamaan edelleen innovaatiomyönteistä politiikkaa verkkoalustoihin, joilla edistetään markkinoille saapumista ja kannustetaan innovointiin; katsoo, että painopisteiksi olisi otettava avoimuus, syrjimättömyys, kuluttajien valinnat mahdollistavan alustojen tai verkkopalvelujen vaihtamisen helpottaminen, alustojen saanti sekä alustojen perustamisen ja toiminnan laajentamisen esteiden selvittäminen ja poistaminen;

70. panee lisäksi merkille, että sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin säännöksiä on myöhemmin vahvistettu sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevalla direktiivillä, kuluttajien oikeuksia koskevalla direktiivillä ja muilla kuluttajansuojasäännösten osilla ja että nämä direktiivit on saatettava voimaan asianmukaisesti ja niitä on sovellettava niin verkkoalustoja käyttäviin välittäjiin kuin perinteistenkin markkinoiden välittäjiin; kehottaa komissiota työskentelemään kaikkien sidosryhmien ja parlamentin kanssa, jotta voitaisiin ottaa käyttöön selkeät ohjeet kuluttajansuojasäännösten sovellettavuudesta verkkoalustoja käyttäviin välittäjiin ja antaa jäsenvaltioiden kuluttajansuojaviranomaisille tarvittaessa tukea kuluttajansuojalainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa varten;

71. arvostaa komission aloitetta verkkoalustojen asemaa digitaalitaloudessa koskevasta analyysistä osana digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaa, koska se vaikuttaa useisiin tuleviin lainsäädäntöehdotuksiin; katsoo, että analyysissa olisi pyrittävä selvittämään erityisten liiketoiminta-alojen todennetut ja hyvin määritellyt ongelmat sekä kuluttajansuojan mahdolliset puutteet ja tehtävä ero verkkopalvelujen ja niiden tarjoajien välillä; korostaa, että kulttuurihyödykkeitä ja etenkin audiovisuaalista mediaa käsitteleviä alustoja on kohdeltava erityisellä tavalla, jolla varmistetaan kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn Unescon yleissopimuksen noudattaminen;

72. pyytää komissiota tekemään vuoden 2016 ensimmäisellä neljänneksellä selkoa parlamentille asiaa koskevien kuulemisten tuloksista ja varmistamaan, että tulevaisuuden lainsäädännön tarkistamisissa sovelletaan johdonmukaista lähestymistapaa; varoittaa luomasta verkkopalvelujen markkinoiden vääristymistä tai markkinoille pääsyn esteitä ottamalla käyttöön uusia velvoitteita, jotka liittyvät tiettyjen perinteisten liiketoimintamallien ristiintukemiseen;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

73. korostaa, että palvelunvälittäjien rajallinen vastuu on olennainen tekijä internetin avoimuuden suojelemisen, perusoikeuksien, oikeusvarmuuden sekä innovoinnin kannalta; toteaa tässä yhteydessä, että sähköistä kauppaa koskevassa direktiivissä olevat välittäjien vastuuta koskevat säännökset ovat taattuina myös tulevaisuudessa ja teknologianeutraaleja;

74. muistuttaa, että voidakseen hyötyä vastuun rajoittamisesta tietoyhteiskunnan palveluntarjoajan on saatuaan tietää laittomasta toiminnasta tai havaittuaan sellaista toimintaa toimittava ripeästi poistaakseen kyseiset tiedot tai estääkseen niihin pääsemisen; pyytää komissiota varmistamaan, että kyseinen säännös pannaan täytäntöön yhdenmukaisesti ja perusoikeuskirjaa noudattaen, jotta voidaan välttää lainvalvonnan yksityistäminen ja varmistaa, että laitonta sisältöä ja laittomia tavaroita vastaan käynnistetään asianmukaisia ja kohtuullisia toimenpiteitä;

75. katsoo, että koska markkinat kehittyvät nopeasti ja alustat ovat erilaisia aina voittoa tavoittelemattomista alustoista yritysten välisen kaupankäynnin alustoihin ja ne kattavat erilaisia palveluja ja aloja ja toimijoiden kirjo on valtaisa, alustoille ei ole luotu selkeää määritelmää, ja yksi kaikkiin sovellettava lähestymistapa saattaisi haitata vakavasti innovointia ja saattaa eurooppalaiset yritykset epäedulliseen kilpailuasemaan globaalissa taloudessa;

76. katsoo, että jotkut verkossa toimivat välittäjät ja verkkoalustat saavat tuloja kulttuuriteoksista ja -sisällöstä, mutta näitä tuloja ei aina jaeta tekijöiden kanssa; kehottaa komissiota harkitsemaan perusteltuja vaihtoehtoja, joilla voidaan puuttua mahdolliseen avoimuuden puutteeseen ja arvon siirtymiseen sisällöstä palveluihin ja joiden ansiosta tekijät, esittäjät ja oikeuksien haltijat saavat oikeudenmukaisen korvauksen teostensa käytöstä internetissä ilman, että innovointia haitataan;

3.3.2. Jakamistalouden uudet mahdollisuudet

77. pitää myönteisenä, että jakamistalous on lisännyt kilpailua ja kuluttajien valintamahdollisuuksia ja tarjonnut samalla mahdollisuuksia työpaikkojen ja talouskasvun luomiseen, kilpailukyvyyn parantamiseen ja osallistavampiin työmarkkinoihin sekä voimistanut unionin kiertotaloutta, kun resursseja, ammattitaitoa ja muita hyödykkeitä on käytetty tehokkaammin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan jakamistalouden jatkokehittämistä kartoittamalla jakamistalouden keinotekoiset esteet ja sen kasvua haittaava lainsäädäntö;

78. kannustaa komissiota analysoimaan jakamistalouden tarkastelussa tapoja päästä tasapainoon kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja heidän suojelemisensa välillä; kannustaa varmistamaan selvennystä edellyttävissä tapauksissa, että kuluttajia koskeva lainsäädäntökehys on riittävä digitaalisella alalla myös mahdollisissa väärinkäytöspauksissa, sekä määrittelemään, milloin jälkikäteen toteutettavat korjaavat toimenpiteet ovat riittäviä tai tehokkaampia;

79. toteaa, että on yritysten oman edun mukaista hyödyntää näitä maineeseen ja luottamukseen perustuvia uusia liiketoimintamalleja hyväksyessä toimenpiteitä, joilla ehkäistään laitonta toimintaa samalla kun kuluttajille tarjotaan uusia turvallisuusominaisuuksia;

80. kannustaa komissiota perustamaan asianosaisten muodostaman ryhmän, joka on vastuussa jakamistalouteen liittyvien parhaiden käytäntöjen edistämisestä;

81. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että työllisyys- ja sosiaalipolitiikka soveltuvat digitaalisen innovoinnin ja yrittäjyyden tarkoituksiin ja jakamistalouden kasvuun sekä sen potentiaaliin tuottaa joustavampia työllistämistapoja; katsoo, että tämä on toteutettava selvittämällä uudet työllistämistavat arvioimalla sosiaali- ja työllisyyslainsäädännön nykyaikaisamisen tarvetta, jotta nykyiset työntekijöiden oikeuksia ja sosiaaliturvaa koskevat järjestelmät voidaan säilyttää myös digitaalisessa työelämässä; korostaa, että sosiaaliturvan järjestäminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan; pyytää komissiota selvittämään näiden alojen parhaat käytänteet unionissa ja kansainvälisellä tasolla sekä edistämään tällaisten käytänteiden vaihtamista;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

3.3.3. Laittoman sisällön torjunta internetissä

82. vaatii komissiota kehittämään kyberrikollisuuden sekä internetin laittoman sisällön ja aineiston, myös vihapuheen, torjuntaan tarkoitettuja toimia ja oikeudellisen kehyksen, jotka ovat täysin yhdenmukaisia Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusoikeuksien, erityisesti ilmaisunvapauden ja tiedonvälityksen vapauden, voimassa olevan unionin ja jäsenvaltioiden lainsäädännön sekä tarpeellisuus-, suhteellisuus- ja oikeusvaltioperiaatteiden ja asianmukaisen oikeusmenettelyn periaatteen kanssa; katsoo, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen

- säätää johdonmukaisia ja tehokkaita lainvalvontakeinoja eurooppalaisille ja kansallisille poliisi- ja lainvalvontaviranomaisille,
- laatia selkeät suuntaviivat laittoman verkkosisällön, myös vihapuheen, torjuntaan,
- tukea julkisten ja yksityisten toimijoiden yhteistyötä ja vuoropuhelua voimassa olevan unionin lainsäädännön mukaisesti,
- selventää välittäjien ja verkkoalustojen asema EU:n perusoikeuskirjan osalta,
- varmistaa, että EU:n internetsisällöstä ilmoittamista käsittelevän yksikön (EU IRU) perustaminen Europolin yhteyteen pohjautuu oikeusperustaan, joka sopii sen toimintaan,
- varmistaa erityistoimenpiteitä verkossa tapahtuvan lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi ja taata tehokas yhteistyö kaikkien sidosryhmien välillä, jotta turvataan lasten oikeudet ja suojelu verkossa ja kannustetaan tekemään aloitteita, joiden pyrkimyksenä on tehdä internetistä turvallinen paikka lapsille,
- tehdä yhteistyötä sidosryhmien kanssa koulutus- ja tiedotuskampanjoiden edistämiseksi;

83. pitää myönteisenä komission toimintasuunnitelmaa, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien voimaan saattamisen nykyaikaistamista verkkoympäristössä, kun on kyse kaupallisessa laajuudessa tapahtuvasta loukkaamisesta; katsoo, että direktiivin 2004/48/EY mukainen tekijänoikeuksien täytäntöönpanon valvonta on tärkeää ja että tekijänoikeus ja siihen liittyviä oikeudet ovat tehokkaita vain, jos niitä suojeleva valvonta on tehokasta;

84. korostaa, että unionilla on edessään huomattava määrä tapauksia, jotka koskevat teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaamista; korostaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisen seurantakeskuksen velvollisuus on tuottaa talouden toimijoille luotettavaa tietoa ja objektiivisia analyyseja loukkauksien vaikutuksesta; kehottaa noudattamaan tehokasta, kestävää, oikeasuhteista ja nykyaikaista lähestymistapaa teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanon valvonnassa ja suojaamisessa verkossa erityisesti kaupallisessa laajuudessa tehtyjen loukkausten osalta;

85. toteaa, että eräissä tapauksissa tekijänoikeusrikkomukset voivat johtua vaikeuksista löytää haluttuja sisältöjä, jotka olisivat laillisesti saatavilla; kehottaa siksi kehittämään laaja-alaisempaa käyttäjäystävällistä laillista tarjontaa ja tekemään sitä yleisölle tunnetuksi;

86. pitää myönteisenä rahan kulun seuraamista koskevaa lähestymistapaa ja kannustaa toimitusketjun toimijoita toteuttamaan koordinoituja ja oikeasuhteisia toimia kaupallisessa laajuudessa tehtyjen loukkausten torjumiseksi vapaaehtoisten sopimusten pohjalta; korostaa, että komission olisi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa edistettävä tiedostamista ja huolellisuutta koko tuotantoketjussa sekä kannustettava tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoon sekä julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyön parantamiseen; vaatii, että kaikkien toimenpiteiden olisi oltava perusteltuja, koordinoituja ja oikeasuhteisia ja että niiden olisi tarjottava vahinkoa kärsineille osapuolille mahdollisuus tehokkaaseen ja käyttäjäystävälliseen oikaisuokeinoon; korostaa, että on tarpeen valistaa kuluttajia tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rikkomisen seurauksista;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

3.4. Lisää luottamusta digitaalisiin verkostoihin, toimialoihin, palveluihin ja infrastruktuureihin sekä henkilötietojen käsittelyyn ja parannuksia niiden turvallisuuteen

87. katsoo, että digitaalisia palveluja, datavetoista teknologiaa, tieto- ja viestintätekniikkaa, maksujärjestelmiä, olennaista infrastruktuuria ja verkkoja koskevan luottamuksen ja turvallisuuden varmistaminen edellyttää lisäresursseja sekä Euroopan verkkoturvallisuusalan ja julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä etenkin tutkimuksen saralla, johon kuuluvat Horisontti 2020 -ohjelma sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet; tukee julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia tällä alalla koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä;

88. edellyttää toimia, joilla parannetaan verkkohyökkäyksiä koskevaa tietokykyä, sekä erityisesti Euroopan verkko- ja tietoturviraston (ENISA) roolin vahvistamista, jotta voidaan parantaa käyttäjien ja etenkin pk-yritysten riskitietoisuutta ja tietämystä perustason turvallisuusprosesseista ja varmistaa, että yrityksillä on ainakin perustason turvallisuusvalmiudet, kuten tietojen ja viestinnän ja ohjelmistopäivitysten päästä päähän -salaus, ja kannustaa käyttämään sisäänrakennetun turvallisuuden mallia;

89. katsoo, että ohjelmistojen tarjoajien olisi markkinoitava ponnekkaammin käyttäjille avoimen lähdekoodin ohjelmistojen turvallisuusasetuja ja turvallisuuteen liittyviä ohjelmistopäivityksiä; kehottaa komissiota tutkimaan koko unionissa koordinoitua haavoittuvuuden havaitsemisohjelmaa, mukaan luettuna tunnettujen ohjelmistohaavoittuvuuksien korjaaminen, ja soveltamaan sitä suojakeinona ohjelmistohaavoittuvuuksia koskevien väärinkäytösten sekä turvallisuuden loukkaamisen ja henkilötietojen tietoturvaloukkausten varalta;

90. katsoo, että on hyväksyttävä pikaisesti tarkoitukseensa soveltuva verkko- ja tietoturvadirektiivi, jotta unioni voi soveltaa verkkoturvallisuuteen koordinoitua lähestymistapaa; katsoo, että alan digitalisoimisen jatkaminen edellyttää jäsenvaltioilta sekä asianomaisilta unionin toimielimiltä ja elimiltä kunnianhimoisempaa yhteistyötä ja parhaiden käytänteiden vaihtamista, samalla kun unionissa varmistetaan perusoikeuksien suojeleminen ja etenkin tietosuojaa;

91. korostaa, että nopeasti lisääntyvien tietoverkkoihin kohdistuvien hyökkäysten ja kyberrikosten vuoksi on tarpeen laatia yhdenmukainen unionin ja sen jäsenvaltioiden vastatoimi, joka takaa korkean verkko- ja tietoturvallisuuden tason; uskoo, että turvallisuuden takaaminen internetissä edellyttää, että tietoverkkoja ja tärkeää infrastruktuuria suojataan, että lainvalvontaelimet pystyvät torjumaan rikollisuutta, myös terrorismia, väkivaltaista radikalisoitumista ja verkossa tapahtuvaa lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja seksuaalista riistoa, ja että välttämättä tarvittavan datan käyttö mahdollistetaan sekä verkossa että sen ulkopuolella tapahtuvan rikollisuuden torjuntaan; painottaa, että näin määriteltynä turvallisuus ja perusoikeuksien turvaaminen kybertoimintaympäristössä ovat välttämättömiä ennakoedellytyksiä sille, että voidaan vahvistaa luottamusta digitaalisiin palveluihin, minkä vuoksi turvallisuus on välttämätön perusta kilpailukykyisten digitaalisten sisämarkkinoiden luomiseksi;

92. muistuttaa, että salaus ja muut välineet ovat hyödyllisiä kansalaisille ja yrityksille, sillä niillä voidaan turvata yksityisyys ja vähintään perustasoinen viestintäsuoja; tuomitsee sen, että salausta voidaan käyttää myös rikollisiin tarkoituksiin;

93. suhtautuu myönteisesti siihen, että Europolin alaisuuteen kuuluu Euroopan verkkorikostorjuntakeskus (EC3), joka auttaa reagoimaan nopeammin kyberhyökkäyksiin; edellyttää lainsäädäntöehdotusta, jolla lisätään EC3:n toimintavaltuuksia, ja kehottaa saattamaan 12. elokuuta 2013 annetun tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä koskevan direktiivin 2013/40/EU riipeästi osaksi kansallista lainsäädäntöä;

94. huomauttaa, että laajamittaiseen sähköiseen valvontaan liittyvät paljastukset ovat osoittaneet, että on palautettava kansalaisten luottamus digitaalisten palveluiden yksityisyyteen, turvallisuuteen ja suojaukseen, ja korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää noudattaa tarkasti voimassa olevaa tietosuojalainsäädäntöä ja kunnioittaa perusoikeuksia, kun henkilötietoja käsitellään kaupallisissa tai lainvalvontatarkoituksissa; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää pitää mielessä sellaiset voimassa olevat välineet, kuten keskinäistä oikeusapua koskevat sopimukset, jotka ovat oikeusvaltioperiaatteen mukaisia ja vähentävät vaaraa päästä laittomasti käsiksi ulkomaille tallennettuihin tietoihin;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

95. muistuttaa, että sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 2000/31/EY 15 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltiot eivät saa asettaa palvelun tarjoajille siirtämistä, tallentamista ja säilyttämistä koskevien palvelujen toimittamisen osalta yleistä velvoitetta valvoa siirtämiään ja tallentamiaan tietoja eivätkä yleistä velvoitetta pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita; panee erityisesti merkille, että Euroopan unionin tuomioistuimien asioissa C-360/10 ja C-70/10 antamissaan tuomioissa torjunut lähes kaikkien kyseessä olevien palvelujen käyttäjien (internetyhteyksien tarjoajat toisessa ja sosiaalinen media toisessa tapauksessa) aktiivista valvontaa koskevat toimenpiteet ja täsmentänyt, että kaikki määräykset, joilla veloitetaan hosting-palveluntarjoaja suorittamaan yleistä valvontaa, ovat kiellettyjä;

4. DIGITAALITALOUDEN KASVUPOTENTIAALIN MAKSIMOINTI

96. toteaa, että koska Euroopan teollisuus on erittäin merkittävä ja digitaalinen talous kasvaa paljon nopeammin kuin muu talous, teollisuuden digitalisoituminen on olennaista Euroopan talouden kilpailukyvyille ja energia-alan muutokselle; katsoo kuitenkin, että digitalisoitumisen onnistuminen edellyttää, että eurooppalaiset yritykset tajuavat sen merkityksen tehokkuuden lisäämisessä ja hyödyntämättömän potentiaalin vapauttamisessa, kun arvoketjut ovat integroidumpia ja kytköksissä toisiinsa, jolloin kuluttajien toiveisiin kyetään reagoimaan nopeasti ja joustavasti;

97. kehottaa komissiota kehittämään viipymättä digitalisoitumista koskevan suunnitelman, johon kuuluu lainsäädännön nykyaikaistaminen ja asianomaisten välineiden käyttäminen investointeihin, jotka kohdennetaan tutkimukseen ja kehittämiseen sekä infrastruktuuriin; kehottaa komissiota tukemaan teollisuuden kaikkien alojen, kuten valmistusteollisuuden, energia-alan, liikenteen alan ja jälleenmyynnin, digitalisoimista kannustamalla digitaalisen teknologian sekä päästä päähän -liitettävyyden omaksumiseen arvoketjuissa ja innovoivien palvelujen ja liiketoimintamallien kehittämiseen;

98. katsoo, että toimialojen olisi voitava sääntelyjärjestelmän avulla hyväksyä nämä muutokset ja varautua niihin, jotta voidaan edistää työpaikkojen luomista, kasvua ja alueellista lähentymistä;

99. edellyttää lisäksi, että keskitytään erityisesti pk-yrityksiin, mihin kuuluu erityisesti pk-yrityksiä tukevan aloitteen mahdollinen uudelleenarviointi, koska pk-yritysten on välttämätöntä digitalisoitua talouden kilpailukyvyn varmistamiseksi ja työpaikkojen luomiseksi sekä jo vakiintuneiden yritysten ja aloitelevien yritysten yhteistyön parantamiseksi;

100. muistuttaa, että Euroopan satelliittinavigointijärjestelmät, etenkin Galileo ja Egnos, ovat tärkeitä digitaalisten sisämarkkinoiden kehityksen kannalta massadatan ja esineiden internetin sovelluksiin liittyvien paikkatietojen ja aikaleimojen vuoksi;

4.1. Datavetoisen talouden kehittäminen

101. katsoo, että datavetoinen talous on talouskasvun kannalta keskeinen tekijä; korostaa, että uudet tieto- ja viestintäteknologiat, kuten massadata, pilvipalvelut, esineiden internet, 3D-tulostus jne., voivat luoda uusia mahdollisuuksia taloudelle ja yhteiskunnalle etenkin, jos ne integroidaan muihin aloihin, kuten energia-, liikenne- ja logistiikka, rahoituspalvelu-, koulutus-, vähittäismyynti-, valmistus-, ja tutkimusalaan taikka terveys- ja pelastuspalvelujen alaan, ja jos julkisviranomaiset käyttävät niitä älykkäiden kaupunkien kehittämiseen, resurssien hallinnan parantamiseen sekä ympäristönsuojelun kohentamiseen; korostaa erityisesti energia-alan digitalisoimisen merkitystä, kun älykkäiden mittarien ja verkkojen ja datakeskittymien avulla voidaan tuottaa energiaa tehokkaammin ja joustavammin; korostaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien merkitystä ja pitää niitä koskevia komission aloitteita myönteisinä;

102. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta asettaa maksutta saataville digitaalisessa muodossa kaikki vähintään puoliksi julkisin varoin rahoitettu tieteellinen tutkimus sellaisen kohtuullisen ajan kuluessa, joka ei vaikuta kielteisesti taloudellisiin ja sosiaalisiin hyötyihin, kuten alan kustantamojen työllisyyteen;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

103. kehottaa komissiota tarkastelemaan maaliskuuhun 2016 mennessä uudelleen massadataa laajasti ja avoimella tavalla ja ottamaan mukaan kaikki asianomaiset asiantuntijat, mukaan luettuina tutkijoita ja kansalaisyhteiskunnan sekä julkisen ja yksityisen sektorin edustajia; toteaa, että tällöin on pyrittävä ennakoimaan massadatateknologiaa ja laskentainfrastruktuuria, etenkin eurooppalaisia supertietokoneita koskevia tarpeita, mihin sisältyy alan parempien kasvu- ja innovointiedellytysten luominen sekä sääntelyyn kuulumattomassa järjestelmässä että nykyisessä sääntelyjärjestelmässä; toteaa, että samalla on maksimoitava mahdollisuudet lisätä luottamusta esimerkiksi tietojen saatavuuden, turvallisuuden ja tietosuojan suhteen ja käsiteltävä tähän liittyviä mahdollisia riskejä ja haasteita;

104. kehottaa kehittämään tulevaisuudessa taatun ja teknologianeutraalin eurooppalaisen lähestymistavan ja edistämään esineiden internetiin ja teolliseen internetiin liittyvien sisämarkkinoiden integrointia, johon sisältyy avoin standardointi- ja yhteentoimivuusstrategia sekä luottamuksen vahvistaminen näihin tekniikoihin sisäänrakennetun ja oletusarvoisen turvallisuuden, avoimuuden sekä yksityisyyden suojan avulla; pitää myönteisenä vapaata tietovirtaa koskevaa aloitetta, jonka olisi kattavan arvioinnin jälkeen selkeytettävä tiedon käyttöä, saatavuutta ja omistajuutta koskevia sääntöjä siten, että otetaan huomioon huolenaiheet tietojen pakollista säilytyspaikkaa koskevien vaatimusten vaikutuksista sisämarkkinoiden toimivuuteen ja helpotetaan tietopalvelun tarjoajien vaihtamista, jotta vältettäisiin toimittajariippuvuus ja markkinoiden vääristyminen;

105. katsoo, että julkishallinnossa olisi sovellettava oletusarvoisesti hallinnon avoimen datan periaatetta; edellyttää, että edistytään avoimena datana annettavien tietojen määrän ja vauhdin suhteen, saataville asetettavien keskeisten datakokonaisuuksien määrittämisen suhteen sekä avoimessa muodossa olevan avoimen datan uudelleenkäytön lisäämisinä suhteen, kun otetaan huomioon mainittujen tekijöiden arvo innovatiivisten palvelujen kehittämisessä, mukaan luettuina rajat ylittävät ratkaisut, avoimuus sekä taloudelle ja yhteiskunnalle koituvat edut;

106. panee merkille EU:n kuluttajien kasvavan huolen siitä, miten verkkopalvelujen tarjoajat käyttävät ja suojaavat heidän henkilötietojaan, ja toteaa tämän olevan olennainen kysymys parannettaessa kuluttajien luottamusta digitaaliseen talouteen; korostaa aktiivisten kuluttajien keskeistä merkitystä kilpailun edistämiseksi; korostaa samalla sen merkitystä, että kuluttajille tiedotetaan entistä paremmin heitä koskevien tietojen käytöstä, erityisesti kun on kyse tietoja vaihdettaessa tarjotuista palveluista ja kuluttajien oikeudesta datan siirtämiseen; kehottaa komissiota selvittämään datan valvontaa ja siirrettävyyttä koskevia sääntöjä noudattaen peruseriaatetta, että kansalaisten olisi voitava valvoa omia tietojaan;

107. uskoo, että on välttämätöntä noudattaa tietosuojalainsäädäntöä sekä yleisessä tietosuoja-asetuksessa säädettyjä tehokkaita yksityisyyden suojaa ja tietoturvaa koskevia säännöksiä, myös lasten asemaa heikommassa asemassa olevina kuluttajina koskevia erityissäännöksiä, kun halutaan rakentaa kansalaisten ja kuluttajien luottamusta datavetoisen talouden alaan; korostaa, että on tärkeää lisätä kuluttajien tietoisuutta tiedon ja tiedonjakamisen merkityksestä taloudessa ja heidän perusoikeuksiensa yhteydessä ja säätää tietojen omistajuutta ja kansalaisten oikeutta henkilötietojensa valvontaan koskevia sääntöjä; korostaa palveluiden ja tuotteiden personoinnin merkitystä ja katsoo, että se olisi toteutettava tietosuoja-vaatimusten mukaisesti; toivoo, että edistetään oletusarvoista ja sisäänrakennettua yksityisyyttä, koska se voi puolestaan edistää innovointia ja talouskasvua; painottaa, että on varmistettava syrjimätön lähestymistapa kaikkeen tietojenkäsittelyyn; tähdentää riskiperusteisen lähestymistavan merkitystä, koska sen avulla voidaan välttää mahdollinen turha hallinnollinen rasitus ja turvata oikeusvarmuus erityisesti pk-yrityksille ja aloitteleville yrityksille sekä demokraattinen valvonta ja viranomaisten suorittama jatkuva seuranta; painottaa, että henkilötietoja on suojattava erityisesti, ja toteaa, että suojausta voidaan tehostaa ottamalla käyttöön lisäsuojatoimenpiteitä, kuten salanimien käyttö ja tietojen tekeminen anonyymeiksi, kun massadatasovellukset ja verkkopalvelujen tarjoajat käyttävät henkilötietoja;

108. huomauttaa, että komission tietokantadirektiiviä koskevassa arvioinnissa katsotaan, että tämä direktiivi on este Euroopan datavetoisen talouden kehittymiselle; kehottaa komissiota toteuttamaan poliittisia seurantoimenpiteitä direktiivin 96/9/EY kumoamiseksi;

4.2. Parempi kilpailukyky yhteentoimivuuden ja standardoinnin avulla

109. katsoo, että Euroopan digistrategian yhtenä osana olisi oltava Euroopan tieto- ja viestintätekniikan standardointisuunnitelma ja yhteentoimivuusjärjestelmän tarkistaminen, jonka yhteydessä komissio antaa toimeksiantoja Euroopan standardointijärjestöille, jotta eurooppalaisille yrityksille saadaan mittakaavaetuja ja budjettisäästöjä ja niiden kilpailukykyä voidaan parantaa ja jotta voidaan lisätä tavaroiden ja palvelujen yhteentoimivuutta eri alojen välillä ja rajojen

Tiistai 19. tammikuuta 2016

yli määrittelemällä nopeammin sekä avoimella ja kilpailukykyisellä tavalla vapaaehtoisia, markkinavetoisia ja globaaleja standardeja, joita pk-yritykset kykenevät noudattamaan helposti; kannustaa komissiota varmistamaan, että standardointiprosesseissa ovat mukana kaikki asianomaiset sidosryhmät ja että prosesseihin saadaan parasta teknologiaa ja niissä vältetään monopolien muodostumisen tai suljettujen arvoketjujen riskiä etenkin pk-yritysten ja aloittelevien yritysten suojelemiseksi ja että eurooppalaisia standardeja edistetään aktiivisesti kansainvälisellä tasolla, kun otetaan huomioon tieto- ja viestintätekniikan standardointialoitteiden globaali luonne;

110. kehottaa komissiota ja neuvostoa lisäämään ilmaisten avoimen lähdekoodin ohjelmistojen osuutta ja niiden uudelleenkäyttöä julkishallinnoissa ja niiden välillä ratkaisuna yhteentoimivuuden lisäämiseen;

111. panee merkille, että komissio kuulee parhaillaan asianomaisia sidosryhmiä ajoneuvon sisäisestä, yhteentoimivasta, standardoidusta, varmasta ja avoimesti saatavilla olevasta alustasta, jota voidaan käyttää mahdollisissa tulevilla sovelluksissa tai palveluissa, kuten parlamentti pyysi eCall-asetuksessa; kehottaa komissiota varmistamaan, että tämä alusta ei rajoita innovointia, vapaata kilpailua eikä kuluttajien valinnanvapautta;

112. kehottaa komissiota ottamaan huomioon liikennealan nopeat innovaatiot, kehittämään liikennealan verkkoyhteyksiä koskevan koordinoitun strategian ja erityisesti ottamaan käyttöön verkkoyhteydellä varustettuja ajoneuvoja koskevan koordinoitun strategian, jotta voidaan varmistaa eri palvelujen, kuten etädiagnostiikan ja -huollon, sekä eri sovellusten yhteentoimivuus, jotta voidaan pitää yllä oikeudenmukaista kilpailua ja tyydyttää sellaisten tuotteiden voimakas tarve, jotka täyttävät verkkoturvallisuus- ja tietosuojavaatimukset, ja jotta voidaan varmistaa matkustajien fyysinen turvallisuus; katsoo, että tarvitaan autoteollisuuden ja televiestintäteollisuuden välisiä kumppanuuksia sen varmistamiseksi, että verkkoyhteydellä varustettuja ajoneuvoja ja tällaisten ajoneuvojen infrastruktuuria kehitetään yhteisten standardien mukaisesti kaikkialla Euroopassa;

4.3. Osallistava sähköinen yhteiskunta

113. toteaa, että internet sekä tieto- ja viestintätekniikka ovat vaikuttaneet valtavasti naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen; toteaa, että naisten osallistuminen unionin digitaalisella alalla on vaikuttanut suotuisasti Euroopan BKT:hen; korostaa naisten merkittävää potentiaalia innovoijina ja yrittäjinä ja tärkeää roolia, joka heillä voisi olla digitalisoitumiskehityksessä; korostaa, että on luovuttava sukupuolistereotyyppiä, ja antaa täyden tukensa ja kannustuksensa naisten digitaalialan yrittäjyyskulttuurille ja naisten tietoyhteiskuntaan integroitumiselle ja osallistumiselle;

114. ottaa huomioon digitaalisten sisämarkkinoiden potentiaalin varmistettaessa kaikkien kansalaisten, myös henkilöiden, joilla on erityistarpeita, iäkkäiden, vähemmistöjen sekä muiden haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvien kansalaisten, saavutettavuus ja osallistuminen digitaalisen talouden kaikkien näkökohtien suhteen, mukaan luettuina tuotteet ja palvelut, jotka on suojattu tekijänoikeuden ja liitännäisoikeuksien avulla; katsoo, että tähän päästään erityisesti kehittämällä osallistavaa sähköistä yhteiskuntaa ja varmistamalla, että kaikki sähköistä hallintoa ja hallinnointia koskevat ohjelmat ovat kokonaisuudessaan saatavilla; on erittäin huolissaan siitä, että Marrakeshin sopimuksen ratifioinnissa ei ole edistytty, ja kehottaa ratifioimaan sen mahdollisimman pian; korostaa tässä yhteydessä, että julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuutta koskeva direktiiviehdotus on hyväksyttävä ripeästi;

4.3.1. Digitaalityöt ja asiantuntemus

115. muistuttaa, että osaamisen ja kysynnän kohtaanto-ongelma haittaa digitaalitalouden kehittämistä, työpaikkojen luomista ja unionin kilpailukyvyä ylläpitämistä, ja kehottaa komissiota kehittämään pikaisesti taitoja koskevan strategian, jolla tämä puute voidaan korjata; kehottaa komissiota käyttämään nuorisotyöllisyysaloitteen varoja sellaisten järjestöjen (ruohonjuuriliikkeiden) tukemiseen, jotka välittävät digitaalisia taitoja muita heikommassa asemassa oleville nuorille; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan tukea antamalla toimitiloja järjestöjen käyttöön;

116. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään unionin kaikkien kansalaisten ja etenkin haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden media- ja internetlukutaitoa aloitteilla ja koordinoituilla toimilla ja investoimalla medialukutaitoa opettavien eurooppalaisten verkkojen perustamiseen; korostaa, että kyky käyttää tiedotusvälineitä itsenäisesti ja kriittisesti ja selvittää tiedon liiketarjonnasta on sukupolvelta toiselle siirtyvä elinikäinen oppimistehtävä, joka muuttuu jatkuvasti, jotta

Tiistai 19. tammikuuta 2016

kaikki sukupolvet voisivat käsitellä asianmukaisesti ja itsenäisesti tiedon liikatarjontaa; toteaa, että koska toimenkuvista ja pätevyysprofiileista tulee monimutkaisempia, syntyy uusia, erityisesti tieto- ja viestintätekniikkaa koskevia koulutus- ja jatkokoulutustarpeita sekä elinikäistä oppimista koskevia tarpeita:

117. kannustaa jäsenvaltioita sisällyttämään digitaaltaitojen hankkimisen koulujen opetussuunnitelmiin, parantamaan tähän tarvittavaa teknistä varustusta ja edistämään yliopistojen ja teknisten oppilaitosten yhteistyötä, jotta voidaan kehittää sähköistä oppimista koskevia yhteisiä opetussuunnitelmia, jotka tunnustetaan opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmässä (ECTS); korostaa, että koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen opetussuunnitelmien tavoitteena on oltava uusmediaan kriittisesti suhtautuvan ajattelun kehittäminen sekä uusmedian ja digitaalisten ja tietoteknisten laitteiden ja käyttöliittymien perusteellinen tunteminen, jotta ihmiset voivat olla uuden tekniikan aktiivisia käyttäjiä eivätkä vain sen loppukäyttäjiä; korostaa, että opettajat on perehdytettävä asianmukaisesti digitaaltaitoihin ja niiden tehokkaaseen opettamiseen, mukaan luettuna leikkimiseen perustuvan digitaalisen opettamisen menestystarina, sekä siihen, miten niitä voidaan yleensä käyttää oppimisprosessin tukena tekemällä matematiikasta, tieto- ja viestintätekniikasta, tieteestä ja teknologiasta houkuttelevampia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään tutkimusta digitaalisen median vaikutuksista kognitiivisiin taitoihin;

118. toteaa, että ammatillisessa koulutuksessa ja elinikäisessä oppimisessa tarvitaan julkisia ja yksityisiä investointeja ja uusia rahoitusmahdollisuuksia, jotta voidaan varmistaa, että työntekijöillä ja etenkin vähemmän koulutetuilla työntekijöillä on digitaaliseen talouteen soveltuvat taidot; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yhdessä yksityisen sektorin kanssa helposti saatavilla olevia, standardoituja ja sertifioituja verkossa tarjottavia koulutuskursseja sekä innovatiivisia ja saatavilla olevia sähköisten taitojen koulutusohjelmia, joilla osallistujille opetetaan digitaaliset vähimmäistaidot; kannustaa jäsenvaltioita tekemään näistä verkossa tarjottavista kursseista keskeisen osan nuorisotakuuta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan perustan digitaaltaitojen ja -pätevyyden keskinäistä tunnustamista varten luomalla eurooppalaisen todistuksen tai pisteytysjärjestelmän kielten oppimista ja opetusta koskevan yhteisen eurooppalaisen viitekehyksen esimerkin mukaisesti; korostaa, että Euroopan kulttuurinen monimuotoisuus ja monikielisyys hyötyvät rajat ylittävistä sisällön saatavuudesta;

119. pitää myönteisenä, että muodostetaan Euroopan laajuinen digitaalialan työllisyyttä edistävä suuri koalitio, kannustaa yrityksiä liittymään siihen ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan pk-yritysten aktiivista osallistumista; pitää myönteisinä komission ajatuksia nykyaikaisten tietotallennusjärjestelmien rakentamisesta julkista sektoria varten sertifioitujen ja tietosuojalainsäädännöllä suojattujen pilviteknologioiden ja tekstin- ja tiedonlouhinnan avulla; katsoo, että tällaisten teknologioiden käyttäminen edellyttää erityisiä koulutustoimia kirjasto-, arkisto- ja dokumentointialalla; kehottaa opettamaan ja käyttämään yhteistyöhön perustuvan työskentelyn ja viestinnän digitaalisia muotoja – hyödyntäen ja kehittäen CC-lisenssejä – maa- ja kielirajat ylittäen koulutuksessa sekä jatko- ja täydennyskoulutuksessa samoin kuin julkisissa tutkimuslaitoksissa sekä edistämään niitä hankintamenettelyissä; panee merkille oppisopimuskoulutuksen ratkaisevan roolin;

120. toteaa, että on tehtävä julkisia ja yksityisiä investointeja ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen sen varmistamiseksi, että EU:ssa käytettävissä olevalla työvoimalla, digitaalitalouden epätyypillisissä työsuhteissa työskentelevät työntekijät mukaan luettuina, olisi digitaalitaloutta varten tarvittavat taidot; toteaa, että eräissä jäsenvaltioissa on pyritty parantamaan työntekijöiden koulutusmahdollisuuksia ottamalla käyttöön oikeuksia, jotka takaavat työntekijöille vähimmäisoikeuden palkalliseen opintovapaaseen;

4.3.2. Sähköinen hallinto

121. pitää sähköisen hallinnon kehittämistä ensisijaisena innovointikohteena, koska sillä on vipuvaikutuksia talouden kaikilla aloilla ja se parantaa tehokkuutta, yhteentoimivuutta ja avoimuutta, vähentää kustannuksia ja hallinnollista rasitusta, mahdollistaa julkishallintojen paremman yhteistyön ja tarjoaa kaikille kansalaisille ja yrityksille parempia, käyttäjäystävällisempiä ja räätälöityjä palveluja, kun otetaan huomioon sosiaalisten digitaalisten innovointien tarjoamat mahdollisuudet; kehottaa komissiota näyttämään esimerkkiä sähköisen hallinnon alalla ja kehittämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa sähköistä hallintoa koskevan kunnianhimoisen ja kattavan toimintasuunnitelman; katsoo, että toimintasuunnitelman olisi perustuttava käyttäjien tarpeisiin ja parhaisiin käytänteisiin, mukaan luettuina edistymistä koskevat vertailuarvot sekä vaihteellinen alakohtainen lähestymistapa, jossa julkishallinnossa sovelletaan yhden ainoan kerran periaatetta, jolloin

Tiistai 19. tammikuuta 2016

kansalaisilta ja yrityksiltä ei saisi enää pyytää virnaomaisille jo kertaalleen annettuja tietoja; katsoo, että samalla on varmistettava kansalaisten yksityisyyden suoja ja korkeatasoinen tietosuojan unionin tietosuojan uudistuspaketin vaatimusten ja periaatteiden mukaisesti ja perusoikeuskirjaa täysipainoisesti soveltaen sekä kyseisiä aloitteita koskevan turvallisuuden korkea taso; katsoo, että toimintasuunnitelmassa olisi myös varmistettava tehokkaasti salatun sähköisen henkilökortin ja sähköisen allekirjoituksen täysimääräinen käyttöönotto rajojen yli sekä erityisesti e-IDAS -asetuksen ripeää täytäntöönpano ja verkossa tarjottavien julkisten palvelujen saatavuuden lisääminen; korostaa, että kansalaisten ja yritysten on päästävä toisiinsa yhteyksissä oleviin kaupallisiin rekistereihin;

122. kehottaa kehittämään nykyisten aloitteiden ja verkostojen avulla yhden kaikenkattavan ja helppokäyttöisen portaalin yhdeksi ainoaksi digitaaliseksi päästä päähän -prosessiksi, joka mahdollistaisi yritysten perustamisen ja toiminnan kaikkialla EU:ssa ja joka ulottuisi yrityksen perustamisesta verkossa aina verkkotunnuksiin, sääntöjen noudattamista koskevien tietojen vaihtoon, sähköisen laskutuksen tunnustamiseen, veroilmoituksen tekemiseen, yksinkertaistettuun verkkopohjaiseen alv-järjestelmään sekä tuotteiden vaatimustenmukaisuutta, resurssien vuokraamista ja työntekijöiden lähettämistä, kuluttajien oikeuksia, kuluttaja- ja yritysverkostojen saatavuutta, ilmoitusmenettelyjä ja riitojenratkaisumekanismeja koskevien tietojen antamiseen verkossa;

123. kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että palveludirektiivin avulla perustetut keskitetyt asiointipisteet otetaan kokonaisuudessaan käyttöön, ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan taata niiden tehokas toiminta ja siten hyödyntää niiden täyttää potentiaalia;

124. on huolestunut siitä, että tutkijoiden ja yliopistojen pilvipalveluinfrastruktuurit ovat edelleen hajanaisia; kehottaa komissiota laatimaan yhteistyössä kaikkien asianomaisten sidosryhmien kanssa toimintasuunnitelman, joka johtaa eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen käyttöön ottamiseen vuoden 2016 loppuun mennessä ja johon olisi integroitava saumattomasti nykyiset verkot, data ja suurtehoiset tietotekniikkajärjestelmät ja sähköistä infrastruktuuria koskevat palvelut tieteen eri aloilla järjestelmässä, jossa politiikka, standardit ja investoinnit ovat yhteisiä; katsoo, että sen olisi toimittava kimmokkeena pilvipalvelujen kehittämiselle tieteen ulkopuolella, entistä paremmin yhteenliitetyille innovaatiokeskuksille ja aloittelevien yritysten ekosysteemeille sekä tehostetulle yhteistyölle korkeakoulujen ja elinkeinoelämän välillä tekniikan kaupallistamiseksi, samalla kun noudatetaan asiaa koskevia luottamuksellisuusmääräyksiä ja edistetään alan kansainvälistä koordinoitua ja yhteistyötä;

125. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan uudelleen Eurooppa 2020 -strategian tutkimus- ja innovointitavoitteisiin, jotka ovat kilpailukykyisten digitaalisten sisämarkkinoiden, talouskasvun ja työpaikkojen luomisen rakennusosia, ja soveltamaan kattavaa lähestymistapaa avoimeen tieteseen, avoimeen innovointiin, avoimeen dataan ja tiedänmyksen siirtämiseen; katsoo, että tähän olisi kuuluttava myös tieteellistä tutkimusta varten toteutettavaa tekstin tiedon louhintaa koskevan oikeudellisen järjestelmän tarkistaminen, ilmaisen ja avoimen lähdekoodin ohjelmistojen käytön lisääminen erityisesti oppilaitoksissa ja julkishallinnossa sekä pk-yritysten ja aloittelevien yritysten rahoituksensaantimahdollisuuksien lisääminen Horisontti 2020 -ohjelman yhteydessä tieto- ja viestintätekniikan alan lyhyisiin innovointisykleihin mukautuen; korostaa tässä yhteydessä kaikkien aloitteiden merkitystä aina julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista ja innovointiklustereista Euroopan teknologia- ja tiedepuistoihin etenkin Euroopan vähemmän teollistuneilla alueilla; korostaa myös aloittelevien yritysten toimintaa vauhdittavien ohjelmien ja yhteisten teknologia-alustojen merkitystä sekä valmiuksia lisensoida vaikuttavalla tavalla standardin soveltamisen kannalta olennaisia patenteja unionin kilpailulainsäädännön puitteissa FRAND-lisenssiehtojen mukaisesti, jotta voidaan säilyttää tutkimusta ja kehittämistä ja standardointia koskevat kannustimet ja edistää innovointia;

126. kehottaa komissiota keskittymään sähköistä hankintamenettelyä koskevien säännösten sekä yhteisen eurooppalaisen hankinta-asiakirjan täytäntöönpanoon, jotta voidaan helpottaa taloudellisen kokonaishyödyn saamista ja kaikkien talouden toimijoiden pääsyä EU:n markkinoille kaikkien valinta-, poissulkemis- ja myöntämisperusteiden mukaisesti; korostaa, että julkisia hankintoja tekevien viranomaisien on ilmoitettava tärkeimmät syyt päätökselleen olla jakamatta sopimuksia eriin nykyisen lainsäädännön mukaisesti, millä parannettaisiin innovoivien yritysten ja pk-yritysten pääsemistä julkisten hankintojen markkinoille;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

4.4. *Kansainvälinen ulottuvuus*

127. korostaa täysin riippumattoman internetin hallinnointirakenteen merkitystä, jotta internetiä voidaan pitää yllä avoimena ja osallistavana monen sidosryhmän hallinnoimana mallina, jonka periaatteena on, että internet pysyy ainutlaatuisena, avoimena, ilmaisena ja vakaana alustana; pitää olennaisena hyödyntää ICANN-järjestön johtoon siirtymisen viivästymistä tähän tarkoitukseen; katsoo vakaasti, että internetin maailmanlaajuinen ulottuvuus on otettava huomioon kaikilla asiaankuuluvilla EU:n politiikanaloilla, ja kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa hyödyntämään täysipainoisesti digitalisoinnin tarjoamia mahdollisuuksia johdonmukaisen ulkopoliitiikan kehittämisessä ja varmistamaan, että unioni on edustettuna internetin hallintoa koskevilla foorumeilla ja toimii tarmokkaammin maailmanlaajuisilla foorumeilla, erityisesti standardien asettamisessa, valmistautumisessa 5G-verkon käyttöönottoon ja verkkoturvallisuudessa;

128. on tietoinen siitä, että datavetoinen talous on luonteeltaan maailmanlaajuinen; muistuttaa, että digitaalisten sisämarkkinoiden luominen edellyttää vapaita datavirtoja Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella; vaatii EU:lta ja sen jäsenvaltioilta yhteistyössä kolmansien maiden kanssa toimia kattavien tietosuojanormien ja turvallisen kansainvälisen tiedonsiirron turvaamiseksi yleisen tietosuoja-asetuksen ja EU:n oikeuskäytännön mukaisesti, kun toimitaan yhteistyössä kolmansien maiden kanssa digitaalisia sisämarkkinoita koskevan strategian yhteydessä;

o

o o

129. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keski viikko 20. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0016

Kolumbian rauhanprosessi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2016 Kolumbian rauhanprosessista (2015/3033(RSP))**

(2018/C 011/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon rauhasta ja ihmisoikeuksista Kolumbiassa antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon EU:ta ja Kolumbiaa yhdistävät erityiset suhteet, erityisesti EU:n ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun monenvälisen kauppasopimuksen, joka allekirjoitettiin 26. heinäkuuta 2012 Brysselissä, sekä EU:n ja Kolumbian viisumivapaussopimuksen, joka allekirjoitettiin 2. joulukuuta 2015,
- ottaa huomioon EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarisisessa edustajakokouksessa (EuroLat) toimivan Euroopan parlamentin valtuuskunnan Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisön ja EU:n Brysselissä järjestetyille 2. huippukokoukselle osoittaman asiakirjan 44 kohdan Kolumbian hallituksen ja Farcin välisen sisäisen konfliktin lopettamisesta sekä EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisön huippukokouksen päätteeksi 11. kesäkuuta 2015 annetun Brysselin julkilausuman,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 24. syyskuuta 2015 antaman julkilausuman Kolumbian siirtymäkauden oikeusjärjestelyistä sekä 1. lokakuuta 2015 antaman julkilausuman Eamon Gilmoren nimittämisestä Kolumbian rauhanprosessia käsitteleväksi EU:n erityislähettilääksi,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että vuodesta 2013 EU ja Kolumbia ovat toimineet tiiviissä politiikan, talouden ja kaupan alan yhteistyössä, joka on vahvistettu marraskuussa 2009 tehdyssä yhteisymmärryspöytäkirjassa ja Kolumbian ja Perun sekä EU:n ja sen jäsenvaltioiden kauppasopimuksessa, joiden lopullisena päämääränä on paitsi vahvistaa osapuolten välisiä talous- ja kauppasuhteita myös lujittaa rauhaa, demokratiaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista, kestävästä kehityksestä ja kansalaisten hyvinvointia;
- B. ottaa huomioon, että tämä läheinen suhde ulottuu sellaisille kansainvälisen yhteistyön aloille, joihin liittyy monenvälisiä yhteisiä etuja, kuten rauhan edistäminen sekä terrorismin ja huumekaupan torjuminen;
- C. ottaa huomioon, että Kolumbian sisäinen aseellinen konflikti on kestänyt yli puoli vuosisataa, että väestö on kärsinyt siitä suunnattomasti sekä terroritekojen että puolisolitaallisten ryhmien takia ja että konfliktiin on liittynyt muun muassa murhia, tahdonvastaisia katoamisia, kaappauksia, seksuaalista väkivaltaa, alaikäisten hyväksikäyttöä, väestön joutumista siirtymään maan sisällä ja maan ulkopuolelle sekä henkilömiinojen räjähtämiä;
- D. ottaa huomioon, että Kolumbian hallituksen ja Kolumbian vallankumouksellisten asevoimien (Farc) väliset neuvottelut käynnistettiin Havannassa Kuubassa 19. marraskuuta 2012 sen jälkeen, kun 26. elokuuta 2012 oli allekirjoitettu asiakirja ”Yleinen sopimus konfliktin lopettamisesta ja vakaan ja pysyvän rauhan rakentamisesta”, joka vastasi Kolumbian kansan tahtoa elää rauhassa ja jossa todetaan, että valtiolla on velvollisuus edistää ihmisoikeuksia kaikkialla sen alueella ja että tasa-arvoinen taloudellinen ja sosiaalinen kehitys takaa rauhan ja on samalla välttämätön edellytys maan kestävälle ja osallistavalle kasvulle;
- E. ottaa huomioon, että monien vaiheiden kautta Havannassa käydyissä neuvotteluissa sovittiin Kolumbian maaseudun uudistamisesta ja kattavasta maa uudistuksesta, poliittisesta osallistumisesta ja demokratian kehittämisestä rauhan rakentamiseksi sekä ratkaisusta laittomien huumeasaineiden ongelmaan;

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016

- F. ottaa huomioon, että 23. syyskuuta 2015 Kolumbian hallitus ja Farc ilmoittivat tehneensä sopimuksen perustettavista erityisistä kansainvälisen oikeuden mukaisista rauhan oikeusjärjestelyistä, jotka kunnioittavat uhrien oikeuksia ja edistävät vakaan ja pysyvän rauhan aikaansaamista ja joita varten osapuolet ovat sopineet totuuteen, oikeudenmukaisuuteen, korvauksiin ja toistumisen estämiseen perustuvasta kokonaisvaltaisesta järjestelmästä, mihin kuuluu myös sellaisen komission perustaminen, jonka tehtävänä on selvittää totuus, mahdollistaa rinnakkaiselo ja estää konfliktin toistuminen sekä tehdä sopimuksia uhreille myönnettävistä korvauksista;
- G. ottaa huomioon, että 15. joulukuuta 2015 Kolumbian hallitus ja Farc ilmoittivat tehneensä sopimuksen konfliktin uhreista ja 23. syyskuuta 2015 tehdyssä sopimuksessa määrättyjen toimielinten perustamisesta;
- H. toteaa, että Kolumbian hallituksella ja parlamentilla sekä Kolumbian kansalla on suvereeni toimivalta määrittää parametrit näille erityisille rauhan oikeusjärjestelyille, joiden olennaisena tehtävänä on lopettaa rankaisemattomuus, tuoda esiin totuus sekä tuomita ja rangaista erityisesti kaikkein vakavimpiin ja tyypillisimpiin konfliktin aikana tehtyihin rikoksiin syyllistyneitä sekä varmistaa, etteivät ne toistu, ja edistää lisäksi sitä, että uhreille myönnetään korvauksia;
- I. toteaa, että vakaan ja kestävä rauhan aikaansaaminen Kolumbiassa lopettamalla yli 50 vuotta kestänyt sisäinen konflikti, joka on vaatinut miljoonia uhreja, on ensisijainen tavoite ennen kaikkea Kolumbialle, mutta myös Euroopan unionille ja kansainväliselle yhteisölle, mikä käy ilmi eri maiden sekä alueellisten ja kansainvälisten organisaatioiden, kuten Euroopan unionin, lukuisista rauhanprosessia tukevista julkilausumista;
1. pitää myönteisinä ja tukee Kolumbian hallituksen ja Farcin välillä tähän mennessä tehtyjä sopimuksia rauhan aikaan saamiseksi Kolumbiaan ja panee merkille sopimukset kokonaisvaltaisesta maatalouden uudistamisesta, poliittisesta osallistumisesta ja demokraattisesta avautumisesta rauhan rakentamiseksi, laittomia huumeita koskevan ongelman ratkaisemiseksi, ja erityisten rauhan oikeusjärjestelyjen luomisesta, joihin sisältyy perustettava komissio, jonka tehtävänä on selvittää totuus, mahdollistaa rinnakkaiselo ja ehkäistä konfliktin toistuminen, sekä erityisyksikkö konfliktien yhteydessä ja sen takia kadonneiksi ilmoitettujen henkilöiden etsimiseksi sekä rikollisjärjestöjen tutkimiseen ja hajottamiseen tarkoitettu yksikkö;
 2. antaa tunnustusta Kolumbian hallituksen ja Farcin poliittiselle työlle ja niiden osoittamalle realismille ja päättäväisyydelle, joiden avulla vastakkaisia näkemyksiä on voitu lähentää ja vähitellen luoda kompromissit mahdollistava alue, jonka kautta on ollut mahdollista edetä kohti vakaan ja kestävä rauhan etsintää ja edistää siten historiassa ainutlaatuista sopimusta, jossa uhrin asetetaan keskipisteeksi ja jonka painopisteinä ovat totuus, oikeudenmukaisuus, rankaisemattomuuden estäminen, vahinkojen todellinen korvaaminen ja toistumisen estäminen; antaa tunnustusta myös uhreja edustavien järjestöjen, kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan merkittävälle roolille sopimusten aikaansaamisessa;
 3. vetoaa Kansalliseen vapautusarmeijaan (ELN), jotta se sitoutuu ilman mitään tekosyitä ja viivytyksiä vakaasti ja päättäväisesti rauhaan Kolumbiassa, ja pyytää sitä käynnistämään Kolumbian hallituksen kanssa rinnakkaisen neuvottelu-prosessin, joka voidaan toteuttaa vastaavin ehdoin;
 4. toivoo, että neuvottelut saadaan päätökseen mahdollisimman nopeasti, jotta konflikti saadaan lopullisesti päätökseen ja luodaan näin todellinen virstanpylväs Kolumbian lähihistoriaan, ja tämän saavuttamiseksi pyytää osapuolia ja kaikkia Kolumbian poliittisia voimia sekä Kolumbian koko yhteiskuntaa osallistumaan myönteisellä tavalla väkivallan lopettamiseen;
 5. toistaa vielä kerran, että väkivalta ei ole oikeutettu poliittisen taistelun keino, ja kehottaa niitä, jotka mahdollisesti ovat pitäneet sitä oikeutettuna, omaksumaan demokratian kaikkine seurauksineen ja vaatimuksineen, joista ensimmäinen on lopullinen aseista luopuminen, sekä puolustamaan näkemyksiään ja pyrkimyksiään demokraattisten sääntöjen ja oikeusvaltion avulla;
 6. antaa tunnustusta Kuuban ja Norjan merkittävälle roolille sopimuksen takaajina, ja Chilen ja Venezuelan roolille rauhanprosessissa mukana olleina maina ja sekä kiittää paavi Franciscusta osallistumisesta tähän työhön;

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016

7. pitää myönteisenä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan Federica Mogherinin 1. lokakuuta 2015 tekemää päätöstä nimittää Eamon Gilmore, Irlannin entinen varapääministeri ja ulkoasiain- ja kauppaministeri Kolumbian rauhanprosessia käsitteleväksi EU:n uudeksi erityisedustajaksi ja on tyytyväinen siihen, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistoa Kolumbiassa on pyydetty seuraamaan ihmisoikeustilannetta rauhan-sopimuksen tekemisen jälkeen;
8. toistaa olevansa valmis tarjoamaan kaikkea mahdollista apua lopullisen rauhansopimuksen täytäntöönpanon tukemiseksi ja sitä varten kehottaa jälleen Euroopan unionin jäsenvaltioita perustamaan konfliktin jälkeisessä vaiheessa tukea antavan rahaston, johon voivat osallistua yhteisöt ja kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja jossa otetaan huomioon uhrien esittämät prioriteetit, jotka koskevat totuutta, oikeudenmukaisuutta ja korvauksia sekä konfliktin toistumisen estämisen takaamista;
9. korostaa, että rauhan rakentamiseen on liittyvä päättäväisiä eriarvoisuutta ja köyhyyttä torjuvia toimia, joihin sisältyy oikeudenmukaisia ratkaisuja kotiseudultaan siirtymään joutuneille henkilöille ja yhteisöille, mahdollisuus saada ihmisarvoista työtä sekä tunnustetut työhön liittyvät ja sosiaaliset oikeudet kaikkialla Kolumbiassa, ja katsoo, että erityistä tukea on annettava tietyille yhteisöille, kuten afrokolombialaisille ja alkuperäisväestölle, jotka ovat kärsineet konfliktista kohtuuttomasti;
10. katsoo, että sukupuolten tasa-arvoasioiden alakomitean perustaminen varmistamaan, että neuvotteluihin sisällytetään tasa-arvonäkökohdat, ja seksuaalisen väkivallan uhrien ja naisten oikeuksia ajavien järjestöjen ottaminen mukaan rauhanneuvotteluihin ovat urauurtavia seikkoja, jotka voisivat toimia esimerkkinä maailman muille rauhan-prosesseille;
11. panee tyytyväisenä merkille, että rauhansopimukseen ei sisälly armahdusta ihmisyyttä vastaan tehdyistä rikoksista, joukkotuhonnasta eikä vakavista sotarikoksista tai ihmisoikeuksien loukkauksista kansainvälisen rikosoikeuden ja humanitaarisen oikeuden sekä ihmisoikeuksien alalla sovellettavien kansainvälisten sopimusten ja normien mukaisesti;
12. pitää välttämättömänä, että rikosten tekijöille annetuilla rangaistuksilla edistetään uhreille myönnettäviä korvauksia ja yhteiskunnallista ja poliittista sovintoa koskevaa tavoitetta;
13. panee merkille Kolumbian instituutioiden toteuttamat toimet kokonaisvaltaisten ja pysyvien ihmisoikeustakuiden edistämiseksi ja pyytää niitä lisäämään ponnistuksiaan, jotta väkivallan alakulttuuri voidaan hävittää kokonaan maasta, jossa puoli vuosisataa kestänyt konflikti on saanut tietyt instituutiot toteuttamaan toisinaan lain ulkopuolella olevia toimia ja syyllistymään oikeusvaltionperiaatteen ja ihmisoikeuksien vastaisiin tekoihin; muistuttaa tämän vuoksi Kolumbian valtiota, että sillä on vastuu ihmisoikeuksien puolustajien ja ammattiyhdistysaktivistien suojelun varmistamisesta, ja kehottaa kyseisiä kansalaisjärjestöjä toimimaan yhteistyössä sovintoon perustuvan rinnakkaiselon palauttamisessa Kolumbiaan;
14. pitää myönteisenä, että Kolumbian puolustusvoimat on äskettäin ilmoittanut Kolumbian sotilasdoktriinin tarkistamisesta, jotta puolustusvoimat voivat valmistautua vastaamaan tehokkaasti ja nopeasti uusiin vaatimuksiin konfliktin jälkeisenä aikana ja toimimaan rauhansopimusten takaajana; pitää toiveita herättävänä ja oikeasuuntaisena askeleena myös sitä, että Farc on ilmoittanut äskettäin, että se aikoo keskeyttää sotilaskoulutuksensa keskittyäkseen jatkossa poliittiseen ja kulttuurialan koulutukseen sen prosessin puitteissa, jonka tarkoituksena on saattaa aseellinen konflikti päätökseen;
15. suosittelee, että Euroopan parlamentin suhteista Andien yhteisön maihin vastaava valtuuskunta ja EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarisisessa edustajakokouksessa toimiva valtuuskunta seuraavat rauhansopimuksia ja mahdollisuuksien mukaan avustavat niissä;
16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, EU:n puheenjohtajavaltiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaariselle edustajakokoukselle sekä Kolumbian tasavallan hallitukselle ja kongressille.

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0018

Georgian, Moldovan ja Ukrainan kanssa tehdyt assosiaatiosopimukset / pitkälle menevät ja laaja-alaiset vapaakauppa-alueet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Georgian, Moldovan ja Ukrainan kanssa tehdyistä assosiaatiosopimuksista / pitkälle menevistä ja laaja-alaisista vapaakauppa-alueista (2015/3032(RSP))

(2018/C 011/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin, Euroopan atomienergiayhteisön ja niiden jäsenvaltioiden sekä Georgian, Moldovan ja Ukrainan väliset assosiaatiosopimukset / pitkälle menevät ja laaja-alaiset vapaakauppa-alueet,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Georgiasta, Moldovasta ja Ukrainasta sekä 9. heinäkuuta 2015 annetun mietinnön Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) uudelleentarkastelusta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 21. ja 22. toukokuuta 2015 Riiassa pidetyn itäistä kumppanuutta käsitelleen huippukokouksen yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2015 annetut kertomukset Georgian ja Ukrainan edistymisestä viisumivapautta koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean suositukset kansalaisyhteiskunnan ottamisesta mukaan päätöksentekoon ja uudistusprosesseihin,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Georgia, Moldova ja Ukraina ovat kaikki ratifioineet assosiaatiosopimukset, joihin sisältyvät pitkälle menevät ja laaja-alaiset vapaakauppa-alueet, ja näin päättäneet lähentyä Euroopan unionia poliittisesti ja taloudellisesti; toteaa, että maat käyvät läpi kunnianhimoisia uudistuksia esimerkiksi demokratian, hyvän hallinnon, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien aloilla;
- B. toteaa, että EU tunnustaa näiden maiden eurooppalaiset pyrkimykset ja korostaa assosiaatiosopimusten lisäarvoa niiden uudistusprosesseissa;
- C. toteaa, että hyvä hallintotapa, demokratia, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeudet pysyvät Euroopan naapuruuspolitiikan keskiössä ja että niissä on kyse perustavasta sitoumuksesta, jonka erityisesti EU:n kanssa assosiaatiosopimuksen allekirjoittaneet kolme maata antavat;
- D. ottaa huomioon, että Venäjä on edelleen suoraan tai välillisesti osallisena kaikkia kolmea assosiaatiomaata koskeavissa konflikteissa ja sisäisten jakolinjojen luomisessa (Abhasian ja Etelä-Ossetian konflikti Georgiassa, Transnistrian kysymys Moldovassa sekä Krimin liittäminen Venäjään ja Venäjän osallistuminen Ukrainan itäosien konfliktiin);
- E. toteaa, että EU:n ja Moldovan välinen viisumivapaus otettiin käyttöön huhtikuussa 2014 ja että komission raportit joulukuulta 2015 osoittavat, että Georgia ja Ukraina täyttävät nyt viisumivapautta koskevien toimintasuunnitelmien ehdot;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0272.

Torstai 21. tammikuuta 2016

F. toteaa, että Venäjän federaatio on vastustanut jyrkästi EU:n lähentymistä itäisen kumppanuuden maihin ja reagoinut siihen aggressiivisesti esimerkiksi kostotoimilla assosiaatiovaltioita kohtaan; ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat kohdistaneet erilaisia pakotteita ja rajoittavia toimenpiteitä Venäjän federaatioon ja venäläisiin virkamiehiin;

1. korostaa assosiaatiosopimusten ja niihin kuuluvien pitkälle menevien ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueiden merkitystä; pitää myönteisenä tähän mennessä saavutettua edistystä ja muistuttaa, että näiden assosiaatiosopimusten ja pitkälle menevien ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueiden ja niihin liittyvien assosiaatio-ohjelmien täytäntöönpanon on oltava EU:n ja sen kolmen kumppanin painopistealue; korostaa, että Euroopan unionin neuvosto allekirjoitti assosiaatiosopimukset yksimielisesti;

2. suhtautuu myönteisesti Georgian, Moldovan ja Ukrainan toteuttamiin toimiin sen varmistamiseksi, että niiden kansallinen lainsäädäntö lähentyy EU:n normeja assosiaatiosopimusten ja pitkälle menevien ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueiden mukaisten sitoumusten perusteella; huomauttaa, että tässä onnistuminen riippuu monesta tekijästä, kuten vakaasta poliittisesta ympäristöstä, strategisesta ajattelusta, konkreettisista uudistussuunnitelmista sekä kansainvälisen rahoitustuen ja teknisen tuen järkevästä käytöstä;

3. tukee tähän liittyen EU:n ja muiden rahoituslaitosten Ukrainalle ja Georgialle myöntämää sitoutunutta ja monialaista rahoitustukea ja teknistä tukea, mutta korostaa, että EU:n rahoitustuki kaikille sen kumppaneille on sidottu konkreettisiin uudistuksiin; korostaa, että komission olisi oltava keskeisessä asemassa assosiaatiosopimusten ja pitkälle menevien ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueiden täytäntöönpanon edistämiseksi sekä asiaan liittyvien viranomaisten valvomisessa ja avustamisessa niin teknisesti kuin rahoituksenkin osalta;

4. muistuttaa, että myönnettyt varat on käytettävä hyvin ja että ne eivät sinällään riitä vakauttamaan taloutta tai auta saavuttamaan kestävästä menestystä, elleivät kumppanit sitoudu jatkuvasti ehdottamaan ja panemaan täytäntöön rakenneuudistuksia, takaamaan kotimaisen kysynnän kasvua ja saavuttamaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta;

5. katsoo, että parlamentaarinen valvonta on ehdoton edellytys sille, että EU:n politiikkatoimet saavat taakseen demokraattisen tuen; kehottaa siksi komissiota helpottamaan ajoissa Euroopan parlamentin harjoittamaa säännöllistä ja yksityiskohtaista valvontaa assosiaatiosopimusten / pitkälle menevien ja laaja-alaisen vapaakauppasopimusten täytäntöönpanon suhteen; kehottaa antamaan uutta pontta Euronestin parlamentaariselle edustajakokoukselle ja tehostamaan sen toimintaa siten, että se voi vastata tehokkaasti uusiin haasteisiin; kehottaa vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja tekemään yhteisymmärryspöytäkirjoja Ukrainan parlamentin kanssa allekirjoitetun pöytäkirjan mallin pohjalta siten, että se voisi toimia mallina parlamenttien väliselle yhteistyölle;

6. korostaa, että on tärkeää kehittää kumppanuuden sosiaalista ulottuvuutta assosiaatio-ohjelmien ja asiaankuuluvien Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimusten määräysten mukaisesti; kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan työelämän perusnormeista antamia sitoumuksia;

7. painottaa tukevasa vankkumatta näiden kolmen maan alueellista koskemattomuutta; kehottaa Venäjän federaatiota luopumaan Krimin miehityksestä ja lopettamaan välittömästi kaiken suoran tai epäsuoran osallistumisen Ukrainassa käynnissä olevaan konfliktiin sekä Georgian ja Moldovan jäätyneisiin konflikteihin; suhtautuu myönteisesti neuvoston 21. joulukuuta 2015 tekemään päätökseen laajentaa Venäjän federaatioon kohdistettavia talouspakotteita, koska Minskin sopimusten ehtoja ei ole noudatettu;

8. painottaa, että assosiaatiovaltiot ovat vapaasti valinneet syventävänsä suhteitaan Euroopan unioniin ja että tätä valintaa on ehdottomasti kunnioitettava ilman kolmansien osapuolten painostusta; tuomitsee tässä yhteydessä Venäjän toteuttamat toimet kolmen assosiaatiovaltion valitseman Eurooppa-myönteisen suunnan heikentämiseksi tai suistamiseksi raiteiltaan, ja kehottaa samalla tehostamaan toimia, joilla torjutaan disinformaatiota ja parannetaan strategista viestintää EU:n politiikasta ja toiminnasta itäisessä naapurustossa samoin kuin EU:n East StratCom -työryhmän toimintaa;

9. pitää ilahduttavina 18. joulukuuta 2015 julkaistuja komission tuoreimpia kertomuksia Georgian ja Ukrainan edistymisestä viisumivapautta koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa; odottaa neuvoston ja jäsenvaltioiden myöntävän näille kahdelle maalle viisumivapaan matkustusjärjestelmän viipymättä; kiittää Moldovaa huhtikuusta 2014 alkaen voimassa olevan viisumivapausjärjestelyn toimivasta täytäntöönpanosta, joka on hyvä esimerkki koko alueelle;

Torstai 21. tammikuuta 2016

10. korostaa, että pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden keskeiset tavoitteet ovat mikrotasolla tavallisten kansalaisten elinolojen kestävä ja konkreettinen parantaminen siten, että varmistetaan vakautta, luodaan mahdollisuuksia pk-yrityksille ja luodaan työpaikkoja; korostaa, että assosiaatiosopimusten ja pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden täytäntöönpano yhdistettynä vakavaan taloustilanteeseen saattaa aiheuttaa Ukrainan taloudelle ja työmarkkinoille seurauksia, joiden sosiaalisia vaikutuksia ei voi väheksyä; korostaa, että kahdenvälisten pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden perustaminen Ukrainan, Georgian ja Moldovan kanssa on erittäin tärkeä väline nykyaikaiselle, avoimelle ja ennustettavalle kaupalle, sääntelyn lähentämiselle ja kumppaneiden asteittaiselle taloudelliselle integroitumiselle EU:n sisämarkkinoille, samoin kuin työpaikkojen luomiselle ja pitkän aikavälin kasvuun johtaville suorille ulkomaisille investoinneille, sekä perimmäisenä tavoitteena WTO:n sääntöihin perustuvan ja valtioiden omia valintoja kunnioittavan laajemman talousalueen luomiselle;

11. tähdentää, että on jatkettava herkeämättä uudistusohjelmaa, erityisesti oikeuslaitoksen ja oikeusvaltion aloilla, ja torjuttava korruptiota ja järjestäytyneitä rikollisuutta, sillä tällaiset toimenpiteet ovat keskeisiä edellytyksiä näiden kolmen assosiaatiomaan taloudellis-yhteiskunnalliselle kehitykselle;

12. toistaa, että on tärkeää saada kansalaisyhteiskunta mukaan politiikan harjoittamiseen ja uudistusprosesseihin; korostaa, että assosiaatiosopimusten mukaisilla kansalaisyhteiskunnan foorumeilla voi olla merkittävä rooli tässä prosessissa erityisesti siten, että ne lisäävät kansalaisten tietoisuutta sekä valvovat sopimusten täytäntöönpanoa; panee merkille, että assosiaatiovaltioiden väestölle on tärkeää kertoa assosiaatiosopimusten / pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden täytäntöönpanon hyödyistä ja rikkoa mahdollisia myyttejä;

13. korostaa, että assosiaatiosopimuksen / pitkälle menevää ja laaja-alaista vapaakauppa-aluetta koskevan sopimuksen määräykset ovat tärkeitä toimitusvarmuuden kannalta ja kilpailukykyisten, avoimien ja syrjimättömien energiamarkkinoiden kehittämiseksi EU:n sääntöjen ja vaatimusten mukaisesti sekä uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden kannalta; tukee EU:n aikomusta edistää energiamarkkinoiden täysimääräistä integroimista Moldovan, Ukrainan ja Georgian kanssa energiayhteisön avulla;

14. pitää myönteisenä, että huolimatta alueen negatiivisesta taloussuuntauksesta Georgian ja Moldovan vienti EU:hun kasvoi pitkälle menevän ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueen ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana siten, että tuonti Georgiasta kasvoi 15 prosentilla ja EU-viennin osuus Moldovan kokonaisviennistä kasvoi 62 prosentilla; otaksuu, että sama myönteinen suuntaus vallitsee Ukrainankin suhteen; kehottaa komissiota raportoimaan yksityiskohtaisesti vuosittain Georgian, Moldovan ja Ukrainan kanssa tehtyjen pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden täytäntöönpanosta ja etenkin Georgian toimenpiteiden kiertämisen ehkäisemismekanismista sekä Moldovan toimenpiteiden kiertämisen ehkäisemismekanismista ja suojalausekkeesta;

15. korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaan kaikki Euroopan valtiot voivat hakea EU:n jäsenyyttä sillä edellytyksellä, että ne noudattavat demokratian periaatteita, kunnioittavat perusvapauksia, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia sekä varmistavat oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen;

16. pitää ilahduttavana kolmen maan osallistumista tai liittymistä EU:n ohjelmiin, kuten yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskeva ohjelma (COSME), Horisontti 2020, Erasmus+, Marie Skłodowska-Curie -toimi ja Luova Eurooppa; toteaa, että tämä molemmiin puolin hyödyllinen yhteistyö tarjoaa kumppanimaille mahdollisuuden tutustua EU:n työskentely- ja toimintatapoihin;

17. pitää ilahduttavana uudelleentarkastellun ENP:n uutta painopistettä ja EU:n aikomusta vauhdittaa yhteistyötä kumppaneidemme kanssa konfliktinehkäisyn, terrorismin torjunnan, radikalisoitumisen vastaisten toimien ja turvallisuusalan uudistuksen aloilla; katsoo, että tämän yhteistyön on oltava huomattavaa ja sillä on pyrittävä puuttumaan yhteisiin turvallisuusuuhkiin ja kehittämään yhteisiä hankkeita konfliktien toteuttamiskelpoiseksi ratkaisemiseksi muun muassa lisäämällä osallistumista yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) operaatioihin ja koulutustoimintaan sekä sellaisten toimien avulla, joilla varmistetaan joukkotuhoaseiden leviämisen estäminen ja torjutaan pienaseiden ja kevyiden aseiden laitonta kauppaa; toistaa tukevansa EU:n rajavalvonnan avustusoperaatiota Moldovan tasavallan ja Ukrainan rajalla, siviiliturvallisuusalan uudistamista koskevaa Euroopan unionin neuvontaoperaatiota Ukrainassa ja Georgiassa toteutettavaa Euroopan unionin tarkkailuoperaatiota sekä ponnisteluja rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi kolmea maata piinaaviin konflikteihin;

Torstai 21. tammikuuta 2016

Georgia

18. pitää myönteisenä Georgiassa kolmen viime vuoden aikana saavutettua edistystä viisumivapautta koskevan toimintasuunnitelman kattamalla neljällä osa-alueella ja antaa kiitosta Georgian viranomaisten tässä suhteessa osoittamalle sitoutuneisuudelle;

19. painottaa, että tiedotusvälineiden vapaus, sananvapaus ja viestinnän moniarvoisuus ovat demokraattisen yhteiskunnan perusarvoja; on huolissaan Rustavi 2 -televisioyhtiön kaltaisten tapausten kielteisistä vaikutuksista tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen; kehottaa tässä yhteydessä Georgian viranomaisia takaamaan tiedotusvälineiden moniarvoisuuden, toimituksellisen riippumattomuuden ja tiedotusvälineiden omistuksen avoimuuden, eritoten vuoden 2016 parlamenttivaalien alla; kannattaa Georgian viranomaisten esittämää ajatusta Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen eläkkeelle jääneistä tuomareista koostuvan korkean tason asiantuntijaryhmän lähettämisestä valvomaan Rustavi 2:n meneillään olevaa oikeuskäsittelyä;

20. korostaa tähän liittyen, että oikeudenkäyntien olisi oltava avoimia ja puolueettomia eikä niiden taustalla saisi olla poliittisia vaikutusperiä; kehottaa Georgiaa jatkamaan oikeuslaitoksen uudistusta ja toteuttamaan sen kattavasti, mihin kuuluu oikeuslaitoksen riippumattomuuden vahvistaminen ja syyttäjänviraston epäpolitisointi; on edelleen huolestunut syyttäjänviraston vähäisestä vastuuvastavuudesta sekä syyttäjien ja rikostutkijoiden nimityksissä sovelletuista epäselvistä valintakriteereistä; kehottaa jatkamaan pyrkimyksiä kohti sen varmistamista, että oikeuslaitos, syyttäjänvirasto ja sisäasiainministeriö sekä hiljattain perustettu turvallisuusyksikkö toimivat täysin riippumattomasti, tehokkaasti, puolueettomasti ja ammattimaisesti ja siten, että kahden viimeksi mainitun toimilla on parlamentaarinen valvonta; on huolissaan tutkintavankeuden yleisyydestä erityisesti poliittisten toimijoiden ja aktivistien tapauksissa, sillä sen olisi oltava poikkeuksellinen toimenpide, jota sovelletaan ainoastaan kiireellisissä ja kiistattomissa tapauksissa;

21. palauttaa mieliin Euroopan neuvoston Venetsian komission 22. syyskuuta 2015 antaman lausunnon Georgian perustuslakituomioistuimen tuomareihin kohdistetusta sopimattomasta painostuksesta, ja kehottaa Georgian hallitusta ryhtymään asianmukaisiin toimiin, myös toteuttamaan riittäviä toimenpiteitä tuomioistuinten jäsenten ja heidän perheenjäsentensä suojelemiseksi, tutkimaan perusteellisesti kaikki pelottelutapaukset ja saattamaan syylliset oikeuden eteen;

22. korostaa, että poliittisen opposition olemassaolo on olennaisen tärkeää tasapainoisen ja kypsän poliittisen järjestelmän kannalta, ja painottaa, että minkä tahansa poliittisen puolueen jäseniin kohdistuvat väkivallanteot olisi tutkittava pikaisesti ja perinpohjaisesti; kehottaa kaikkia Georgian poliittisia voimia parantamaan poliittista ilmapiiriä välttämällä vastakkainasettelua ja polarisaatiota ja varmistamalla puolueiden välinen vuoropuhelu demokratian ja oikeusvaltion lujittamiseksi;

23. kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön suositukset, jotka on kirjattu EU:n erityisneuvonantajan Thomas Hammarbergin laatimaan käänteentekevään perustuslaillisia ja oikeudellisia uudistuksia ja ihmisoikeuksia käsittelevään raporttiin "Georgia in Transition";

24. onnittelee Georgiaa sen innovatiivisesta sähköisestä hankintajärjestelmästä, joka on lisännyt merkittävästi läpinäkyvyyttä, tehokkuutta ja vastuullisuutta, jotka ovat keskeisiä tekijöitä lahjonnan torjunnassa;

Moldova

25. ilmaisee vakavan huolensa maassa käytännössä vallitsevasta systeemisestä poliittisesta epävakaudesta, joka on jatkunut 30. marraskuuta 2014 pidetyistä parlamenttivaaleista lähtien, ja katsoo, että nykyinen poliittinen umpikuja Moldovassa on saavuttanut kriittisen pisteen, jossa maan instituutioiden vakaus horjuu ja talous on vaarassa, millä on voimakas vaikutus suoriin ulkomaisiin sijoituksiin (FDI);

26. pitää myönteisenä uuden hallituksen muodostamista pitkään jatkuneen pattitilanteen ja 4. ja 13. tammikuuta 2016 toteutettujen epäonnistuneiden hallituksen muodostamisyritysten jälkeen; kehottaa Moldovan poliittisia voimia vauhdittamaan uudistusprosessia viipymättä kaikkien moldovalaisten hyödyksi sekä Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston vaatimuksien noudattamiseksi; kannustaa välttämään jatkuvan poliittisen kriisin vakavia geopolittisia seurauksia ja muistuttaa Moldovan puolueita tarpeesta lisätä poliittista vakautta, jotta taataan uudistusten onnistuminen kestäväällä tavalla, ja toivoo, että uusi hallitus kykenee saavuttamaan merkittäviä tuloksia;

Torstai 21. tammikuuta 2016

27. korostaa, että tarvitaan lisää toimia korruption torjunnassa, riippumattoman ja epäpoliittisen oikeuslaitoksen luomisessa, valtionhallinnon lahjontakoneiston purkamisessa sekä Moldovan talouden vakauttamisessa; pitää valitettavana, että Moldovan toimielinten poliittisen epävakauden ja toimintakyvyttömyyden vuoksi unionin taloudellinen apu keskeytettiin vuoden 2015 alussa;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan kaiken mahdollisen teknisen tietämyksen ja rahoitustuen Moldovan tulevalle hallitukselle, EU:n Ukrainan tukiryhmän esimerkin mukaisesti, myös lähettämällä asiantuntijoita ja virkamiehiä Brysselistä ja jäsenvaltioiden pääkaupungeista ja sijoittamalla heidät Moldovan hallintoon siten, että he voivat avustaa ja seurata uudistusten täytäntöönpanoa paikan päällä ja päivittäin;

29. kehottaa viranomaisia tutkimaan kattavasti ja perinpohjaisesti korruptioskandaalia ja miljardin euron varastamista pankkijärjestelmästä sekä saattamaan syylliset oikeuden eteen ja palauttamaan varastetut rahat; katsoo, että meneillään oleva pankkikriisi kuvastaa lainsäädäntöön tehtävien systeemisten parannusten suurta tarvetta, jotta voidaan lujittaa pankkialan toiminnan valvontaa ja läpinäkyvyyttä; kehottaakin tässä yhteydessä komissiota seuraamaan meneillään olevaa esitutkintaa tiiviisti sekä tarjoamaan tarvittaessa Moldovan viranomaisille tutkinnan toteuttamiseen ja loppuun saattamiseen tarvittavaa asiantuntemusta ja apua;

30. kehottaa uudistamaan media-alan perusteellisesti ja noudattamaan ehdotonta avoimuutta tiedotusvälineiden omistajuuden suhteen; pitää tältä osin huolestuttavana aidon kilpailun puuttumista ja kehottaa hyväksymään ankaran eturistiriitoja koskevan lain;

Ukraina

31. pitää myönteisenä EU:n ja Ukrainan välisen pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueen voimaantuloa 1. tammikuuta 2016; tuomitsee kuitenkin sen, että Venäjän federaatio keskeytti yksipuolisesti Ukrainan kanssa tekemänsä vapaakauppasopimuksen soveltamisen, otti käyttöön raskaat kauppajäiitteet ukrainalaisille vientituotteille ja haittaa tavaroiden vientiä kolmansiin maihin, mikä rikkoo WTO:n sääntöjä ja muita kahdenvälisiä kauppasopimuksia; kehottaa EU:ta tukemaan Ukrainaa sen nykyisissä ja tulevista, WTO:ssa käynnistetyissä kiistoissa Venäjän kanssa;

32. korostaa, että komissio on ollut harvinaisen avoin ja pyrkinyt yli puolentoista vuoden ajan käsittelemään kaikkia venäläisen osapuolen epäilyksiä pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueen täytäntöönpanon seurauksista ja löytämään käytännön ratkaisuja; pitää valitettavana venäläisen osapuolen kyvyttömyyttä antaa konkreettisia esimerkkejä siitä, miten sen omat markkinat ja kauppa kärsivät vapaakauppa-alueen voimaantulosta; nostaa jälleen esille assosiaatiosopimuksen / pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueen täytäntöönpanosta Venäjälle mahdollisesti koituvan hyödyn lisääntyneen kaupankäynnin ja taloudellisen toiminnan sekä vakaamman naapurussuhteen muodossa; kehottaa tältä osin tutkimaan lisämahdollisuuksia korkean tason vuoropuhelulle;

33. kehottaa jäsenvaltioita pitämään Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) valtuuskunnan täysilukuisena ja täysin toimintakykyisenä; panee merkille, että Ukrainan hallitus on pyytänyt laajennettuja kansainvälisiä rauhan- turvajoukkoja Ukrainan ja Venäjän rajalle sekä Luhanskin ja Donetskin alueille; on samaa mieltä siitä, että kun tilanne sen sallii, olisi konfliktin osapuolille osana Minskin sopimuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa tarjottava mahdollisuutta EU:n johtamaan YTPP-operaatioon, joka avustaisi esimerkiksi miinanraivauksessa, paikallisvaalien valmisteluissa ja humanitaarisen avun järjestöjen vapaan pääsyn varmistamisessa;

34. ilmaisee vakavan huolensa Minskin sopimuksen täytäntöönpanosta alun perin sovittuun määräaikaan (31. joulukuuta 2015) mennessä; muistuttaa, että Venäjän viranomaisilla on asiassa erityinen vastuu; muistuttaa, että tulitaukorikkomukset ovat lisääntyneet lokakuun puolivälin jälkeen, Etyj:n erityistarkkailuryhmän tarkkailijoiden vapaata liikkumista rajoitetaan edelleen, Ukrainan rajavalvontaa Venäjän vastaisella rajalla ei ole palautettu, väliaikaisesti miehitettyjen Luhanskin ja Donetskin alueiden paikallisvaalien järjestämisestä ei ole sovittu eikä kaikkia vankeja ja Nadja Savtšenkon tai Oleg Sentsovin kaltaisia laittomasti pidätettyjä henkilöitä ole vapautettu;

Torstai 21. tammikuuta 2016

35. pitää myönteisenä Alankomaiden tutkintalautakunnan raportin julkistamista 298 viattoman siviilin kuoleman aiheuttaneen Malaysia Airlines -yhtiön lennon 17 pudottamisesta; kannattaa kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista ja kehottaa Venäjän federaatiota tekemään tiivistä yhteistyötä kansainvälisen yhteisön kanssa perusteellisen ja riippumattoman rikostutkinnan toteuttamiseksi ja syyllisten saamiseksi oikeuden eteen; pitää hyvin valitettavana Venäjän federaation päätöstä estää YK:n turvallisuusneuvostoa antamasta päätöslauselmaa kansainvälisen tuomioistuimen perustamisesta tämän rikoksen tutkimiseksi;

36. pitää valitettavana, että Venäjän jatkuvat voimatoimet ovat aiheuttaneet vakavan humanitaarisen tilanteen Donbasissa ja että ukrainalaisilta ja kansainvälisiltä humanitaarisilta järjestöiltä on kielletty pääsy miehityville alueille; on syvästi huolissaan yli 1,5 miljoonan maan sisäisesti siirtymään joutuneen henkilön elinolojen aiheuttamasta humanitaarisesta ongelmasta; on myös erittäin huolissaan ihmisoikeusloukkauksista Venäjän miehittämällä Krimillä ja varsinkin Krimin tataarien surkeasta tilanteesta ja korostaa, että Ukrainaan tarvitaan lisää EU:n taloudellista tukea;

37. pitää myönteisenä Ukrainan viranomaisten jatkuvia pyrkimyksiä täyttää viisumivapautta koskevan toimintasuunnitelman vaatimukset ja onnittelee Ukrainaa sen viisumivapautta koskevan suunnitelman täytäntöönpanoa koskevasta myönteisestä loppuraportista; ilmaisee tyytyväisyytensä hyväksyttyn uuteen lainsäädäntöön ja uusiin toimintalinjoihin, joiden avulla tehostetaan suojelua syrjintää vastaan; odottaa Ukrainan johdon täyttävän sen korruption vastaiset sitoumukset vuoden 2016 ensimmäisellä neljänneksellä;

38. korostaa, että yleinen korruptio on uudistuspyrkimysten suurin yksittäinen haaste; pitää myönteisenä tähän mennessä tehtyjä päätöksiä, kuten korruption vastaista lainsäädäntöä, hallintoelimiä (kansallinen korruptiontorjuntavirasto, korruption estämistä käsittelevä kansallinen virasto, korruptionasioiden erityisyyttäjä) ja mekanismeja sekä korruption tuottojen palauttamista käsittelevää kansallista virastoa; on tyytyväinen myös hiljan hyväksyttyn, 1. heinäkuuta 2016 voimaan tulevaan poliittisten puolueiden julkista rahoitusta koskevaan lakiin sekä julkisia hankintoja koskevaan lakiin;

39. ilmaisee ymmärtävänsä, että sotatilanne Ukrainan itäosissa on vakava uhka näille pyrkimyksille; tekee kuitenkin selväksi, että Ukrainan menestys ja sisukkuus ulkoisten vihollisten suhteen riippuu vahvasti sen talouden ja oikeuskehityksen, kukoistavan demokratian ja kasvavan vaurauden toimimisesta;

40. pitää myönteisenä meneillään olevaa perustuslain uudistamisprosessia, joka koskee hajauttamista ja oikeuslaitosta; muistuttaa, että Venetsian komissio on antanut myönteisiä suosituksia molemmista perustuslain muutosesityksistä; korostaa, että on tärkeää edistää lisää kyseisillä aloilla ja muillakin aloilla, kuten taloudessa, jossa parempaa sääntelyä ja monopolien purkamista on pidettävä edelleen painopistealueena, kuten myös verotuksen uudistamista, avoimuuden edistämistä ja suotuisan investointiympäristön luomista; on huolestunut Ukrainan talouden tilasta sekä maan yleisestä taloudellisesta tilanteesta; panee merkille, että taloudellisen suorituskyvyn vakauttamisessa on tapahtunut jonkin verran edistymistä; pitää ilahduttavana Ukrainan syyskuussa 2015 velkojiensa kanssa tekemää merkittävää velkahelpotussopimusta; muistuttaa, että kansainvälinen yhteisö, erityisesti EU, Euroopassa toimivat kansainväliset rahoituslaitokset, IMF ja yksittäiset lahjoittajavaltiot ovat luvanneet maalle ennennäkemättömän summan eli noin 20 miljardia euroa;

41. pitää myönteisenä EU:n energia-alalla osoittamaa aktiivista tukea ja solidaarisuutta, joiden ansiosta Venäjän kaasutoimitukset Ukrainaan voitiin käynnistää uudelleen talvikaudella 2015–2016; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään Ukrainan siirtokapasiteetin täysimääräisesti ja lujittamaan yhteistyötä niin EU:n kuin Ukrainan energiatoimitusten varmistamiseksi sekä pidättäytymään uusien, Ukrainan kiertävien kaasuputkien rakentamisesta; toteaa, että tämä tarkoittaa erityisesti kehitteillä olevaa, Venäjän kaasun kuljettamista Eurooppaan koskevaa Nord Stream II -hanketta, joka saattaa osoittautua vahingolliseksi energialähteiden monipuolistamista koskevan EU:n strategian sekä EU:n lainsäädännön kannalta; tukee EU:n aikomusta edistää energiamarkkinoiden täysimääräistä integroimista Ukrainan kanssa energiayhteisön avulla ja vähentää energiariippuvuutta rasittamatta liiaksi kotitalouksia; kehottaa EU:ta ja Ukrainan hallitusta kehittämään toimenpiteitä sosiaalisten vaikeuksien lieventämiseksi;

Torstai 21. tammikuuta 2016

42. arvostaa EU:n ja Ukrainan parlamentaarisen assosiaatiovaliokunnan tehokasta ja dynaamista työtä maan poliittisen, taloudellisen ja turvallisuustilanteen seuraamisessa sekä sen sitoutumista Ukrainan viranomaisten aloittaman EU-painotteisen yleisen uudistusprosessin parantamiseen ja tukemiseen; muistuttaa, että vuonna 2015 Euroopan parlamentti ja Ukrainan parlamentti allekirjoittivat yhteisymmärryspöytäkirjan parlamentaarista tukea ja valmiuksien kehittämistä koskevista yhteisistä järjestelyistä;

43. korostaa tarvetta vahvistaa Ukrainan kansalaisyhteiskuntaa, jotta se voisi neuvoa ja tukea viranomaisia luvattujen uudistusten toteuttamisessa ja toimia tehokkaana ”vahtikoirana” ja epäkohtien paljastajana; pitää myönteisenä asiantuntijayhteisön ja Ukrainan parlamentin välistä tehokasta yhteistyötä uudistusprosessissa ja assosiaatiosopimusten / pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden täytäntöönpanossa; antaa kiitosta siitä, että Ukrainan parlamentin ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluu kattava vuoropuhelu kansalaisyhteiskunnan kanssa;

44. panee merkille tulevan Alankomaiden neuvoa-antavan kansanäänestyksen EU:n ja Ukrainan välisestä assosiaatiosopimuksesta / pitkälle menevästä ja laaja-alaisesta vapaakauppa-alueesta; luottaa siihen, että Alankomaiden kansalaisten päätös perustuu sopimuksen ansioihin ja siinä otetaan huomioon sopimuksen konkreettiset vaikutukset EU:hun ja erityisesti Alankomaihin;

o

o o

45. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioille, itäisten kumppanuusmaiden ja Venäjän federaation hallituksille ja parlamenteille, Euronestin parlamentaariselle edustajakokoukselle sekä Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön parlamentaarisille yleiskokouksille.

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0019

Keskinäistä puolustusta koskeva lauseke (SEU 42 artiklan 7 kohta)**Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 keskinäistä puolustusta koskevasta lausekkeesta (SEU:n 42 artiklan 7 kohta) (2015/3034(RSP))**

(2018/C 011/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston ja erityisesti sen 42 artiklan 7 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 2 artiklan 4 kohdan ja 222 artiklan,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman aiheesta "EU:n keskinäistä puolustusta ja yhteisvastuuta koskevat lausekkeet: poliittinen ja operatiivinen ulottuvuus" ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja erityisesti sen VII luvun ja 51 artiklan määräykset,
- ottaa huomioon Ranskan tasavallan presidentin Ranskan kansalliskokoukselle 16. marraskuuta 2015 antaman julistuksen, jonka mukaan Ranska on sodassa,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 19.–20. joulukuuta 2013 ja 25.–26. kesäkuuta 2015 hyväksymät päätelmät puolustuksesta ja turvallisuudesta,
- ottaa huomioon (puolustusministerien) ulkoasiainneuvoston 17. marraskuuta 2015 pidetyn kokouksen tulokset,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Pariisissa tehtiin 13. marraskuuta 2015 useita terrori-iskuja, joissa kuoli vähintään 130 ihmistä, jotka olivat kotoisin yli 26 maasta; ottaa huomioon, että Euroopan unionissa on vuoden 2004 jälkeen tehty useita terrori-iskuja, joissa on kuollut satoja ja loukkaantunut useita tuhansia ihmisiä;
- B. ottaa huomioon, että Ranskan hallitus turvautui virallisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan mukaiseen keskinäistä puolustusta koskevaan lausekkeeseen Pariisissa 13. marraskuuta 2015 tehtyjen terrori-iskujen jälkeen;
- C. toteaa, että jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus, tuki ja keskinäinen avunanto, myös unionin välineiden avulla, ovat osa unionin perustaa;
- D. ottaa huomioon, että Ranskan turvauduttua keskinäistä puolustusta koskevaan lausekkeeseen jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa Ranskalle apua kaikin käytettävissään olevin keinoin YK:n peruskirjan 51 artiklan mukaisesti; korostaa, että on parempi ehkäistä konfliktit ja hyökkäykset kuin selvittää niiden seurauksia;
- E. toteaa, että kansainvälisen terrorismin torjuntaa pidetään EU:n ensisijaisena tavoitteena ja että solidaarisuuden periaatteen noudattaminen edellyttää toimia niin kotimaassa kuin ulkomailla; toteaa, että EU:n turvallisuutta koskeva sisäinen ja ulkoinen ulottuvuus liittyvät ehdottomasti ja tiiviisti toisiinsa; katsoo, että tarvitaan EU:n yhteistä strategiaa;
- F. toteaa, että perussopimusten mahdollistamaa turvallisuus- ja puolustusarkkitehtuuria ei ole vielä pantu täysimääräisesti täytäntöön; toteaa, että jäsenvaltiot vastaavat edistymisestä unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla;

⁽¹⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 138.

Torstai 21. tammikuuta 2016

- G. toteaa, että EU:n on tehostettava yhteistyötään Pohjois-Atlantin puolustusliiton (Nato) kanssa, jotta näissä kahdessa organisaatiossa toteutettavan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan yhteentoimivuutta lisätään erityisesti, kun jäsenvaltioon kohdistuu sen alueella sellainen aseellinen hyökkäys, johon liittyy terrori-iskuja;
- H. toteaa, että EU:n toimielinten on oltava aktiivisempia turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla ja edistettävä kaikkien perussopimuksiin sisältyvien turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvien määräysten täytäntöönpanoa, mukaan luettuina Naton erityistä roolia Euroopan ja transatlanttisen turvallisuuden alalla koskevat määräykset; toteaa, että EU:n toimielinten on tuettava kaikkia jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä panna kyseiset määräykset täysimääräisesti täytäntöön;
- I. toteaa, että pysyvää rakenteellista yhteistyötä koskeva SEU-sopimuksen 42 artiklan 6 kohta olisi aktivoitava niissä jäsenvaltioissa, jotka haluavat tehdä tiivistä yhteistyötä;
- J. ottaa huomioon, että EU on hyväksynyt terrorismin vastaisen strategian, joka perustuu sekä yhteisön välineisiin että hallitustenvälisiin voimavaroihin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla; ottaa huomioon, että strategiassa ehdotetaan, että EU:n toimet ryhmitellään neljään tavoitteeseen, jotka ovat ennaltaehkäisy, suojaus, toiminnan estäminen ja varautuminen;
- K. ottaa huomioon, että EU:n toimiin terrorismin torjumiseksi sisältyy muun muassa demokratian, vuoropuhelun ja hyvän hallinnon edistäminen, jotta voidaan puuttua väkivaltaisten ääriliikkeiden taustalla oleviin syihin;
1. tuomitsee mitä jyrkimmin Da'eshin kammottavat terrori-iskut; ilmaisee syvimmän osanottonsa, myötätuntonsa ja solidaarisuutensa kaikille terrori-iskujen uhreille ja heidän perheilleen;
 2. pitää arvossa ja ilahduttavana kaikkien EU:n jäsenvaltioiden Ranskalle antamaa yksimielistä ja täyttä tukea; pitää ilahduttavana kaikkien jäsenvaltioiden valmiutta antaa kaikki tarvittava apu ja tuki;
 3. muistuttaa, että keskinäistä puolustusta koskevaan lausekkeeseen turvauduttiin nyt ensimmäisen kerran; katsoo, että tämän tapauksen on vauhditettava perusteellista poliittista keskustelua EU:n turvallisuuden ja puolustuksen moniulottuvuudesta;
 4. panee tyytyväisenä merkille terrorismin torjuntaan myönnetyt lisävoimavarat; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita antamaan edelleen ehdotonta ja jatkuvaa tukeaan ja antamaan rahoitusta niin kauan kuin on tarpeen; panee merkille Ranskan roolin tämän yhteisen pyrkimyksen liikkeellepanijana ja kannustaa asiasta vastaavia unionin toimielimiä antamaan ja jatkamaan tarvittavaa tukea;
 5. katsoo, että perussopimusten mukaiseen keskinäistä puolustusta koskevaan lausekkeeseen ja solidaarisuuslausekkeeseen turvaautuminen on ennen kaikkea poliittinen asia; korostaa, että kun näihin lausekkeisiin turvaudutaan, poliittista keskustelua on käytävä sekä Eurooppa-neuvostossa että Euroopan parlamentissa;
 6. on huolestunut siitä, että kaikki jäsenvaltiot eivät voi hallinnoida apua ja tukea keskinäistä puolustusta koskevan lausekkeen mukaisesti kahdenvälisesti, kuten tässä tapauksessa; kehottaa siksi Eurooppa-neuvostoa vauhdittamaan keskinäistä puolustusta koskevan lausekkeen edelleenkehittämistä ja lujittamaan asianomaisten EU:n toimielinten roolia tämän kehityksen edistäjinä;
 7. toistaa komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle aiemmissa päätöslauselmissaan esittämänsä pyynnön, jonka mukaan tämän tulisi ehdottaa käytännön järjestelyjä ja suuntaviivoja, joilla varmistetaan tehokas toiminta, jos jäsenvaltio pyytää soveltamaan keskinäistä puolustusta koskevaa lauseketta, ja kehottaa myös arvioimaan EU:n toimielinten roolia, jos lausekkeeseen turvaudutaan; pitää kuitenkin valitettavana, ettei analyysia tai ohjeita ollut saatavilla, kun keskinäistä puolustusta koskeva lauseke otettiin ensimmäisen kerran käyttöön, mikä johti nykyiseen ad hoc -toimenpiteitä, -hallintoa ja -yhteistyötä vaativaan tilanteeseen;

Torstai 21. tammikuuta 2016

8. katsoo, että keskinäistä puolustusta koskevan lausekkeen tulevaa käyttöä koskevien käytännön järjestelyjen ja ohjeiden laatiminen on kiireellinen ja ensisijainen tehtävä; korostaa, että näiden ohjeiden laatimisessa olisi otettava huomioon 42 artiklan 7 kohdan ensimmäisestä käyttöönotosta saadut kokemukset;
9. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita kiireellisesti kehittämään ja ottamaan käyttöön toimintakehyksen, jonka avulla voidaan ohjata SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan täytäntöönpanoa ja joka sisältää aikataulun, uudelleentarkastelulausekkeen ja seurantamekanismit; on täysin vakuuttunut siitä, että kaikista 42 artiklan 7 kohdan käyttöönoton jälkeen toteutettavista kansallisista, kahdenvälisistä tai monenvälisistä toimista olisi ilmoitettava neuvostolle, ja ne olisi julkistettava samanaikaisesti;
10. toteaa, että SEUT-sopimuksen 222 artiklan mukainen solidaarisuuslauseke mahdollistaisi sen, että kaikki asiaankuuluvat EU:n välineet voidaan antaa Ranskan ja muiden terrorismin torjuntaan sitoutuneiden jäsenvaltioiden käyttöön; muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 222 artiklan tarkoituksena on nimenomaan torjua terrori-iskujen seurauksia Euroopassa ja että siinä otetaan huomioon kansallisten lainvalvontaviranomaisten puutteellinen yhteistyö ja koordinointi EU:ssa;
11. on vakuuttunut siitä, että EU tarvitsee jäsenvaltioiden ja unionin nykyisten valmiuksien hyödyntämiseksi pysyvän siviili- ja sotilastoimien päätoimipaikan strategisella ja operatiivisella tasolla ja että tämän rakenteen tehtäväksi olisi annettava strateginen ja operatiivinen valmiussuunnittelu muun muassa yhteistä puolustusta varten, sellaisena kuin siitä on määrätty SEU:n 42 artiklan 7 kohdassa ja 42 artiklan 2 kohdassa, sekä tällaisten suunnitelmien soveltaminen tiiviissä yhteistyössä Naton asianomaisten rakenteiden kanssa;
12. katsoo, että SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan nykyisen aktivoinnin olisi toimittava katalysaattorina perussopimuksen kaikkien turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvien muiden määräysten soveltamisessa; muistuttaa tässä yhteydessä, että on tärkeää panna täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön puolustuspaketti, johon sisältyvät turvallisuushankinnoista annettu direktiivi 2009/81/EY ja yhteisön sisällä tapahtuvista siirroista annettu direktiivi 2009/43/EY;
13. kehottaa kaikkia Euroopan maita edelleen kaikin tavoin tukemaan terrorismin torjuntaa ja toteuttamaan tiukkoja toimia sekä kotimaassa että ulkomailla;
14. pitää erittäin huolestuttavana sitä, että Pariisin iskujen keskeiset toimijat näyttävät olleen EU:ssa syntyneitä ja EU:ssa eläviä EU-maiden kansalaisia, ja kehottaa siksi toteuttamaan asianmukaisia toimia aseiden, räjähteiden ja terrorismista epäiltyjen henkilöiden liikkumisen valvomiseksi;
15. kehottaa päättäväisesti jäsenvaltioita luomaan rakenteita rajavalvonta-, poliisi- ja muiden lainvalvontaviranomaisten väliselle tietojenvaihdolle ja operatiiviselle yhteistyölle sekä käyttämään yhteisesti tiedustelupalveluja yhdistämällä toisiinsa kansallisia tietokantoja ja hyödyntämällä täysipainoisesti jo olemassa olevia välineitä, kuten Europolin suojattua tiedonvaihtoverkkosovellusta (SIENA), sekä maksimoimalla Europolin muiden alustojen ja palvelujen käytön;
16. korostaa, että tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa radikalisoitumisen vähentämiseksi, mukaan luettuina kansallisella tasolla toteutettavat nuoriin kohdistetut toimet ja väkivaltaisen ekstremismin ehkäiseminen sekä terrorismin torjunta, jossa painotetaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta, rikosten ennaltaehkäisyä ja ihmisten, ei koneiden, toteamiin yksittäisiin epäilyihin tai konkreettisiin uhiin perustuvia kohdennettuja poliisi- ja turvatoimia; painottaa lisäksi tarvetta tiukentaa aseiden hankkimista ja hallussapitoa koskevia sääntöjä, aseiden vientiä koskevia sääntöjä ja laittoman asekaupan torjuntaa;
17. kehottaa EU:ta harjoittamaan Syyrian tulevaisuutta ja laajemmin Lähi-itää koskevaa yhteistä ulkopoliittikkaa koordinoitusti kaikkien asianomaisten toimijoiden kanssa; katsoo, että tämän politiikan olisi oltava kiinteä osa EU:n kokonaisvaltaista strategiaa;
18. pitää keskinäistä avunantoa koskevaan lausekkeeseen turvautumista ainutlaatuisena tilaisuutena määrittää perusta vahvalle ja kestäväälle Euroopan puolustusunionille; katsoo, että EU:n on mahdollista vastata mittaviin sisäisiin ja ulkoisiin turvallisuusuhkiin ja -haasteisiin vain itsenäisten turvallisuus- ja puolustusvoimavarojen turvin;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, komission puheenjohtajalle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Pohjois-Atlantin liiton pääsihteerille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Yhdysvaltain presidentille ja Yhdysvaltain puolustusministerille.
-

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0020

EU:n painopisteet YK:n ihmisoikeusneuvoston kokouksissa vuonna 2016

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 EU:n painopisteistä YK:n ihmisoikeusneuvoston vuoden 2016 istuntoa varten (2015/3035(RSP))

(2018/C 011/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen sekä YK:n ihmisoikeusyleissopimukset ja niihin liitetyt valinnaiset pöytäkirjat,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 60/251 YK:n ihmisoikeusneuvoston (UNHRC) perustamisesta,
 - ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen, Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuosiksi 2015–2019,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa YK:n ihmisoikeusneuvostosta,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ihmisoikeusrikkomuksista, myös päätöslauselmansa keskusteluista ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista,
 - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2014 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan sekä 18, 21, 27 ja 47 artiklan,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston YK:n yleiskokoukselle antaman vuosikertomuksen 2015,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 2015 ja 2016 ovat tärkeitä juhluvuosia, jotka liittyvät ihmisoikeuksien, rauhan ja turvallisuuden toteutumiseen, koska näinä vuosina vietetään YK:n perustamisen 70. vuosipäivää, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 50. vuosipäivää, oikeudesta kehitykseen annetun julistuksen (1986) 30. vuosipäivää, Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman (1995) 20. vuosipäivää sekä naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston keskeisen päätöslauselman (2000) ja vuosituhannen kehitystavoitteiden (2000) 15. vuosipäivää;
- B. toteaa, että kaikilla valtioilla on velvollisuus kunnioittaa ihmisoikeuksia riippumatta rodusta, alkuperästä, uskonnosta, luokasta, kastista, sukupuolesta, seksuaalisesta suuntautumisesta tai ihonväristä, ja toistaa sitoutuneensa ihmisoikeuksien jakamattomuuteen riippumatta siitä, onko kyse kansalaisoikeuksista tai poliittisista, taloudellisista, sosiaalisista tai sivistyksellisistä oikeuksista, sillä nämä oikeudet ovat yhteydessä toisiinsa ja riippuvaisia toisistaan; katsoo, että minkä tahansa tällaisen oikeuden epääminen vaikuttaa suoraan ja kielteisesti muihin oikeuksiin; toteaa, että kaikki valtiot ovat velvollisia kunnioittamaan väestönsä perusoikeuksia ja toteuttamaan käytännön toimia, jotka edistävät näiden oikeuksien kunnioittamista kansallisella tasolla, sekä tekemään kansainvälistä yhteistyötä ihmisoikeuksien toteutumisen esteiden poistamiseksi kaikilla aloilla;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0470.

Torstai 21. tammikuuta 2016

- C. katsoo, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen, edistäminen ja suojelu ovat osa Euroopan unionin eettistä ja oikeudellista säännöstöä ja yksi Euroopan yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä; toteaa, että unionin ihmisoikeuspolitiikan uskottavuus muun maailman silmissä edellyttää sisäisen ja ulkoisen toiminnan johdonmukaisuutta ihmisoikeuksien saralla;
- D. ottaa huomioon, että unionin toiminta sen suhteissa kolmansiin maihin perustuu Lissabonin sopimuksen 21 artiklaan, jossa vahvistetaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus ja asetetaan velvoite kunnioittaa ihmisarvoa, tasa-arvon ja yhteisvastuun periaatteita sekä YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden periaatteita kansainvälisessä toiminnassa;
- E. toteaa, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen olisi valtavirtaistettava kaikilla politiikanaloilla, jotka liittyvät rauhaan ja turvallisuuteen, kehitysyhteistyöhön, kauppaan ja investointeihin, humanitaarisiin toimiin, ilmastonmuutokseen, muuttoliikkeeseen ja terrorismin torjumiseen, sillä näitä kysymyksiä ei voida käsitellä erillään ihmisoikeuksien kunnioittamisesta;
- F. ottaa huomioon, että YK:n jäsenvaltiot ovat hyväksyneet Agenda 2030 -asiakirjan ja sitoutuneet siihen, ja toteaa, että kyseisessä asiakirjassa kaavaillaan maailmaa, jossa kunnioitetaan yleismaailmallisesti ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa ja noudatetaan oikeusvaltioperiaatetta ja jossa vallitsee oikeus, tasa-arvo ja syrjimättömyys;
- G. toteaa, että YK:n ihmisoikeusneuvoston säännölliset istunnot, erityisraporttien nimittäminen, yleismaailmallista määräaikaistarkastelua koskeva mekanismi ja jonkin tietyn maan tilannetta tai tiettyä asiaa koskevat erityistoimenpiteet edistävät kaikki osaltaan kansainvälisiä pyrkimyksiä ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden edistämiseksi ja kunnioittamiseksi;
- H. toteaa, että eräiden ihmisoikeusneuvoston jäsenten tiedetään kuuluvan maailman räikeimpiin ihmisoikeuksien loukkaajiin ja ne ovat haluttomia tekemään YK:n erityistoimenpiteisiin liittyvää yhteistyötä ja noudattamaan vaatimuksia raportoida YK:n ihmisoikeussopimuksilla perustetuille elimille;

YK:n ihmisoikeusneuvosto

1. suhtautuu myönteisesti suurlähettiläs Choi Kyong-limin nimittämiseen YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajaksi vuodeksi 2016;
2. pitää myönteisenä YK:n ihmisoikeusneuvoston YK:n yleiskokoukselle esittämää vuosikertomusta, joka kattaa sen 28., 29. ja 30. istunnon;
3. toteaa jälleen kerran, että YK:n ihmisoikeusneuvoston jäsenet olisi valittava valtioista, jotka kunnioittavat ihmisoikeuksia, oikeusvaltioperiaatetta ja demokratiaa; kehottaa YK:n jäsenvaltioita edistämään muun muassa ihmisoikeuksien toteuttamiseen perustuvien kriteereiden soveltamista valtioihin, joita valitaan YK:n ihmisoikeusneuvoston jäseniksi; on huolissaan eräiden YK:n ihmisoikeusneuvoston vastavalittujen jäsenten ihmisoikeusrikkomuksista; katsoo, että jäsenvaltioiden ei pitäisi kannattaa sitä, että ihmisoikeusneuvostoon valittaisiin maita, jotka eivät kunnioita ihmisoikeuksia;
4. korostaa, että on tärkeää tukea YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston riippumattomuutta ja koskemattomuutta, jotta voidaan varmistaa, että toimisto voi edelleen hoitaa tehtäviään tehokkaasti ja puolueettomasti; edellyttää tässä yhteydessä, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistolle annetaan riittävästi tukea ja rahoitusta; toistaa tukevansa erityistoimenpiteitä ja toimeksiannon haltijoiden, kuten erityisraporttien, riippumatonta asemaa, jonka avulla he voivat hoitaa tehtäviään täysin puolueettomasti, ja kehottaa kaikkia valtioita yhteistyöhön näiden toimenpiteiden yhteydessä; pitää valitettavana, että eräiden jäsenten yhteistyöhalu on osoittautunut vähäiseksi;
5. vahvistaa, että yleismaailmallinen määräaikaistarkastelu on tärkeä väline, jonka avulla voidaan saada kokonaiskuva kaikkien YK:n jäsenvaltioiden ihmisoikeustilanteesta, ja toteaa jälleen kannattavansa tarkastelun toista kierrosta, jossa keskitytään erityisesti ensimmäisen kierroksen aikana annettujen suositusten täytäntöönpanoon; vaatii kuitenkin jälleen, että suosituksia, joita valtiot eivät hyväksyneet ensimmäisellä kierroksella, käsitellään uudelleen määräaikaistarkastelun soveltamisen jatkuessa;

Torstai 21. tammikuuta 2016

6. tähdentää, että on tärkeää varmistaa monien eri sidosryhmien ja etenkin kansalaisyhteiskunnan täysipainoinen osallistuminen kaikkiin ihmisoikeusneuvoston työtä koskeviin näkökohtiin, ja pitää huolestuttavina tiukkoja rajoituksia, jotka ovat haitanneet kansalaisyhteiskunnan osallistumista yleismaailmalliseen määräaikaistarkasteluun; kehottaa YK-maita ja myös EU:n jäsenvaltioita hyödyntämään yleismaailmallista määräaikaistarkastelua keinona arvioida niiden omaa ihmisoikeustilannetta sekä antamaan asiaa koskevia suosituksia;

7. kehottaa EU:ta noudattamaan määräaikaistarkastelun yhteydessä annettuja suosituksia aina kun unioni käy vuoropuhelua kyseisten maiden kanssa, jotta voidaan kartoittaa menetelmiä ja tapoja suositusten täytäntöön panemiseksi maakohtaisten ja alueellisten strategioiden avulla;

8. pitää myönteisenä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun muutosaloitetta, jolla pyritään parantamaan ja vahvistamaan YK:n ihmisoikeustoimistojen maailmanlaajuisia läsnäoloa niin, että luodaan kahdeksan alueellista keskusta, jotka suojelevat ihmisoikeuksia ja edistävät niiden kunnioittamista tekemällä yhteistyötä suoraan kumppaneiden kanssa, jotta ihmisoikeusmekanismien suositusten avulla saadaan aikaan todellisia muutoksia paikalla; kehottaa ihmisoikeusneuvoston 10. vuosipäivän yhteydessä arvioimaan ihmisoikeusneuvoston vaikutusta, mukaan luettuna toimeksianto sekä sen päätöslauselmien ja muiden päätösten täytäntöönpano;

Kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet

9. on huolissaan eräiden maiden toteuttamista perustuslakiuudistuksista, joilla pyritään muuttamaan presidentin toimikausien enimmäismäärää, ja toteaa, että uudistukset ovat joissakin tapauksissa aiheuttaneet väkivaltaisuuksia vaalien yhteydessä; toteaa jälleen, että demokraattisen, suvaitsevaisen ja moniarvoisen yhteiskunnan tuntomerkkeihin kuuluu kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien kunnioittaminen, mukaan luettuna yksilöllinen ja kollektiivinen ilmaisunvapaus sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapaus;

10. toteaa jälleen, että vapaat, aidot ja määräaikaiset vaalit, joissa kaikilla on yleinen ja yhtäläinen äänioikeus, ovat kaikkien kansalaisten perustavanlaatuinen ihmisoikeus ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 21 artiklan 3 kohdan sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 25 artiklan mukaisesti; toistaa, että sananvapaus sekä energinen ja riippumaton ja moniarvoista kansalaisyhteiskuntaa tukeva ilmapiiri ovat edellytyksiä ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistämiseksi;

11. katsoo, että nykyaikainen digitaalinen tekniikka tuo sekä etuja että haasteita yksityisyyttä koskevan oikeuden suojelemiselle, sananvapauden käytölle verkossa maailmanlaajuisesti sekä turvallisuudelle, sillä nykyaikaista digitaalista tekniikkaa voidaan käyttää ääriryhmien ja terroristien propaganda- ja rekrytointivälineenä; pitää myönteisenä oikeutta yksityisyyteen digitaalisella aikakaudella käsittelevän YK:n erityisraporttoijan nimittämistä ja toteaa, että hänen tehtäviinsä kuuluvat erilaiset valvonta- ja yksityisyydensuojaukset, jotka vaikuttavat ihmisiin verkossa ja sen ulkopuolella;

12. kehottaa YK:n jäseniä sekä EU:n jäsenvaltioita panemaan täytäntöön rasismien, muukalaisvihan ja niihin liittyvän suvaitsemattomuuden nykyisiä muotoja käsittelevän YK:n erityisraporttoijan suositukset, joilla torjutaan rotuvihan sekä etnisen ja muukalaisvihan ja niihin lietsomisen leviämistä internetissä ja sosiaalisessa mediassa, toteuttamalla asianmukaisia lainsäädäntötoimenpiteitä siten, että samalla kunnioitetaan täysin ilmaisunvapautta ja mielipiteenvapautta;

Ihmisoikeuksien puolustajat

13. tuomitsee sen, että eräiden kolmansien maiden hallitusten joukot jatkavat ihmisoikeusaktivistien ja opposition edustajien häiritsemistä ja pidätyksiä; on huolissaan epäoikeudenmukaisesta ja rajoittavasta lainsäädännöstä sekä ulkomaisen rahoituksen rajoittamisesta, koska ne kaventavat kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksia; kehottaa kaikkia hallituksia edistämään ja tukemaan tiedotusvälineiden vapautta, kansalaisyhteiskunnan organisaatioita sekä ihmisoikeusaktivistien toimintaa sekä mahdollistamaan sen, että nämä voivat toimia pelotta ja joutumatta sorreiksi tai uhkailluiksi;

Torstai 21. tammikuuta 2016

14. katsoo, että ihmisoikeuksien puolustajien ja opposition edustajien jatkuva häirintä ja pidättäminen, joihin jotkut YK:n ihmisoikeusneuvoston jäsenet ovat syyllistyneet, heikentää ihmisoikeusneuvoston uskottavuutta; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ajamaan YK:n tasolla aloitetta, jolla pyritään reagoimaan johdonmukaisesti ja kattavasti niihin merkittäviin haasteisiin, joita naisten oikeuksia, ympäristöä, maa- ja kalaoikeuksia ja alkuperäiskansojen oikeuksia puolustavilla ihmisoikeusaktivisteilla, korruptiota ja rankaisemattomuutta torjuvilla ja uskonnonvapautta puolustavilla aktivisteilla ja toimittajilla sekä muilla tiedotusvälineisiin, myös verkkomedioihin ja sosiaaliseen mediaan turvautuvilla ihmisoikeusaktivisteilla on eri puolilla maailmaa; kehottaa tuomitsemaan tällaisten aktivistien surmaamiset järjestelmällisesti;

15. on erittäin huolissaan siitä, että humanitaarisen avun toimittajia ja lääkintätiloja vastaan tehdyt iskut ovat yleistyneet; muistuttaa, että kansainvälinen humanitaarinen oikeus kieltää kaikki tällaiset iskut, ja kehottaa konfliktien osapuolia noudattamaan kyseistä oikeutta; pitää tärkeänä avustustyöntekijöiden turvallisuuden parantamista, jotta hyökkäyksiin reagoitua voidaan tehostaa;

Kuolemanrangaistus

16. muistuttaa, että EU:n kantana on nollatoleranssi kuolemanrangaistuksen suhteen, ja toteaa vastustaneensa jo kauan kuolemanrangaistusta, kidutusta sekä julmaa, epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua rangaistuksena kaikissa tapauksissa ja kaikissa olosuhteissa; korostaa, että EU:n on kannatettava kuolemantuomioiden täytäntöön panematta jättämistä, ja korostaa jälleen kerran, että kuolemanrangaistuksen poistaminen edistää ihmisarvoa; toteaa jälleen kerran, että kuolemanrangaistusten langettaminen huumeisiin liittyvistä rikoksista olisi suljettava ehdottomasti pois, kun tuetaan kolmansien maiden huumeasioissa noudattamaa lainvalvontapolitiikkaa esimerkiksi antamalla taloudellista tai teknistä tukea tai auttamalla kapasiteetin kehittämisessä; kannattaa ihmisoikeuksia ja huumausainepolitiikkaa käsittelevän erityisraportin nimittämistä;

17. antaa tunnustusta tähän mennessä saavutetulle merkittäville edistykselle, jonka myötä jotkut maat ovat jättäneet kuolemanrangaistukset täytäntöön panematta ja toiset ovat toteuttaneet lainsäädäntötoimia kuolemanrangaistuksen poistamiseksi; pitää kuitenkin valitettavana, että jotkin maat ovat viime vuosina alkaneet jälleen teloitaa tuomittuja; kehottaa maita, jotka ovat poistaneet kuolemanrangaistuksen tai olleet jo pitkään käyttämättä sitä, noudattamaan tekemiään sitoumuksia ja pidättymään kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon uudelleen aloittamisesta;

Uskonnonvapaus

18. muistuttaa, että ajatuksen-, omantunnon-, uskonnon- ja vakaumuksenvapaus ovat ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklassa vahvistettuja ihmisen perusoikeuksia; muistuttaa lisäksi, että nämä perusoikeudet ovat sidoksissa muihin ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin ja kattavat oikeuden uskoa tai olla uskomatta ja vapauden omaksua teistinen, ei-teistinen tai ateistinen vakaumus sekä oikeuden oman valinnan mukaisen vakaumuksen omaksumiseen, vaihtamiseen, siitä luopumiseen tai siihen palaamiseen; pitää huolestuttavana, että eräät valtiot eivät edelleenkaan noudata YK:n normeja ja käyttävät sortotoimia, joita voivat olla fyysinen rankaiseminen, vankilatuomio, kohtuuttomat sakot ja jopa kuolemanrangaistus, ja loukkaavat näin uskonnon- ja vakaumuksenvapautta; pitää huolestuttavana uskonnon tai vakaumuksen vuoksi vähemmistöihin kohdistuvan vainon lisääntymistä sekä vähemmistöjen kokoontumispaikkojen laitonta turmelemista; kannattaa uskonnon- ja vakaumuksenvapautta käsittelevän YK:n erityisraportin raporttia uskonnon nimissä harjoitettavasta väkivallasta; kehottaa unionia panemaan täytäntöön raportin suositukset uskontojen välistä vuoropuhelua koskevista aloitteista;

19. pitää myönteisenä, että unioni on sitoutunut edistämään kansainvälisillä foorumeilla uskonnon- ja vakaumuksenvapautta muun muassa antamalla tukensa YK:n uskonnon- tai vakaumuksenvapauden erityisraportin mandaatille; antaa täyden tukensa unionin käytännölle esittää YK:n ihmisoikeusneuvostossa ja yleiskokouksessa aihekohtaisia päätöslauselmia tästä asiasta; vaatii konkreettista toimintaa uskonnollisten vähemmistöjen, uskonnottomien ja uskonnosta luopuneiden ihmisten ja ateistien suojelemiseksi, sillä näihin ryhmiin sovelletaan jumalanpilkkalakeja; katsoo, että toimia olisi toteutettava sekä kansainvälisillä että alueellisilla foorumeilla ja että olisi käytävä avointa ja säännöllistä vuoropuhelua uskonnollisten yhdistysten ja yhteisöjen kanssa, kuten SEUT-sopimuksen 17 artiklassa määrätään;

Torstai 21. tammikuuta 2016

Sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet

20. antaa tunnustusta YK:n ihmisoikeusneuvoston pyrkimyksille saada kaikille ihmisoikeuksille yhtäläinen asema ja painoarvo taloudellisiin, sosiaalisiin ja sivistyksellisiin oikeuksiin liittyvien YK:n erityistoimenpiteiden toimeksiantojen haltijoiden avulla; korostaa tässä yhteydessä, kuinka tärkeää on ratifioida taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen valinnainen pöytäkirja, joka koskee valitus- ja tutkintamekanismien perustamista;

21. on erittäin huolissaan äärimmäisen köyhyyden lisääntymisestä, koska se vaarantaa kaikkien ihmisoikeuksien täyden toteuttamisen; pitää tässä suhteessa myönteisenä YK:n ihmisoikeusneuvoston erityisraporttien kertomusta äärimmäisestä köyhyydestä ja ihmisoikeuksista (A/HRC/29/31) ja tukee hänen ehdotuksiaan äärimmäisen köyhyyden poistamiseksi; pitää tärkeänä puuttua kasvavaan eriarvoisuuteen, jotta voidaan torjua köyhyyttä yleisesti ja edistää sosiaalisia ja taloudellisia oikeuksia erityisesti helpottamalla ravinnon, veden, koulutuksen, terveydenhuollon ja asuntojen saatavuutta;

22. katsoo, että korruptio, veropetokset, julkisten hyödykkeiden huono hoito ja vastuuvollisuuden puuttuminen uhkaavat ihmisoikeuksien tasa-arvoista toteutumista ja heikentävät demokraattisia prosesseja, oikeusvaltioperiaatetta, oikeudenmukaista lainkäyttöä ja julkisia palveluja, kuten koulutusta ja perusterveydenhuoltoa; katsoo, että keskeisellä sijalla korruption torjunnassa on ihmisoikeuksien kunnioittaminen, mikä koskee erityisesti oikeutta tietoon, sananvapauteen, kokoontumisvapauteen, riippumattomaan oikeuslaitokseen ja demokraattiseen osallistumiseen yhteiskunnallisiin asioihin;

23. korostaa, että kolmansien maiden vähemmistöyhteisöillä on erityistarpeita ja että näiden ryhmien tasa-arvoisuutta olisi edistettävä kaikilla taloudellisen, sosiaalisen, poliittisen ja kulttuurielämän aloilla;

24. kehottaa YK:n jäseniä sekä unionin jäsenvaltioita pyytämään, että kaikki erityismenettelyjen toimeksiannon haltijat kiinnittävät erityistä huomiota alkuperäiskansojen naisia, nuoria ja vammaisia henkilöitä koskeviin kysymyksiin, ja raportoimaan näistä kysymyksistä ihmisoikeusneuvostolle; kehottaa ulkosuhdehallintoa, komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan alkuperäiskansojen osallistumista ihmisoikeusneuvoston istuntoihin; kehottaa ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti alkuperäiskansoja koskevan järjestelmänlaajuisen toimintasuunnitelman kehittämistä ja erityisesti alkuperäiskansojen säännöllisten kuulemisten järjestämistä;

Yritystoiminta ja ihmisoikeudet

25. tukee yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n suuntaviivojen tehokasta ja kattavaa täytäntöönpanoa; kehottaa kaikkia YK:n jäseniä sekä unionin jäsenvaltioita kehittämään ja panemaan täytäntöön kansallisia toimintasuunnitelmia; toteaa, että kauppa ja ihmisoikeudet eivät välttämättä ole ristiriidassa keskenään ja että elinkeinoelämällä on tärkeä rooli ihmisoikeuksien ja demokratian edistämisessä; pitää tärkeänä, että eurooppalaiset ja monikansalliset yritykset näyttävät esimerkkiä yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien kansainvälisten normien edistämisessä;

26. kehottaa YK:ta ja unionia käsittelemään maan anastukseen ja maa-omistuksen puolustajiin liittyvää kysymystä, sillä heihin kohdistetaan kostotoimia, kuten uhkailua, ahdistelua, mielivaltaisia pidätyksiä, pahoinpitelyjä ja murhia;

27. pitää myönteisenä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun aloitetta vastuuta ja muutoksenhakua koskevan hankkeen laajentamisesta siten, että voidaan edistää oikeudenmukaista ja entistä tehokkaampaa kansallisen lainsäädännön muutoksenhakujärjestelmää erityisesti tapauksissa, joissa vakavia ihmisoikeusloukkauksia on tapahtunut liiketoiminnan yhteydessä; kehottaa kaikkia hallituksia täyttämään velvollisuutensa ja takaamaan ihmisoikeuksien kunnioittamisen sekä mahdollisuuden oikeussuojakeinoihin uhreille, joilla on sekä käytännöllisiä että oikeudellisia vaikeuksia käyttää oikeussuojakeinoja kansallisesti ja kansainvälisesti silloin, kun on kyse yritystoiminnan yhteydessä tapahtuneista ihmisoikeusloukkauksista;

28. toteaa, että ihmisoikeusneuvoston 26. kesäkuuta 2014 antamalla päätöslauselmalla perustettiin hallitusten välinen työryhmä (IGWG), joka käsittelee monikansallisia yhtiötä ja muita yrityksiä oikeudellisesti sitovan kansainvälisen ihmisoikeusasiakirjan valmistelua, ja että työryhmän ensimmäinen kokous oli heinäkuussa 2015; kehottaa EU:ta tukemaan pyrkimyksiä yhtenäistää toimintalinjauksensa ylikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n suuntaviivojen kanssa ja kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita osallistumaan rakentavassa hengessä YK-järjestelmän sisällä käytävään keskusteluun yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevasta oikeudellisesti sitovasta asiakirjasta;

Torstai 21. tammikuuta 2016

Muuttoliike ja pakolaiset

29. on huolissaan vakavimmasta humanitaarisesta kriisistä toisen maailmansodan jälkeen ja toteaa sen olevan seurausta siitä, että yhä useammat joutuvat jättämään kotinsa vainon, aseellisten selkkausten, yleisen väkivallan ja ilmastomuutoksen vuoksi ja etsivät suojaa ja parempaa elämää vaarantaen henkensä vaarallisilla matkareiteillä; kehottaa tehokkaaseen ja koordinoituun kansainväliseen toimintaan, jotta voidaan puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin; vaatii myös YK:n tasolla lisätoimia nykyisten ja tulevien muuttoliikehaasteiden ratkaisemiseksi siten, että varmistetaan riittävä rahoitus YK:n pakolaisvaltuutetun toimistolle, Maailman ruokaohjelmalle ja muille YK:n elimille, jotka osallistuvat peruspalvelujen tarjoamiseen pakolaisille konfliktialueilla ja niiden ulkopuolella; korostaa muuttajien ihmisoikeuksia käsittelevän YK:n erityisraportoinnin työn ja hänen antamiensa suositusten merkitystä;

30. kehottaa kaikkia maita suhtautumaan muuttoliikkeeseen ihmisoikeuslähtöisellä tavalla siten, että siirtolaisten ja pakolaisten oikeudet asetetaan keskeiselle sijalle muuttoliikepolitiikassa ja maahanmuuton hallinnassa, ja kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota marginalisoituneisiin ja haavoittuviin siirtolais- ja pakolaisryhmiin, kuten naisiin ja lapsiin; kehottaa kaikkia maita käsittelemään naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja korostaa sukupuolinväkivallan huomioonottamista muuttoliikepolitiikassa, jotta naisten ja tyttöjen erityistarpeet voitaisiin ottaa huomioon;

31. muistuttaa, että kaikkien valtioiden velvollisuutena on kunnioittaa ja suojella kaikkien niiden oikeudenkäyttövallan piiriin kuuluvien ihmisoikeuksia kansalaisuudesta, alkuperästä tai maahanmuuttaja-asemasta riippumatta; muistuttaa, että kattava muuttoliikestrategia liittyy läheisesti kehityspolitiikkaan ja humanitaarisen avun politiikkaan, mukaan lukien humanitaaristen käytävien perustaminen ja humanitaaristen viisumien järjestäminen; toistaa, että kaikenlaisen yhteistyön muuttoliikeasioissa ja kaikkien kolmansien maiden kanssa tehtyjen takaisinottosopimusten on oltava kansainvälisen oikeuden mukaisia; muistuttaa, että maahan tulleiden palauttamisessa on aina noudatettava täysin heidän oikeuksiaan ja että palautusten on perustuttava oikean tiedon nojalla tehtyihin päätöksiin ja niitä saa toteuttaa silloin kun näiden ihmisten oikeudet turvataan heidän omassa maassaan; kehottaa hallituksia lopettamaan siirtolaisten mielivaltaiset pidätykset ja säilöönotot; on huolissaan muuttajien ja pakolaisten syrjinnästä ja heidän oikeuksiensa loukkauksista; kehottaa tässä yhteydessä YK:n jäseniä ja unionin jäsenvaltioita kunnioittamaan turvapaikan hakemista ja saamista koskevaa oikeutta;

Ilmastomuutos ja ihmisoikeudet

32. pitää myönteisenä ilmastomuutosta koskevasta Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksesta tehtyä Pariisin sopimusta, joka kattaa ilmastomuutokseen sopeutumisen ja sen hillitsemisen, tekniikan kehittämisen ja siirron sekä valmiuksien kehittämisen; kehottaa kaikkia allekirjoittajavaltioita noudattamaan sitoumuksiaan; pitää valitettavana, että ilmastomuutosta koskevassa puitesopimuksessa ei viitata ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen, ja toteaa, että kaikkien kyseistä sopimusta koskevien toimintaperiaatteiden ja toimien olisi perustuttava ihmisoikeuksiin;

33. muistuttaa, että ilmastomuutoksen kielteinen vaikutus on välitön ja mahdollisesti peruuttamaton maailmanlaajuisen uhka ihmisoikeuksien täydelle toteutumiselle ja sillä on huomattava vaikutus haavoittuviin ryhmiin, joiden oikeudet ovat jo nyt uhattuina; panee huolestuneena merkille, että ilmastomuutokseen liittyvät ilmiöt, kuten merenpinnan nousu ja kuivuutta ja tulvia aiheuttavat äärimmäiset säämuutokset, johtavat todennäköisesti yhä useampiin kuolonuhreihin, väestön siirtymiin sekä elintarvike- ja vesipulaan;

34. kehottaa kansainvälistä yhteisöä käsittelemään "ilmastopakolaisen" käsitteeseen liittyviä oikeudellisia puutteita ja myös sen mahdollista kansainvälistä määritelmää;

Naisten oikeudet

35. pitää myönteisenä YK:n turvallisuusneuvoston äskettäin naisista, rauhasta ja turvallisuudesta antamaa päätöslauselmaa 2242, jossa naiset asetetaan etusijalle kaikissa toimissa, joilla käsitellään globaaleja haasteita, kuten yleistä väkivaltaisia ääriilmiöitä, ilmastomuutosta, muuttoliikettä, kestävästä kehityksestä, rauhaa ja turvallisuutta; on ilahtunut naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanosta YK:n kansainvälisessä tutkimuksessa tehdyistä havainnoista, joissa korostetaan naisten johtajuuden ja osallistumisen tärkeyttä konfliktien ratkaisemisessa ja rauhanrakentamisessa ja todetaan, että heidän osallistumisensa on parantanut humanitaarista apua, vahvistanut rauhanturvaajien työtä, edistänyt rauhanneuvottelujen saattamista päätökseen ja auttanut torjumaan väkivaltaisia ääriilmiöitä; kehottaa YK:ta ja kaikkia sen jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimia, joilla taataan naisten itsemääräämisoikeus sekä heidän mielekäs osallistumisensa konfliktien estämiseen ja ratkaisuun samoin kuin

Torstai 21. tammikuuta 2016

rauhanneuvotteluihin ja rauhanrakentamiseen lisäämällä heidän edustustaan kaikilla päätöksenteon tasoilla kansalliset, alueelliset ja kansainväliset elimet ja mekanismit mukaan lukien;

36. on tyrmistynyt siitä, että erilaisten väkivaltaisten ääriliikkeiden, kuten Da'eshin Syyriassa ja Irakissa ja Boko Haramin Länsi-Afrikassa, esiinnousun myötä naisiin kohdistuva väkivalta on saanut uuden ulottuvuuden, ja seksuaalisesta väkivallasta on tullut olennainen osa näiden ääriliikkeiden tavoitteita ja ideologiaa ja tulonlähde, mikä on aiheuttanut merkittävän uuden haasteen kansainväliselle yhteisölle; kehottaa kaikkia hallituksia ja YK:n toimielimiä tehostamaan sitoutumistaan näiden hirvittävien rikosten torjuntaan ja naisten ihmisarvon palauttamiseen niin, että he saavat oikeutta, hyvitystä ja riittäviä tukitoimenpiteitä;

37. katsoo, että yksi tapa torjua ääriliikkeitä on taata naisten itsenäisyys käsittelemällä naisten ja miesten eriarvoisuutta, joka tekee naisista haavoittuvia selkkausten yhteydessä; korostaa, että on tarpeen huolehtia tyttöjen koulutuksen jatkuvuudesta pakolaisleireillä, konfliktialueilla, joita koettelevat myös äärimmäinen köyhyys ja äärimmäiset ympäristöolot, kuten kuivuus ja tulvat;

38. pitää tärkeänä, ettei vesitetä Pekingin toimintaohjelman saavutuksia, jotka koskevat koulutuksen ja terveydenhuollon saantia perusihmisoikeutena; korostaa, että seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien oikeuksien yleismaailmallinen kunnioittaminen ja tähän liittyvien palvelujen saatavuus auttavat vähentämään lapsi- ja äitiyskuolleisuutta; huomauttaa, että perhesuunnittelu, äitiysterveystenhuolto ja ehkäisyvälineiden helppo saatavuus sekä kaikkien seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevien palvelujen saatavuus ovat tärkeitä tekijöitä, joiden avulla voidaan pelastaa naisten henkiä ja auttaa heitä rakentamaan elämänsä uudelleen, jos he ovat joutuneet raiskauksen uhreiksi; korostaa tarvetta sijoittaa nämä toimintapolitiikat kolmansien maiden kanssa tehtävän kehitysyhteistyön ytimeen;

39. painottaa naisten johtajuutta ja osallistumista vahvistavien toimenpiteiden tärkeyttä kaikilla päätöksentekotasolla; kehottaa valtioita huolehtimaan naisten tasavertaisesta edustuksesta julkisissa elimissä ja yhteiskuntaelämässä ja kiinnittämään erityistä huomiota vähemmistöryhmien naisten osallistumien edistämiseen;

40. kehottaa komissiota, ulkosuhdehallintoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa edistämään edelleen naisten ja tyttöjen poliittisia ja taloudellisia vaikutusmahdollisuuksia sisällyttämällä sukupuolten tasa-arvon kaikkiin ulkoisiin politiikkoihin ja ohjelmiin muun muassa käymällä rakentavaa vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa, lisäämällä yleistä tietoisuutta sukupuolinäkökohdista ja huolehtimalla asian vaatimista riittävästä resursseista;

Lasten oikeudet

41. kannattaa EU:n toimia, joilla edistetään lasten oikeuksia ja huolehditaan erityisesti lasten oikeudesta juomaveteen, jätvesihuoltoon, terveydenhuoltoon ja koulutukseen, varmistetaan aseistettuihin joukkoihin värvättyjen lasten kuntouttaminen ja uudelleensopeuttaminen, lopetetaan lapsityövoiman käyttö, lasten kidutus, lasten syyttäminen noituudesta, lapsikauppa, lapsiavioliitot ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja autetaan aseellisten konfliktien jalkoihin joutuneita lapsia sekä varmistetaan heidän pääsyänsä koulutukseen konfliktialueilla ja pakolaisleireillä;

42. muistuttaa, että vuonna 1989 hyväksytyssä lapsen oikeuksia koskevassa yleissopimuksessa, joka on laajimmin ratifioitu kansainvälinen ihmisoikeussopimus, määrätään useista lapsen oikeuksista, kuten oikeudesta elämään, koulutukseen ja leikkiin sekä oikeudesta perhe-elämään, oikeudesta suojeluun väkivallalta ja syrjinnältä sekä oikeudesta tulla kuulluksi; kehottaa kaikkia tämän yleissopimuksen allekirjoittajia noudattamaan velvoitteitaan;

43. pitää myönteisenä suunniteltua YK:n kansainvälistä tutkimusta, jolla selvitetään seurannan ja evaluoinnin avulla, miten nykyisiä kansainvälisiä lakeja ja normeja pannaan täytäntöön käytännössä, ja arvioidaan valtioiden konkreettisia mahdollisuuksia parantaa toimintaansa ja reagointiaan; kehottaa kaikkia valtioita tukemaan tutkimusta ja osallistumaan siihen aktiivisesti;

44. panee huolestuneena merkille, että henkilöitä tuomittiin kuolemaan ja teloitettiin eri puolilla maailmaa vuonna 2015 alle 18-vuotiaana tehdyistä rikoksista, vaikka YK:n yleissopimuksessa lapsen oikeuksista kielletään kuolemanrangaistuksen langettaminen nuorille;

Torstai 21. tammikuuta 2016

Hlbt-ihmisten oikeudet

45. on huolissaan edelleen esiintyvistä syrjivistä laeista ja käytännöistä sekä väkivallanteoista, jotka eri maissa kohdistuvat henkilöihin heidän seksuaalisen suuntautumisensa ja sukupuoli-identiteettinsä vuoksi; kehottaa seuraamaan tarkasti hlbt-ihmisten tilannetta maissa, joissa on äskettäin hyväksytty hlbt-ihmisiä vastaan suunnattuja lakeja; on erittäin huolissaan niin kutsutuista propagandan vastaisista laeista, jotka rajoittavat sananvapautta ja kokoontumisvapautta ja joita on myös joissakin manner-Euroopan maissa;

46. antaa jälleen tukensa YK:n ihmisoikeusvaltuutetun jatkuvalle työlle hlbt-ihmisten kaikkien ihmisoikeuksien toteutumisen edistämiseksi ja suojelemiseksi erityisesti julkilausumien, raporttien ja Free & Equal -kampanjan avulla; kannustaa ihmisoikeusvaltuutettua jatkamaan syrjivien lakien ja käytäntöjen vastaista toimintaa; pitää huolestuttavana hlbt-ihmisten oikeuksien puolustajien perusvapauksien rajoittamista ja kehottaa unionia lisäämään tukeaan näille; katsoo, että hlbt-ihmisten perusoikeudet voidaan turvata paremmin, jos heillä on mahdollisuus kuulua oikeudellisiin instituutioihin;

Ihmisoikeuksien valtavirtaistaminen ja unionin johdonmukaisuus

47. kehottaa EU:ta edistämään ihmisoikeuksien, myös kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien sekä taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien, yleismaailmallisuutta ja jakamattomuutta Lissabonin sopimuksen 21 artiklan ja unionin ulkoisesta toiminnasta annettujen yleisten määräysten mukaisesti;

48. kehottaa jälleen unionia ottamaan käyttöön oikeuksiin perustuvan lähestymistavan ja sisällyttämään ihmis-oikeuksien kunnioittamisen kauppaan, investointipolitiikkaan, julkisiin palveluihin, kehitysyhteistyöhön sekä yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaansa; korostaa myös, että unionin ihmisoikeuspolitiikan avulla olisi taattava, että unionin sisäinen ja ulkoinen politiikka ovat keskenään johdonmukaisia ja vastaavat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen velvoitteita;

49. muistuttaa, että EU:n on tärkeää osallistua aktiivisesti ja johdonmukaisesti YK:n ihmisoikeusmekanismeihin ja erityisesti kolmannen komitean, YK:n yleiskokouksen ja YK:n ihmisoikeusneuvoston toimintaan; antaa tunnustusta ulkosuhdehallinnon, EU:n New Yorkin- ja Geneven-edustustojen ja jäsenvaltioiden toimille EU:n yhtenäisyyden lisäämiseksi ihmisoikeusasioissa YK:n tasolla siten, että järjestetään ajoissa olennaisia kuulemisia ja esiinnyttään yhtenä rintamana; kannustaa EU:ta tehostamaan toimiaan äänensä saamiseksi kuuluville ja käyttämään enemmän alueiden rajat ylittäviä aloitteita sekä tukemaan ja edistämään päätöslauselmia; kehottaa jälleen parantamaan EU:n toiminnan näkyvyyttä kaikilla monenvälisillä foorumeilla;

50. pyytää ihmisoikeuksista vastaavaa EU:n erityisedustajaa jatkamaan toimintaansa unionin ihmisoikeuspolitiikan tehokkuuden, johdonmukaisuuden ja näkyvyyden lisäämiseksi YK:n ihmisoikeusneuvoston yhteydessä ja kehittämään edelleen läheistä yhteistyötä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston kanssa ja erityistoimenpiteiden yhteydessä;

51. korostaa painokkaasti, että on pyrittävä parantamaan EU:n kantojen laatimista ja koordinointia ihmisoikeusneuvoston istuntoja varten sekä pyrittäessä käsittelemään kysymystä unionin ulkoisen ja sisäisen ihmisoikeuspolitiikan johdonmukaisuudesta;

52. muistuttaa, että on tärkeää pitää kiinni vakiintuneesta käytännöstä lähettää parlamentin valtuuskuntia YK:n ihmisoikeusneuvostoon ja yleiskokoukseen;

53. peräänkuuluttaa EU:n jäsenvaltioiden entistä periaatteellisempaa ja valikoimattomampaa panosta ihmisoikeusneuvostossa;

Miehittämättömät ilma-alukset ja robottiaseet

54. kehottaa jälleen neuvostoa laatimaan aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käyttöä koskevan EU:n yhteisen kannan ja painottamaan kannassa erityisen voimakkaasti ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittamisen merkitystä sekä käsittelemään sellaisia kysymyksiä kuin oikeudellinen kehys, suhteellisuus, vastuuvuolisuus, siviilien suojeleminen ja avoimuus; kehottaa jälleen kerran unionia kieltämään sellaisten täysin itsenäisesti toimivien aseiden tuotannon, kehittämisen ja käytön, jotka mahdollistavat iskut ilman ihmisen toimintaa; vaatii ottamaan ihmisoikeudet osaksi kaikkea kolmansien maiden kanssa terrorismin torjunnasta käytävää vuoropuhelua;

Torstai 21. tammikuuta 2016

Terrorismin torjunta

55. panee tyytyväisenä merkille ulkosuhdehallinnon ja komission laatimat terrorismin torjunnan toimintaohjeet, joiden avulla halutaan varmistaa ihmisoikeuksien kunnioittaminen kolmansissa maissa toteutettavien terrorismin torjunnan tukihankkeiden valmistelussa ja täytäntöönpanossa; muistuttaa tässä yhteydessä, että terrorismin torjunnassa ja digitaalisen valvontateknologian käytössä on aina kunnioitettava perusoikeuksia ja -vapauksia; korostaa tarvetta laatia tehokkaita viestintästrategioita terroristien ja ääriliikkeiden propagandan ja rekrytointikeinojen torjumiseksi erityisesti verkkoympäristössä;

Demokratiakehitys

56. suositaa, että unioni tehostaa toimiaan voidakseen kehittää kattavampia keinoja tukea demokratisoimisprosesseja, joissa vapaat ja rehelliset vaalit ovat vain yksi ulottuvuus, jotta voidaan auttaa lujittamaan demokraattisia instituutioita; katsoo, että laajentumis- ja naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien siirtymään liittyvien parhaiden käytäntöjen jakamista olisi käytettävä tukemaan ja lujittamaan maailman muita demokratisoimisprosesseja;

Kehitys ja ihmisoikeudet

57. korostaa, miten tärkeä on Agenda 2030 -asiakirjaan kuuluva kestävän kehityksen tavoite 16, joka koskee rauhaa ja oikeudenmukaisuutta, ja katsoo, että se olisi asetettava painopisteeksi kaikissa ulkoisissa ja sisäisissä toimissa, erityisesti kun on kyse kehitysyhteistyön rahoituksesta;

Urheilu ja ihmisoikeudet

58. pitää erittäin huolestuttavana, että suuria urheilutapahtumia järjestetään autoritaarisissa valtioissa, joissa rikotaan ihmisoikeuksia; kehottaa YK:ta ja unionin jäsenvaltioita pitämään tätä kysymystä esillä ja tarkastelemaan sitä yhdessä kansallisten urheiluliittojen, yritysten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa niiden tällaisiin tapahtumiin, esimerkiksi Venäjällä vuonna 2018 ja Qatarissa vuonna 2022 pidettäviin jalkapallon MM-kisoihin sekä Beijingissä vuonna 2022 pidettäviin olympialaisiin, osallistumista koskevia käytännön järjestelyjä;

Kansainvälinen rikostuomioistuin

59. toteaa jälleen tukevansa täysin Kansainvälisen rikostuomioistuimen roolia pyrittäessä lopettamaan kaikkein vakavimpiin kansainvälistä yhteisöä huolestuttaviin rikoksiin syyllistyneiden rankaisemattomuus sekä saamaan oikeutta sotarikosten, ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten ja kansanmurhan uhreille; seuraa tarkasti kaikkia pyrkimyksiä heikentää sen legitiimiyttä tai riippumattomuutta; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä tuomioistuimen kanssa ja antamaan sille voimakasta diplomaattista, poliittista ja taloudellista tukea muun muassa YK:ssa; edellyttää, että EU sekä sen jäsenvaltiot ja erityisedustajat edistävät aktiivisesti Kansainvälistä rikostuomioistuinta ja sen päätösten täytäntöönpanoa sekä Rooman perussäännön vastaisten rikosten rankaisemattomuuden torjuntaa; kehottaa niitä myös tehostamaan ja laajentamaan suhteitaan turvallisuusneuvostoon ja edistämään Rooman perussäännön ja Kampalan tarkistusten yleismaailmallista ratifiointia;

Yleismaailmallisen määräaikaistarkastelun piiriin kuuluvat maat

Georgia

60. pitää myönteisenä Georgian jäsenyyttä YK:n ihmisoikeusneuvossa sekä Georgiasta äskettäin suoritettua yleistä määräaikaistarkastelua; panee merkille lainsäädäntöuudistukset, joiden avulla on saatu aikaan kehitystä ja parannuksia oikeuden täytäntöönpanon ja lainvalvonnan alalla, syyttäjänvirastossa, huonon kohtelun torjunnassa, lasten oikeuksissa, yksityisyyden ja henkilötietojen suojassa sekä maan sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden kohdalla;

61. huomauttaa kuitenkin, että tarvitaan vielä lisätoimia, jotka koskevat oikeuslaitoksen täydellistä riippumattomuutta, huonoa kohtelua, erityisesti tutkintavankeuden ja uhrien kuntoutuksen osalta, lainvalvontaviranomaisten vastuuta väärinkäytöksistä, tutkintaa valtion virkamiesten aiemmista väärinkäytöksistä sekä vähemmistöjen ja naisten oikeuksia; korostaa hallitukselle kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön nojalla kuuluvaa velvoitetta suojella kaikkia lapsia väkivallalta ja kehottaa hallitusta ja parlamenttia tutkimaan kaikkia lapsiin liittyvää hyväntekeväisyyttä tekeviä järjestöjä;

Torstai 21. tammikuuta 2016

edellyttää uhrien kuntoutuksen järjestämistä; on edelleen huolissaan sananvapaudesta ja tiedotusvälineiden vapaudesta sekä siitä, etteivät tarkkailijat ole päässeet miehitetyille Abhasian ja Tskhinvalin/Etelä-Ossetian alueille, joilla ihmisoikeusloukkaukset ovat edelleen yleisiä; kehottaa Georgian hallitusta toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä UPR-prosessissa esitettyjen suositusten seurannan varmistamiseksi;

Libanon

62. kiittää Libanonia avointen rajojen ja vastaanoton politiikasta, jota se on soveltanut jo vuosien ajan Palestiinasta, Irakista ja Syyriasta tuleviin pakolaisiin; painottaa, että pakolaisten määrä maassa on korkein henkeä kohti koko maailmassa, koska joka neljäs asukas on pakolainen; kehottaa unionia osoittamaan lisää resursseja ja tekemään tiivistä yhteistyötä Libanonin viranomaisten kanssa voidakseen auttaa maata suojelemaan pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden oikeuksia; on tässä yhteydessä huolissaan tiedoista, joiden mukaan lapsi- ja/tai pakkoavioliittojen määrä on huomattava syyrialaisien pakolaisten keskuudessa; kehottaa Libanonin hallitusta harkitsemaan maahantuloa, maassa oleskelua ja maasta poistumista koskevan lain uudistamista;

63. tukee naisten syrjinnän poistamista käsittelevän YK:n komitean (CEDAW) suosituksia, joissa kehoitetaan parantamaan maahan tulevien naispuolisten kotitaloustyöntekijöiden tietämystä ihmisoikeuksista, kuten edellytetään CEDAW-yleissopimuksessa, jonka osapuoli Libanon on; korostaa erityisesti tarvetta lopettaa "Kafala-järjestelmä" ja varmistaa kotitaloustyötä tekevien maahanmuuttajanaisten oikeussuojan toteutuminen esimerkiksi takaamalla heidän turvallisuutensa ja oleskelunsa heidän asemaansa koskevien oikeudellisten ja hallinnollisten menettelyjen aikana;

Mauritania

64. korostaa, että vaikka Mauritanian hallitus onkin saanut aikaan edistystä lainsäädäntötoimissa, joilla torjutaan orjuuden ja orjuutta muistuttavien käytäntöjen kaikkia muotoja, tehokkaan täytäntöönpanon puute mahdollistaa edelleen ilmiön olemassaolon; kehottaa viranomaisia panemaan täytäntöön orjuuden vastaisen lainsäädännön ja aloittamaan orjuuden kaikki muodot käsittävien eriteltyjen tietojen maanlaajuisen, järjestelmällisen ja säännöllisen keräämisen sekä toteuttamaan perinpohjaisen ja todisteisiin perustuvan tutkimuksen orjuuden historiasta ja luonteesta sen kitkemiseksi;

65. kehottaa Mauritanian viranomaisia sallimaan sanan- ja kokoontumisvapauden kansainvälisten yleissopimusten ja oman lainsäädäntönsä mukaisesti; kehottaa myös vapauttamaan Biram Dah Abeidin, Bilal Ramdanen ja Djiby Sow'n, jotta he voivat jatkaa orjuudenvastaista väkivallatonta kampanjaansa ilman ahdistelua ja pelkoa;

Myanmar

66. pitää myönteisenä kilpailuhenkisten vaalien järjestämistä 8. marraskuuta 2015, mikä on tärkeä virstanpylväs maan siirtymisessä demokratiaan; panee tyytyväisenä merkille, että Myanmarin äänestäjät ovat ilmaisseet tukevansa maan demokratiakehityksen jatkamista; on kuitenkin huolissaan vaalien perustuslaillisista puitteista, sillä niiden mukaan 25 prosenttia parlamentin edustajanpaikoista on varattu armeijalle; panee merkille ihmisoikeuksien suhteen tähän mennessä saavutetun edistymisen mutta toteaa, että edelleen on olemassa useita suurta aiheuttavia kysymyksiä, kuten vähemmistöjen oikeudet, sananvapaus, yhdistymisvapaus ja oikeus rauhanomaiseen kokoontumiseen;

67. tuomitsee rohingya-väestön vakavan ja yleisen syrjinnän, jota pahentavat kyseisen yhteisön oikeudellisen aseman puuttuminen sekä muihin kuin buddhalaisiin kohdistuvan vihapuheen lisääntyminen; kehottaa tekemään täyden, avoimen ja riippumattoman tutkimuksen kaikista rohingya-väestöön kohdistuvia ihmisoikeusloukkauksia koskevista tiedoista ja katsoo, että parlamentin vuonna 2015 hyväksymiin neljään lakiin, joilla pyritään suojelemaan rotua ja uskontoa, sisältyy sukupuolen perusteella tapahtuvaan syrjintään koskevia seikkoja; toistaa pyyntönsä sallia YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston avaaminen maassa ja on huolissaan siitä, että tätä ei ole toistaiseksi sallittu; korostaa, että on tehtävä täysimääräinen kestävyysliittyyden vaikutusten arviointi ennen kuin neuvottelut EU:n ja Myanmarin välisestä investointisopimuksesta saatetaan päätökseen;

Torstai 21. tammikuuta 2016*Nepal*

68. pitää myönteisenä 20. syyskuuta 2015 voimaan tullutta Nepalín uutta perustuslakia, jonka on tarkoitus luoda perusta maan tulevalle poliittiselle vakaudelle ja talouskehitykselle; toivoo, että lähitulevaisuudessa ratkaistaan loputkin huolenaiheet, jotka koskevat vähemmistöjen, kuten kastittomien, poliittista edustusta ja kansalaisuuslakeja;

69. pitää valitettavana, että sisällissodan aikana ihmisoikeusloukkauksiin puolin ja toisin syylistyneet eivät yleisesti ole vielä kukaan joutunut vastuuseen teoistaan, vaikka toukokuussa 2014 säädettiin laki totuudesta, sovinnosta ja katoamisista; kehottaa Nepalín hallitusta liittymään kansainväliseen yleissopimukseen kaikkien henkilöiden suojelemiseksi tahdonvastaiselta katoamiselta; tuomitsee tiibetiläispakolaisten perusvapauksien rajoittamisen; kehottaa Intiaa lopettamaan Nepalín epävirallisen taloussaarron, joka yhdessä huhtikuussa 2015 sattuneen tuhoisan maanjäristyksen kanssa aiheuttaa humanitaarisen kriisin ja ajaa lähes miljoona nepalilaista köyhyyden umpikujaan;

Oman

70. antaa Omanille kiitosta hallituksen kansallisen ihmisoikeuskomitean perustamisesta ja kutsusta, joka mahdollisti oikeutta rauhanomaiseen kokoontumiseen käsittelevän YK:n erityisedustajan urauurtavan vierailun syyskuussa 2014; toivoo, että nämä rakentavat askeleet johtavat Omanin entistä tiiviimpään toimintaan YK:n ihmisoikeusedustajien sekä riippumattomien ihmisoikeusjärjestöjen kanssa;

71. kehottaa Omania toteuttamaan tarvittavat toimet, jotta voitaisiin lievittää, kuten YK:n erityisedustaja totesi, maan pysyvää pelon ja uhkailun ilmapiiriä; on kuitenkin huolissaan kaikkia poliittisia puolueita koskevasta kiellosta ja kehottaa hallitusta harkitsemaan asiaa uudelleen; kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita tarjoamaan Omanille teknistä ja oikeudellista apua, jotta sitä autettaisiin luomaan turvallinen ja suotuinen ympäristö kansalaisjärjestöille;

Ruanda

72. on huolissaan Ruandan ihmisoikeustilanteesta sekä sanan- ja yhdistymisvapauden rajoituksista, poliittisten oppositio puolueiden ja riippumattoman kansalaisyhteiskunnan toiminnan demokraattisen toimintatilan kaventumisesta sekä oikeuslaitoksen riippumattomuuden mahdollistavien olojen puuttumisesta; kehottaa Ruandan hallitusta avaamaan demokraattisen toimintatilan, jossa yhteiskunnan kaikki osat voivat toimia vapaasti;

73. on huolissaan äskettäisistä perustuslain muutoksesta, joilla sallitaan istuvalle presidentille kolmas toimikausi; kehottaa Ruandan hallitusta noudattamaan demokratiaa, vaaleja ja hallintoa koskevaa Afrikan peruskirjaa;

Etelä-Sudan

74. on ilahtunut siitä, että sotivat osapuolet allekirjoittivat 28. elokuuta 2015 sisällissodan lopettamiseksi rauhansopimuksen, joka sisältää siirtymäaikana sovellettavan vallanjaon, turvallisuusjärjestelyjä sekä hybridituomioistuinten perustamisen kaikkien konfliktin puhkeamisen jälkeen tehtyjen rikosten käsittelemistä varten; toteaa, että konflikti on vaatinut tuhansia ihmishenkiä ja ajanut satojatuhansia pois kotiseudultaan ja pakolaisiksi;

75. kehottaa kaikkia osapuolia pidättymään ihmisoikeusloukkauksista ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksista, myös sellaisista, jotka ovat kansainvälisiä rikoksia, kuten laittomat teloitukset, etnisesti kohdennettu väkivalta, konflikteihin liittyvä seksuaalinen väkivalta, esimerkiksi raiskaukset, samoin kuin sukupuoleen perustuva väkivalta, lapsisotilaiden värväys ja käyttö, tahdonvastaiset katoamiset sekä mielivaltaiset pidätykset ja säilöönotot;

76. pitää myönteisenä YK:n ihmisoikeusneuvoston kesäkuussa 2015 antamaa päätöslauselmaa ja asetettua YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston ryhmää, joka tarkkailee Etelä-Sudanin ihmisoikeustilannetta ja raportoi siitä; kehottaa ihmisoikeusneuvostoa tukemaan sellaisen Etelä-Sudanin käsittelevän erityisraportoijan nimittämistä, jonka tehtävänä on valvoa loukkauksia ja raportoida niistä julkisesti, auttaa hallitusta YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston antamien suositusten täytäntöönpanossa ja antaa suosituksia todellisen vastuullisuuden aikaansaamiseksi;

Torstai 21. tammikuuta 2016

Venezuela

77. ilmaisee huolensa maan vakavasta ihmisoikeustilanteesta, joka on seurausta taloudellisen, poliittisen ja sosiaalisen tilanteen heikentymisestä viime vuosina; toteaa jälleen, että sananvapaus, riippumaton oikeuslaitos ja oikeusvaltioperiaate ovat kaikkien demokraattisten yhteiskuntien keskeisiä osatekijöitä; kehottaa Venezuelan viranomaisia vapauttamaan välittömästi oppositiojohtajat ja kaikki rauhanomaiset mielenosoittajat, jotka on vangittu mielivaltaisesti, koska he ovat käyttäneet oikeuttaan sananvapauteen ja perusoikeuksiaan;

78. suhtautuu myönteisesti 6. joulukuuta 2015 pidettyjen vaalien tulokseen ja uuden kansalliskokouksen muodostamiseen; tuomitsee kaikki pyrkimykset heikentää Venezuelan kansan tahtoa ilmaisevien vaalitulosten täydellistä toteutumista, kuten joidenkin demokraattisesti valittujen jäsenten erottamisen; muistuttaa, että uuden hallituksen on ratkaistava monenlaisia ihmisoikeuskysymyksiä, joista voidaan mainita rankaisemattomuus, vastuu laittomista teloituksista, mielivaltaiset pidätykset ja säilöönnotot, oikeudenmukaiset oikeudenkäynnit sekä oikeuslaitoksen riippumattomuus, kokoontumis- ja yhdistymisvapaus ja tiedotusvälineiden vapaus; korostaa, että Venezuelan kolmivuotinen jäsenyys YK:n ihmisoikeusneuvostossa käynnistyi 1. tammikuuta 2016, mikä merkitsee erityistä vastuuta ihmisoikeuskysymyksistä;

Syyria

79. ilmaisee huolestuneisuutensa Syyrian dramaattisesta turvallisuustilanteesta ja humanitaarisesta tilanteesta; korostaa YK:n alaisen Syyrian tutkintalautakunnan tekemän työn merkitystä; tuomitsee iskujen tahallisen kohdistamisen siviileihin, summittaiset ja suhteettomat iskut sekä siviiliväestöön ja suojeltuun kulttuuriperintöön kohdistetut iskut sekä piiritysten ja sulkujen asettamisen rangaistuksena; korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota väkivallan uhreiksi joutuneisiin naisiin ja heidän tukemiseensa sekä naisjärjestöihin ja niiden osuuteen humanitaarisen avun toimittamisessa ja konfliktien ratkaisemisessa ja niiden tukemiseen; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita auttamaan sen varmistamisessa, että tutkintakomissiota rahoitetaan riittävästi, jotta se voi hoitaa tehtävänsä, joihin kuuluvat kaikkia vakavia ihmisoikeusloukkauksia koskevien tosiseikkojen ja olosuhteiden selvittäminen sekä mahdollisuuksien mukaan niistä vastuussa olevien identifiointi pyrittäessä varmistamaan, että loukkauksiin sekä mahdollisesti ihmisyyttä vastaan tehtyihin rikoksiin syyllistyneet joutuvat vastuuseen tekemisistään, mukaan luettuna vieminen Kansainväliseen rikostuomioistuimeen;

80. toteaa, että osallistava ja poliittinen prosessi on ainoa keino löytää kestävä ratkaisu Syyrian kriisiin, jotta päästään aitoon poliittiseen muutokseen, joka vastaa Syyrian kansan oikeutettuja pyrkimyksiä ja joka antaa kansalaisille mahdollisuuden päättää itsenäisesti ja demokraattisesti omasta tulevaisuudestaan; pitää myönteisenä 30. lokakuuta 2015 annettua lopullista julkilausumaa, joka koskee Wienin Syyria-neuvottelujen tuloksia; pitää myönteisenä, että YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi 18. joulukuuta 2015 päätöslauselman nro 2254 (2015);

81. pitää hälyttävänä, että Syyriassa vainotaan uskonnollisia ja etnisiä vähemmistöjä, jotka pakotetaan kääntymään uskossaan ja muuttamaan palvontansa kohdetta ja joiden kimppuun hyökätään ja joita pahoinpidellään, myydään orjiksi ja käytetään elinkaupan raaka-aineena pelkästään uskonsa vuoksi;

Burundi

82. on erittäin huolestunut ihmisoikeuksien puolustajiin, toimittajiin ja heidän perheenjäseniinsä kohdistetuista iskuista; tuomitsee jyrkästi poliittisen väkivallan, mielivaltaiset teloitukset sekä muut ihmisoikeusloukkaukset; kehottaa Burundin viranomaisia lopettamaan nämä loukkaukset ja pahoinpitelyt ehdottomasti ja pikaisesti ja järjestämään perusteellisen, puolueettoman ja riippumattoman tutkinnan, jotta syylliset voidaan tuoda oikeuden eteen ja uhrin saavat oikeutta;

83. on edelleen erittäin huolissaan kriisin humanitaarisista vaikutuksista maan ja koko alueen siviiliväestöön; pyytää unionia pyrkimään edelleen siihen, että hallitus ja oppositio pääsisivät yhteisymmärrykseen ja että voitaisiin palauttaa osallistava ja demokraattinen järjestelmä;

84. on tyytyväinen siihen, että ihmisoikeusneuvosto kokoontui 17. joulukuuta 2015 erityisistuntoon, jossa käsiteltiin keinoja estää Burundin ihmisoikeustilanteen heikkeneminen entisestään, mutta pitää valitettavana, että istunnon järjestäminen viivästyi; vaatii lähettämään pikaisesti paikalle riippumattomien asiantuntijoiden valtuuskunnan ja kehottaa Burundin viranomaisia tekemään täysimääräisesti yhteistyötä sen kanssa;

Torstai 21. tammikuuta 2016*Saudi-Arabia*

85. on edelleen erittäin huolissaan maan järjestelmällisistä ihmisoikeusloukkauksista; on erittäin huolissaan Saudi-Arabian tuomioistuinten vuonna 2015 jakamien ja täytäntöön pantujen kuolemantuomioiden hälyttävästä määrästä; pitää valitettavana, että viime viikkoina on pantu täytäntöön joukkoteloituksia; vaatii Saudi-Arabiaa määräämään kuolemantuomioiden täytäntöönpanokiellon;

86. vaatii Saudi-Arabian viranomaisia vapauttamaan kaikki mielipidevangit, joihin kuuluu myös vuoden 2015 Saharov-palkinnon saaja Raif Badawi; kehottaa unionia seuraamaan tarkasti hänen tapaustaan;

87. toteaa jälleen, että YK:n ihmisoikeusneuvoston jäsenet olisi valittava valtioista, jotka kunnioittavat ihmisoikeuksia, oikeusvaltioperiaatetta ja demokratiaa ja joihin Saudi-Arabia ei nykyisellään lukeudu; vaatii Saudi-Arabian viranomaisia tekemään täysimääräisesti yhteistyötä YK:n ihmisoikeusneuvoston erityistoimenpiteiden ja ihmisoikeusvaltuutetun toimiston kanssa;

Valko-Venäjä

88. pitää myönteisenä jäljellä olleiden poliittisten vankien vapauttamista elokuussa 2015 ja kehottaa Valko-Venäjän hallitusta puhdistamaan vapautettujen poliittisten vankien maineen ja palauttamaan heille täydet kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet; on erittäin huolissaan siitä, että maassa rajoitetaan edelleen sananvapautta, kokoontumisvapautta ja rauhanomaista kokoontumisvapautta; tuomitsee riippumattomien ja oppositioon kuuluvien toimittajien häirinnän sekä ihmisoikeusaktivistien häirinnän ja säilöönoton; kehottaa Valko-Venäjää liittymään kuolemanrangaistuksen käytön maailmanlaajuiseen täytäntöön panematta jättämiseen ensimmäisenä toimenä kohti sen pysyvää poistamista; kehottaa hallitusta tekemään täysipainoista yhteistyötä erityisraportoijan kanssa ja sitoutumaan ihmisoikeuksien suojelemista koskeviin uudistuksiin, mihin sisältyy erityisraportoijan antamien suositusten täytäntöönpano sekä muita ihmisoikeusmekanismeja;

Lähi-idän rauhanprosessi

89. ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja neuvoston 18. tammikuuta 2016 Lähi-idän rauhanprosessista antamat päätelmät, on neuvoston kanssa täysin samaa mieltä siitä, että rauhan ja turvallisuuden kulmakivenä on se, että kaikki noudattavat kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuksia koskevaa kansainvälistä oikeutta; on samaa mieltä myös siitä, että Israelin siirtokunnat ovat kansainvälisen oikeuden vastaisia ja haittaavat kahden valtion ratkaisun toteutettavuutta; pitää erittäin valitettavana, että palestiinalaisalueiden ihmisoikeustilannetta käsittelevä YK:n erityisraportointi Makarim Wibisono luopui tehtävästään;

o

o o

90. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, YK:n 69. yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen pääsihteerille.

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0021

Vetoomusvaliokunnan toiminta vuonna 2014**Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 vetoomusvaliokunnan toiminnasta vuonna 2014 (2014/2218(INI))**

(2018/C 011/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa vetoomusvaliokunnan toimintakertomuksista,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 10 ja 11 artiklan,
 - ottaa huomioon vetoomusoikeuden merkityksen ja pitää tärkeänä, että Euroopan parlamentille annetaan välittömästi tietoa Euroopan unionin kansalaisten ja asukkaiden erityisistä huolenaiheista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 24 ja 227 artiklan mukaisesti,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 228 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 44 artiklan, joka koskee oikeutta vedota Euroopan parlamenttiin,
 - ottaa huomioon jäsenyysveloitteen noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä koskevat SEUT-sopimuksen määräykset ja erityisesti sen 258 ja 260 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan, 215 artiklan, 216 artiklan 8 kohdan, 217 artiklan ja 218 artiklan,
 - ottaa huomioon vetoomusvaliokunnan mietinnön (A8-0361/2015),
- A. toteaa, että vuonna 2014 vastaanotettiin 2 714 vetoomusta, mikä on lähes kuusi prosenttia vähemmän kuin vuonna 2013, jolloin parlamentille esitettiin 2 885 vetoomusta; ottaa huomioon, että 790 vetoomusta hyväksyttiin käsiteltäväksi ja että toteutettiin niitä koskevia jatkotoimia, 1 070:tä vetoomusta ei hyväksytty käsiteltäväksi, 817 vetoomusta hyväksyttiin käsiteltäväksi ja niiden käsittely saatettiin päätökseen ja 37 vetoomuksen suosituksia ei hyväksytty; toteaa, että luvut olivat lähes kaksinkertaistuneet vuonna 2009 vastaanotettuihin vetoomuksiin verrattuina; ottaa huomioon, että vetoomusten käsittelyä hoitavien virkamiesten määrää ei ole lisätty suhteessa vetoomusten määrään;
- B. ottaa huomioon, että vetoomusvaliokunnan toimintaa koskevan vuotuisen mietinnön tarkoituksena on esittää analyysi vuonna 2014 vastaanotetuista vetoomuksista ja keskustella mahdollisista parannuksista menettelyihin ja suhteisiin muiden toimielinten kanssa;
- C. toteaa, että vastaanotettujen vetoomusten määrä on vaatimaton verrattuna unionin kokonaisväkilukuun, mikä osoittaa, että suuri enemmistö unionin kansalaisista ei vielä tunne vetoomusoikeutta eikä sen mahdollista hyödyllisyyttä keinona kiinnittää unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden huomio heitä koskeviin ja huolestuttaviin asioihin; ottaa huomioon, että vaikka jotkut unionin kansalaiset ovat tietoisia vetoomusmenettelystä, unionin toiminta-alasta on vielä laajaa epäselvyyttä, kuten niiden vastaanotettujen vetoomusten, joita ei hyväksytty käsiteltäväksi, korkea määrä (39,4 prosenttia) osoittaa;
- D. pitää erittäin tärkeänä käsitellä vetoomuksia asianmukaisesti koko prosessin ajan, jotta varmistetaan vetoomusoikeuden kunnioittaminen; toteaa, että yleensä vetoomusten esittäjät haluavat kehittää yhteiskuntaa ja lisätä tulevaa hyvinvointia; katsoo, että näiden kansalaisten kokemukset vetoomuksia käsiteltäessä saattavat muokata heidän mielipidettään Euroopan yhdentymisestä;

Torstai 21. tammikuuta 2016

- E. ottaa huomioon, että vuonna 2014 saatettiin päätökseen 1 887 vetoomuksen käsittely, ja näistä käsiteltäväksi ei hyväksytty 1 070:tä vetoomusta; toteaa, että vain 29,1 prosenttia vetoomuksista hyväksyttiin käsiteltäväksi ja niiden osalta toteutettiin jatkotoimia, 39,4:ää prosenttia ei hyväksytty käsiteltäväksi ja 30,1 prosenttia hyväksyttiin käsiteltäväksi ja niiden käsittely saatettiin päätökseen välittömästi;
- F. muistuttaa, että Euroopan parlamentti edustaa unionin kansalaisia ja se on ainoa kansalaisten suoraan valitsema toimielin; toteaa, että vetoomusoikeus tarjoaa kansalaisille keinon herättää valitsemiensa edustajien huomio;
- G. toteaa, että parlamentin ja ennen kaikkea vetoomusvaliokunnan olisi asetettava työssään etusijalle unionin kansalaiset ja heidän palvelemisensa ennen muita näkökohtia tai tehokkuusperusteita; ottaa huomioon, että vetoomusyksikön palveluksessa tällä hetkellä olevan henkilöstön määrä vaarantaa näiden peruseriaatteiden saavuttamisen;
- H. katsoo, että parlamentin valmiudet vastata unionin kansalaisille ja asukkaille paranevat, jos vetoomusoikeutta kunnioitetaan täysimääräisesti ja jos vetoomusprosessin kaikissa vaiheissa sovelletaan avoimta, demokraattista, osallistavaa ja läpinäkyvää mekanismia, jonka tavoitteena on ratkaista pääasiassa unionin lainsäädännön soveltamiseen liittyvät ongelmat;
- I. ottaa huomioon, että vetoomusoikeus on osallistuvan demokratian keskeinen tekijä;
- J. ottaa huomioon, että vetoomusoikeudella pyritään Euroopan oikeusasiamiehen toiminnan ohella ratkaisemaan unionin toimielinten tai jäsenvaltioiden elinten hallinnollisia väärinkäytöksiä, kun ne panevat täytäntöön unionin oikeutta;
- K. katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden lainsäätäjät ja täytäntöönpanoelimet saavat vetoomuksista arvokasta palautetta, etenkin kun on kyse unionin oikeuden täytäntöönpanoon liittyvistä mahdollisista puutteista; katsoo, että vetoomukset voivat olla jäsenvaltioille ennakkoarvointi unionin oikeuden täytäntöönpanon viivästymisestä;
- L. toteaa, että vetoomusvaliokunnalle esitetyistä vetoomuksista on usein ollut välitöntä hyötyä parlamentin muille valiokunnille niiden omassa lainsäädäntötyössä;
- M. katsoo, että vetoomuksia koskevan perusoikeuden asianmukaisen kunnioittamisen varmistaminen ei kuulu ainoastaan vetoomusvaliokunnan vastuulle vaan sen olisi pikemminkin oltava kaikkien parlamentin valiokuntien sekä muiden unionin toimielinten yhteinen pyrkimys; katsoo, että yhdenkään vetoomuksen käsittelyä ei pitäisi päättää ennen kuin parlamentin muilla valiokunnilla on ollut mahdollisuus antaa palautetta;
- N. katsoo, että vetoomusvaliokunnan olisi pyrittävä hyödyntämään enemmän oikeuksiaan ja käytössään olevia yleisiä ja erityisiä välineitä, kuten suullisia kysymyksiä ja lyhyitä päätöslauselmia, jotta vastaanotettujen vetoomusten pohjalta annettaisiin näkyvyyttä unionin kansalaisia ja asukkaita huolestuttaville asioille esittämällä ne parlamentin täysistunnossa;
- O. katsoo, että kukin vetoomus on arvioitava huolellisesti, tehokkaasti, ripeästi ja avoimesti erikseen ja sitä on käsiteltävä siten, että huolehditaan vetoomusvaliokunnan jäsenten osallistumisoikeuksista; katsoo, että vetoomuksen esittäjän on saatava lyhyessä ajassa vastaus, jossa ilmoitetaan joko syyt vetoomuksen käsittelyn päättämiseen tai toteutetut jatko-, täytäntöönpano- tai valvontatoimenpiteet; ottaa huomioon, että unionin, jäsenvaltioiden ja aluehallintojen on parannettava institutionaalista koordinaatiota, jotta vetoomuksia voitaisiin käsitellä ripeästi;
- P. katsoo, että vetoomusten tehokas ja ripeä käsittely on taattava myös vaalikausien välisenä siirtymäaikana ja sen yhteydessä tapahtuvien henkilöstövaihdosten yhteydessä;
- Q. pitää käsiteltäväksi hyväksytyjen ja perusteltujen vetoomusten kannalta ensiarvoisen tärkeänä, että vetoomusvaliokunnan työtä ei kuormiteta käsittelemällä aiheettoman pitkään vetoomuksia, joita ei voida hyväksyä käsiteltäviksi tai jotka eivät ole perusteltuja;

Torstai 21. tammikuuta 2016

- R. ottaa huomioon, että vetoomuksen esittäjälle on tiedotettava asianmukaisesti syistä, joiden vuoksi vetoomusta ei hyväksytä käsiteltäväksi;
- S. toteaa, että vetoomuksista keskustellaan vetoomusvaliokunnan kokouksissa ja että vetoomuksen esittäjät saavat osallistua keskusteluun, heillä on oikeus esitellä vetoomuksensa ja antaa asiasta yksityiskohtaisempia tietoja ja että he voivat näin osallistua aktiivisesti valiokunnan työhön ja antaa valiokunnan jäsenille, komissiolle ja mahdollisesti läsnä oleville jäsenvaltioiden edustajille lisätietoja; toteaa, että vuonna 2014 valiokunnassa käytyihin keskusteluihin osallistui 127 vetoomuksen esittäjää; toteaa, että suoran osallistumisen osuus on pysynyt suhteellisen alhaisena ja että sitä olisi nostettava muun muassa uuden teknologian avulla ja järjestämällä aikatauluja siten, että vetoomuksen esittäjillä olisi paremmat mahdollisuudet järjestää osallistumisensa valiokunnan kokouksiin;
- T. ottaa huomioon, että vetoomusvaliokunnan kokouksissa järjestettyjen julkisten keskustelujen jälkeen vetoomusten käsittely usein jatkuu, toteutetaan jatkotoimia ja odotetaan palautetta, erityisesti komission ja parlamentin muiden valiokuntien lisätiedusteluja tai käytännön tietoja jäsenvaltioilta ja alueviranomaisilta;
- U. katsoo, että kokousaikaa on lisättävä, jotta voitaisiin keskustella monista eri aiheista ja varmistaa keskustelujen laatu; katsoo, että poliittisten ryhmien koordinaattorien kokoukset ovat ratkaisevan tärkeitä sujuvan valiokuntatyön suunnittelussa ja kulussa ja että demokraattiseen päätöksentekoon olisi siksi annettava riittävästi aikaa;
- V. ottaa huomioon, että vetoomusvaliokunnan toiminta perustuu vetoomuksen esittäjien toimittamiin kirjallisiin tietoihin ja heidän suullisiin ja audiovisuaalisiin esityksiinsä kokouksissa sekä komission, jäsenvaltioiden, oikeusasiamiehen tai muiden poliittisten edustuselinten asiantuntemukseen;
- W. katsoo, että vetoomusten esittäjien huolenaiheet olisi käsiteltävä asianmukaisesti perusteellisella tavalla vetoomusprosessin ajan; ottaa huomioon, että prosessiin voi kuulua useita eri vaiheita, joissa vetoomuksen esittäjältä ja kyseisiltä unionin toimielimiltä ja kansallisilta viranomaisilta voidaan pyytää palautetta;
- X. ottaa huomioon, että perussopimuksissa ja parlamentin työjärjestyksessä edellytetään, että käsiteltäväksi hyväksytyt vetoomukset täyttävät muodolliset vaatimukset (työjärjestyksen 215 artikla) eli että ne käsittelevät aihetta, joka kuuluu unionin toiminnan alaan ja koskee välittömästi vetoomuksen esittäjää, jonka on oltava unionin kansalainen tai asukas; ottaa huomioon, että osaa vetoomuksista ei siten voida hyväksyä käsiteltäväksi, koska ne eivät täytä näitä muodollisia vaatimuksia; ottaa huomioon, että käsiteltäväksi ottaminen määräytyy pikemminkin näiden oikeudellisten ja teknisten perusteiden mukaan eikä sen pitäisi perustua poliittisiin päätöksiin; katsoo, että vetoomuksia koskevan verkkoportaalin pitäisi olla tehokas väline tarvittavien tietojen tarjoamisessa ja vetoomusten esittäjien opastamisessa siinä, millä perusteella vetoomus otetaan käsiteltäväksi;
- Y. toteaa, että nyt on hyväksytty erityinen tapa käsitellä lapsia koskevia vetoomuksia, sillä minkä tahansa viivästyksen näissä tapauksissa on todettu aiheuttavan erityisen vakavaa vahinkoa asianomaisille;
- Z. katsoo, että vetoomukset ovat unionin kansalaisille keino valvoa unionin oikeuden laatimista ja soveltamista; katsoo, että näin unionin kansalaiset voivat toimia hyödyllisinä tiedonlähteinä, kun on kyse unionin oikeudesta ja sen rikkomisesta, mikä erityisen tärkeää asioissa, jotka liittyvät ympäristöön, sisämarkkinoihin, ammatillisen pätevyyden tunnustamiseen, kuluttajansuojaan ja rahoituspalveluihin;
- AA. panee merkille, että vetoomus esitetään usein samanaikaisesti kuin komissiolle tehtävä kanne, joka voi johtaa jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevien menettelyjen käynnistämiseen tai laiminlyöntikanteen nostamiseen; panee merkille, että tilastojen mukaan neljännes tai jopa kolmannes käsitellyistä vetoomuksista tai valituksista liittyi tai antoi aihetta jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskeviin menettelyihin (ks. komission 23. vuosikertomus unionin oikeuden soveltamisen valvonnasta (COM(2006)0416)); ottaa huomioon, että parlamentin osallistuminen näihin vetoomusmenettelyihin antaa mahdollisuuden lisätä unionin toimivaltaisten toimielinten tutkintatyön valvontaa; katsoo, että yhdenkään vetoomuksen käsittelyä ei pitäisi päättää ennen kuin komissio on saattanut päätökseen sitä koskevat tutkimuksensa;

Torstai 21. tammikuuta 2016

- AB. toteaa, että vetoomuksissa kannetaan huolta monista tärkeistä asioista, kuten ympäristölainsäädännöstä (erityisesti vesi- ja jätehuollosta, öljyn ja maakaasun etsinnästä ja porauksista ja suurista infrastruktuuri- ja kehityshankkeista), perusoikeuksista (erityisesti lasten oikeuksista ja vammaisten henkilöiden oikeuksista ottaen erityisesti huomioon, että neljännes unionin äänestäjistä on ilmoittanut omaavansa jonkinasteisen vamman tai invaliditeetin), henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta, syrjinnästä, maahanmuutosta, työllisyydestä, transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevista neuvotteluista, eläinten hyvinvoinnista, oikeudenkäytöstä ja vammaisten henkilöiden sosiaalisesta osallisuudesta;
- AC. ottaa huomioon, että vetoomusvaliokunnan verkkoportaali otettiin käyttöön vuoden myöhässä 19. marraskuuta 2014, ja toteaa, että sillä korvattiin aiemmin Europarl-portaalissa ollut sähköinen vetoomusfoorumi ja sen tarkoituksena on edistää vetoomusoikeutta ja tehostaa kansalaisten aktiivista osallistumista unionin elämään; ottaa huomioon, että toiminnoiltaan vielä jonkin verran keskeneräinen portaali on tarkoitettu vetoomusprosessin erityistarpeet huomioon ottavaksi kattavaksi ratkaisuksi, joka tarjoaa unionin kansalaisille paremman verkkopohjaisen välineen vetoomusten esittämiseen niin, että vetoomusten eri vaiheita voi seurata reaaliajassa; ottaa huomioon, että sen käytössä ja varsinkin hakutoiminnossa on havaittu monia puutteita, jotka heikentävät sen käyttöä julkisena vetoomusrekisterinä; toteaa, että toinen vaihe, jonka tavoitteena on ratkaista kaikki nykyiset ongelmat, olisi pitänyt jo saattaa päätökseen; ottaa huomioon, että portaali voi parantaa palvelua ja lisää näkyvyyttä kansalaisten ja valiokunnan jäsenten keskuudessa ja että se toimii sähköisenä rekisterinä (jota suunniteltiin parlamentin työjärjestyksen 216 artiklan 4 kohdassa), jonka kautta kansalaiset voivat jättää vetoomuksensa ja seurata niitä sekä lisätä sähköisen nimikirjoituksensa omiin vetoomuksiinsa; toteaa, että uuden portaalin tarkoituksena on lisätä vetoomusprosessin avoimuutta ja vuorovaikutusta sekä tehostaa hallintoa vetoomusten esittäjien, Euroopan parlamentin jäsenten ja suuren yleisön etujen mukaisesti; katsoo, että verkkoportaalin olisi oltava väline, jolla voidaan lisätä vetoomusprosessin avoimuutta, tehostaa vetoomuksien esittäjien mahdollisuutta tutustua tietoihin ja kasvattaa kansalaisten tietoisuutta vetoomusvaliokunnan valmiuksista ja mahdollisuuksista auttaa heitä tilanteensa korjaamisessa; korostaa, että uuden tieto- ja viestintätekniikan käyttöä olisi lisättävä ja sen käyttöä olisi kannustettava, jotta valiokunnan työ tuotaisiin lähemmäksi kansalaisia;
- AD. katsoo, että eurooppalainen kansalaisaloite on tärkeä väline, jonka avulla kansalaiset voivat osallistua unionin poliittiseen päätöksentekoprosessiin, ja tämän aloitteen potentiaalia on hyödynnettävä täysin; katsoo, että välinettä olisi parannettava edelleen, sen edustuksen tasoja ja siihen liittyviä käytäntöjä olisi tehostettava ja unionin toimielinten, varsinkin komission, olisi kunnioitettava sitä ja pantava väline täysipainoisesti täytäntöön, jotta saavutettaisiin parhaat tulokset kansalaisten osallistumisen kannalta;
- AE. toteaa, että vetoomusvaliokunta seuraa tiiviisti eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta annetun asetuksen soveltamista, ja tiedostaa, että tarvitaan uusi asetus, jolla voidaan poistaa nykyisen lainsäädäntökehyksen lukuisat puutteet, esteet, heikkoudet ja vaikeaselkoisuus, ja tarvitaan mekanismeja eurooppalaisen kansalaisaloitteen käynnistämiseksi ja sitä koskevien lisätoimien toteuttamiseksi varsinkin nykyisen allekirjoitusten keraamisen osalta;
- AF. ottaa huomioon, että vetoomusvaliokunta katsoo, että kolme vuotta 1. huhtikuuta 2012 voimaantulleen asetuksen (EU) N:o 211/2011 voimaantulon jälkeen sen täytäntöönpanoa olisi arvioitava heikkouksien havaitsemiseksi ja toteuttamiskelpoisten ratkaisujen ehdottamiseksi asetuksen nopeaa tarkistamista varten, jotta sen täytäntöönpanoa voidaan parantaa;
- AG. panee merkille, että tuloksekkaista kansalaisaloitteista järjestetyt julkiset kuulemiset ovat olleet menestys ja että parlamentin jäsenet ja kansalaisyhteiskunta ovat olleet erittäin tyytyväisiä vetoomusvaliokunnan panokseen yhteistyöhön osallistuvana valiokuntana aloitteita koskevissa kuulemisissa; toteaa, että vetoomusvaliokunta tukee tätä prosessia ja haluaa edistää tämän tavoitteen saavuttamista kansalaisten parissa hankkimansa pitkän kokemuksen avulla; toteaa, että komissiolta odotetaan todellisia lisätoimia kaikkia tuloksekkaita kansalaisaloitteita varten;
- AH. katsoo, että olisi pantava merkille, että vetoomusvaliokunnan työtaakan ja sen sihteeristön henkilöstön lisäystarpeiden vuoksi vuonna 2014 ei tehty tutkittavana olevia vetoomuksia koskevia tiedonhankintamatkoja; toteaa, että tutkittavana olevia vetoomuksia koskevia tiedonhankintamatkoja tehdään tulevaisuudessa;

Torstai 21. tammikuuta 2016

- AI. katsoo, että tiedonhankintamatkojen määrän olisi palattava normaalitasolle vuonna 2016, sillä ne ovat valiokunnan oikeus ja olennainen osa sen työtä, johon kuuluu vuorovaikutus asianomaisten jäsenvaltioiden kansalaisten ja viranomaisten kanssa; ottaa huomioon, että näiden valtuuskuntien jäsenet ottavat samoin perustein osaa kaikkiin asiaan liittyviin toimintoihin, muun muassa raportointiin;
- AJ. ottaa huomioon, että vetoamusvaliokunnalla on Euroopan oikeusasiamieheen liittyviä velvoitteita, ja toteaa, että oikeusasiamies tutkii unionin kansalaisten tekemät kantelut unionin toimielimissä tai elimissä ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista ja valiokunta laatii niistä vuosittain mietinnön, joka perustuu Euroopan oikeusasiamiehen omaan vuosikertomukseen; ottaa huomioon, että vuonna 2014 valiokunta osallistui aktiivisesti oikeusasiamiehen vaalin järjestämiseen parlamentin työjärjestyksen 204 artiklan mukaisesti; ottaa huomioon, että Emily O'Reilly palasi joulukuussa 2014 tehokkaasti ja avoimesti pidetyn vaalin perusteella oikeusasiamiehen virkaan viiden vuoden toimikaudeksi;
- AK. ottaa huomioon, että vetoamusvaliokunta on Euroopan oikeusasiamiesten verkoston jäsen ja että verkostoon kuuluu sellaisten kansallisten parlamenttien vetoamusvaliokuntia, joissa on tällainen valiokunta; pitää tärkeänä, että jäsenvaltioiden parlamentit nimittävät vetoamusvaliokunnat ja vahvistavat jo olemassa olevia vetoamusvaliokuntia ja että näiden valiokuntien välistä yhteistyötä parannetaan;
1. korostaa vetoamusvaliokunnan työtä, joka mahdollistaa sen, että unionin kansalaiset ja asukkaat voivat osallistua jossakin määrin oikeuksiensa puolustamiseen ja edistämiseen ja että unionin säännöksiä voidaan asianmukaisesti valvoa, koska vetoamusten ansiosta kansalaisten huolenaiheista ollaan tietoisia ja heidän perustellut valituksensa voidaan ratkaista kohtuullisessa ajassa; huomauttaa, että käsiteltäväksi hyväksytyistä vetoamuksista olisi keskusteltava valiokunnassa yhdeksän kuukauden kuluessa vetoamuksen esittämisestä; toteaa jälleen, että parempi institutionaalinen koordinaatio unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla sekä muiden elinten kanssa on erittäin tärkeää, jos vetoamuksissa esitettyihin aiheisiin aiotaan puuttua ripeästi;
2. korostaa, että kansalaisten yhteyspisteenä toimiva vetoamusvaliokunta, Euroopan oikeusasiamies ja eurooppalaisen kansalaisaloite muodostavat perusvälineet kansalaisten laajempaa poliittista osallistumista varten, ja siksi niiden avoimuus, asianmukainen saatavuus ja sujuva toiminta on varmistettava; painottaa vastuuta, joka niillä on Euroopan kansalaisuuden edistämässä ja unionin toimielinten näkyvyyden ja uskottavuuden lujittamisessa; kehottaa unionin toimielimiä kiinnittämään enemmän huomiota Euroopan oikeusasiamiehen tekemään työhön; kehottaa perustamaan uusia mekanismeja, joilla varmistetaan kansalaisten suora osallistuminen unionin toimielinten päätöksentekoprosesseihin;
3. korostaa, että lisääntynyt yhteistyö kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa unionin oikeuden soveltamiseen liittyvissä asioissa on ratkaisevan tärkeää, kun unionia pyritään tuomaan lähemmäs kansalaisia ja kun parlamentin demokraattista legitimiyyttä ja sen päätöksentekoprosessin vastuullisuutta pyritään lujittamaan; panee merkille, että yhteistyötä tehostetaan aktiivisella tiedonvaihdoilla kaikilla toimielintasoilla ja että tämä on ratkaisevan tärkeää käsiteltäessä vetoamusten esittäjien esille tuomia seikkoja; pitää valitettavana, että joissakin tapauksissa kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset eivät vastaa vetoamusvaliokunnan pyyntöihin;
4. varoittaa vetoamusten käsittelyä koskevasta jatkuvasta ruuhkasta, joka johtuu valiokunnan sihteeristön henkilöstöpulasta, jolla puolestaan on selvä vaikutus vetoamusten käsittelyyn käytettävissä olevaan aikaan ja erityisesti niiden käsiteltäväksi ottamista koskevaan päätökseen; katsoo, että tällaiset viipeet eivät ole hyväksyttäviä, jos tavoitteena on varmistaa laadukas palvelu, ja että viipeet eivät ainoastaan vesitä vetoamusoikeuden tehokkuutta vaan haittaavat myös unionin toimielinten luotettavuutta huolestuneiden kansalaisten silmissä; kehottaa parlamentin vastuullisia ja hallinnollisia tahoja yhdessä budjettivaliokunnan kanssa löytämään asianmukaisen ratkaisun, jolla varmistetaan, että vetoamusvaliokunnan toiminta on perussopimuksien hengen mukaista;
5. vaatii painokkaasti, että syyt, miksi vetoamusta ei oteta käsiteltäväksi tai miksi sen käsittely päätetään perusteettomuuden vuoksi, on perusteltava yksityiskohtaisesti suoraan vetoamuksen esittäjälle;

Torstai 21. tammikuuta 2016

6. kehottaa vetoomusvaliokuntaa ja tarvittaessa työjärjestyksen muuttamisesta vastaavia parlamentin valiokuntia jäsentämään selkeämmin eron sen välillä, miten määritellään perusteltu vetoomus ja käsiteltäväksi otettava vetoomus, ja sen välillä, miten määritellään vetoomuksen käsittelyn jatkaminen tai vetoomuksen käsittelyn päättymisen, ja tekemään rakenteen selväksi myös mahdollisille vetoomuksen esittäjille;

7. painottaa komission merkittävää roolia, sillä se avustaa vetoomusten esittäjien julki tuomien tapausten käsittelyssä, ja pyytää sitä seuraamaan aktiivisesti ja oikea-aikaisesti tiettyjä vetoomusten esittäjien esiin tuomia hankkeita, joissa on rikottu tai tullaan myöhemmin rikkomaan unionin oikeutta, kun suunnitelmia pannaan täytäntöön; kehottaa komissiota perussopimusten valvojana huolehtimaan siitä, että lukuisissa parlamentille toimitetuissa vetoomuksissa raportoidut puutteet unionin lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä tai sitä koskevat laiminlyönnit korjataan; kehottaa komissiota myös käyttämään tässä yhteydessä päättäväisemmin jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevia menettelyjä; korostaa, että on torjuttava käsitystä siitä, että suurempiin jäsenvaltioihin kiinnitetään enemmän huomiota jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevia menettelyjä käynnistettäessä; kehottaa komissiota tiedottamaan vetoomusvaliokunnalle säännöllisesti vetoomukseen mahdollisesti suoraan liittyvän jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn kehityksestä ja konkreettisista tuloksista;

8. kehottaa komissiota sitoutumaan täysin vetoomusprosessiin varsinkin teettämällä perusteellisia tutkimuksia sille lähetetyistä käsiteltäväksi hyväksytyistä tapauksista ja antamaan ennen kaikkea tarkkoja ja ajantasaisia kirjallisia vastauksia vetoomuksen esittäjille kohtuullisessa ajassa; odottaa, että näitä vastauksia käsitellään lisää asiaa koskevista suullisista keskusteluista vetoomusvaliokunnan julkisissa kokouksissa; katsoo, että toimielinten uskottavuuden tähden komission edustajana olisi oltava näissä keskusteluissa asianmukaisessa virka-asemassa oleva virkamies; katsoo, että komission olisi perussopimusten valvojana tutkittava tapausten sisältöä tarkemmin ja otettava huomioon asiaa koskevan EU-lainsäädännön perimmäinen henki;

9. pyytää, että avoimuuden vuoksi ja unionin toimielinten lojaalin yhteistyön hengessä komissio helpottaa tutustumista asiakirjoihin, joissa on kaikki EU Pilot -menettelyihin liittyvät olennaiset tiedot, varsinkin vastaanotettujen vetoomusten tapauksessa sekä kysymysten ja vastausten vaihtoa komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden välillä ainakin silloin, kun menettelyt on saatu päätökseen;

10. pitää tärkeänä, että komissio toteuttaa aktiivista seuranta- ja oikea-aikaisia ehkäiseviä toimia silloin, kun on olemassa perusteltuja todisteita siitä, että tietyt suunnitellut ja julkaistut hankkeet saattavat rikkoa unionin lainsäädäntöä; on huolissaan, että tällä hetkellä komissiolla on taipumus rajoittaa täysin menettelyllisin perustein monien vetoomusten sisältöä koskevia tutkimuksia; vastustaa toistuvia ehdotuksia päättää moniin vetoomuksiin liittyvien asiakirjojen käsittely odottamatta esitettyjen aiheiden tutkimustuloksia ja katsoo, että se ei vastaa komission perimmäistä tehtävää perussopimusten valvojana; kehottaa kiinnittämään entistä tarkemmin vetoomuksiin, joissa komissio on itse saattanut rikkoa unionin lainsäädäntöä, esimerkiksi kun on kyse Århusin yleissopimuksella taatusta asiakirjojen julkisesta saatavuudesta, ja toteuttamaan niiden osalta toimenpiteitä;

11. huomauttaa, että on tärkeää varmistaa, että komissio vastaa kaikkiin vetoomuksiin yksityiskohtaisesti, aktiivisesti ja mahdollisimman ripeästi;

12. pyytää lisäämään valiokunnan sihteeristön henkilöstön määrää valiokunnan erityisluonteen vuoksi ja siksi, että sillä on huomattava työtaakka sen pitäessä yhteyttä tuhansiin vetoomuksiin vuosittain esittäviin unionin kansalaisiin ja asukaisiin;

13. painottaa, että yhteydenpitoa kansalaisiin on parannettava heidän pyyntöjensä käsittelemiseksi;

14. pitää ensisijaisen tärkeänä lujittaa yhteistyötä jäsenvaltioiden parlamenttien ja niiden asiaankuuluvien valiokuntien sekä hallitusten kanssa ja kannustaa jäsenvaltioiden viranomaisia olemaan täysin avoimia unionin lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltamisessa; tähdentää komission ja jäsenvaltioiden yhteistyön tärkeyttä kansalaisten oikeuksien puolustamisessa tehokkaammin ja avoimemmin ja kannustaa jäsenvaltioiden edustajien läsnäoloon kokouksissa; korostaa, että neuvoston ja komission on osallistuttava valiokunnan kokouksiin ja kuulemisiin

Torstai 21. tammikuuta 2016

mahdollisimman korkeatasoisella edustuksella, jos käsiteltävät aiheet edellyttävät edellä mainittujen toimielinten osallistumista; toistaa vetoomusvaliokunnan vuonna 2013 käsittelemistä asioista 11. maaliskuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ esitetyn kehotuksen parantaa rakenteellista vuoropuhelua jäsenvaltioiden kanssa, esimerkiksi järjestämällä säännöllisiä kokouksia kansallisten vetoomusvaliokuntien jäsenten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa;

15. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan lainsäädännössä veloitteen perustaa toimintakykyisiä vetoomusvaliokuntia kansallisiin parlamentteihin, mikä lisäisi vetoomusvaliokunnan ja kansallisten parlamenttien välisen yhteistyön tehokkuutta;

16. pitää erittäin tärkeänä, että vetoomusvaliokunta tekee enemmän yhteistyötä Euroopan parlamentin muiden valiokuntien kanssa ja pyytää niiltä lausuntoa vetoomuksista, kutsuu niiden jäseniä osallistumaan valiokuntansa toimivaltaan kuuluviin keskusteluihin sekä osallistuu enemmän niiden työskentelyyn laatimalla lausuntoja tietyistä mietinnöistä ja varsinkin unionin lainsäädännön moitteetonta saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa koskevista mietinnöistä; pyytää toimivaltaisia valiokuntia ottamaan niille välitetyt vetoomukset asianmukaisesti huomioon ja antamaan palautetta, jota tarvitaan vetoomusten asianmukaista käsittelyä varten;

17. korostaa, että vetoomusvaliokunnalla on yhä enemmän merkitystä valvontavalikokuntana, jonka olisi oltava viitekehys, kun unionin lainsäädäntöä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden hallinnossa; kehottaa käymään enemmän poliittista keskustelua täysistunnoissa ja vaatii vireämpää kommunikointia unionin kansalaisten vetoomuksista edellä mainitun vetoomusvaliokunnan vuonna 2013 käsittelemistä asioista annetun päätöslauselman mukaisesti;

18. pitää valitettavana, että useimmat vetoomusten esittäjät eivät voi esittää tapauksiaan suoraan vetoomusvaliokunnalle osittain kokousajan puutteen ja valiokunnan sihteeristön henkilöstöpulan vuoksi; vaatii tiedottamaan vetoomusten esittäjille paremmin ajankohdista, jolloin heidän vetoomuksiaan käsitellään ja ne otetaan esille valiokunnassa; tukee videokonferenssien käytön lisäämistä ja muita keinoja, joiden avulla vetoomusten esittäjät voivat osallistua aktiivisesti vetoomusvaliokunnan työhön, vaikka eivät pysty osallistumaan kokouksiin;

19. kehottaa perustamaan parlamenttiin pikaisesti epävirallisen vetoomusverkoston, johon osallistuu jäseniä parlamentin jokaisesta valiokunnasta, jotta varmistetaan vetoomuksia koskevan työn sujuva ja tehokas koordinointi, jolla parannetaan vetoomusoikeuden käyttöä;

20. painottaa, että parlamentin muilla valiokunnilla on tärkeä rooli etenkin silloin, kun niiden kokouksissa käsitellään vetoomuksissa esille tuotuja, niiden toimivaltaan kuuluvia asioita, ja tilanteissa, joissa vastaanotettuja vetoomuksia käytetään tietolähteenä lainsäädäntömenettelyssä;

21. pitää valitettavana, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole hyväksyneet Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja että sen täytäntöönpano on osoittautunut epäselväksi ja jossain määrin pettymykseksi monille kansalaisille; pitää samoin valitettavana, että unioni ei ole vielä hyväksynyt Euroopan ihmisoikeussopimusta sellaisenaan SEU-sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan tarkoittamalla tavalla ja että unionin kansalaisten saatavilla ei ole riittävästi tietoa asiassa käytössä olevista menettelyistä; pitää valitettavana tiukkaa tapaa, jolla komissio on tulkinnut perusoikeusperusoikeuskirjan 51 artiklaa, jonka mukaan perusoikeuskirjan määräykset koskevat unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sekä jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun viimeksi mainitut soveltavat unionin oikeutta; muistuttaa, että komissio on usein perusoikeuskirjan 51 artiklaan vedoten todennut olevansa kykenemätön toimimaan perusoikeuksien alalla, kun vetoomusvaliokunta on sitä pyytänyt; korostaa, että kansalaisten odotukset menevät usein paljon pidemmälle kuin mitä perusoikeuskirjan puhtaasti oikeudelliset määräykset jättävät sijaa; kehottaa komissiota tekemään enemmän vastatakseen kansalaisten odotuksiin ja löytääkseen uuden lähestymistavan 51 artiklan tulkinnalle;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0204.

Torstai 21. tammikuuta 2016

22. painottaa vetoomusvaliokunnan tärkeää työtä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen täytäntöönpanossa; panee asianmukaisesti merkille vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevän YK:n komitean loppupäätelmät Euroopan unionin ensimmäisestä kertomuksesta⁽¹⁾; korostaa, että unionin toimintakehykselle olisi tarjottava riittävät resurssit yleissopimuksen vaatimuksen mukaisesti; kehottaa tässä yhteydessä tehostamaan vetoomusvaliokunnan ja sen sihteeristön kapasiteettia, jotta valiokunta voi huolehtia asianmukaisesti suojeluroolistaan; kehottaa perustamaan viran, johon nimetään virkamies, joka on vastuussa vammaisuuteen liittyvien asioiden käsittelystä; korostaa valiokunnan tahtoa työskennellä tiiviisti niiden muiden lainsäädäntövaliokuntien kanssa, jotka osallistuvat vammaisuutta koskevaan parlamentin verkostoon; panee merkille, että valiokunnan on toteutettava lisätoimia vammaisten henkilöiden suojelemiseksi, kuten toimet Marrakeshin sopimuksen pikaisen ratifiointin edistämiseksi;

23. painottaa, että monien vuonna 2014 vastaanotettujen vetoomusten perusteella kansalaisia huolestuttaa transatlanttisesta kauppaj- ja investointikumppanuudesta (TTIP), käytävät neuvottelut, joihin komissio osallistuu, eivätkä kansalaiset hyväksy sopimusta; huomauttaa, että on tärkeää, että komissio panee kiireellisesti täytäntöön asiaa koskevat Euroopan oikeusasiamiehen suositukset;

24. muistuttaa vetoomusvaliokunnan antamasta lausunnosta, joka koskee TTIP:stä käytäviä neuvotteluja koskevia komission suosituksia, joissa komissio, kuten monissa vastaanotetuissa vetoomuksissa korostetaan, hylkää sijoittajan ja valtion välisenä riitojenratkaisuna tunnetun sovitteluvälineen, ja pitää valitettavana, että kansalaisaloite TTIP:tä vastaan hylättiin;

25. pitää valitettavana, että tietyt jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta vammaisten henkilöiden oikeuksista, ja kehottaa niitä allekirjoittamaan ja ratifioimaan sen mahdollisimman pian;

26. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan;

27. kehottaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan julkaistujen teosten saatavuuden helpottamista sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi koskevan Marrakeshin sopimuksen;

28. painottaa niiden vetoomusten saamaa erityishuomiota, jotka koskevat suunnitelmia etsiä ja hyödyntää mahdollisia öljyvarantoja Kanariansaarilla; myöntää, että hanketta ympäristösyistä vastustaneet vetoomuksen esittäjät auttoivat merkittäväällä tavalla selkeyttämään keskustelua; toteaa, että ympäristöasiat ovat yhä vetoomuksen esittäjien ensisijainen huolenaihe, mikä osoittaa, että jäsenvaltioiden toiminta tällä alalla on puutteellista; toteaa, että monet näistä vetoomuksista koskevat jätehuoltoa, vesihuollon varmuutta, ydinenergiaa, vesisärötystä ja eläinlajien suojelua;

29. korostaa, että monissa vastaanotetuissa vetoomuksissa vastustetaan vesisärötystä maakaasun ja öljyn talteenotossa pohjamaasta ja korostetaan tämän tekniikan käyttöön liittyviä ympäristöllisiä, taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia;

30. pitää erityisen tuomittavana käytäntöä, jossa asian käsittelyä koskevat asiakirjat jaetaan osiin ja jota käytetään usein suuremmissa infrastruktuuri- tai poraushankkeissa, jotka ovat johtaneet useisiin ympäristöasioita koskeviin vetoomuksiin;

31. panee merkille vetoomusten esittäjien huolen väitetyistä oikeudenvastaisuustapauksista vanhempien asumus- ja avioeroa koskevista hallinnollisista ja oikeusmenettelyistä, joissa tulee esille lasten huoltajuutta ja pakkoadoptiota koskevia kysymyksiä; panee tässä yhteydessä merkille, että joissakin jäsenvaltioissa saattaa esiintyä kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää, kun vanhemmat ovat eri maan kansalaisia, siten, että oikeudenkäyntivaltiosta peräisin olevaa vanhempaa suositetaan toisen vanhemman, jolla on muun valtion kansalaisuus, kustannuksella, ja toteaa, että tästä aiheutuu usein rankkoja ja hyvin dramaattisia seurauksia lapsen oikeuksille; korostaa, että tämä on havaittu monissa jäsenvaltioissa (Saksassa erityisesti lastensuojeluviraston toiminnan yhteydessä, Ranskassa, Alankomaissa, Slovakiassa ja Tanskassa) sekä Norjassa, ja panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille Bryssel IIa -asetuksen tulevan tarkistuksen; korostaa, että vuonna

⁽¹⁾ Hyväksytty YK:n komitean 17. elokuuta – 4. syyskuuta 2015 pidetyssä 14. istunnossa; ks. http://tbinetnet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRPD%2F02%2F02%2F02%2F02&Lang=en

Torstai 21. tammikuuta 2016

2015 vetoomusvaliokuntaan perustettiin uusi työryhmä, jonka tehtävänä on nopean ja johdonmukaisen vastauksen antaminen näihin huolenaiheisiin, ja että se on tehnyt Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tiedonhankintamatkan tutkiakseen tällaisia valituksia paikan päällä;

32. huomauttaa, että suuressa osassa vastaanotettuja vetoomuksia kritisoidaan kiihkeästi unionin maahanmuutto-, kauppa- ja ulkopoliittikkaa asioista, jotka liittyvät niitä koskevien säännösten noudattamiseen maahanmuuttajien ihmisoikeuksien varmistamisen yhteydessä, ja varoitetaan niiden seurauksista; tähdentää kaikkien unionin virastojen, elinten ja toimielinten, myös Frontexin, velvoitetta varmistaa aina ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja perusoikeuskirjan noudattaminen toiminta-alallaan;

33. pitää tervetulleena komission aloitteesta vuodesta 2007 lähtien vuosittain järjestettyä sosiaalista vuoropuhelua lapsen oikeuksia käsittelevässä eurooppalaisessa foorumissa, jonka tavoitteena on tukea lasten oikeuksia osana unionin sisäisiä ja ulkoisia toimenpiteitä; panee merkille, että tähän vuoropuheluun osallistuu jäsenvaltioiden edustajia, lasten oikeuksien puolustajien edustajia, alueiden komitean, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean, Euroopan neuvoston, Unicefin ja monien kansalaisjärjestöjen edustajia;

34. painottaa, että kansalaisten vetoomuksissa käsitellään hyvin erilaisia aiheita, kuten perusoikeudet, ihmisoikeudet, vammaisten henkilöiden oikeudet, sisämarkkinat, ympäristölainsäädäntö, työsuhteet, maahanmuuttopolitiikat, kauppasopimukset, kansanterveysasiat, lasten hyvinvointi, liikenne, eläinten oikeudet ja syrjintä; kehottaa vetoomusvaliokuntaa erikoistumaan työssään vetoomusten esittäjien tärkeimpinä pitämiin politiikanaloihin; pyytää lisäämään vetoomusvaliokunnan resursseja, jotta se voisi käsitellä kaikkia näitä intensiivisiä ja laaja-alaisia vetoomuksia;

35. katsoo, että julkisten kuulemisten järjestäminen on tärkeä keino tarkastella kansalaisten julki tuomia ongelmia; haluaa kiinnittää huomiota ympäristövaliokunnan kanssa järjestettyyn julkiseen kuulemiseen vastauksena vettä ihmisoikeutena koskevaan eurooppalaiseen "Water is a Human Right" -kansalaisaloitteeseen ja oikeudellisten asioiden valiokunnan kanssa järjestettyyn julkiseen kuulemiseen eurooppalaisesta "One of Us" -kansalaisaloitteesta; katsoo, että eurooppalainen kansalaisaloite on väline, jolla edistetään monikansallista, osallistavaa ja edustavaa demokratiaa, joka uuden asetuksen hyväksymisen jälkeen voi mahdollistaa, että kansalaiset ovat välittömämmin laatimassa puitteita sekä esittämässä ja priorisoimassa unionin toimintapolitiikka- ja lainsäädäntökysymyksiä, joihin on puututtava; toistaa sitoumuksensa osallistua aktiivisesti tuloksekkaita aloitteita koskevien julkisten kuulemisten järjestämiseen; sitoutuu asettamaan tämän osallistavan prosessin tehokkuuden etusijalle toimielintasolla ja varmistamaan tarvittaessa asianmukaiset lainsäädännölliset jatkotoimet; panee tyytyväisenä merkille, että kuulemisissa käytetään vammaisille henkilöille tarkoitettuja esteettömyysvälineitä, kuten puhesyntetisaattori;

36. pitää valitettavana komission vastausta muutamien tuloksellisiin eurooppalaisiin kansalaisaloitteisiin ja sitä, että unionin ainoan monikansallisen demokratian välineen seuranta on ollut vähäistä;

37. kiinnittää huomiota useisiin vuonna 2014 annettuihin päätöslauselmiin, kuten 12. maaliskuuta 2014 annettu päätöslauselma "Katsaus Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2013 – EU:n kansalaiset: sinun oikeutesi, sinun tulevaisuutesi" ⁽¹⁾, joka herätti keskustelua kansalaisten eläkeoikeuksien, äänioikeuden ja vaalikelpoisuuden yhdenmukaistamisesta; panee merkille valiokunnan mietinnön vetoomusvaliokunnan vuonna 2013 käsittelemistä asioista (A7-0131/2014) sekä 15. tammikuuta 2015 antamansa päätöslauselmaan Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2013 ⁽²⁾, eritoten TTIP-sopimuksen osalta;

38. pitää tervetulleena komission päätöstä jatkaa toimia, jotka aloitettiin vuonna 2013 ja joiden käsittelyä jatkettiin vuonna 2014 Euroopan kansalaisten teemavuoden yhteydessä, painottamalla enemmän Euroopan parlamentin vaaleja (jotka pidettiin 22. ja 25. toukokuuta 2014); pitää myönteisinä komission aikeita tiedottaa kansalaisten käyttöön annetuista välineistä, joiden avulla he voivat osallistua unionin päätöksentekoprosesseihin, sekä valmiutta tiedottaa unionin kansalaisille ja neuvoa heitä heidän oikeuksistaan sekä niistä demokraattisista välineistä, joita heillä on käytössään

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0233.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0009.

Torstai 21. tammikuuta 2016

puolustaakseen oikeuksiaan; painottaa, että olisi toteutettava lisätoimia tietoisuuden lisäämiseksi Euroopan parlamentin vaaleista, sillä äänestysprosentti vuoden 2014 vaaleissa oli monissa jäsenvaltioissa alle 50 prosenttia;

39. pitää erittäin tärkeänä varmistaa, että vetoomusvaliokunnalla on täysin toimintakykyinen verkkoportaali, jonka käyttäjiksi vetoomuksen esittäjät voivat rekisteröityä ja jossa he voivat esittää vetoomuksen, ladata sen tueksi liiteasiakirjoja, tukea käsiteltäväksi otettuja vetoomuksia, saada tietoja vetoomuksensa tilasta ja automaattisen sähköposti-ilmoituksen, jos heidän vetoomuksiansa tilassa tapahtuu muutos, sekä jonka kautta he voivat ottaa suoraan yhteyttä unionin virkamiehiin saadakseen vaivattomasti selkeää tietoa vetoomuksensa käsittelyn edistymisestä; pitää valitettavana, että toivottua täytäntöönpanoaikataulua ei ole saavutettu ja että liian moni toivotuista ominaisuuksista ei ole vielä yksityiskohdiltaan täydellinen; vaatii vastuussa olevia hallinnollisia elimiä vauhdittamaan tarvittavia toimia hankkeen jäljellä olevien vaiheiden täytäntöönpanemiseksi ja korjaamaan mahdolliset nykyiset puutteet; tähdentää, että olisi toteutettava lisätoimia vetoomusprosessin avoimuuden tehostamiseksi;

40. kehottaa Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien ja jäsenvaltioiden alemman tason viranomaisia sekä asianmukaisia vetoomuselimiä soveltamaan yhteistä lähestymistapaa, jotta kansalaisille tehdään avoimesti selväksi, millä tasolla heidän vetoomuksiaan voidaan käsitellä ja mikä taho sen tekee;

41. kehottaa tekemään vetoomusvaliokunnan sihteeristöstä tehokkaan arvioinnin, jossa keskitytään henkilöstön riittävyyden varmistamiseen laadullisesti ja määrällisesti ottaen huomioon vetoomusten suuren määrän ja jatkuvat viipeet niiden käsittelyssä; uskoo, että käsiteltäväksi otettujen vetoomusten asianmukainen käsittely ja tutkiminen yhdessä vetoomusten esittäjille annetun oikeudenmukaisen palautteen kanssa on ratkaisevan tärkeää unionin kansalaisyhteiskunnan ja unionin toimielinten välisten siteiden vahvistamisessa;

42. korostaa, että on varmistettava rakentavampi tiedottaminen kansalaisille vetoomusvaliokunnan verkkoportaalin kautta järjestämällä koulutusseminaareja jäsenvaltioissa;

43. korostaa SOLVIT-verkoston merkittävää roolia, sillä sen avulla löydetään ja ratkaistaan säännöllisesti sisämarkkinainsäädännön täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia; vaatii komissiota parantamaan tätä välinettä niin, että vetoomusvaliokunnan jäsenet pääsevät tutustumaan kaikkiin saatavilla oleviin tietoihin SOLVITin kautta ja heidät pidetään ajan tasalla esitettyihin vetoomuksiin liittyvistä tapauksista;

44. korostaa tarvetta vahvistaa vetoomusvaliokunnan yhteistyötä muiden unionin toimielinten ja elinten sekä jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten kanssa; pitää keskeisenä tärkeänä parantaa keskusteluja ja järjestelmällistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja erityisesti kansallisten parlamenttien vetoomusvaliokuntien kanssa; suosittaa, että kaikki jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole perustaneet vetoomusvaliokuntaa, perustavat sen; pitää Skotlannin parlamentin vetoomusvaliokunnan valtuuskunnan vierailua 2. joulukuuta 2014 esimerkkinä tästä yhteistyöstä ja katsoo, että tällaiset kumppanuudet antavat tilaisuuden vaihtaa hyviä käytäntöjä, oppia toistensa kokemuksista sekä kehittää järjestelmällinen ja tehokas menettely vetoomusten välittämiseksi toimivaltaisille elimille;

45. korostaa, että tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa on erittäin tärkeää vetoomusvaliokunnan työlle; kannustaa jäsenvaltioita olemaan aloitteellisia etsittäessä ratkaisuja unionin oikeuden käyttöönottoon ja täytäntöönpanoon liittyviin vetoomuksiin ja pitää äärimmäisen tärkeänä, että jäsenvaltioiden edustajat ovat läsnä ja tekevät yhteistyötä vetoomusvaliokunnan kokouksissa; painottaa, että Kreikan hallituksen edustajat olivat läsnä 10. helmikuuta 2014 pidetyssä kokouksessa, jossa esitettiin raportti jätehuoltoa käsitelleestä 18.–20. syyskuuta 2013 tehdystä tiedonhankintamatkasta Kreikkaan;

46. muistuttaa, että tiedonhankintamatkat ovat tärkeimpiä vetoomusvaliokunnan tutkimusvälineitä, vaikkei vuonna 2014 tehty yhtään matkaa; pitää olennaisen tärkeänä, että tiedonhankintamatkan aikana tutkittavana olevien vetoomusten seuranta ei keskeydy esimerkiksi Euroopan parlamentin vaalien ja parlamentin uudelleen järjestäytymisen välisenä aikana, ja kehottaa parlamentin valiokuntia tekemään asianmukaiset järjestelyt; korostaa, että tiedonhankintamatkoja tarvitaan, jotta tuloksena saadaan vetoomusten esittäjien ongelmia ratkaisevia selkeitä suosituksia; toivoo, että vetoomusvaliokunnan säännölliset tiedonhankintamatkat voidaan aloittaa uudestaan vuonna 2016;

Torstai 21. tammikuuta 2016

47. pyytää Kreikkaa ottamaan huomioon vetoamusvaliokunnan helmikuussa 2014 hyväksymän tiedonhankintamatkaa koskevan raportin suositukset jätteen keräyksestä ja kaatopaikkojen sijainnista Kreikassa; pyytää komissiota valvomaan tarkkaan jätteen keräykseen osoitettujen varojen käyttöä; pyytää jäsenvaltioita noudattamaan unionin direktiivejä jätteen kierrätyksestä;
48. pitää erittäin tärkeänä jäsenvaltioiden edustajien läsnäoloa ja aktiivista yhteistyötä vetoamusvaliokunnan kokouksissa; pitää myönteisenä asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten läsnäoloa, heidän osallistumistaan ja aktiivista yhteistyötään ja kannustaa siihen; kannustaa kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti vetoamusprosessiin;
49. pitää tärkeänä yhteistyötä Euroopan oikeusasiamiehen kanssa ja Euroopan parlamentin osallistumista Euroopan oikeusasiamiesten verkostoon; on tyytyväinen oikeusasiamiehen ja vetoamusvaliokunnan välisiin erinomaisiin toimielinsuhteisiin; arvostaa erityisesti oikeusasiamiehen säännöllistä panosta vetoamusvaliokunnan työhön kautta vuoden;
50. odottaa innolla eri jäsenvaltioiden olemassa olevien kansallisten ja alueellisten vetoamusvaliokuntien yhteistyön edistämistä; on sitoutunut tarjoamaan opastusta vetoamusvaliokuntien perustamisessa niissä jäsenvaltioissa, joissa näitä valiokuntia ei ole ja jotka haluavat perustaa niitä;
51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän vetoamusvaliokunnan päätöslauselman ja mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, niiden vetoamusvaliokunnille sekä oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.
-

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0022

Intiassa pidätetyt EU:n ja erityisesti Viron ja Yhdistyneen kuningaskunnan merimiehet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Intiassa pidätetyistä virolaisista ja brittiläisistä merimiehistä (2016/2522(RSP))

(2018/C 011/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja erityisesti sen 9, 10 ja 14 artiklan,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 12. lokakuuta 2013 Sierra Leonen lipun alla purjehtivan yksityisomistuksessa olevan yhdysvaltalaisaluksen (MV *Seaman Guard Ohio*) 35-henkinen miehistö (johon kuului 14 virolaista ja kuusi brittiä sekä intialaisia ja ukrainalaisia) pidätettiin Tamil Nadun osavaltiossa Intiassa syytettynä laittomasta aseiden hallussapidosta Intian vesillä;
- B. toteaa, että ilmeisesti merirosvouksen vastaista operaatiota suorittamassa ollut miehistö ei ole kohdistanut Intian kansalaisiin vihamielisiä tekoja ja on johdonmukaisesti kiistänyt syylistyneensä mihinkään laittomuuteen;
- C. toteaa, että syytteistä luovuttiin kohta sen jälkeen mutta Intian viranomaiset olivat valittaneet asiasta, ja korkein neuvosto määräsi aloittamaan oikeudenkäynnin; toteaa, että miehet eivät ole saaneet poistua Intiasta tänä aikana;
- D. katsoo, että Intian viranomaisten ja brittiläisten ja virolaisten vastapuolien välillä on käyty laajamittaisia korkean tason säännöllisiä neuvotteluja myös ministeri- ja pääministeritasolla; ottaa huomioon, että neuvotteluissa on pyydetty miehistön 14 virolaisen ja kuuden britin nopeaa kotiinpaluuta ja kiinnitetty huomiota perheiden taloudellisiin vaikeuksiin ja henkiseen ahdinkoon;
- E. ottaa huomioon, että kaikille 35 merimiehelle ja vartijalle määrättiin 12. tammikuuta 2016 enimmäisrangaistus, viiden vuoden vankeus ankarissa oloissa ja 3 000 rupian sakot (40 euroa); toteaa, että miehet ovat nyt Palayamkottain vankilassa Tamil Nadussa; ottaa huomioon, että he aikovat valittaa tuomioista 90 päivän määräaikaan mennessä;
- F. ottaa huomioon, että tapahtumien käänne on herättänyt hämmästystä ja tyrmistystä monilla tahoilla;
1. kunnioittaa Intian itsemääräämisoikeutta omien rajojensa sisällä ja oikeudenkäyttöalueellaan ja tunnustaa Intian oikeusjärjestelmän aseman;
 2. jakaa Intian viime aikojen kokemusten johdosta tuntemaan perustellun huolen ja herkkyyden terrorismin suhteen;
 3. on tietoinen, että asianomainen miehistö toimi todistetusti merirosvouksen torjuntatehtävissä ja että aluksille sijoitetut suojeluyksiköt ovat osoittautuneet kaikkein tehokkaimmaksi merirosvouksen torjuntatoimeksi, ja ne ansaitsevat kansainvälisen yhteisön, myös Intian, tuen;
 4. kehottaa Intian viranomaisia varmistamaan, että MV *Seaman Guard Ohion* miehistön tapaus käsitellään vastaajien ihmisoikeuksia ja laillisia oikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen Intian allekirjoittamissa ihmisoikeusasiakirjoissa ja sopimuksissa vahvistettujen velvoitteiden mukaisesti;

Torstai 21. tammikuuta 2016

5. kehottaa Intian viranomaisia toimimaan ymmärtäväisesti tässä asiassa, suorittamaan oikeusmenettelyt mahdollisimman nopeasti ja vapauttamaan kaikki asianomaiset miehistön jäsenet, joiden oikeusmenettely on kesken, jotta voidaan minimoida asianosaisille ja heiden perheilleen koituvat haittavaikutukset;
 6. suosittaa, että Intia harkitsee 18. syyskuuta 2008 annetun Montreux'n asiakirjan allekirjoittamista, jossa muun muassa määritellään, miten kansainvälistä oikeutta sovelletaan yksityisiin sotilas- ja turvallisuusalan yrityksiin;
 7. korostaa EU:n, sen jäsenvaltioiden ja Intian pitkään jatkuneita erinomaisia suhteita; kehottaa Intiaa ja asianomaisia Euroopan maita varmistamaan, että tapauksen ei anneta vaikuttaa kielteisesti laajempiin suhteisiin; korostaa Intian sekä EU:n jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin tiiviiden taloudellisten, poliittisten ja strategisten suhteiden merkitystä;
 8. kehottaa EU:ta ja Intiaa lisäämään yhteistyötään meriturvallisuuteen ja merirosvouksen torjuntaan liittyvissä kysymyksissä muun muassa kehittämällä kansainväliset perussäännöt ja operatiiviset vakiomenettelyt, jotta Intian alueellisen roolin tarjoamat mahdollisuudet voidaan hyödyntää täysimääräisesti; uskoo vahvasti myös siihen, että tämä auttaisi estämään vastaavanlaiset kiistatapaukset tulevaisuudessa;
 9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä Intian hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0023

Etiopia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Etiopian tilanteesta (2016/2520(RSP))

(2018/C 011/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Etiopian tilanteesta ja erityisesti viimeisimmän täysistuntokeskustelunsa tästä aiheesta keskiviikkona 20. toukokuuta 2015,
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan 23. joulukuuta 2015 Etiopian viimeaikaisista kahakoista antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / Euroopan komission varapuheenjohtajan Federica Mogherinin ja Etiopian liittotasavallan ulkoasiainministerin Tedros Adhanomin 20. lokakuuta 2015 antaman yhteisen lausunnon,
 - ottaa huomioon korkean edustajan / varapuheenjohtajan Federica Mogherinin ja Etiopian liittotasavallan ulkoasiainministerin Tedros Adhanomin välisestä, 13. tammikuuta 2016 järjestetystä kokouksesta annetun lehdistötiedotteen,
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan 27. toukokuuta 2015 Etiopian vaaleista antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon mielipiteen- ja sananvapauden edistämisestä ja suojelusta vastaavan YK:n erityisraportoijan David Kayen 10. heinäkuuta 2015 antaman julkilausuman etiopialaisten toimittajien vapauttamisesta,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston antaman viimeisimmän Etiopiaa koskevan yleisen määräaikaisarvioinnin,
 - ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,
 - ottaa huomioon 8. joulukuuta 1994 hyväksytyn Etiopian liittotasavallan perustuslain ja erityisesti perusoikeuksia ja -vapauksia, ihmisoikeuksia ja demokraattisia oikeuksia koskevan III luvun säännökset,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, jonka Etiopia ratifioi vuonna 1994,
 - ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan,
 - ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että viimeisimmät parlamenttivaalit pidettiin 24. toukokuuta 2015 ja niissä EPRDF-puolue (Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front) pysyi valtaa pitävänä puolueena ja sai kaikki paikat kansallisessa parlamentissa, osittain sen vuoksi, ettei kriittisille tai eriäville näkemyksille ollut tilaa vaaliprosessissa; ottaa huomioon, että liittovaltion vaalit järjestettiin toukokuussa ilmapiirissä, jota leimasi yleisesti pelottelu ja huoli valtakunnallisen keskusvaalilautakunnan riippumattomuudesta; toteaa, että EPRDF on ollut vallassa kaksikymmentäneljä vuotta sen jälkeen, kun sotilashallitus kaadettiin vuonna 1991;

Torstai 21. tammikuuta 2016

- B. toteaa, että viimeksi kuluneiden kahden kuukauden aikana Etiopian suurimmalla alueella Oromiassa, joka on Etiopian suurimman etnisen ryhmän kotiseutu, on esiintynyt lukuisia pääkaupunki Addis Abeban rajojen laajentamisen vastaisia joukkomielienosoituksia, koska tämä laajentaminen on saattanut maanviljelijät vaaraan joutua hädetyiksi mailtaan;
- C. toteaa, että kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen mukaan turvallisuusjoukot ovat vastanneet yleisesti ottaen rauhanomaisiin mielenosoituksiin surmaamalla ainakin 140 mielenosoittajaa ja haavoittamalla lukuisia muita tässä kriisissä, joka saattaa olla Etiopian suurin vuoden 2005 vaalien aikana esiintyneiden väkivaltaisuuksien jälkeen; toteaa, että hallitus sitä vastoin on ainoastaan myöntänyt, että kymmeniä ihmisiä sekä kaksitoista turvallisuusjoukkojen jäsentä on kuollut;
- D. toteaa, että 14. tammikuuta 2016 hallitus päätti perua kiistanalaisen laajamittaisen yleiskaavasuunnitelman; toteaa, että jos kyseinen suunnitelma pantaisiin täytäntöön, se laajentaisi kaupungin alueen kaksikymmenkertaiseksi; toteaa, että Addis Abeban laajentaminen on jo nyt pakottanut miljoonia Oromon viljelijöitä siirtymään asuinseudultaan ja ajanut heidät köyhyysloukkuihin;
- E. toteaa, että Etiopia on uskonnollisesti ja kulttuurisesti erittäin monimuotoinen maa; toteaa, että jotkin suurimmista etnisistä yhteisöistä, erityisesti oromo- ja somaliyhteisö (ogaden-yhteisö), ovat joutuneet väistymään amhara- ja tigray-yhteisöjen aseman vahvistuessa ja että ne ovat tuskin lainkaan poliittisesti edustettuina;
- F. toteaa, että Etiopian viranomaiset pidättivät mielivaltaisesti monia rauhanomaisia mielenosoittajia, toimittajia ja oppositiopuolueiden johtajia mielenosoittajiin Oromian alueella kohdistetuissa brutaleissa tehoiskuissa; toteaa, että pidätetyt ovat vaarassa joutua kidutetuiksi ja pahoinpidellyiksi;
- G. toteaa, että hallitus on leimannut nämä enimmäkseen rauhalliset mielenosoittajat ”terroristeiksi” ja soveltanut terrorismin vastaista julistusta (laki n:o 652/2009) sekä käyttänyt armeijaa heitä vastaan;
- H. toteaa, että 23. joulukuuta 2015 viranomaiset pidättivät Oromian suurimman laillisesti rekisteröidyn poliittisen puolueen OFC:n (Oromo Federalist Congress) varapuheenjohtajan Bekele Gerban; toteaa, että Bekele Gerba vietiin vankilaan ja pian sen jälkeen hänen kerrotaan joutuneen sairaalaan; toteaa, ettei hänen olinpaikastaan ole nyt tietoa;
- I. toteaa, että muitakin OFC:n johtajia on pidätetty mielivaltaisesti viime viikkojen aikana tai heidän sanotaan olevan tosiasiallisesti kotiarestissa;
- J. toteaa, ettei tämä ole ensimmäinen kerta, kun Etiopian turvallisuusjoukot ovat sekaantuneet vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin vastauksena rauhanomaisiin mielenosoituksiin, ja että Etiopian hallituksen tiedetään järjestelmällisesti tukahduttavan ilmaisun- ja yhdistymisvapautta sekä kieltävän henkilöitä ilmaisemasta eriäviä mielipiteitä tai vastustusta hallituksen politiikkaa kohtaan ja siten rajoittavan kansalaistoiminnan ja poliittisen toiminnan mahdollisuuksia muun muassa toteuttamalla poliittisin perustein syytteenpanotoimia terrorismin vastaisen ankaran lain nojalla, hävittämällä riippumattomat tiedotusvälineet, lopettamalla merkittävän kansalaisyhteiskunnan aktiivisen toiminnan ja tukahduttamalla oppositiopuolueiden toiminnan;
- K. toteaa, että joulukuussa 2015 johtavia aktivisteja kuten Getachew Shiferaw (*Negere Ethiopia* -lehden päätoimittaja), Yonathan Teressa (verkkoaktivisti) ja Fikadu Mirkana (Oromian radio- ja televisioyhtiö) pidätettiin mielivaltaisesti, eivätkä Etiopian viranomaiset ole vielä nostaneet syytteitä heitä vastaan;
- L. toteaa, että Etiopian hallitus määrää kaikkialle tunkeutuvia riippumattomaan kansalaisyhteiskuntaan ja riippumattomiin tiedotusvälineisiin kohdistuvia rajoituksia; toteaa, että toimittajien suojelukomitean (CPJ) vuonna 2014 suorittamassa vankilaväestön laskennassa Etiopia oli neljänneksi pahin toimittajien vankiloissa pitäjä maailmassa, sillä ainakin 17 toimittajaa oli vankeudessa, 57 tiedotusalan ammattilaista oli paennut Etiopiasta edellisten viiden vuoden aikana ja useita riippumattomia julkaisuja oli suljettu viralliselta taholta tulleen painostuksen seurauksena; toteaa, että Etiopia oli neljännellä sijalla myös CPJ:n vuonna 2015 laatimalla ankarimman sensuurin alaisena olevien kymmenen maan listalla;

Torstai 21. tammikuuta 2016

- M. toteaa, että lukuisat mielipidevangit, joita on viime vuosina suljettu vankiloihin pelkästään sillä perusteella, että he ovat oikeutetusti käyttäneet ilmaisun- ja mielipiteenvapauttaan, ja joiden joukossa on toimittajia sekä oppositiopuolueiden jäseniä, ovat edelleen vangittuina; toteaa, että jotkut heistä on tuomittu epäoikeudenmukaisissa oikeudenkäynneissä, joidenkin oikeudenkäynnit ovat edelleen kesken ja jotkut ovat edelleen vangittuina ilman että heitä vastaan on nostettu syytettä, muun muassa Eskinder Nega, Temesghen Desalegn, Solomon Kebede, Yesuf Getachew, Woubshet Taye, Saleh Edris ja Tesfalidet Kidane;
- N. toteaa, että Andargachew Tsege, Britannian ja Etiopian kansalainen ja maanpaossa elävä oppositiopuolueen johtaja, pidätettiin kesäkuussa 2014; toteaa, että Andargachew Tsege oli joitakin vuosia aikaisemmin tuomittu poissaolevana kuolemaan ja että hän on ollut kuolemantuomittujen osastolla käytännössä eristysvankeudessa pidätyksestään lähtien;
- O. toteaa, että Etiopian hyväntekeväisyysjärjestöistä ja yhdistyksistä annettu julistus on laki, joka edellyttää asianajotoimintaa harjoittavilta järjestöiltä, että ne hankkivat 90 prosenttia toimintansa rahoituksesta paikallisista lähteistä, mikä on johtanut siihen, että kansalaisyhteiskuntaa edustavien järjestöjen toiminta on vähentynyt ja että monet niistä ovat lopettaneet toimintansa; toteaa, että kun Etiopian oikeuksien tilannetta tarkasteltiin YK:n ihmisoikeusneuvoston yleisen määräaikaisarvioinnin yhteydessä toukokuussa 2014, Etiopia torjui monen maan esittämät suositukset hyväntekeväisyysjärjestöistä ja yhdistyksistä annetun julistuksen ja terrorismin vastaisen julistuksen muuttamisesta;
- P. toteaa, että Etiopian hallitus on tosiasiaa asettanut Etiopian Ogadenin alueen, jolla on runsaat öljy- ja kaasuesiintymät, laajaan saartoon; toteaa, että kansainvälisten tiedotusvälineiden ja humanitaaristen ryhmien yritykset työskennellä alueella ja raportoida sieltä katsotaan terrorismin vastaisen julistuksen nojalla rangaistaviksi rikollisiksi teoiksi; toteaa, että on raportoitu sotarikoksista ja vakavista ihmisoikeusloukkauksista, joihin armeija ja hallituksen puolisoilaalliset joukot ovat syyllistyneet Ogadenin väestöä vastaan;
- Q. toteaa, että Etiopia, väestöltään Afrikan toiseksi suurin maa, kuuluu saatujen tietojen mukaan Afrikan nopeimmin kasvaviin talouksiin ja sen talous kasvoi keskimäärin 10 prosentin vauhtia viime vuosikymmenellä; toteaa, että se kuuluu kuitenkin edelleen köyhimpiin maihin ja että sen BKTL henkeä kohdan on 632 Yhdysvaltain dollaria; toteaa, että se oli 173. sijalla 187 maan joukossa YK:n vuoden 2014 inhimillisen kehityksen indeksissä;
- R. toteaa, että Etiopialla on keskeinen rooli alueella ja että se saa poliittista tukea länsimaisilta avunantajilta sekä useimmilta alueellisilta naapureiltaan pääasiassa siksi, että se on Afrikan unionin (AU) isäntämaa, ja koska se osallistuu YK:n rauhanturvaamista, turvallisuutta ja avunantoa koskeviin kumppanuuksiin länsimaiden kanssa;
- S. toteaa, että samalla kun talouskasvu jatkuu edelleen vauhdilla (samoin myös merkittävät ulkomaiset investoinnit muun muassa maatalouteen, rakentamiseen ja valmistusteollisuuteen, laajamittaiset kehityshankkeet, kuten voimalaitospatojen rakentaminen sekä suurviljelmät, ja laajalle levinnyt maanvuokraus usein ulkomaisille yhtiöille), monia ihmisiä, muun muassa maanviljelijöitä sekä paimentolaisia, on ajettu kodeistaan;
- T. toteaa, että Etiopian perustuslain 40 artiklan 5 kohdassa taataan Etiopian paimentolaisille oikeus käyttää vapaata maata laiduntamiseen ja viljelyyn sekä oikeus olla joutumatta siirtymään omilta mailtaan;
- U. ottaa huomioon, että Etiopia on allekirjoittanut Cotonoun sopimuksen, jonka 96 artiklassa määrätään, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen on EU:n ja AKT-maiden välisen yhteistyön olennainen osa;
- V. toteaa, että Etiopia kärsii parhaillaan pahimmasta kuivuudesta kymeniin vuosiin, mikä on johtanut elintarviketurvan heikkenemiseen, vakavaan nälkiintymiseen sekä karjan poikkeukselliseen kuolleisuuteen; toteaa, että lähes 560 000 ihmistä on joutunut siirtymään asuinseuduiltaan Etiopian sisällä tulvien, niukoista resursseista käytävien väkivaltaisten kahakoiden ja kuivuuden vuoksi; toteaa, että Etiopian hallituksen arvion mukaan 10,1 miljoonaa ihmistä, joista puolet on lapsia, tarvitsee elintarvikehäätäapua kuivuuden takia;

Torstai 21. tammikuuta 2016

W. toteaa, että Etiopiaan suuntautuu jatkuva maahanmuuttajien virta ja se toimii isäntämaana noin 700 000:lle pääasiassa Etelä-Sudanista, Eritreasta ja Somaliasta tulleelle pakolaiselle; toteaa, että 11. marraskuuta 2015 EU ja Etiopia allekirjoittivat maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan yhteisen toimintasuunnitelman vahvistaakseen keskinäistä yhteistyötä ja vuoropuheluaan maahanmuuton alalla;

1. tuomitsee jyrkästi turvallisuusjoukkojen viimeaikaisen kohtuuttoman voimankäytön Oromiassa ja kaikilla Etiopian alueilla sekä ihmisoikeusloukkaustapausten määrän kasvun; ilmaisee osanottonsa uhrien omaisille ja kehottaa välittömästi vapauttamaan kaikki ne, jotka on vangittu sen vuoksi, että he ovat käyttäneet oikeuttaan rauhanomaiseen kokoontumiseen ja ilmaisunvapauteen;

2. muistuttaa Etiopian hallitusta sen velvoitteista taata perusoikeudet, mukaan luettuna oikeus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi sekä oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisina kuin niistä on määrätty Afrikan peruskirjassa ja muissa kansainvälisissä ja alueellisissa ihmisoikeusvälineissä, muun muassa Cotonoun sopimuksessa ja erityisesti sen 8 ja 96 artiklassa;

3. vaatii tutkimaan mielenosoittajien surmat ja muut väitetyt protestiliikkeeseen liittyvät ihmisoikeusloukkaukset uskottavasti, avoimesti ja riippumattomasti, ja kehottaa hallitusta asettamaan vastuussa olevat henkilöt oikeudenmukaisesti syytteeseen toimivaltaisissa tuomioistuimissa;

4. kehottaa Etiopian hallitusta kunnioittamaan ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta ja Afrikan peruskirjaa, mukaan luettuna oikeus rauhanomaiseen kokoontumiseen, ilmaisunvapauteen ja yhdistymisvapauteen; kehottaa hallitusta välittömästi pyytämään oikeutta rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja oikeutta yhdistymisvapauteen käsittelevää YK:n erityisraporttoijaa sekä muita YK:n ihmisoikeusasiantuntijoita vierailemaan Etiopiassa raportoidakseen tilanteesta;

5. pitää myönteisenä, että hallitus on päättänyt olla viemättä eteenpäin Addis Abeban ja Oromian erityisaluetta koskevaa yleissuunnitelmaa; kehottaa käymään välitöntä, osallistavaa ja avointa poliittista vuoropuhelua, jossa ovat osallisina hallitus, oppositiopuolueet, kansalaisyhteiskunnan edustajat ja paikallisväestö, jotta estetään uudet väkivaltaisuuksien ja väestön radikalisoituminen;

6. korostaa, että vapaat ja riippumattomat tiedotusvälineet ovat olennaisia sen takaamiseksi, että väestö on perehtynyt asioihin, aktiivinen ja osallistuva, ja kehottaa Etiopian viranomaisia lopettamaan vapaan tiedonvälityksen tukahduttamisen muun muassa lähetyksiä häiritsemällä ja tiedotusvälineitä uhkailemalla, takaamaan paikallisen kansalaisyhteiskunnan sekä tiedotusvälineiden oikeudet ja helpottamaan riippumattomien toimittajien ja ihmisoikeustarkkailijoiden pääsyä kaikkialle Etiopiaan; pitää myönteisenä äskettäistä Zone 9 -blogin kirjoittajien ja kuuden toimittajan vapauttamista;

7. pyytää, että Etiopian viranomaiset lakkaavat käyttämästä terrorismin vastaista lainsäädäntöä (terrorismin vastainen julistus n:o 652/2009) poliittisten vastustajien, toisinajattelijoiden, ihmisoikeuksien puolustajien, muiden kansalaisyhteiskunnan toimijoiden ja riippumattomien toimittajien toiminnan tukahduttamiseen; kehottaa myös Etiopian hallitusta tarkastelemaan uudelleen terrorismin vastaista lainsäädäntöään saattaakseen sen kansainvälisten ihmisoikeussäännösten ja -periaatteiden mukaiseksi;

8. tuomitsee sen, että ihmisoikeustyötä rajoitetaan kohtuuttomasti hyväntekeväisyysjärjestöistä ja yhdistyksistä annetussa julistuksessa, jossa ihmisoikeusjärjestöiltä evätään välttämättömän rahoituksen saanti, jossa hyväntekeväisyysjärjestöjen ja yhdistysten virastolle annetaan kohtuuttomat valtuudet puuttua ihmisoikeusjärjestöjen toimintaan ja asetetaan ihmisoikeusloukkausten uhrin entistä suurempaan vaaraan luottamuksellisuutta koskevien periaatteiden rikkomisen kautta;

9. kehottaa Etiopian viranomaisia estämään kaiken etniseen alkuperään tai uskontoon perustuvan syrjinnän sekä edistämään rauhanomaista ja rakentavaa vuoropuhelua kaikkien yhteisöjen välillä sekä toteuttamaan toimia tämän hyväksi;

10. pitää myönteisenä Etiopian vuoden 2013 ihmisoikeuksia koskevaa toimintasuunnitelmaa ja kehottaa panemaan sen nopeasti ja kaikilta osin täytäntöön;

11. kehottaa viranomaisia panemaan täytäntöön erityisesti YK:n ihmisoikeusneuvoston mielivaltaista vangitsemista käsittelevän työryhmän suosituksen sekä vapauttamaan Britannian kansalaisen ja poliittisen aktivistin Andargachew Tsegen välittömästi;

Torstai 21. tammikuuta 2016

12. toteaa, että ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen ovat ratkaisevan tärkeitä EU:n politiikoille, joilla pyritään edistämään kehitystä Etiopiassa ja kaikkialla Afrikan sarvessa; kehottaa Afrikan unionia kiinnittämään huomiota poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen tilanteeseen sen isäntämaassa Etiopiassa;

13. kehottaa EU:ta suurimpana yksittäisenä avunantajana seuraamaan ohjelmia ja toimintalinjoja tehokkaasti sen varmistamiseksi, että EU:n kehitysapu ei edistä ihmisoikeusloukkauksia Etiopiassa erityisesti sellaisten ohjelmien kautta, joihin liittyy viljelijöiden ja paimentolaisten pakottaminen siirtymään mailtaan, sekä kehittämään strategioita, joilla minimoidaan siirtymään joutumisen kielteiset vaikutukset EU:n rahoittamissa kehityshankkeissa; korostaa, että EU:n olisi harkittava taloudellista tukea maan ihmisoikeustilanteen perusteella ja sen perusteella, missä määrin Etiopian hallitus edistää demokratiakehitystä eteenpäin vieviä uudistuksia;

14. kehottaa hallitusta ottamaan paikallisyhteisöt mukaan vuoropuheluun, jota käydään laajamittaisten kehityshankkeiden täytäntöönpanosta; on huolissaan hallituksen pakkosiirto-ohjelmista;

15. on syvästi huolissaan Etiopiassa vallitsevista nykyisistä tuhoisista ilmasto-olosuhteista, jotka ovat heikentäneet humanitaarista tilannetta maassa; kehottaa EU:ta yhdessä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa lisäämään tukea Etiopian hallitukselle ja kansalle; pitää myönteisenä EU:n äskettäin antamaa ilmoitusta avusta ja kehottaa komissiota varmistamaan, että tätä lisärahoitusta tarjotaan kiireellisesti;

16. muistuttaa, että Etiopia on maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden tärkeä kohdema, kauttakulkumaa ja lähtömaa ja että se toimii suurimman pakolaisväestön isäntämaana Afrikassa; panee näin ollen merkille EU:n ja Etiopian välisen maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan yhteisen toimintasuunnitelman, jossa käsitellään pakolaiskysymystä, rajavalvontaa ja ihmiskaupan torjumista; kehottaa myös komissiota seuraamaan tiiviisti kaikkia hankkeita, joita äskettäin on pantu alulle EU:n Afrikka-hätärahaston puitteissa;

17. on äärimmäisen huolestunut Etiopian väestön (erityisesti naiset, vähemmistöt, pakolaiset ja asuinseudultaan siirtymään joutuneet henkilöt, joiden määrä jatkuvasti kasvaa) taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta, kun otetaan huomioon aluetta koetteleva kriisi ja alueen epävakaus; ilmaisee jälleen kerran tukensa kaikille paikan päällä toimiville humanitaarisille järjestöille sekä pakolaisia vastaanottaville naapurimaille; tukee kansainvälisen yhteisön ja humanitaaristen järjestöjen esittämiä kehotuksia lisätä pakolaisille ja siirtymään joutuneille henkilöille annettavaa apua;

18. korostaa, että tarvitaan suuria julkisia investointeja koskevia suunnitelmia erityisesti koulutuksen ja terveydenhuollon alalla, jos kestävä kehityksen tavoitteet halutaan saavuttaa; pyytää Etiopian viranomaisia todella sitoutumaan näiden tavoitteiden saavuttamiseen;

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Etiopian hallitukselle ja parlamentille, komissiolle, neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, AKT-EU-ministerineuvostolle, Afrikan unionin toimielimille, YK:n pääsihteerille sekä yleisafrikkalaiselle parlamentille.

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0024

Pohjois-Korea**Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. tammikuuta 2016 Pohjois-Koreasta (2016/2521(RSP))**

(2018/C 011/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Pohjois-Koreasta,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 6. tammikuuta 2016 antaman julkilausuman väitetystä ydinkokeesta Korean demokraattisessa kansantasavallassa,
 - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 6. tammikuuta 2016 antaman lausunnon Korean demokraattisen kansantasavallan ilmoittamasta ydinkokeesta,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) ja 2094 (2013), joissa nimenomaisesti kielletään Korean demokraattisen kansantasavallan ydinkokeet,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 17. joulukuuta 2015 antaman päätöslauselman Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteesta,
 - ottaa huomioon huhtikuussa 2015 laaditun YK:n raportin ”Democratic People’s Republic of Korea 2015: Needs and Priorities”,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 27. maaliskuuta 2015 antaman päätöslauselman Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteesta,
 - ottaa huomioon 7. helmikuuta 2014 julkaistun tutkintakomission raportin Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen ja kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen, joiden kaikkien sopimuspuoli Korean demokraattinen kansantasavalta on,
 - ottaa huomioon vuonna 1984 tehdyn kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan neuvosto ja YK:n turvallisuusneuvosto tuomitsivat 6. tammikuuta 2016 Korean demokraattisen kansantasavallan tekemän ja sen väitteiden mukaan ”onnistuneen vetypommikokeen”, joka on selvästi maalla YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien mukaisesti olevien kansainvälisten velvoitteiden vastainen;
- B. katsoo, että ydinaseiden, kemiallisten ja biologisten aseiden ja niiden maalinsaattamisjärjestelmien leviäminen on uhka kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle; ottaa huomioon, että Korean demokraattinen kansantasavalta vetäytyi ydinsulkusopimuksesta vuonna 2003 ja että se on tehnyt ydinkokeita vuodesta 2006 ja ilmoittanut virallisesti vuonna 2009, että se on kehittänyt ydinaseen, mikä merkitsee sitä, että maan ydinasevalmiuksien aiheuttama uhka on selvästi lisääntynyt; toteaa, että laittomien ydinohjelmien ja ballististen ohjusten ohjelmien jatkaminen on vakava haaste kansainväliselle ydinsulkujärjestelmälle ja saattaa voimistaa alueellisia jännitteitä;

Torstai 21. tammikuuta 2016

- C. katsoo, että maa on valjastanut taloutensa palvelemaan sotilaallisia tarkoituksia ja siten jäänyt kauaksi ilmoittamastaan tavoitteesta kehittyä voimakkaaksi ja vauraaksi kansakunnaksi ja on sen sijaan tehnyt kansalaisistaan entistäkin eristyneempiä ja köyhempiä tavoitellessaan joukkotuhouksia ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmiä;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unioni tukee lujasti ajatusta ydinaseettomasta Korean niemimaasta, ja katsoo, että kuuden osapuolen neuvottelujen käynnistäminen uudelleen on olennainen osa alueen rauhan, turvallisuuden ja vakauden edistämistä;
- E. katsoo, että Korean demokraattisen kansantasavallan keskittymistä sotilaallisiin investointeihin voidaan pitää rikollisena maan kansalaisten perustarpeiden laiminlyöntinä siksi, että noin 70 prosenttia maan 24,6 miljoonasta asukkaasta kärsii ruoan puutteesta ja lähes 30 prosenttia alle viisivuotiaista lapsista on akuutisti aliravittuja;
- F. toteaa, että Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanne on ollut äärimmäisen ongelmallinen useiden vuosien ajan; ottaa huomioon, ettei Korean demokraattisen kansantasavallan johto ole juuri tehnyt yhteistyötä YK:n kanssa ja että se on torjunut kaikki YK:n ihmisoikeusneuvoston ja YK:n yleiskokouksen Pohjois-Korean ihmisoikeuksia koskevat päätöslauselmat; ottaa huomioon, ettei Pohjois-Korea ole tehnyt yhteistyötä maan ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n erityisraportoijan kanssa ja että se on torjunut kaiken YK:n ihmisoikeusvaltuutetun erityismenettelyjen mukaisesti tarjoaman avun;
- G. ottaa huomioon, että 27. maaliskuuta 2015 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman mukaisesti järjestettiin pohjoiskorealaisten diplomaattien ja Pohjois-Korean ihmisoikeuksia käsittelevän ihmisoikeusneuvoston erityisraportoijan Marzuki Darusmanin välinen kokous;
- H. toteaa, että Euroopan unioni puolustaa ja edistää maailmanlaajuisesti ihmisoikeuksia ja demokratiaa; ottaa huomioon, että EU:n ja Korean demokraattisen kansantasavallan välinen ihmisoikeusvuoropuhelu on ollut keskeytyksissä vuodesta 2013; ottaa huomioon, että EU ja Korean demokraattinen kansantasavalta järjestivät poliittisen vuoropuhelukierroksen kesäkuussa 2015;
- I. ottaa huomioon, että YK:n tutkintakomitea tutki Pohjois-Koreassa tapahtuneet järjestelmälliset, laajalle levinneet ja vakavat ihmisoikeusloukkaukset ja julkaisi niitä koskevan raportin 7. helmikuuta 2014; ottaa huomioon, että tutkintakomitea totesi raportissaan, että Pjongjangin ihmisoikeusloukkaukset ovat vailla vertaa nykymaailmassa ja että oikeus ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen sekä mielipiteenvapauteen, sanavapauteen, tiedonvälityksen vapauteen ja kokoontumisvapauteen liittyvät oikeudet on lähes täysin kielletty; ottaa huomioon, että tutkintakomitea totesi useissa yhteyksissä, että ihmisoikeusloukkaukset ovat rikoksia ihmisyyttä vastaan; toteaa, että vuodesta 2014 Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanne on heikentynyt;
- J. ottaa huomioon, että Korean demokraattisen kansantasavallan hallitus ei salli poliittista oppositiota, vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja, tiedotusvälineiden vapaata toimintaa, uskonnonvapautta, yhdistymisvapautta, työehtosopimusneuvottelua eikä liikkumisvapautta;
- K. toteaa, että Korean demokraattisessa kansantasavallassa on käytössä laajamittainen ja hyvin organisoitu turvallisuusjärjestelmä, jonka avulla valvotaan tarkasti lähes kaikkien kansalaisten elämää ja joka ei salli minkäänlaisia perusvapauksia maassa;
- L. ottaa huomioon, että Korean demokraattisen kansantasavallan valtiolliset viranomaiset syyllistyvät järjestelmällisesti laittomiin teloituksiin ja mielivaltaisiin pidätyksiin, että ihmisiä katoaa ja myös ulkomaan kansalaisia kidnapataan ja että yli 100 000 henkilöä on suljettu vankiloihin ja ”uudelleenkoulutusleireille”;

Torstai 21. tammikuuta 2016

M. ottaa huomioon, että Korean demokraattisen kansantasavallan väestö on kärsinyt vuosikymmeniä alikehittyneisyydestä, heikosta terveydenhuollosta ja laajamittaisesta äitien ja lasten aliravitsemuksesta oloissa, joita luonnehtivat poliittinen ja taloudellinen eristyneisyys, lukuisat luonnonkatastrofit ja elintarvike- ja polttoainehintojen nousu kansainvälisillä markkinoilla; toteaa, että Korean demokraattinen kansantasavalta loukkaa kansansa oikeutta ravintoon;

1. tuomitsee jyrkästi 6. tammikuuta 2016 tehdyn neljännen ydinkokeen tarpeettomana ja vaarallisena provokaationa sekä asiaa koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien vastaisena rikkomuksena sekä Korean niemimaan ja Koillis-Aasian alueen rauhan ja vakauden vakavana uhkana; kannattaa äskettäin tehdyn ydinkokeen vuoksi tuntuvia ja tehokkaita pakotteita, joista kansainvälisen yhteisön on päätettävä;

2. kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa pidättymään uusista provokaatioista luopumalla ydinohjelmastaan ja ballististen ohjusten ohjelmastaan täydellisesti, todennettavasti ja peruuttamattomasti, lopettamaan kaikki niihin liittyvät toimet ja noudattamaan välittömästi kaikkia kansainvälisiä velvoitteitaan, mukaan luettuina YK:n turvallisuusneuvoston ja IAEA:n hallintoneuvoston päätöslauselmat sekä muut kansainväliset aseidenriisunta- ja asesulkunormit; kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa allekirjoittamaan ja ratifioimaan viipymättä sopimuksen täydellisestä ydinkoeikielosta ja noudattamaan 19. syyskuuta 2005 annetun kuuden neuvotteluosapuolen julkilausuman mukaisia sitoumuksiaan;

3. vahvistaa halunsa ratkaista Korean demokraattisen kansantasavallan ydinasekysymykset diplomaattisesti ja poliittisesti; toistaa tukevansa kuuden osapuolen neuvotteluja ja kehottaa käynnistämään ne uudelleen; kehottaa kaikkia kuuden osapuolen neuvotteluihin osallistujia lisäämään ponnistelujaan; kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa käsittelemään tätä kysymystä uudelleen rakentavasti kansainvälisen yhteisön ja erityisesti kuuden osapuolen neuvotteluprosessin jäsenten kanssa kestävän rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi ydinaseettomalla Korean niemimaalla ja parhaana keinona turvata Korean demokraattisen kansantasavallan vauraampi ja vakaampi tulevaisuus;

4. on vakuuttunut siitä, että kansainvälisen yhteisön on aika toteuttaa konkreettisia toimia rikoksiin syyllistyneiden rankaisemattomuuden lopettamiseksi; vaatii, että Korean demokraattisessa kansantasavallassa tehdyistä ihmisyyden vastaisista rikoksista eniten vastuussa olevat henkilöt asetetaan vastuuseen teoistaan, saatetaan Kansainvälisen rikostuomioistuimen eteen ja että heille määrätään kohdennettuja seuraamuksia;

5. korostaa, että tutkintakomitean kuvaamia rikkomuksia, joista monet ovat rikoksia ihmisyyttä vastaan, on tehty aivan liian pitkään kansainvälisen yhteisön valvovan silmän alla;

6. kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa panemaan viipymättä täytäntöön tutkintakomitean suositukset;

7. kehottaa Kiinan kansantasavallan hallitusta käyttämään lisääntyntä vaikutusvaltaansa sekä poliittista ja taloudellista valtaansa Korean demokraattista tasavaltaa kohtaan varmistaakseen, että tilanne ei eskaloitu entisestään; kehottaa Kiinan kansantasavaltaa toteuttamaan yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa kaikki tarvittavat toimenpiteet rauhan ja vakauden palauttamiseksi Korean niemimaalle; panee merkille Kiinan kansantasavallan tuen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmalle 2094 (2013); panee merkille YK:n turvallisuusneuvoston jäsenten yksimielisen reaktion Korean demokraattisen kansantasavallan hiljattain suorittamaan ydinkokeeseen;

8. vaatii, että Kiinan hallitus noudattaa sillä YK:n pakolaisyleissopimuksen sopimusvaltiona olevia velvoitteita eikä epää Kiinaan pakenevilta pohjoiskorealaisilta pakolaisilta oikeutta hakea turvapaikkaa eikä palauta heitä väkisin Pohjois-Koreaan ja suojelee heidän perusoikeuksiaan; kehottaa EU:ta käyttämään tähän tarkoitukseen diplomaattista painostusta; toistaa kaikille pakolaisia Korean demokraattisesta kansantasavallasta vastaan ottaville maille osoittamansa kehotuksen noudattaa vuonna 1951 tehtyä Geneven yleissopimusta ja vuoden 1967 pöytäkirjaa ja olemaan palauttamatta pohjoiskorealaisia pakolaisia takaisin Korean demokraattiseen kansantasavaltaan;

Torstai 21. tammikuuta 2016

9. pitää myönteisenä, että YK:n yleiskokous antoi 17. joulukuuta 2015 Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilannetta koskevan päätöslauselman, jota kaikki EU:n jäsenvaltiot kannattivat; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita jatkamaan Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteen käsittelyä;

10. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa Federica Mogherinia hyödyntämään Korean tasavallan asiantuntevasta Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevan EU:n strategian laatimisessa; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa seuraamaan edelleen Korean demokraattisen kansantasavallan tilanteen kehittymistä ja raporttoimaan siitä parlamentille, jotta Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeuksia koskeva kysymys säilyy tärkeällä sijalla EU:n poliittisella asialistalla; katsoo, että Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevan kriittisen sitoutumisensa kautta EU voi toimia rakentavassa roolissa;

11. ilmaisee syvän huolestuneisuutensa Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteen jatkuvasta heikkenemisestä; kehottaa Korean demokraattisen kansantasavallan hallitusta täyttämään ratifioimiinsa ihmisoikeusvälineisiin perustuvat velvoitteensa ja varmistamaan, että humanitaarisen avun järjestöt, riippumattomat ihmisoikeustarkkailijat ja Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilannetta seuraava YK:n erityisraportoija pääsevät maahan ja voivat luottaa maan viranomaisten yhteistyöhön;

12. vaatii, että Korean demokraattisen kansantasavallan hallitus lakkaa välittömästi käyttämästä ihmisoikeuksien järjestelmällistä polkemista poliittisena välineenä, jolla se valvoo ja seuraa omia kansalaisiaan;

13. tuomitsee jyrkästi kuolemanrangaistuksen systemaattisen ja laajamittaisen käytön Korean demokraattisessa kansantasavallassa; kehottaa Korean demokraattisen kansantasavallan hallitusta ilmoittamaan julkisesti kaikkien teloitusten täytäntöönpanon keskeyttämisestä siinä tarkoituksessa, että kuolemanrangaistus lakkautetaan lähitulevaisuudessa; kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa lopettamaan laittomat teloitukset ja tahdonvastaiset katoamiset, vapauttamaan poliittiset vangit ja antamaan kansalaisilleen matkustusvapauden sekä itse maassa että sen rajojen ulkopuolella; kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa sallimaan sananvapauden ja vapaan kansallisen ja kansainvälisen tiedonvälityksen sekä sensuroimattoman pääsyn internetiin kaikille kansalaisilleen;

14. kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa lopettamaan valtion tukeman pakkotyöohjelman, jonka mukaisesti ulkomaat ovat palkanneet laittomasti kymmeniätuhansia pohjoiskorealaisia pääasiassa kaivostoiminnan, metsänhakkuun ja rakennushankkeiden palvelukseen, mistä on saatu kovaa valuuttaa hallituksen ylläpitämiseksi; korostaa, että tässä tapauksessa vastuu työntekijöiden oikeuksien suojelemisesta ulottuu vastaanottaviin valtioihin, joiden olisi varmistettava työ- ja ihmisoikeusnormien suojeleminen;

15. tuomitsee ajatuksenvapauden, omantunnonvapauden, uskonnon- tai vakaumuksenvapauden, mielipiteen- ja sanavapauden sekä rauhanomaisen kokoontumis- ja yhdistymisvapauden vakavat rajoitukset sekä syrjinnän, joka perustuu songbun-järjestelmään, jossa ihmiset luokitellaan valtion määräämän yhteiskuntaluokan tai syntymän perusteella ja jossa otetaan myös huomioon poliittiset mielipiteet ja uskonto;

16. on huolestunut erityisesti maan elintarviketilanteen vakavuudesta ja sen vaikutuksesta väestön taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin oikeuksiin; kehottaa komissiota jatkamaan nykyisiä humanitaarisen avun ohjelmia ja ylläpitämään yhteyksiä Korean demokraattiseen kansantasavaltaan sekä varmistamaan humanitaarisen avun turvallisen pääsyn avustuskohteisiin; kehottaa Korean demokraattisen kansantasavallan viranomaisia varmistamaan, että kaikki kansalaiset saavat tarpeidensa mukaan elintarvikkeita ja humanitaarista apua, jotka jaetaan humanitaarisia periaatteita noudattaen;

17. kehottaa Korean demokraattisen kansantasavallan viranomaisia ratkaisemaan pikaisesti henkilöiden järjestelmällistä sieppaamista koskevan asian, luovuttamaan kaikki tiedot kolmansien maiden kansalaisista, myös Japanin ja Korean tasavallan kansalaisista, joiden epäillään joutuneen Pohjois-Korean valtion agenttien sieppaamiksi viime vuosikymmenten aikana, ja palauttamaan edelleen siepattuina olevat henkilöt kotimaihinsa välittömästi;

Torstai 21. tammikuuta 2016

18. kehottaa Korean demokraattista kansantasavaltaa jatkamaan rakentavaa yhteistyötä kansainvälisten keskustelukumppanien kanssa ihmisoikeustilannetta koskevien konkreettisten parannusten edistämiseksi paikan päällä myös vuoropuhelujen, maahan tehtävien virallisten vierailujen ja ihmisten välisten kontaktien lisäämisen avulla;

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, Korean demokraattisen kansantasavallan hallitukselle ja parlamentille, Korean tasavallan hallitukselle ja parlamentille, Kiinan kansantasavallan hallitukselle ja parlamentille, Yhdysvaltain hallitukselle ja parlamentille, Venäjän federaation hallitukselle ja parlamentille, Japanin hallitukselle ja parlamentille, Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilannetta seuraavalle YK:n erityisraportoijalle ja YK:n pääsihteerille.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0001

Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 19. tammikuuta 2016 Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2241(IMM))

(2018/C 011/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjän 13. elokuuta 2015 välittämän Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön, josta ilmoitettiin täysistunnossa 9. syyskuuta 2015 ja joka liittyy oikeudenkäyntiin, jota Puolan tieliikenteen tarkastusviranomainen on panemassa vireille (asia n:o CAN-PST-SCW.7421.35493.2015.5.A.0475),
- ottaa huomioon, että Czesław Adam Siekierski luopui työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti oikeudestaan tulla kuulluksi,
- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän 2 momentin ja 108 pykälän sekä Puolan parlamentin jäsenen ja senaatin jäsenen tehtävien hoitamisesta 9. toukokuuta 1996 annetun lain 7 b pykälän 1 momentin ja 7 c pykälän 1 momentin, luettuna yhdessä 10 c pykälän kanssa,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0004/2016),

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543 sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- A. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjä on välittänyt Euroopan parlamentin Puolasta valitun jäsenen Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevan Puolan tieliikenteen tarkastusviranomaisen pyynnön, joka liittyy 20. toukokuuta 1971 vähäisistä rikkomuksista annetun lain 92 a pykälän ja 20. kesäkuuta 1997 annetun tieliikennelain 20 pykälän 1 momentin mukaiseen rikkomukseen; ottaa huomioon, että rikkomuksessa on kyse suurimman sallitun nopeuden ylittämisestä taajama-alueella;
- B. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oltava oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- C. toteaa, että Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän 2 momentin ja 108 pykälän mukaan parlamentin tai senaatin jäsen ei voi joutua rikosoikeudelliseen vastuuseen ilman Puolan parlamentin alahuoneen tai vastaavasti senaatin suostumusta;
- D. toteaa, että Euroopan parlamentin velvollisuus on näin ollen päättää, pidätetäänkö Czesław Adam Siekierskin koskemattomuus;
- E. toteaa, että väitetyllä rikkomuksella ei ole suoraa ja ilmeistä yhteyttä Czesław Adam Siekierskin edustajantoimen hoitamiseen Euroopan parlamentin jäsenenä;
- F. toteaa, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita *fumus persecutionis* -tilanteesta eli riittävän vakavia ja täsmällisiä epäilyjä siitä, että pyyntö on esitetty jäsenen poliittisen toiminnan vahingoittamiseksi;
1. päättää pidättää Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Puolan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Czesław Adam Siekierskille.
-

Tiistai 19. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0002

Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 19. tammikuuta 2016 Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2268(IMM))

(2018/C 011/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjän 7. syyskuuta 2015 välittämän Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön, josta ilmoitettiin täysistunnossa 5. lokakuuta 2015 ja joka liittyy rikosoikeudenkäyntiin, jota Puolan tieliikenteen tarkastusviranomaisen on panemassa vireille (asia n:o CAN-PST-SCW.7421.573278.2015.3.A.0475),
 - ottaa huomioon, että Czesław Adam Siekierski luopui työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti oikeudestaan tulla kuulluksi,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän 2 momentin ja 108 pykälän sekä Puolan parlamentin jäsenen ja senaatin jäsenen tehtävien hoitamisesta 9. toukokuuta 1996 annetun lain 7 b pykälän 1 momentin ja 7 c pykälän 1 momentin, luettuna yhdessä 10 b pykälän kanssa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0005/2016),
- A. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan valtakunnansyyttäjä on välittänyt Euroopan parlamentin Puolasta valitun jäsenen Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden pidättämistä koskevan Puolan tieliikenteen tarkastusviranomaisen pyynnön, joka liittyy 20. toukokuuta 1971 vähäisistä rikkomuksista annetun lain 92 a pykälän ja 20. kesäkuuta 1997 annetun tieliikennelain 20 pykälän 1 momentin mukaiseen rikkomukseen; ottaa huomioon, että rikkomuksessa on kyse suurimman sallitun nopeuden ylittämisestä taajama-alueella;
- B. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oltava oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- C. toteaa, että Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän 2 momentin ja 108 pykälän mukaan parlamentin tai senaatin jäsen ei voi joutua rikosoikeudelliseen vastuuseen ilman Puolan parlamentin alahuoneen tai vastaavasti senaatin suostumusta;
- D. toteaa, että Euroopan parlamentin velvollisuus on näin ollen päättää, pidätetäänkö Czesław Adam Siekierskin koskemattomuus;
- E. toteaa, että työjärjestyksen 9 artiklan 7 kohdan mukaisesti oikeudellisten asioiden valiokunta ei missään tapauksessa ilmaise kantaansa jäsenen syyllisyyteen tai syyttömyyteen;

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. Euroopan parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. Euroopan parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. Euroopan parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

- F. toteaa, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita fumus persecutionis -tilanteesta eli riittävän vakavia ja täsmällisiä epäilyjä siitä, että pyyntö on esitetty jäsenen poliittisen toiminnan vahingoittamiseksi;
1. päättää pidättää Czesław Adam Siekierskin koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Puolan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Czesław Adam Siekierskille.
-

Tiistai 19. tammikuuta 2016

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0003

Tonnikalan monivuotinen elvytyssuunnitelma Itä-Atlantilla ja Välimerellä *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 19. tammikuuta 2016 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja asetuksen (EY) N:o 302/2009 kumoamisesta (COM(2015)0180 – C8-0118/2015 – 2015/0096(COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 011/17)

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 a) Elvytyssuunnitelmassa otetaan huomioon erityyppisten pyydysten erityisominaisuudet. Unionin ja jäsenvaltioiden olisi elvytyssuunnitelman täytäntöönpanossa kiinnitettävä erityistä huomiota pienimuotoiseen kalastukseen sekä siinä käytettäviin kestävimpiin pyydystyyppeihin, kuten perinteisiin tonnikalarysiin ("almadrabas", "tonnare"), jotka vaikuttavat hyvin myönteisesti tonnikalakantojen elvyttämiseen korkean valikoivuutensa ja meriekosysteemeille aiheutuvan vähäisen ympäristövaikutuksensa vuoksi ja jotka ovat tieteellisesti arvokkaita.

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 61 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A8-0367/2015).

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 2
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

- (14) Kaikki elvytysuunnitelmaan ICCAT:n vuosina 2012, 2013 ja 2014 hyväksymät muutokset olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä, jos näin ei ole vielä tehty. Koska tämä saattaminen osaksi unionin lainsäädäntöä koskee suunnitelmaa, jonka tavoitteet ja toimenpiteet ICCAT on määritellyt, tällä asetuksella ei kateta monivuotisten suunnitelmien koko sisältöä, sellaisena kuin se on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽²¹⁾ 9 ja 10 artiklassa.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354/22, 28.12.2013, s. 1).

Tarkistus

- (14) Kaikki elvytysuunnitelmaan ICCAT:n vuosina **2006**, 2012, 2013 ja 2014 hyväksymät muutokset olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä, jos näin ei ole vielä tehty. Koska tämä saattaminen osaksi unionin lainsäädäntöä koskee suunnitelmaa, jonka tavoitteet ja toimenpiteet ICCAT on määritellyt, tällä asetuksella ei kateta monivuotisten suunnitelmien koko sisältöä, sellaisena kuin se on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽²¹⁾ 9 ja 10 artiklassa.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

Tarkistus 3
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

- (15) *Elvytysuunnitelman uudet sitovat muutokset on tarpeen saattaa osaksi unionin lainsäädäntöä. Jotta tällaiset muutokset voitaisiin nopeasti saattaa osaksi unionin lainsäädäntöä, Euroopan komissiolle, jäljempänä "komissio", olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.*

Tarkistus

Poistetaan.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 4
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(15 a) Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetaan säilyttämisen vähimmäisviitekokojen käsite. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi ICCAT:n vähimmäiskoon käsite olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä säilyttämisen vähimmäisviitekokoina. Näin ollen komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/98^(1a) viittauksia tonnikalan vähimmäiskokoihin olisi pidettävä viittauksina tässä asetuksessa tarkoitettuihin säilyttämisen vähimmäisviitekokoihin.

^(1a) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/98, annettu 18 päivänä marraskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanosta Atlantin tonnikalojen suojelusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen ja Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen nojalla (EUVL L 16, 23.1.2015, s. 23).

Tarkistus 5
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(17) Komission olisi hyväksyttävä viipymättä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät siirto- ja kasvatuskassiinsiirtotoimiin sekä tonnikalarysien ja alusten toiminnan kirjaamiseen ja ilmoittamiseen.

Poistetaan.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 6
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 24 kappale

Komission teksti

- (24) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa otetaan käyttöön purkamisvelvoite, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015 tonnikalaan. Mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaan purkamisvelvoite ei kuitenkaan rajoita unionin kansainvälisiä velvoitteita, kuten ICCAT:n suosituksista johtuvia velvoitteita. Samaisella säännöksellä komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla pannaan täytäntöön tällaiset kansainväliset velvoitteet unionin lainsäädännössä, mukaan lukien erityisesti poikkeukset purkamisvelvoitteesta. Näin ollen tonnikalan poisheittäminen sallitaan joissakin tilanteissa, joista säädetään 18 päivänä marraskuuta 2014 annettussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/98. Kyseisiä poisheittämisvelvoitteita ei sen vuoksi tarvitse sisällyttää tähän asetukseen,

Tarkistus

- (24) *Delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/98 säädetään poikkeuksista tonnikalan purkamisvelvoitteeseen, jotka on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa yleissopimuksen mukaisten unionin kansainvälisten velvoitteiden noudattamiseksi. Siinä pannaan täytäntöön tiettyjä ICCAT:n suosituksen 13-07 määräyksiä, joilla vahvistetaan poisheitto- ja mereenpäästövelvoitteet tonnikalaa itäisellä Atlantilla ja Välimerellä tietyissä tilanteissa pyytävälle aluksille ja tonnikalarysille. Tällaisten poisheitto- ja mereenpäästövelvoitteiden ei tarvitse kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan, eikä se estä antamasta vastaavia määräyksiä delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/98,*

Tarkistus 7
Ehdotus asetukseksi
1 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt 3 artiklan 1 kohdassa määritellyn elvytysuunnitelman soveltamiseksi unionissa.

Tarkistus

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt 3 artiklan 1 kohdassa määritellyn elvytysuunnitelman soveltamiseksi unionissa *ottaen huomioon eri pyydysten ominaispiirteet ja kiinnittämällä erityistä huomiota perinteisiin, entistä kestävämpiin ja pienimuotoisiin pyydyksiin, kuten rysiin.*

Tarkistus 8
Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 16 kohta

Komission teksti

- 16) ”kasvatuskapasiteetilla” kalanviljelylaitoksen tonneina ilmaistua kapasiteettia pitää kalaa lihotus- tai kasvatustarkoituksissa;

Tarkistus

Poistetaan.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

5 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että sen pyyntialusten ja tonnikalarysien **kalastustoiminta** on oikeassa suhteessa jäsenvaltion Itä-Atlantilla ja Välimerellä käytettävissä oleviin tonnikalan kalastusmahdollisuuksiin.

Tarkistus

1. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että sen pyyntialusten ja tonnikalarysien **pyyntiponnistus** on oikeassa suhteessa jäsenvaltion Itä-Atlantilla ja Välimerellä käytettävissä oleviin tonnikalan kalastusmahdollisuuksiin, **ja turvatakseen rysiensä sosioekonomisen elinkelpoisuuden.**

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi

7 artikla – 1 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltion toimittamassa vuotuisessa kalastussuunnitelmassa on jaettava kiintiöt tasaisesti eri pyydysten kesken, jotta voidaan auttaa varmistamaan aluskohtaisten kiintiöiden ja sallittujen sivusaaliiden noudattaminen.

Tarkistus 11

Ehdotus asetukseksi

7 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisella tasolla kiintiöitä myöntäessään avoimia ja puolueettomia perusteita, mukaan lukien luonteeltaan ympäristölliset, sosiaaliset ja taloudelliset perusteet, ja kiinnitettävä erityistä huomiota pienimuotoista kotitarvekalastusta ja perinteistä kalastusta harjoittaviin kalastajiin, jotka käyttävät rysiä ja muita valikoivia pyyntimenetelmiä, ja edistettävä tällaisia menetelmiä.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien sellaisten kalastus-alusten enimmäismäärä, jotka saavat harjoittaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä tonnikalankalastusta, on rajoitettava kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien sellaisten kalastus-alusten lukumäärään ja vastaavaan kokonaisbruttovetoisuuteen, jotka kalastivat, pitivät aluksella, jälleenlaivasivat, kuljettivat tai purkivat aluksesta tonnikalaa 1 päivän tammikuuta 2007 ja 1 päivän heinäkuuta 2008 välisellä ajanjaksolla. Tätä rajoitusta on sovellettava pyyntialusten osalta pyydystyypeittäin.

Tarkistus

3. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien sellaisten kalastus-alusten enimmäismäärä **ja vastaava bruttovetoisuus**, jotka saavat harjoittaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä tonnikalankalastusta, on rajoitettava kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien sellaisten kalastus-alusten lukumäärään ja vastaavaan kokonaisbruttovetoisuuteen, jotka kalastivat, pitivät aluksella, jälleenlaivasivat, kuljettivat tai purkivat aluksesta tonnikalaa 1 päivän tammikuuta 2007 ja 1 päivän heinäkuuta 2008 välisellä ajanjaksolla. Tätä rajoitusta on sovellettava pyyntialusten osalta pyydystyypeittäin.

Tarkistus 41
Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 6 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

6 a. Poiketen siitä, mitä 2, 3 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on tarkistettava pienimuotoista kalastusta harjoittavia kalastajia syrjivää tonnikalan kalastuksen kiintiöjärjestelmää, jotta voidaan kumota nykyinen suurten alusten omistajien monopoli ja edistää entistä kestävämpiä kalastusjärjestelmiä, kuten sellaisia, joita käytetään pienimuotoisessa kalastuksessa.

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 7 kohta

Komission teksti

7. **Poiketen siitä, mitä 3 ja 6 kohdassa säädetään**, vuosina 2015, 2016 ja 2017 jäsenvaltioiden on rajoitettava niiden kurenuotta-alustensa lukumäärä, **jotka eivät saa kalastaa tonnikalaa 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen nojalla**, siihen kurenuotta-alusten lukumäärään, jonka ne sallivat vuonna 2013 tai vuonna 2014.

Tarkistus

7. Vuosina 2015, 2016 ja 2017 jäsenvaltioiden on rajoitettava niiden kurenuotta-alustensa lukumäärä siihen kurenuotta-alusten lukumäärään, jonka ne sallivat vuonna 2013 tai vuonna 2014. **Tätä ei sovelleta kurenuotta-aluksiin, jotka toimivat 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn poikkeuksen nojalla.**

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 14
Ehdotus asetukseksi
10 artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Tonnikalan kalastus muilla kuin 1-4 kohdassa ja 11 artiklassa tarkoitetuilla pyydyksillä, mukaan lukien tonnikalarysät, on sallittua koko vuoden ajan.

Tarkistus

5. Tonnikalan kalastus muilla kuin 1-4 kohdassa ja 11 artiklassa tarkoitetuilla pyydyksillä, mukaan lukien tonnikalarysät, on sallittua koko vuoden ajan **ICCAT:n säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden mukaisesti.**

Tarkistus 15
Ehdotus asetukseksi
III luku – 2 jakso – otsikko

Komission teksti

VÄHIMMÄISKOKO, TAHATTOMAT SAALIIT JA SIVUSAA-LIIT

Tarkistus

SÄILYTTÄMISEN VÄHIMMÄISVIITEKOKO, TAHATTO-MAT SAALIIT JA SIVUSAALIIT

Tarkistus 16
Ehdotus asetukseksi
12 artikla

Komission teksti

Tämän jakson säännökset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan säännösten soveltamista, mukaan lukien **mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaiset** mahdolliset poikkeukset.

Tarkistus

Tämän jakson säännökset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan säännösten soveltamista, mukaan lukien mahdolliset **sovellettavat** poikkeukset.

Tarkistus 17
Ehdotus asetukseksi
13 artikla – otsikko

Komission teksti

Vähimmäiskoko

Tarkistus

Säilyttämisen vähimmäisviitekoko

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 18
Ehdotus asetukseksi
13 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Itä-Atlantilla ja Välimerellä pyydetyn tonnikalan **vähimmäiskoko** on 30 kilogrammaa tai 115 senttimetriä lovipituutena.

Tarkistus

1. Itä-Atlantilla ja Välimerellä pyydetyn tonnikalan **säilyttämisen vähimmäisviitekkoko** on 30 kilogrammaa tai 115 senttimetriä lovipituutena.

Tarkistus 19
Ehdotus asetukseksi
13 artikla – 2 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavissa kalastuksissa tonnikalaan sovelletaan 8 kilogramman tai 75 senttimetrin lovipituuden **vähimmäiskokoa**:

Tarkistus

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavissa kalastuksissa tonnikalaan sovelletaan 8 kilogramman tai 75 senttimetrin lovipituuden **säilyttämisen vähimmäisviitekkoko**:

Tarkistus 20
Ehdotus asetukseksi
15 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Jos asianomaisen kalastusaluksen tai tonnikalarysän lippujäsenvaltiolle myönnetty kiintiö on jo käytetty, kaikkia tonnikalasaaliita on vältettävä. Kuolleet tonnikalat on purettava aluksesta, ja ne on takavarikoitava ja asianomaiset jatkotoimet toteutettava. Jäsenvaltioiden on 27 artiklan mukaisesti toimitettava tällaisia määriä koskevat tiedot vuosittain komissiolle, joka toimittaa ne edelleen ICCAT:n sihteeristölle.

Tarkistus

4. Jos asianomaisen kalastusaluksen tai tonnikalarysän lippujäsenvaltiolle myönnetty kiintiö on jo käytetty, kaikkia tonnikalasaaliita on vältettävä. Kuolleet tonnikalat on purettava aluksesta **kokonaisina ja jalostamattomina**, ja ne on takavarikoitava ja asianomaiset jatkotoimet toteutettava. Jäsenvaltioiden on 27 artiklan mukaisesti toimitettava tällaisia määriä koskevat tiedot vuosittain komissiolle, joka toimittaa ne edelleen ICCAT:n sihteeristölle.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 21

Ehdotus asetukseksi

III luku – 3 jakso – otsikko

Komission teksti

ILMA-ALUSTEN KÄYTTÖ

Tarkistus

ILMAKALUSTON KÄYTTÖ

Tarkistus 22

Ehdotus asetukseksi

18 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. Kaikki tonnikalat on purettava aluksesta kokonaisina, ilman kiduksia ja perattuina. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen mahdollisimman laajasti, että virkistys- ja urheilukalastuksessa elävinä pyydetty tonnikalat, erityisesti kalanpoikaset, vapautetaan.

Tarkistus 23

Ehdotus asetukseksi

19 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) luettelo kaikista lippunsa alla purjehtivista pyyntialuksista, jotka saavat niille myönnetyn **erityiskalastusluvan** nojalla kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä;

Tarkistus

a) luettelo kaikista lippunsa alla purjehtivista pyyntialuksista, jotka saavat niille myönnetyn **kalastusluvan** nojalla kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 24
Ehdotus asetukseksi
19 a artikla (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

19 a artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 1224/2009

*Jollei tässä luvussa toisin säädetä, tässä luvussa säädettyjä
valvontatoimenpiteitä sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 1224/
2009 säädettyjen toimenpiteiden lisäksi.*

Tarkistus 25
Ehdotus asetukseksi
20 artikla – 2 kohta

*Komission teksti**Tarkistus*

2. Kun aluskohtainen kiintiö on käytetty loppuun, lippujäsenvaltion on peruutettava tonnikalan **kalastuslupa** ja **vaadittava** alusta siirtymään viipymättä osoittamaansa satamaan.

2. Kun aluskohtainen kiintiö on käytetty loppuun, lippujäsenvaltion on peruutettava tonnikalan **kalastusluvan**, ja **se voi vaatia** alusta siirtymään viipymättä osoittamaansa satamaan.

Tarkistus 26
Ehdotus asetukseksi
21 artikla – 1 kohta

*Komission teksti**Tarkistus*

1. Jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle sähköisessä muodossa viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä helmikuuta luettelo tonnikalarysistään, joilla saadaan niille myönnetyn **erityiskalastusluvan** nojalla kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä. Luettelossa on oltava tonnikalarysien nimet ja rekisterinumerot, ja se on laadittava ICCAT:n laatimissa datan ja tietojen toimittamista koskeissa ohjeissa olevan mallin mukaisesti.

1. Jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle sähköisessä muodossa viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä helmikuuta luettelo tonnikalarysistään, joilla saadaan niille myönnetyn **kalastusluvan** nojalla kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä. Luettelossa on oltava tonnikalarysien nimet ja rekisterinumerot, ja se on laadittava ICCAT:n laatimissa datan ja tietojen toimittamista koskeissa ohjeissa olevan mallin mukaisesti.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi

24 artikla – 5 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Komissio hyväksyy 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 28

Ehdotus asetukseksi

29 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Jos jäsenvaltiot soveltavat **asetuksen** (EU) N:o 404/2011 80 artiklan 3 kohtaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoituksiin, aluksella olevan tonnikalan arvioidut määrät voidaan ilmoittaa sovitulla ilmoitushetkellä ennen saapumista.

Tarkistus

3. Jos jäsenvaltiot soveltavat **täytäntöönpanoasetuksen** (EU) N:o 404/2011 80 artiklan 3 kohtaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoituksiin, aluksella olevan tonnikalan arvioidut määrät voidaan ilmoittaa sovitulla ilmoitushetkellä ennen saapumista. **Jos kalastusalueet ovat alle neljän tunnin päässä satamasta, aluksella pidettävän tonnikalan arvioituja määriä voidaan muuttaa milloin tahansa ennen saapumista.**

Tarkistus 29

Ehdotus asetukseksi

37 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Komissio hyväksyy 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 30
Ehdotus asetukseksi
46 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Komissio hyväksyy 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 31
Ehdotus asetukseksi
47 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Jäsenvaltioiden on **varmistettava, että niiden kalastus-senseurantakeskukset toimittavat komissiolle ja sen nimeämälle elimelle reaaliaikaisesti ja ”https data feed” -formaattissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta kalastusaluksilta saadut VMS-viestit.** Komissio lähettää kyseiset viestit sähköisesti ICCAT:n sihteeristölle.

Tarkistus

4. Jäsenvaltioiden on **välitettävä tässä artiklassa tarkoitetut tiedot täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 28 artiklan mukaisesti.** Komissio lähettää kyseiset viestit sähköisesti ICCAT:n sihteeristölle.

Tarkistus 32
Ehdotus asetukseksi
49 artikla – 2 kohta – c a alakohta (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

c a) aina, kun tonnikalaa siirretään kalanviljelylaitokselta toiselle;

Tarkistus 33
Ehdotus asetukseksi
49 artikla – 5 kohta – a a alakohta (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

a a) tarkkailla ja seurata, että kalastus- ja kasvatustoimet noudattavat asiaankuuluvia ICCAT:n säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä;

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 34
Ehdotus asetukseksi
57 artikla

Komission teksti

57 artikla

Tarkistus

Poistetaan.

Muutoksiin sovellettava menettely

1. Sikäli kuin se on tarpeellista ja jotta tonnikalan elvytysuunnitelmaa koskevien nykyisten säännösten muutokset voidaan sisällyttää unionin lainsäädäntöön niin, että niistä tulee unionia sitovia, komissio voi muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia 58 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä.

Tarkistus 35
Ehdotus asetukseksi
58 artikla

Komission teksti

58 artikla

Tarkistus

Poistetaan.

Siirretyn säädösvallan käyttäminen muutosten osalta

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 57 artiklassa tarkoitettu valta komissiolle määräämättömäksi ajaksi.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 57 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Komission teksti

Tarkistus

4. *Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.*

5. *Edellä olevan 57 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.*

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi

59 artikla – 3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

3. *Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.*

Poistetaan.

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi

61 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Tämä asetus tulee voimaan **kolmantena** päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus tulee voimaan **kahdentenakymmenentenä** päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi

Liite I – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen säännösten lisäksi niiden pyyntialusten enimmäismäärä, joilla on lupa kalastaa tonnikalaa Adrianmerellä kasvatustarkoituksiin 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun poikkeukseen sovellettavin erityisin edellytyksin, vahvistetaan niiden unionin pyyntialusten määräksi, jotka osallistuivat vuonna 2008 tonnikalan kohdennettuun kalastukseen.

2. Asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen säännösten lisäksi niiden pyyntialusten enimmäismäärä, joilla on lupa kalastaa tonnikalaa Adrianmerellä kasvatustarkoituksiin 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun poikkeukseen sovellettavin erityisin edellytyksin, vahvistetaan niiden unionin pyyntialusten määräksi, jotka osallistuivat vuonna 2008 tonnikalan kohdennettuun kalastukseen. **Tätä tarkoitusta varten tonnikalan kohdennettuun kalastukseen vuonna 2008 osallistuneiden Kroatian pyyntialusten määrät otetaan huomioon.**

Tiistai 19. tammikuuta 2016

Tarkistus 39
Ehdotus asetukseksi
Liite IV – 2 kohta – 2 rivi

*Komission teksti**Tarkistus*

Yksilöiden lukumäärä:

Laji:

Yksilöiden lukumää- Laji:
rä:***Paino:***

Tarkistus 40
Ehdotus asetukseksi
Liite VII – 7 kohta – a alakohta

*Komission teksti**Tarkistus*

(a) sallitaan yhteydet aluksen **ja** kalanviljelylaitoksen henkilökuntaan, ja tarkkailijoiden annetaan tarkastaa pyydykset, kassit ja laitteet;

(a) sallitaan yhteydet aluksen, kalanviljelylaitoksen **ja tonnikalarysän** henkilökuntaan, ja tarkkailijoiden annetaan tarkastaa pyydykset, kassit ja laitteet;

Keskiyö 20. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0010

Ajoneuvorekisteritietoja koskeva automaattinen tietojenvaihto Latvian kanssa *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi ajoneuvorekisteritietoja koskevan automaattisen tietojenvaihdon aloittamisesta Latvian kanssa (13060/2015 – C8-0338/2015 – 2015/0813(CNS))

(Kuuleminen)

(2018/C 011/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (13060/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, 39 artiklan 1 kohdan ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 9 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0338/2015),
 - ottaa huomioon rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi 23. kesäkuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/615/YOS ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan,
 - ottaa huomioon 10. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman rajatylittävän lainvalvontayhteistyön vahvistamisesta EU:ssa: ”Prümin päätöksen” täytäntöönpano ja eurooppalainen tietojenvaihtomalli ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman Euroopan turvallisuusagendasta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0370/2015),
1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 210, 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0419.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0269.

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0011

Syyttömyysolettama ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskeva oikeus rikosoikeudellisissa menettelyissä *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (COM(2013)0821 – C7-0427/2013 – 2013/0407(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 011/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0821),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 82 artiklan 2 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0427/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämismenettelyssä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 25. maaliskuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 4. marraskuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A8-0133/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2013)0407

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2016/343.)

⁽¹⁾ EUVL C 226, 16.7.2014, s. 63.

Keskiyö 20. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0012

Henkilönsuojaimet *I****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi henkilönsuojaimista (COM(2014)0186 – C7-0110/2014 – 2014/0108(COD))****(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)**

(2018/C 011/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0186),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0110/2014),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 9. heinäkuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 7. lokakuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0148/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0108**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi henkilönsuojaimista ja neuvoston direktiivin 89/686/ETY kumoamisesta***(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/425.)*

⁽¹⁾ EUVL C 451, 16.12.2014, s. 76.

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0013

Kaasumaisia polttoaineita käyttävät laitteet *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaasumaisia polttoaineita käyttävistä laitteista (COM(2014)0258 – C8-0006/2014 – 2014/0136(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 011/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0258),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0006/2014),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 10. heinäkuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 7. lokakuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliiton mietinnön (A8-0147/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0136

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi kaasumaisia polttoaineita polttavista laitteista ja direktiivin 2009/142/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/426.)

⁽¹⁾ EUVL C 458, 19.12.2014, s. 25.

Keskiyö 20. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0014

Köysiratalaitteistot *I****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. tammikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi köysiratalaitteistoista (COM(2014)0187 – C7-0111/2014 – 2014/0107(COD))****(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)**

(2018/C 011/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0187),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0111/2014),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 9. heinäkuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 7. lokakuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliiton mietinnön (A8-0063/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0107**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. tammikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi köysiratalaitteistoista ja direktiivin 2000/9/EY kumoamisesta***(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/424.)*

⁽¹⁾ EUVL C 451, 16.12.2014, s. 81.

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0015

Delegoidun säädöksen vastustaminen: Viljapohjaisten valmisruokien ja lastenruokien koostumusta ja niistä annettavia tietoja koskevat erityisvaatimukset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2016 25 päivänä syyskuuta 2015 annetusta komission delegoidusta asetuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 609/2013 täydentämisestä viljapohjaisten valmisruokien ja lastenruokien koostumusta ja niistä annettavia tietoja koskevien erityisvaatimusten osalta (C(2015)06507 – 2015/2863(DEA))

(2018/C 011/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (C(2015)06507),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,
 - ottaa huomioon imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista ruoista, erityisiin lääkinällisiin tarkoituksiin tarkoitetuista elintarvikkeista ja painonhallintaan tarkoitetuista ruokavalionkorvikkeista ja neuvoston direktiivin 92/52/ETY, komission direktiivien 96/8/EY, 1999/21/EY, 2006/125/EY ja 2006/141/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 41/2009 ja (EY) N:o 953/2009 kumoamisesta 12. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 609/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Maailman terveystieteiden kokouksessa vuonna 1981 vahvistetun kansainvälisen äidinmaidonkorvikkeen markkinointia koskevan koodin ⁽²⁾ sekä asian kannalta merkitykselliset 16 Maailman terveystieteiden kokouksen päätöslauselmaa ja erityisesti 21. toukokuuta 2010 annetun Maailman terveystieteiden kokouksen päätöslauselman 63.23, jossa vaaditaan jäsenvaltioita lopettamaan imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettujen elintarvikkeiden käytön epäasianmukainen edistäminen ja varmistamaan, että imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista elintarvikkeista ei saa esittää ravitsemus- ja terveysväitteitä, ellei siitä ole erityisesti säädetty Codex Alimentarius -standardeissa tai kansallisessa lainsäädännössä,
 - ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ravitsemusta käsittelevän tieteellisen neuvoa-antavan komitean (SACN) 24. syyskuuta 2007 ilmoittaman kannan ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 609/2013 5 artiklan ja siinä vahvistetun ennalta varautumisen periaatteen,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 3 kohdan,
- A. panee merkille, että komissio ei ole esittänyt Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EU) N:o 609/2013 (12 artiklan) edellyttämää kertomusta pikkulapsille tarkoitetuista maitovalmisteista, vaikka tämä on tarpeen lapsuusiän lihavuuden vähentämiseen tähtäävien kansallisten strategioiden kehittämiseksi;
- B. panee merkille, että delegoidun asetuksen liitteessä I olevassa 3 osassa säädetään, että vauvanruoan sisältämästä energiasta 30 prosenttia saa tulla sokerista (7,5 g sokeria / 100 kcal vastaa 30 kcal sokerista 100 kcal:ssa energiaa);

⁽¹⁾ EUVL L 181, 29.6.2013, s. 35.

⁽²⁾ http://www.who.int/nutrition/publications/code_english.pdf

⁽³⁾ http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20140507013106/http://www.sacn.gov.uk/pdfs/position_statement_2007_09_24.pdf

Keskiyö 20. tammikuuta 2016

- C. ottaa huomioon, että liitteessä I olevan 3 osan säännökset ovat vastoin Maailman terveysjärjestön WHO:n ⁽¹⁾ ohjetta, jossa suositellaan vapaiden sokereiden saannin rajoittamista alle 10 prosenttiin energian kokonaissaannista ja edelleen alle 5 prosenttiin energian kokonaissaannista muiden terveyshyötyjen saavuttamiseksi, sekä jäsenvaltioiden tieteellisten komiteoiden ohjetta, jossa suositellaan sokerin kokonaissaannin huomattavaa vähentämistä; katsoo, että tällaisten elintarvikkeiden käyttö – varsinkin varhaislapsuudessa – todennäköisesti edistää lapsuusiän lihavuutta ja voi vaikuttaa lasten kehittyviin makumieltymyksiin; katsoo, että erityisesti imeväisille ja pikkulapsille olisi annettava mahdollisimman vähän lisättyä sokeria;
- D. katsoo, että epäterveellinen ruokavalio on nykyään merkittävin sairauksien ja kuoleman aiheuttaja maailmassa ja se vaatii enemmän uhreja kuin tupakka, alkoholi ja liikunnan puute yhteensä ⁽²⁾;
- E. ottaa huomioon, että WHO:n suosituksen mukaan kuuden kuukauden iästä alkaen rintamaitoa olisi täydennettävä erilaisilla sopivilla, turvallisilla ja ravitsevilla kiinteillä lisäruoilla eikä lisäruokaan saisi lisätä suolaa tai sokeria ⁽³⁾;
- F. ottaa huomioon, että kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet Maailman terveystieteiden kokouksessa vuonna 1981 vahvistetun äidinmaidonkorvikkeen markkinointia koskevan kansainvälisen koodin ("kansainvälisen koodin") sekä asian kannalta merkitykselliset 16 Maailman terveystieteiden kokouksen päätöslauselmaa;
- G. ottaa huomioon, että asetus (EU) N:o 609/2013 hyväksyttiin, ennen kuin Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen 5. elokuuta 2014 antama tieteellinen lausunto ⁽⁴⁾ äidinmaidonkorvikkeiden ja vieroitusvalmisteiden olennaisesta koostumuksesta julkaistiin;
- H. toteaa, että unionilla on velvollisuus edistää korkeita kansanterveyttä koskevia periaatteita, standardeja ja lainsäädäntöä suhteissaan unionin ulkopuolisiin maihin ja kansanterveyden alalla toimiviin kansainvälisiin järjestöihin ja sen on luotava tehokkaat puitteet terveyden suojaamiselle;
- I. toteaa, että imeväiset ja pikkulapset ovat erityisen haavoittuvassa asemassa oleva väestöryhmä hormonitoimintaa häiritsevien kemikaalien ja muiden vieraiden aineiden suhteen;
- J. ottaa huomioon, että WHO:n alainen Kansainvälinen syöpätutkimuskeskus luokitteli 20. maaliskuuta 2015 glyfosaatin todennäköisesti ihmisille syöpää aiheuttavaksi aineeksi ⁽⁵⁾;
1. vastustaa komission delegoitua asetusta;

Lihavuus

2. katsoo, että delegoidussa asetuksessa ei ole säädetty riittäviä toimenpiteitä imeväisten ja pikkulasten suojelemiseksi lihavuudelta ja että sallittua sokerin enimmäismäärää olisi laskettava huomattavasti WHO:n suositusten mukaisesti;

Kehitteillä olevat teknologiat

3. katsoo, että ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti kehitteillä olevat teknologiat, kuten GMO:t ja nanoteknologiat, joiden pitkän aikavälin riskiä ei tunneta, olisi kiellettävä viljapohjaisissa valmisruuissa ja lastenruuissa;

⁽¹⁾ <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs394/en/>

⁽²⁾ Changes in health in England, with analysis by English regions and areas of deprivation, 1990–2013: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2013 Lancet 2015; 386: 2257–74, julkaistu verkossa 15. syyskuuta 2015
[http://thelancet.com/pdfs/journals/lancet/PIIS0140-6736\(15\)00195-6.pdf](http://thelancet.com/pdfs/journals/lancet/PIIS0140-6736(15)00195-6.pdf)

⁽³⁾ <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs394/en/>

⁽⁴⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/3760.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>

Keskiviikko 20. tammikuuta 2016***Merkinnät***

4. katsoo, että kun otetaan huomioon maailmanlaajuiset kansanterveys-suositukset, esimerkiksi Maailman terveyskokouksen päätöslauselma 63.23, Maailman terveyskokouksen imeväisten ja pikkulasten ruokintaa koskeva maailmanlaajuinen strategia sekä kolmansiin maihin suuntautuvan unionin viennin maailmanlaajuinen vaikutus, jalostettujen vauvanruokien merkinnöissä ja markkinoinnissa olisi tehtävä selväksi, että kyseiset tuotteet eivät sovi alle kuuden kuukauden ikäisille imeväisille, eikä niillä saisi heikentää kuuden kuukauden täysimetystä koskevaa suositusta; katsoo siksi, että merkintöjä ja markkinointia olisi tarkistettava Maailman terveyskokouksen imeväisten ja pikkulasten elintarvikkeita koskevien suositusten mukaisesti;

Avoimuus

5. katsoo, että avoimuuden ja kansalaisten luottamuksen rakentamiseksi unionin toimielimiin ja EU:n päätöksentekoon luettelo ”kahdenvälisistä kokouksista” (myös kokousten päivämäärät ja osallistujat), joita komissio on pitänyt asianomaisten osapuolten kanssa laatiessaan delegoitua asetusta, olisi julkaistava;

o

o o

6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja ilmoittamaan sille, että delegoitu asetusta ei voi tulla voimaan;

7. kehottaa komissiota esittämään uuden delegoidun säädöksen, jossa otetaan huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen viljapohjaisten valmisruokien ja lastenruokien koostumusta koskevista vaatimuksista tekemän tarkastelun tulokset sekä tieteellinen näyttö lisätyn sokerin vaikutuksista ja jalostettujen elintarvikkeiden varhaisesta käyttöön otosta suhteessa imeväisten ja pikkulasten optimaalisesta ruokinnasta annettuihin suosituksiin;

8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

Torstai 21. tammikuuta 2016

P8_TA(2016)0017

EU:n ja Kosovon välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. tammikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Kosovon välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (10725/2/2015 – C8-0328/2015 – 2015/0094(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 011/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (10725/2/2015),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Kosovon väliseksi vakautus- ja assosiaatiosopimukseksi (10728/1/2015),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan i alakohdan sekä 218 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0328/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A8-0372/2015),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kosovon hallituksille ja parlamenteille.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI